

**Міністерство освіти і науки України
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
Факультет іноземних мов**

МОВА, ОСВІТА, КУЛЬТУРА:

Інтеграційні тенденції в сучасному світі

XXI міжнародна студентська Інтернет-конференція

Матеріали конференції

14 квітня 2023 р.

Ministry of Education and Science of Ukraine
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynsky State Pedagogical University
Foreign Languages Department

**LANGUAGE, EDUCATION, CULTURE:
Integrative Tendencies in the Modern World**

**the 21st Annual International Students' Internet-Conference
the conference proceedings**

April 14, 2023

УДК [811+37+008] (100) (06)
М 74

МОВА, ОСВІТА, КУЛЬТУРА: Інтеграційні тенденції в сучасному світі: матеріали XXI міжнародної студентської Інтернет-конференції, 14 квітня 2023 р. Вінниця, 2023. 266 с.

Редакційна колегія:

доцент Ігнатова Олена Миколаївна, декан факультету іноземних мов ВДПУ ім. М.Коцюбинського

доктор Ірина Устінова, професор Південно-східного університету штату Міссурі (США)

доцент Жовнич Олеся Володимирівна, заступник декана факультету іноземних мов з наукової роботи ВДПУ ім. М.Коцюбинського

доцент Забужанська Інна Дем'янівна, завідувач кафедри англійської філології ВДПУ ім. М.Коцюбинського

доцент Подосиннікова Ганна Ігорівна, в.о. завідувача кафедри англійської філології та лінгводидактики Сумського державного педагогічного університету ім. А.С.Макаренка

доцент Глазунова Тамара Володимирівна, доцент кафедри англійської філології ВДПУ ім. М.Коцюбинського

доцент Грачова Ірина Євгеніївна, доцент кафедри англійської філології ВДПУ ім. М.Коцюбинського

доцент Козачишина Оксана Леонідівна, доцент кафедри англійської філології ВДПУ ім. М.Коцюбинського

доцент Прадівлянна Людмила Миколаївна, доцент кафедри англійської філології ВДПУ ім. М.Коцюбинського

Збірник містить матеріали XXI міжнародної студентської Інтернет-конференції «МОВА, ОСВІТА, КУЛЬТУРА: Інтеграційні тенденції в сучасному світі», підготовлені студентами та молодими науковцями з вищих навчальних закладів України, Польщі, Сполучених Штатів Америки та Німеччини. Доповіді відображають широкий спектр досліджень у галузі лінгвістики, літературознавства, педагогіки, міжкультурної комунікації та методики викладання іноземних мов.

УДК [811+37+008] (100) (06)
М 74

© Автори статей, 2023

© Факультет іноземних мов Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

РОЗДІЛ 1

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИКИ *TOPICAL ISSUES OF MODERN LINGUISTICS*

Бойчук Лілія

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Грачова І.Є., канд. філол. наук

СТРУКТУРА ПРОСТОГО РЕЧЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

На сьогодні важливість вивчення англійської мови збільшується, надаючи мові величезного значення. Багато хто мріє вивчити англійську мову хоча б на початковому рівні, тому що всі чудово усвідомлюють, що англійська мова відіграє велику роль при влаштуванні на роботу, під час подорожей і т.д. Також варто звернути увагу, що велику кількість англіцизмів можна почути у молодіжній мові. Використовуючи англійські слова у щоденному спілкуванні, вони наближаються до вивчення англійської мови.

Але, на жаль, англійська мова як предмет у школі чи коледжі дедалі більше втрачає інтерес у старших школярів та студентів. Не зважаючи на всю значущість цього предмета, відзначається зниження мотивації до вивчення англійської.

В англійській мові, як і в українській мові, мовлення складається зі слів, що утворюють словосполучення та речення. Синтаксис вивчає структуру речення, тобто, правила поєднання слів і побудова з цих поєднань речення; поєднання слів, що виражає закінчену думку, називається реченням. Речення – це мовна одиниця, має структуру, що дозволяє їй використовуватися як мовленнєве висловлювання, саме предикативною структурою [3]. Структура простого речення в англійській мові складається з підмета і присудка [4].

Головне дієслово, що виражає основне предикативне значення і виконує функцію присудка і об'єднаний з ним підмет називають «предикативною лінією

речення» [1, с. 109]. На основі використання цих ліній речення поділяють на монопредикативні (прості) та поліпредикативні (складні) речення.

За традицією, просте речення вивчається з погляду його граматичного членування: зміст ситуації, відображеної в реченні, що включає процес, як центр речення, суб'єкт процесу, об'єкти процесу, умови і обставини протікання процесу. Усе це є основою синтаксичного членування на позиційні члени. Кожен із цих членів грає певну роль, виконує певні функції, визначаючи одне одного і все речення в цілому.

Члени речення поділяються на головні: підмет «особистісний» визначник присудка та присудок «процесний» визначник присудка; і другорядні члени речення: додаток – предметний визначник присудка; визначення – ознаковий визначник підмета та додаток; обставина – ознаковий визначник присудка; додаток – предметний визначник підмета [1, с. 110].

Взаємозв'язок підмета і присудка є ієрархічною домінантою речення, оскільки ці два члени речення у взаємозв'язку втілюють логічну, комунікативну, семантичну і синтаксичну функції речення.

Підмет (the subject) – член речення, що відповідає питанням who? та what? і позначає здебільшого предмет чи особу, рідше процес. У англійській мові підмет виконує кілька функцій – семантичну, структурну і комунікативну. У структурному плані підмет є обов'язковим компонентом ядра дієслівного речення. Якщо семантично речення надмірне, безсуб'єктне, то підмет замінюється службовими займенниками. Підмет має кілька важливих ознак [2, с. 8]:

місце підмета перед присудком у розповідному реченні, що підмет при цьому є вихідним елементом у розгортанні фрази;

інверсія підмета при утворенні запитань, коли підмет займає місце після модального або допоміжного дієслова;

контроль узгодження за особою та числом: He plays tennis well.

Присудок (Predicate) в англійській мові відноситься до другої складової пропозиції (clause) і вказує на дію, стан або існування підмета (Subject). Він складається з дієслова (Verb) та всіх допоміжних слів, які змінюють форму та

значення дієслова, таких як дієприкметник (Participle), інфінітив (Infinitive), дієприслівник (Gerund), модальне дієслово (Modal verb) та інші.

Основні функції присудка:

- Вказує на дію, яку виконує підмет.
- Вказує на стан або існування підмета.
- Змінює часову форму речення та відношення до часу.
- Вказує на спосіб виконання дії або стану підмета.
- Визначає додаток (Object) або додаткові ознаки підмета.

Наприклад, у реченні "She is singing a song", присудок "is singing" вказує на дію, яку виконує підмет "She". У реченні "He is tired", присудок "is tired" вказує на стан підмета "He". У реченні "They have been studying for two hours", присудок "have been studying" вказує на дію, що триває в даний момент, та змінює часову форму речення на Present Perfect Continuous.

Література:

1. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Мовленнєва комунікація. Київ: Центр навчальної літератури, 2004. 472 с.
2. Баранова С.В. Нетрадиційний урок як сучасний спосіб слідування сучасній доктрині освіти в Україні. *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology*. 2018. VI (73). Issue: 175. P. 7-10. <https://doi.org/10.31174/SEND-PP2018-175VI73-01>.
3. Білоус С. Мета і зміст навчання майбутніх філологів англійського усного монологічного персуазивного мовлення. *Науковий вісник МНУ імені В.О. Сухомлинського*. Педагогічні науки. 2017. № 1 (66). С. 189-193.
4. Волосовець А.М. Використання опор у процесі формування умінь і навичок монологічного мовлення: робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавра; спец. 035 – філологія [Електронний ресурс]; наук. керівник С.В. Баранова. Суми: СумДУ, 2019. 36 с. URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/73096>.

**LINGUISTIC MANIPULATION IN MODERN PRESS
AND THE METHODS OF ITS STUDY**

The use of language in the media and its role in creating powerful effects in shaping ideological disputes have been discussed by many scholars, who demonstrate different viewpoints on this problem.

Due to the complexity of this scientific aspect, studying linguistic manipulation in the media requires a critical and interdisciplinary approach that draws on insights from linguistics, psychology, sociology, political science, and other fields. By using a variety of methods, such as discourse analysis, content analysis, and audience reception analysis, scholars can gain a more nuanced understanding of how language is used to shape public opinion and influence political outcomes. According to V. Kovaliova, “this understanding can help us become more critical consumers of media and more aware of the ways in which we might be influenced by linguistic manipulation in the news” [1, p.151].

Discourse analysis, as one of the approaches to the study of linguistic manipulations in the media, allows researchers to look beyond the individual words and phrases used in media texts and to consider the broader social and cultural contexts in which language use takes place. This can help to shed light on the underlying power structures and social norms that shape the way that language is used in the media.

For example, R. Wodak and M. Meyer apply critical discourse analysis to explore how language use can create and maintain social identities and reinforce social norms [5]. N. Fairclough uses discourse analysis to identify the ways in which media language reinforces or challenges dominant discourses and power structures [3]. Critical discourse analysts examine how language reproduces or challenges power relations and social inequalities.

This method can be applied to the study of linguistic manipulation in the media by examining the language used in news stories and other media texts. T.A. van Dijk explains in his research that “a discourse analysis of news coverage of a political campaign might examine how certain candidates are portrayed in the media, how certain issues are framed, and how the language used in news stories influences the way that readers or viewers think about the candidates or issues” [2, p. 135]. Thus, T.A. van Dijk suggests that a discourse analysis look beyond the surface level of news stories and explore how language choices and framing techniques used by journalists and media outlets might shape public perception of political events and candidates. For example, a discourse analysis explores how the media uses language to influence public opinion or how certain candidates are framed in either a positive or negative light depending on their political affiliations or other factors.

In the words of another linguist, Deborah Tannen, “Language reflects social relationships” [4, p. 25]. The language we use, including our word choices, sentence structure, tone, and other linguistic features, can reveal information about our social status, power dynamics, and relationships with others. Even the way we address someone (e.g., by their first name, last name, or title) can indicate our level of familiarity with them or our relative positions of authority. Similarly, the use of certain slang or dialects can signal our membership in a particular social group or community.

In essence, the researchers suggest that language is not just a tool for communication but also a reflection of the social world in which we live, and by studying language use we can gain insights into the social relationships and dynamics that shape our lives.

Moreover, studying linguistic manipulation in the media is crucial for promoting democratic values and transparency. The media play a crucial role in informing the public and shaping their opinions about important social and political issues. However, when the media use manipulative language, they can distort the truth and promote certain agendas. By studying linguistic manipulation in the media, scholars can hold the media accountable and promote more ethical and responsible journalism.

In conclusion, the study of linguistic manipulation in the media is a complex and multifaceted field that involves a range of different approaches and methods. By examining the language used in news stories and other media texts, researchers can gain insight into how language is used to shape our perceptions of the world around us, and how we can become more critical consumers of media.

In addition, studying linguistic manipulation in the media can also have practical implications for media literacy education. By understanding the techniques and strategies of linguistic manipulation, individuals can become more aware of how the media use language to influence their opinions and beliefs. They can also learn how to recognize and resist manipulative language, which can help them make more informed decisions and participate more effectively in democratic processes.

References:

1. Ковальова В. Мова як засіб маніпулювання у ЗМІ. Київ: Молодий вчений, 2015. 160 p.
2. Dijk van T.A. Discourse and manipulation. Discourse & Society. Cambridge: Cambridge University Press, 2016. 175 p.
3. Fairclough N. Language and power. London, 2015. 135 p.
4. Tannen D. Gender and discourse. London: Oxford University Press, 1994. 216 p.
5. Wodak, R., & Meyer, M. Methods of Critical Discourse Analysis. London: Sage Publications, 2009. 220 p.

Dereshchuk Rustam

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Pradivlianna L.M., Candidate of Philology

LINGUISTIC ASPECTS IN THE STUDY OF SYNAESTHESIA

Synesthesia is known as a neurological phenomenon in which stimulation of one sensory modality leads to an automatic and involuntary experience in another modality (J. Simner). For instance, a synesthete might perceive a certain letter as having a specific color or taste.

The study of synesthesia has gained increasing attention in recent years (J. Simner, M. Breal, G. Paul, V.S. Ramachandran, E. M. Hubbard, etc. [1; 4; 5; 6]), and linguistics has played a crucial role in uncovering some of its underlying mechanisms. Leading psychologists and neuro-linguists agree that one of the most fundamental linguistic aspects in the study of synesthesia is the relationship between language and perception. Language is a powerful tool that allows us to represent and communicate our sensory experiences, and it is also deeply intertwined with our perception and cognition [1].

In the language, an important role in the emergence of synesthetic expressions is played by the emotional factor: impressions that produce a similar emotional impact on us tend to unite with each other. This is the so-called “general emotional law” (L.S. Vygotsky, S.V. Voronin, A. Ben). Simple synesthesia involves direct associations between two sensory modalities (e.g., the taste of a lemon being associated with the color yellow), while complex synesthesia conjures up more abstract or conceptual associations (e.g., the feeling of sadness being associated with the color blue) [6]. Some synesthetic expressions are used in everyday life and have long been considered the norm (*bright sound, sharp voice, sweet smell*).

A word in a literary text, however, does not refer to sensory modality, but to the reader’s imagination, giving rise to figurative associations by color, smell, sound, and thus becoming a means of aesthetic influence, creating an artistic image. Therefore, synesthesia has become one of the sources of expressiveness in the poetry. It is a striking stylistic device that allows writers to compose complex, metaphorical images, combining visual, auditory, tactile and other sensations, and to achieve a more effective and accurate expression of their feelings. Thus, synesthesia becomes an integral part of the author's individual style, the source of his/her originality.

In modern linguistics, the appeal to the phenomenon of synesthesia may be explained by the interest the researchers show in the issues of perception, vocabulary of sensations, sensory representations in the language and literary text. Comprehensive analysis of the use of synesthesia in literary texts is given in the works by L.M. Pradivlianna who offers a structural and semantic classification of synesthesia

types, singles out simple and complex synesthetic nominations, external and internal synesthesia, and also offers a semantic typology based on two features – the semantics of the word (perception it belongs to) and the direction of the metaphorical transfer [2; 3].

In conclusion, as synesthesia is, basically, a metaphorical process, it has been suggested that synesthesia may be more common in cultures that place a greater emphasis on metaphorical language or that have a rich tradition of artistic expression. Understanding these cultural and linguistic factors may provide further insight into the nature and origins of synesthesia, and can have important implications on how we think about the relationship between language, perception, and cognition more broadly.

References:

1. Hubbard, E. M., & Ramachandran, V. S. Neurocognitive mechanisms of synesthesia. *Neuron*, 2005, 48(3). P. 509-520.
2. Pradivlyanna L.M. Synesthesia in works of the early XX century British writers (in prose of V. Woolf, K. Mansfield, J. Conrad). *Восточнослов'янська філологія. Збірник наукових робіт. № 18. Мовознавство. Горлівка: ГГПІЯ, 2010. С. 266-273.*
3. Pradivlyanna L.M. Lexical and semantic synesthesia in impressionistic texts. *Наукові записки Луганського національного університету. Випуск 8. Серія «Філологічні науки».* Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ ім. Тараса Шевченка», 2009. С. 330-337.
4. Simner, J. Defining synaesthesia. *British Journal of Psychology*, 2012, 103(1). P. 1-15.
5. Ward, J., & Simner, J. Lexical-gustatory synaesthesia: Linguistic and conceptual factors. *Cognition*, 2003, 89(3). P. 237-261.
6. Ward, J. Synesthesia. *Annual Review of Psychology*, 2013, 64. P. 49-75.

Дордурова Ірина

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

NONVERBALE KOMPONENTEN DER INTERNET-KOMMUNIKATION

Ein charakteristisches Merkmal des modernen menschlichen Lebens ist die äußerst intensive Nutzung von Computern und Informationstechnologien in allen Lebensbereichen. Die rasante Entwicklung von Wissenschaft und Technik, bei der Computer-, Informations- und Telekommunikationstechnologien immer mehr an Bedeutung gewinnen, trägt zu einer umfassenden Verbesserung der neuesten Kommunikationsarten bei, darunter Internetkommunikation, SMS-Kommunikation usw. [2, S. 227].

Die nicht-sprachliche Soziologie als eine Disziplin, die das Ungesagte erforscht Kommunikation umfasst, wie oben erwähnt, verschiedene wissenschaftliche Disziplinen, wie Paralinguistik (die Wissenschaft vom Hinzufügen von Lautcodes zur Sprache), Zynekologie (die Wissenschaft von Mimik und anderen bedeutsamen Körperbewegungen – Gesichtsausdrücke, Körperhaltungen, Verhalten), Ophthalmologie (die Wissenschaft von der Augensprache und dem Sehverhalten), Gastik (die Wissenschaft von der Zeichen und kommunikativen Funktionen von Speisen und Getränken), Proxemik (die Wissenschaft von der Kommunikation), usw. Doch trotz des umfassenden und systematischen Ansatzes zur zur Lösung von Problemen im sprachlich-semiotischen Bereich sind die zugrundeliegenden Prinzipien, aus denen sich die der nonverbalen Semiotik in unterschiedlichem Maße erforscht [3, S. 17].

Moderne Forscher identifizieren viele Formen der Kommunikation im Internet, die in folgende Gruppen eingeteilt werden können: 1) Telefonkonferenz; 2) Chat; 3) Web-Pager (IQO, Insant Messenger; 3) E-Mail-Korrespondenz; 5) Online-Tagebuch (Blog); 6) Foren; 7) soziale Netzwerke (Facebook, Twitter).

Auch andere nonverbale Kommunikationsmittel sind in der Internetkommunikation weit verbreitet, z. B. dies sind die so genannten Internet-Banner. Im Grunde genommen sind die *Bilder mit lustigen Bildunterschriften* – eine direkte Anleihe bei den amerikanischen Social Sites, wo dieses Phänomen seit

langem verwurzelt ist. Die ersten Anleihen dieser Art waren Demotivatoren, die als Parodie auf Motivatoren erschienen. Zu ihren Derivaten gehören: Edits, Makros, Memes und Comics [2, c. 63].

Leider sind der akustische Ausdruck, der visuelle Ausdruck von Gefühlen und Emotionen oder die Einstellung zum Gesprächspartner und sein Verhalten nicht typisch für die über das Internet vermittelte Kommunikation. Als nonverbale Kommunikationsmittel in der Internetkommunikation werden *Emoticons* verwendet, d.h. spezielle Zeichen, mit denen man beim Schreiben von Briefen Gefühle ausdrücken kann. Dabei handelt es sich um Ideogramme, die es ermöglichen, schnell und effektiv Emotionen, Gefühle, Reaktionen auf eine Nachricht oder eine schnelle Antwort zu vermitteln. Es sei darauf hingewiesen, dass der Begriff *Smile* vom englischen Wort "smile" abgeleitet ist. *Emoticon* ist eine künstliche Formation, die durch die Kombination der Wörter "Emotion" und "Icon" entstanden ist.

Die Verwendung von Emoticons ist aus der modernen deutschsprachigen Online-Kommunikation nicht mehr wegzudenken. Sie werden in E-Mails, Chats, Foren, sozialen Netzwerken usw. verwendet [2, S. 229]. Die Gesamtzahl dieser nonverbalen Hilfsmittel ist groß und die Bedeutung von Emoticons wird in Foren, elektronischen Enzyklopädien und sogar in Wörterbüchern erklärt, was bedeutet, dass sie äußerst beliebt sind.

Literatur:

1. Бесараб О. Відтворення невербальних засобів комунікації. Кваліфікаційна робота здобувача вищої освіти кафедри англійської філології і перекладу. Національний авіаційний університет. Київ, 2020. 93 с.

2. Ковбасюк Л. Невербальні засоби комунікації в сучасній німецькомовній Інтернет-комунікації. *Мова і культура*. 2011. Вип. 14, т. 3. С. 226-231.

3. Паніна Л. Основні засоби невербальної Інтернет-комунікації. *Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди* : зб. тез наук. доп. Харків.

нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди; [заг. ред. Т. В. Подуфалової]. Харків : ХНПУ, 2020. Вип. 1. С. 64.

Zelenskiy Vadim

Kamyanets-Podilsky Ivan Ohiienko National University

Scientific Supervisor: Matkovska M.V.

THE SUBSTITUTION OF CONCEPTS IN THE MEDIA AND ITS IMPACT ON PEOPLE'S MINDS

The media is a powerful tool for shaping people's perceptions and beliefs towards various issues. It has the ability to influence people's thoughts about a range of topics, including politics, social issues, and consumerism. Substitution of concepts is one such tool used by the media to influence people's attitudes and beliefs towards products or issues. As a result, the purpose of this article is to investigate the concept of concept substitution in the media and to examine its impact on people's minds.

The substitution of concepts in media refers to the replacement of one idea or concept with another in various forms of media such as advertising, news, and entertainment. Examples of this include using the term “*freedom*” to promote a political agenda or using a celebrity to endorse a product. Another example is the use of euphemisms to replace harsh or negative terms with more positive ones, such as using “*downsizing*” instead of “*layoffs*” in the workplace.

The concept of substitution was introduced by Ferdinand de Saussure, a Swiss linguist who is considered one of the founders of Modern linguistics. Saussure argued that language is based on a system of signs that are inherently arbitrary, and that the meaning of a sign is determined by its relationship to other signs in the system [4].

The concept of substitution has also been applied more broadly to the field of media studies, where scholars have explored how media messages substitute certain concepts for others in order to shape public opinion and maintain existing power structures. The study of substitution of concepts in the media has been explored by various scholars and researchers. Some notable names in this area of research include Stuart Hall, Noam Chomsky, Edward Herman and Neil Postman.

Hall's work often focused on how media representations shape perceptions of race, ethnicity, and culture. “Encoding and Decoding in the Television Discourse” by Stuart Hall [1]. Another notable scholar who studied the substitution of concepts in the media is Noam Chomsky. Chomsky is a linguist and political commentator who is known for his critique of the mainstream media in the United States, particularly with regard to its role in shaping public opinion and promoting government propaganda – “Manufacturing Consent: The Political Economy of the Mass Media” [2]. Edward Herman and Neil Postman are also scholars who have studied the role of the media in shaping public discourse and have written extensively on the subject of media manipulation and propaganda – “Amusing Ourselves to Death: Public Discourse in the Age of Show Business” [3].

These works, among others, highlight the importance of studying the substitution of concepts in the media, and its impact on public discourse and understanding. There are many examples of the substitution of concepts in media, some of which are:

1. *Russian aggression vs. anti-terrorist operation*: In the aftermath of Russia's annexation of Crimea and the conflict in eastern Ukraine, the Ukrainian government and media referred to the conflict as a “*anti-terrorist operation*” (ATO). Russian media often used this term to imply that the Ukrainian government was using excessive force against its own citizens and that the separatists were simply defending themselves. Some, however, criticised this term for downplaying the role of Russian aggression in the conflict. Some media outlets and politicians have since begun to refer to Russia as “aggression”.

2. *Enhanced interrogation techniques*: During the Bush administration, techniques such as waterboarding, sleep deprivation, and stress positions were used to extract information from suspected terrorists. The administration substituted the term “*enhanced interrogation techniques*” for “*torture*”, which had negative connotations and was illegal under international law. This substitution allowed the government to justify the use of these harsh methods as a necessary means of protecting national security.

3. *War on Terror*: After the 9/11 attacks, the US government initiated a military campaign against terrorism, calling it the “*War on Terror*”. This phrase substituted the broader concept of “*war*” with the more specific concept of “*terror*”, framing the issue as a battle against an elusive enemy rather than a traditional conflict between nations. This substituted concept helped to rally public support for the campaign and legitimize the use of military force.

In conclusion, the substitution of concepts in media can have a powerful impact on people's minds, as it shapes their understanding of complex issues and influences their opinions and behaviors. Whether it is framing a military campaign as a “*War on Terror*”, legitimizing torture as “*enhanced interrogation techniques*” or *anti-terrorist operation*, the substitution of concepts in media can distort reality, manipulate public opinion, and obscure the underlying issues. It is essential that we remain aware of *the power of language* and propaganda in the media and actively seek out diverse, nuanced perspectives to gain a more comprehensive understanding of the issues at hand. By doing so, we can avoid falling victim to simplistic or misleading narratives and contribute to a more informed and engaged citizenry.

References:

1. Hall S. *Encoding and Decoding in the Television Discourse*. Birmingham: University of Birmingham, 1973. URL: <http://epapers.bham.ac.uk/2962/>
2. Herman, E., Chomsky N. *Manufacturing Consent: The Political Economy of the Mass Media*. London: Pantheon, 1988. 486 p.
3. Postman, N. *Amusing Ourselves to Death: Public Discourse in the Age of Show Business*. London: Methuen Publishing, 1985. 184 p.
4. *Semiotics for Beginners* by Daniel Chandler. URL: <https://www.cs.princeton.edu/~chazelle/courses/BIB/semio2.htm>

Зюбанова Аліна

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
Науковий керівник: Козачишина О.Л., канд. філол. наук

THE PECULIARITIES OF SONG DISCOURSE

Discourses are like icebergs of which we only see or show new information or knowledge, but of which the large part of the information remains hidden as implied or presupposed knowledge [6, p. 480]. The notion of discourse is quite broad. According to the definition of D. Crystal, discourse is “a segment of speech that is larger than a sentence” [3, p. 148]. Instead, M. Halliday equates discourse with the text in its various aspects [4]. Yu. Kristeva understands discourse as any speech process, the structure of which involves the presence of a speaker and a listener, along with the desire of the former to influence the latter [5, p. 17]. Discourse analysis is impossible without studying the concept of “context”, which is the main and determining factor for understanding any text. Note that the context is a rather complex object for scientific study, which is evidenced by the large number of different interpretations of this term. I. Biskub interprets the context as the social foundation of the discourse, emphasizing that it is the context that “enlivens” the discourse, makes its implementation effective and socially marked [1, p. 343].

Song discourse refers to the unique way in which songs communicate meaning through a combination of lyrics, melody, harmony, rhythm, and performance. Songs can be considered a form of discourse because they use language and other expressive elements to convey ideas, emotions, and experiences. The challenge is to understand how individuals construct the musical content because musical discourse is not an objective reality; rather, it is the outcome of the creator, performer, and listener (or transmitter, agent, and receiver) making sense of sounds [2, p. 17].

Song is an extension or embellishment of speech, the primary means of communication, and it is often assumed that there is a continuum of increasing formalization from speech to song. The relative dominance of a song or language in terms of emotional and cognitive components in any given genre or performance of a genre depends not so much on the absolute attributes that language and songs may have, but, first of all, it depends on people’s “meaningful intentions” in certain situations. To understand how song and language are generated and associated as products of the human body, we must first explore various common uses of language

and music, language and song, cognition and thought, and human nature. We need to understand psychological assumptions and explore the definite society [2, p. 19].

One of the peculiarities of song discourse is its non-linear narrative structure. Unlike traditional stories or poems, songs often use repetition, metaphor, and allusion to convey emotions, feelings, and experiences. They may not follow a linear narrative structure and instead rely on the interplay between the lyrics, melody, and other musical elements to create a cohesive message. Another characteristic feature of song discourse is its emphasis on emotion. While other forms of discourse may prioritize logical argumentation or factual information, songs prioritize the emotional impact of the message conveyed. The melody and rhythm of the music can convey emotions that are difficult to put into words, making songs a powerful tool for expressing and exploring complex feelings. Songs also often leave room for interpretation, allowing listeners to find their own meanings and connections to the lyrics and melody. This ambiguity can make the song more personal and meaningful to the listener, as they can relate to the message in their own unique way. Finally, the performance of a song is an integral part of the discourse, as it can convey additional meaning and emotion beyond the lyrics and melody. The artist's interpretation, delivery, and stage presence can all contribute to the overall impact of the song and create a sense of connection between the artist and the listener.

In conclusion, song discourse is a unique and powerful form of communication that combines language, melody, harmony, rhythm, and performance to convey emotion, meaning, and universal themes.

Literature:

1. Біскуб І. П. "VERBUM DOMINI" - перший україно-польський проект із дослідження релігійного дискурсу. *Sprawozdania: roczniki humanistyczne*. 2015. С. 343-350.

2. Blacking G. The Structure of Musical Discourse: The Problem of the Song Text. 2012. URL: https://www.hugoribeiro.com.br/biblioteca-digital/Blacking-Structure_musical_discourse_song_text.pdf (Last accessed: 23.03.2023)

3. Crystal D. A dictionary of linguistics and phonetics. Oxford: Blackwell Publishers, 1991. 529 p.

4. Halliday M. A. K., Hasan R. Language, context and text: aspects of language in a social semiotic perspective. Oxford: Oxford University Press, 1991. 264 p.

5. Kristeva J. Le language, cet inconnu. Paris: Ed. Du Seuil, 1981. 334 p.

6. Teun A. A note on epistemics and discourse analysis. *British Journal of Social Psychology*. 2011. P. 478-485.

Карпуша Іванна

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Камінська. М.О., канд. філол. наук

МЕДІАЛІНГВІСТИКА ЯК НОВИЙ НАПРЯМ МОВОЗНАВСТВА

Через швидкий технологічний розвиток та нові перспективи, пов'язані зі швидкістю передачі інформації, всебічністю, здатністю до нескінченних варіацій щодо аудиторії, комунікативної мети та інших параметрів спілкування в суспільстві, з'явився новий напрям мовознавчої науки – медіалінгвістика.

«Медіалінгвістика – нова міжгалузєва гуманітарна дисципліна, що вивчає функціонування мови в засобах масової інформації. У комплексі медіалінгвістичних проблем як інтегрального гуманітарного знання важливо зосередити увагу на мовознавчій аспектології, що й визначає один зі складників цього синкретичного поняття» [4, с. 27]. Таким чином, це наука про мовні ресурси мас-медіа, їхні стилістичні аспекти, комунікативні особливості та деталі функціонування у соціумі. Об'єктом дослідження медіалінгвістики є засоби масової інформації та їх властивості, функції, а також медіатексти та їх жанри та види. Також, досліджують медіастилістичні норми, граматичні, лексичні та синтаксичні особливості медіакомунікації.

Медіалінгвістика як окрема наука є досить молодого і відокремилася у самостійний напрям в Україні лише в останній третині ХХ ст. [3]. Становлення

медіалінгвістики відбулося завдяки роботам вітчизняних і зарубіжних учених: А. Белла, Г. Бургера, Д. Дергача, Т. Добросклонської, Т. Ковалевської, Л. Компанцевої, Д. Перріна, О. Селіванової, Д. Сизонова, Н. Слухай, Л. Шевченко, які не тільки пропонують систематизацію знань і досліджень про мову медіа як самостійну галузь медіалінгвістики, а й висвітлюють специфіку, методику й особливості досліджень нового наукового напрямку.

Важливою теоретичною категорією медіалінгвістики є медіатекст (мас-медійний текст). В сучасній медіалінгвістиці термін медіатекст є певним гіперонімом багатьох інших термінів: публіцистичний текст, журналістський текст, масовий текст, текст ЗМІ, віртуальний текст, Інтернет-текст, рекламний текст, теле- та радіотекст тощо [4, с. 42].

«Медіатекст – поліфункціональна гетерогенна смислова система, яка є продуктом вербалізації когнітивної діяльності індивіда та об'єктом і результатом цілеспрямованого конструювання смислів відповідно до прагматичної орієнтації ЗМІ» [4, с. 42]. Отже, медіатекст це особливий вид комунікативного (мас-медійного) дискурсу, в якому опрацьовується та презентується інформація соціальної значущості.

Поняття медіатексту у сфері масової комунікації не відповідає традиційному лінгвістичному визначенню текстів. Це пов'язано з тим, що медійні тексти виходять з межі формалізованої знакової вербальної представленості [1, с. 73].

Важливою ознакою медіатексту є його мовне оформлення, адже мова ЗМІ мінлива і повинна відповідати вимогам часу та потребам сьогодення. Тому в медіадискурсі фіксується велика кількість лексичних новотворів, авторських неологізмів, мовних кліше тощо, що дає змогу лінгвістиці активно використовувати аналіз медіатворів у дослідженні лексичних тем [2, с. 55].

Література:

1. Камінська М, Люзак Р. Імпліцитна маніпуляція темою Covid-19 у політичному мультимодальному дискурсі відеохостингу YouTube. *Актуальні питання іноземної філології*. Вип. 16. 2022. С. 72-79.

2. Сизонов Д. Ю. Методи лінгвістичного дослідження медіатексту: до проблеми наукової інтерпретації. *Актуальні проблеми української лінгвістики : теорія і практика*. Вип. 30. Київ : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет». 2015. С. 52-63.

3. Стрельбіцька О., Подолук С. Медіалінгвістичні тенденції на сучасному етапі розвитку мовної освіти в Україні. *Академічні студії. Серія : «Гуманітарні науки»*. Вип. Видавничий дім «Гельветика», 2021. С. 41-47.

4. Шевченко Л.І. Теорія медіалінгвістики : підручник / за ред. Л.І. Шевченко. Київ : ВПЦ "Київський університет", 2021. 214 с.

Квасюк Марина

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Забужанська І. Д., канд. філол. наук

CLASSIFICATION OF PHRASEOLOGICAL UNITS

IN THE ENGLISH LANGUAGE

The world of modern English phraseology is large and varied, and every aspect of its study certainly deserves due attention.

A phraseological unit is a word combination stable in composition and structure, lexically indivisible and integral in meaning, which performs the function of a separate lexical unit – lexeme [7, p. 37].

As an independent linguistic discipline, phraseology emerged relatively recently. The task of phraseology as a linguistic discipline includes a comprehensive study of the phraseological fund of a particular language. Important aspects of the study of this science are: the stability of phraseological units, the systematicity of phraseology and the semantic structure of phraseological units, their origin and main functions. A particularly difficult branch of phraseology is the translation of phraseological units from one language to another, which requires considerable experience in the field of research in this discipline. The subject of the history of phraseology is the study of the primary, original forms and meanings of

phraseological units, the determination of their sources according to all available monuments, the identification of the spheres of their use in different eras of the existence of the language, as well as the establishment of the volume of the phraseological composition and its systematic order in one or another historical era of development languages [6, p.22]

Currently, there are the following linguistic principles for the classification of phraseological units:

- semantic
- structural-semantic
- contextual
- thematic
- etymological [1, p.31].

According to semantic fusion, phraseological units are divided into the following types:

phraseological conjunctions, phraseological units, phraseological combinations, phraseological expressions. Consider these types of phraseological units in relation to modern English [4, p. 33].

Phraseological combinations, or idioms, are absolutely indivisible, indecomposable stable combinations, the general meaning of which depends on the meaning of their component words: kick the bucket (open) - bend over, die; = Stretch your legs; send smb. to Coventry – boycott anyone, stop communication with anyone; at bay - driven, in a hopeless position; be at smb.'s beck and call - always be ready for services; = to be on a run; to rain cats and dogs – pour as if from a bucket (about rain); be all thumbs - to be clumsy, clumsy [2, p. 38].

Phraseological fusions arose taking into account the figurative meanings of their components, but later these figurative meanings became incomprehensible from the point of view of modern language. The imagery of phraseological conjunctions is revealed only historically. For example, the words "bay", which means "dead end", and "beck" - "wave of the hand" are archaisms and are not used anywhere except this higher phraseology. Or, for example, the expression to be all thumbs historically

developed from the expression one's fingers are all thumbs. Thus, in phraseological conjugations, the connection between direct and figurative meanings has been lost, the figurative has become the main one for them. That is why phraseological conjunctions are difficult to translate into other languages. Phraseological conjugations have a number of characteristic features:

- they may include so-called necrotisms - words that are not used anywhere, except for this fusion, and therefore are incomprehensible from the point of view of modern language;

- Archaisms may be included in the composition of splices; - they are syntactically indecomposable; - they mostly cannot rearrange components; - they are characterized by impenetrability - they do not allow additional words to be added to their composition [5, p. 38].

Losing their independent lexical meaning, "...words included in the structure of phraseological fusion turn into components of a complex lexical unit, which is close in meaning to a single word." Therefore, many phraseological conjunctions are synonymous with words: kick the bucket – to die; send smb to Coventry – to ignore, etc.

Phraseological units are such stable combinations of words in which, in the presence of a common figurative meaning, signs of semantic separation of components are clearly preserved: to spill the beans - to reveal a secret; to burn bridges - to burn bridges; to have other fish to fry have more important things to do; to throw dust into smb.'s eyes – order teeth; to burn one's fingers - to get burned on something; to throw mud at smb. - Water with mud; to be narrow in the shoulders - not to understand jokes; to paint the devil blacker than he is - to thicken paints; to put a spoke in smb.'s wheel to keep something a secret, not to disclose anything, to be silent, to keep one's mouth shut; to gild refined gold - to gild pure gold, try to improve, decorate something that is already quite good; to paint the lily - to paint the color of the lily, to try to improve or decorate something that does not need improvement. Unlike phraseological conjunctions, transferability is understood from the point of view of modern language [1, p. 38].

Characteristic features of phraseological units:

1) bright imagery and the possibility of coincidence with parallel existing phrases (to throw dust into smb.'s eyes, to be narrow in the shoulders, to burn one's fingers, to burn bridges);

2) preserving the semantics of individual components (to put a spoke in smb.'s wheel);

3) impossibility of replacing some components with others (to hold one's cards close to one's chest);

4) emotionally - expressive coloring plays a decisive role (to throw dust into smb.'s eyes, to paint the devil blacker than he is);

5) the ability to enter into synonymous relations with individual words or other phraseological units (to gild refined gold = to paint the lily) [5, p. 38].

Phraseological combinations are stable turns, which include words with both free and phraseologically related meaning: a bosom friend - an inseparable friend, a pitched battle - a fierce fight, (to have) a narrow escape - to be saved by a miracle, to frown one's eyebrows - to frown, Adam's apple - Adam's apple, a Sisyfeins la's to break one's head (to think hard, to remember) , to pay attention to smb. - Pay attention to someone, etc. In contrast to phraseological conjunctions and phraseological units, which have an integral non-decomposable meaning, phraseological combinations are characterized by semantic decomposition. In this regard, they are closer to free phrases [3, p. 42].

The local history value of English phraseology is very great, because when getting acquainted with a foreign language and learning it, a person simultaneously penetrates into a new national culture, and receives enormous spiritual wealth, which is preserved in the language being studied. Phraseologisms and phraseological combinations reflect the centuries-old history of the English people, and the uniqueness of its culture, lifestyle, and traditions. Therefore, phraseological units are highly informative units of the English language. In most cases, idiomatic expressions were created by the people, so they are closely related to the interests and everyday activities of ordinary people. Many idioms are related to beliefs and traditions. However, most English idioms originated in the professional language. All

peoples, all people must preserve and preserve phraseological units in their integrity, because they are a real treasure that helps to understand all the secrets and riddles of the language [1, p. 27].

References:

1. Collins Cobuild Dictionary of Phrasal verbs. L., 1990. P. 27-38.
2. Cowie A.D. Oxford Dictionary of phrasal verbs. Oxford: Oxford University Press, 1997. P. 38.
3. Coy, AP and Peter Howarth. Phraseology - selected bibliography. International Chasopis of Lexicography 9(1): 38–51. 1996. P. 42.
4. Longman dictionary of Phrasal verbs. Oxford: Longman Group Limited, 1983. P. 33.
5. Oxford Dictionary of Phrasal verbs. - Oxford: University Press, 1997. P 38.
6. Smith, L. P. Word and Idioms: Studies in the English Language. London: Constable's Miscellany, 1995. P. 22.
7. Webster's ninth new collegiate dictionary. Marrien-Webster Inc: Mass., 1984. P. 37-38.

Кірієнко Мирослава

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

СПЕЦИФІКА ПІДТРИМУВАННЯ «ОБЛИЧЧЯ» КОМУНІКАНТІВ У ДИСКУРСИВНОМУ ПРОСТОРИ ТОК-ШОУ

«Обличчя» (*face*) постає одним із центральних понять у теорії ввічливості П. Браун і С. Левінсона, проте першим, хто створює і вводить в науковий обіг цей термін є Е. Гоффман. Саме він використовує зазначену термінологічну одиницю на позначення позитивної соціальної цінності, яку людина результативно стверджує для себе завдяки певній позиції в певний момент спілкування [3, с. 4-5]. «Обличчя» виступає суспільним уявленням, отриманим від людей, що оточують сторонніх. Для забезпечення розуміння співрозмовника, що ґрунтується на досвіді особистостей, що його оточують, він

намагається захистити своє власне «обличчя» чи «обличчя» інших, виконуючи певну «роботу з обличчям» (*face-work*), яку Е. Гоффман поділяє на процес уникнення потенційних актів, що загрожують «обличчю» (*face threatening acts*), і процес корекції [3, с. 8].

П. Браун і С. Левінсон, в свою чергу, розглядають «обличчя» як своєрідний соціальний імідж або набір бажань (*set of wants*), що можуть задовольнити тільки дії інших. «Обличчя» у розумінні цих лінгвістів є уявленням людини про себе (*self-image*), що безпосередньо належить їй самій [2, с. 59-66]. П. Браун і С. Левінсон визначають обличчя в контексті прагнень індивіда та уявлення про себе, який позначає певну приватну територію, що включає не тільки особистий простір комунікантів – «раціональних агентів», а й поле їхньої когнітивної діяльності. У процесі комунікації «раціональні агенти» виявляють, з одного боку, «позитивне обличчя» (*positive face*) – бажання бути коректно оціненим і прийнятим до соціуму [2, с. 62], а з іншого – «негативне обличчя» (*negative face*), що лежить у площині прагнення мати свободу дій і бути незалежним [2, с. 129].

У разі потреби виконання комунікативного акту, що загрожує «обличчю», мовець має можливість обрати певні макростратегії мовленнєвої поведінки, а саме: пряма передача змісту (*bald on record*) [4, с. 115], непряма ввічливість (*off record*); позитивна ввічливість; негативна ввічливість [2, с. 68-71].

Позитивна і негативна ввічливість виступають засобами корекції «обличчя». Корекція для П. Браун і С. Левінсона – це спроба протидіяти потенційній небезпеці для обличчя з метою зрозумілого для адресата висловлення свого небажання та відсутності наміру зашкодити «обличчю» співрозмовника [2, с. 70].

Для позначення позитивної та негативної ввічливості, яку використовує той чи інший індивід використовується термін «імпліцитна», або індивідуальна, неконвенційна ввічливість, на відміну від «експліцитної» ввічливості, яка застосовується для позначення конвенційної ввічливості та реалізується

засобом мовленнєвих стереотипів, що використовуються в ситуаціях комунікативного етикету [1, с. 53].

Слід зазначити, що дослідження імпліцитної, або індивідуальної, ввічливості спровокувало питання про окреслення її функцій. Підґрунтям для визначення функцій імпліцитної ввічливості є її мотиви, серед яких виокремлюють практичний (мотив запобігання конфліктів в інтеракції), гедоністичний, естетичний, «нарцисний» та альтруїстичний мотиви [1, с. 53].

Ураховуючи зазначені мотиви, дослідник К. Х. Фальтл визначає такі функції ввічливості, як встановлення та підтримування контакту, забезпечення стабільно-гармонійного спілкування, соціальної (міжособистісної) інтеграції, відмежування в спілкуванні, запобігання та зняття напруження у спілкуванні [5, с. 207].

Як бачимо, зазначені функційні аспекти ввічливості відображають інтерактивні компоненти спілкування, які пов'язані зі взаємодією співрозмовників та безпосередньою організацією їхньої спільної діяльності, яка зазвичай спрямована на кооперацію як рушійний фактор соціальної взаємодії. Вважаємо, що у процесі спілкування в англomовному телевізійному дискурсі ток-шоу такі фактори, як соціальні та інституційні характеристики ролей окремих учасників спілкування та комунікативні цілі (інформативна, розважальна) визначають домінування тієї чи іншої функції позитивної та негативної ввічливості. У політичному ток-шоу та ток-шоу з експертами, з притаманними їм рисами інституційного дискурсу та метою інформування, домінувальний функційний аспект ввічливості полягає в площині дистанціювання, на відміну від напівінституційного дискурсу ток-шоу із зірками, в якому спілкування між адресантом і адресатом спрямоване на їх зближення.

Література:

1. Човганюк М.М. Вербалізація стратегій і тактик ввічливості в англomовному телевізійному дискурсі ток-шоу (на матеріалі програми *Larry King Live*): дис. канд. філол. наук: 10.02.04 «Германські мови». Київ – Запоріжжя, 2017. 224 с.

2. Brown P. Politeness: Some Universals in Language Use / P. Brown, S. Levinson. L., NY, etc. : CUP, 1987. 345 p.

3. Goffman E. Interaction Ritual : Essays on Face-To-Face Behavior. New York : Pantheon, 1982. 288 p.

4. Meibauer N. Pragmatik. Tübingen : Stauffenburg, 2001. 208 p.

5. Valtl K. Erziehung zur Hoflichkeit : Dis. Zur Erlg. Des Doctorgrades. Regensburg, 1986. 422 s.

Ковальчук Вікторія

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Забужанська І.Д., канд. філол. наук

LINGUISTIC MANIPULATION

The majority of academics undoubtedly concur that language has values. We are approximately aware of the conceptions that are connected to the words. Whether we like it or not, these assumptions influence how we perceive what we hear or read. Our usage of them might also reveal our own views and ideals toward specific people or situations [3, p. 7].

Language is an effective instrument that, in the worst-case scenario, can be used to manipulate others. Language manipulation is practiced actively in nearly every aspect of modern life. It is particularly prevalent in ideological propaganda, education, media, advertising, and psychotherapy. Language manipulation in these fields typically aims to instill in a large audience specific preferences, likes, wants, prejudices, and preconceptions that are advantageous to the manipulator [2, p. 113].

First, we need to find out what the manipulation is. The Cambridge Dictionary states that manipulation is the action of influencing or controlling someone or something to your advantage, often without anyone knowing it [1]. It is worth mentioning that manipulation can be intentional and non intentional. In cases of intentional manipulation, the subject seeks a specific outcome from the targeted party. While non intentional language manipulation occurs accidentally since the

person is not trying to manipulate the listener or get something out of them. Nowadays, the term "manipulation" refers to a large set of concepts that include psychological manipulation, interpersonal manipulation, socio-political manipulation, etc [4, p. 49].

There are a lot of manipulation techniques. A significant influence in manipulation has extralinguistic elements. The color spectrum and the music used together with video or moving pictures seriously impact your perception of the situation. Each element can be adjusted to produce a specific mood and the corresponding behavior or reaction. It might even be necessary to fabricate an imaginary stereotype as part of manipulation. This is accomplished by imposing false concepts or justifications in a way that makes them incredibly easy or daily [2, p. 113].

The practice of redirecting the listener's attention from core problems to details during communication is called attention focus shifting nowadays. The issues appear to have been solved without the listener's understanding of the still unsolved basic problem [2, p. 114].

As we can see, the topic of manipulation has spread outside the area of linguistic study. It is affecting our lives daily and will proceed to do so in the future. With the help of manipulation, you can adapt the provided information in a manner that is useful for you.

References:

1. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/manipulation> (дата звернення: 02.04.2023).
2. Chetverikova, Olena. About Some Linguistic Means of Manipulative Influence in Virtual Media Space. *Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. Серія «Філологічні науки»*. Вип. 47. С. 111-116.
3. Nordlund, Marie. Linguistic Manipulation. An analysis of how attitudes are displayed in news reporting. Luleå University of Technology. D Extended Essay English. 2003:27 - ISSN: 1402-1552 - ISRN: LTU-DUPP--03/27--SE. С. 7-13.

4. Руда О. Г. Мовне питання як об'єкт маніпулятивних стратегій у сучасному українському політичному дискурсі : монографія. Київ, 2012. 232 с.

Кожухівська Юлія

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Забужанська І.Д., канд. філол. наук

LEXICAL AND STYLISTIC FEATURES OF WRITING POLITICAL SPEECHES

Political speeches are a critical tool in the arsenal of any successful politician, and the ability to craft compelling and persuasive speeches is an essential skill in the world of politics. However, writing a great political speech necessitates more than just a command of the language — it also involves an understanding of the specific lexical and stylistic features that are commonly employed in political discourse.

The purpose of this thesis is to analyze the lexical and stylistic features of writing political speeches, explore the importance of studying them and consider their impact and the role of these features in political speeches using examples.

Lexical features refer to the specific words and phrases used in political speeches, and understanding these features is essential for effective political communication. Persuasive language is one of the most important lexical features of writing political speeches. It refers to the use of language that is designed to influence the opinions, beliefs, or behaviors of the audience. Politicians often use persuasive language in their speeches to engage their audience and persuade them to support their positions or policies [1, p. 5]. One common form of persuasive language in political speeches is the use of emotionally charged words. These words can elicit strong emotions and feelings in the audience, which can help to make the speech more memorable and impactful.

Metaphors are a powerful tool in political speeches, allowing politicians to communicate complex ideas in a way that is simple, memorable, and engaging for the

audience. A metaphor is a figure of speech that compares two things that are not literally alike, but share some common characteristics or qualities. By using a metaphor, politicians can create a vivid image in the minds of their audience, helping them to understand and remember their message. 2020 is the year of the presidential election in the United States of America. In this study, the conceptual metaphors and metaphorical language expressions used by both presidential candidates were analyzed. The most frequent conceptual metaphors and metaphorical linguistic expressions from both presidential contenders' election speeches are: "economy is a building", "politics is war", "elections are war" [3, p. 318].

Stylistic features are an essential aspect of political speeches, as they help to create a connection with the audience and communicate the intended message effectively. Repetition is a rhetorical device that involves repeating a word, phrase, or idea multiple times throughout a speech. Repetition can help to emphasize a particular point, create a memorable phrase, or evoke an emotional response in the audience. Back to the speech of Martin Luther King Jr. which has the title "*I have a dream*", where in the single section, this phrase is repeated 9 times. The context informs the meaning because the speech is tied to the speaker's sentiment toward the audience and the political climate of the moment [2, p. 184].

Parallelism involves using a similar grammatical structure to create a sense of balance and symmetry in a sentence or phrase. Parallelism can help to create a rhythmic flow to a speech, making it more engaging for the audience. A sentence's constituent parts that share the same concept, purpose, or value must be balanced, and they likewise have to have a consistent grammatical structure. A sentence is said to be parallel if two or more of its sections share the same grammatical structure. If Julius Caesar had used a different phrasing such as "I arrived, I observed, I desired to triumph," his memorable quote would not have had the same powerful impact. This is because each verb in his original statement - "I came, I saw, I conquered" - carries equal weight and significance, making the sentence balanced and parallel in structure. Therefore, the specific choice of words and their arrangement played a crucial role in

conveying the strong message that has made Caesar's words famous for centuries [4, p. 278].

Understanding the specific lexical and stylistic features that are commonly employed in political discourse is crucial for politicians. The effective use of metaphors, repetition, and other features can help to create a memorable and impactful speech that communicates the intended message effectively. Therefore, mastering these linguistic and stylistic features is essential for any politician who wishes to succeed in the world of politics and connect with their audience on a deeper level.

References:

1. Charteris-Black J. *Analyzing Political Speeches: rhetoric, discourse and metaphor*: PALGRAVE 2018. 298 p.

2. Mas Darul Ihsan. Repetition Values on Martin Luther King Jr. *Speech Journal of English Educators Society*: Volume 3 (2), 2018. P.177-187.

3. Pavlikova Z. The Concept of Metaphor in Political Speeches (Metaphors in the Electoral Speeches of Donald Trump and Joe Biden in the 2020 Presidential Elections). *Language and Politics - On the Borderlands of Linguistics and Political Science* 2020. P. 314-321.

4. Saleema A.A. Parallelism in One of Hillary Clinton's Speeches: A Critical Discourse Analysis, 2018, P. 273-283.

Komar Kate

Vinnitsia M.Kotsiubynskyi State Pedagogical University
Scientific Supervisor: Hrachova I.E., Candidate of Philology

CLASSIFICATION OF EPITHETS

The epithet as one of the important means of aestheticization of language is in scientific interests of modern philology. In the system of epithets the style of the writer, epoch, literary direction is reflected and therefore without studying this system it is impossible to reveal a holistic picture of the evolution of artistic style in general and poetic language in particular. These "decorative words", according to Aristotle, help to distinguish a certain phenomenon from others, more precisely to convey an

opinion eloquently, paint a picture of life, give the language image, emotionality, expressiveness.

The term itself comes from the Greek “epitheton”. Its purpose was to characterize an object or phenomenon, highlighting its qualities. The epithet gives them additional objective or subjective, real or unreal properties, expanding the meaning of the word to which it belongs [1, p.4].

The epithet is one of the main paths, an artistic figurative definition that emphasizes the characteristic feature, the defining quality of the subject, concept, action. Most often, epithets are adjectives, in general understanding epithets are nouns adverbs, as well as adverbs that metaphorically explain the verb.

Attempts by linguists to unify the epithet system motivated the emergence of different classifications. You can consider epithets on the material of fiction with the traditional division of them into logical and artistic, the actual epithets of definition, of folklore origin, common language and individual authorship [2, p. 8].

Thus, many classifications of epithets, both semantic and structural, differ significantly in their composition and the principles that underline them.

There are simple, complex, visual, auditory, picturesque, psychological epithets. The content of epithets can be divided into pictorial or descriptive and lyrical. The lyric, as a rule, has an evaluative element.

Considering, also, other classifications of epithets they can be divided into characterological and reinforcing, permanent, contextual-authorial, decorative. The ones emphasize the most characteristic feature of the subject, and the others do not only highlight the characteristic feature of the subject, but also enhance it. Contextual-authorial one is an epithet that distinguishes not only the literary or individual style of the subject, but a feature that seems characteristic of the subject under certain circumstances in the particular context in which the subject is mentioned. Contextual-authorial is an epithet that is the predominant feature of realistic style, which requires accuracy, poetic expression, relevance, realism of the subject [3].

Besides, there are more classifications of epithets [3]: tautological epithets, explanatory epithets. The main feature of the explanatory epithet is the relativity of the main feature. They can be: epithet-metaphor, implies the parallelism of impressions, their comparison and logical conclusion of the equation. Syncretic epithet is characterized by physiological syncretism and the association of our sensory perceptions, in which a person is unaware.

The epithet is formed as a figurative, aesthetically marked attribute, which at the lexical and grammatical levels has a figurative-defining content, its formal-grammatical structure. In English, as in other languages, the frequent use of epithets with specific definitions creates stable combinations.

References:

1. Онопрієнко Т. М. Епітет у системі тропів сучасної англійської мови : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філ. наук. Харків, 2002.

2, Romanyshyn N. Stylistic and Conceptual Function of Epithet in Poetic Discourse: an Experience of “Tropes”. Text Semantics Analysis Program Application. URL: <https://ceur-ws.org/Vol-3171/paper42.pdf>

4. Класифікація епітетів. URL: https://studbooks.net/2103794/literatura/klassifikatsiya_epitetov

Krakovetska Liza

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific supervisor: Zabuzhanska I.D, Candidate of Philology

LINGUISTIC FEATURES OF THE USE OF MANIPULATIONS ON THE MATERIAL OF ENGLISH-SPEAKING POLITICAL DEBATE

Political debates are the key to political discourse. It is difficult to underestimate the role of debates because based on them, people choose who they want to see in one or another position. As it was stated in one of the papers “a political debate is campaign communication in the form of a dialogue composed of a series of arguments that enables the viewers to learn about candidates` issue

positions, compare their personalities, and acquire information to make their voting decision” [3].

The aim of this study is to investigate the linguistic features of manipulations used in English-speaking political debates. The study seeks to analyze the language used by Barack Obama and Mitt Romney during the final presidential debates in 2012 and identify specific manipulative techniques that are commonly employed.

Debates are quite a controversial thing, because all the politicians use manipulation. The verb “manipulate” means “to control or play upon by artful, unfair, or insidious means especially to one's own advantage” [2]. Based on this, we can conclude that achieving certain goals often requires a talented individual with strong persuasive skills.

There are different types of manipulative language. Loaded or emotive language is very important in the speeches of all politicians. Rhetorical strategies play no less important role. The politicians use such persuasive techniques as analogy, metaphor, repetition, exaggeration, alliteration, etc.

To sound softer, without a sharp tone, political figures use euphemisms. In contrast to euphemism, which relieves speech harshness, politicians' speeches also contain sarcasm. With the help of sarcasm, they want to show superiority over the opponent, using irony and mockery language.

There are many more types of manipulative language, but it is also worth noting that these strategies are used in both positive and negative ways to achieve different goals.

Let`s examine a concrete example. We will have a closer look at the second part of the debates between Barack Obama and Mitt Romney in 2012.

Both candidates attempted to appeal to voters' emotions by using personal stories. For example, Romney said:

I was in Pennsylvania with someone who had just graduated -- this was in Philadelphia -- and she said, "I've got my degree. I can't find a job. I've got three part-time jobs..." [1].

Barack Obama, in his turn, said a lot of personal information. There are some of them:

And, you know, I was raised by a single mom who had to put herself through school while looking after two kids. And she worked hard every day and made a lot of sacrifices to make sure we got everything we needed. My grandmother, she started off as a secretary in a bank. She never got a college education, even though she was smart as a whip [1].

When my grandfather fought in World War II and he came back and he got a G.I. Bill and that allowed him to go to college, that wasn't a handout [1].

Another thing that the opponents used actively is attacking and criticizing.

Barack Obama reacted to Romney`s speech in this way:

And Governor Romney's says he's got a five-point plan? Governor Romney doesn't have a five-point plan. He has a one point plan [1].

Romney to offend the opponent answered:

The president has tried, but his policies haven't worked. He's great as a -- as a -- as a speaker and describing his plans and his vision [1].

Romney also used such kind of manipulation as an interruption. Here is an example:

OBAMA: Production is up.

ROMNEY: -- is down.

OBAMA: No, it isn't [1].

Romney did it not accidentally; he wanted to make the opponent lose his train of thought. One more thing that both parties used was loaded language. Here are some examples:

And so what can we do to intervene, to make sure that young people have opportunity; that our schools are working [1].

It's about who can get the middle class in this country a bright and prosperous future [1].

Romney and Barack Obama used the words “intervene” and “prosperous” intentionally. Such words can help to convince listeners to make the right choice. That is, the use of such words can also be called brainwashing.

Barack Obama, being a president of the USA was able to use another technique that is called “appeal to authority”. For example:

We have increased oil production to the highest levels in 16 years [1].

The most important thing we can do is to make sure we control our energy. So here's what I've done since I've been president [1].

However, Mitt Romney asked the question after Obama`s statements:

As a matter of fact, oil production is down 14 percent this year on federal land, and gas production was down 9 percent. Why? [1].

Romney used the criticizing of the opposing side. He did it to show people that not all the arguments that were depicted by Obama were true. It is worth paying attention to the fact that politicians often exaggerate their gains using the technique of “appeal to authority”.

Both candidates used repetitions several times. Here are the examples:

But not just jobs, good-paying jobs [1].

These are not just women's issues. These are family issues. These are economic issues [1].

Politicians use repetition during debates as a rhetorical strategy to emphasize their message and make it more memorable to the audience. By repeating a particular phrase or message, they hope to reinforce its importance and increase the likelihood that the audience will remember it.

Therefore, techniques such as repetitions, interruptions, and criticizing were used by both sides. Both parties are similar in that their primary goal was to improve the lives of America and the people in America. Both parties have similar views, so the manipulations used by Barack Obama and Romney are almost similar. Barack Obama was taking advantage of his position because at that time he was the president. He often pointed out what he had already done. In turn, Romney was trying to find flaws in Barack Obama`s administration.

References:

1. Debate transcript; presidential debate between President Barack Obama and Republican nominee Mitt Romney in Hempstead. URL: <https://www.documentcloud.org/documents/470180-second-presidential-debate-transcript.html>
2. Merriam-Webster Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/manipulation>
3. Zabuzhanska, I. & Yamchynska, T. Communicative silence in political discourse: A case study on American and Ukrainian presidential speeches. *Lege artis. Language yesterday, today, tomorrow. The journal of University of SS Cyril and Methodius in Trnava*. Trnava: University of SS Cyril and Methodius in Trnava, 2022, VII (2), Special issue, p. 208-224.

Коваль Роман

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Вишивана Н.В., канд. філол. наук

ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ НЕПРЯМОЇ МОВИ

Непряма мова слугує чужим висловленням, яке передає тільки зміст висловлюваної думки без точного збереження форми та інтонації висловлювання.

Непрямую мову прийнято протиставляти прямій мові, однак вони виявляють тісний взаємозв'язок. Непряма мова виникла із прямої, її трансформацією. Це дає завжди можливість не тільки сконструювати з прямої непряму мову, але і, навпаки, з непрямої мови реконструювати пряму [1].

У публіцистичному дискурсі можна говорити про вторинність непрямої мови, але у художньому дискурсі це складно стверджувати, адже там непряма мова майже ніколи не буває трансформацією прямої. Вживання непрямої мови передбачає певну модифікацію вихідного повідомлення, що часто піддається компресії.

Непряма мова є «мовою в мові». У ній з'єднуються як мінімум два голоси: голос автора вихідного повідомлення та голос актуального мовця, що передає чужу мову. У поодиноких випадках можливе поєднання двох голосів в одному. Це відбувається, коли актуальний мовець передає свою власну, раніше сказану, мову.

Німецька непряма мова характеризується багатьма ознаками. Формальними є такі:

- а) вступне речення,
- б) кон'юнктив,
- в) зміна особових і присвійних займенників.

На новому етапі розвитку німецької мови сполучник непрямой мови, поступово набуваючи нової якості, втрачає свій колишній потенціал – модальне значення [2]. Сполучник має в непрямій мові суто формальне значення і виступає як граматичний засіб вираження, підпорядкування.

Завдяки наявності сполучника як засобу вираження непрямой модальності непряму мову міститься в найрізноманітніших за структурою реченнях. Найпоширенішими є додаткові підрядні та означальні підрядні речення, підпорядковані підмети, підрядні присудки, а також незалежні речення.

Непряма мова у німецькій мові є поширеною формою інтерференції. У ній на наратора указує вживання третьої особи й особливої синтаксичної конструкції. Способом передачі чистого тексту персонажа є пряма мова. Зазначеним структурам відповідають дві оповідальні форми: прямій мові відповідає першоосібний наратив, непрямій мові – третьоосібний наратив. Ця відповідність є вільною: у кожній формі є найбільш характерні для неї конструкції, але в кожній формі можуть зустрічатися різні типи включення в текст чужої мови.

Література:

1. Cate A. P. ten Verbmodus in der wiedergegebenen Rede. *Sprache-Sprechen-Handeln*, I. Stütz. Akten des 28. Linguist. Koll. in Graz 1993. Tübingen: Niemeyer, 1994. Bd. 1. S. 31-38.

2. Temirova F. Conjunctive of indirect speech in german language novateur publications. *JournalNX- A Multidisciplinary Peer Reviewed Journal*. 2021. Volume 7. Issue 10. P. 92-95.

Кушнір Софія

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Балакірева Г.Ю.

ARTEN VON ABKÜRZUNGEN UND VERKÜRZUNGEN IN DER DEUTSCHEN SPRACHE

Abkürzungen sind verkürzte Versionen von Wörtern und Phrasen. Abkürzungen sind um uns herum. Einige von ihnen werden in der allgemeinen Sprache verwendet, während andere spezifischer für bestimmte Geschäfte oder Umgebungen sind. Es ist wichtig anzumerken, dass viele Abkürzungen nicht standardisiert oder informell sind. Dies bedeutet, dass viele Abkürzungen in jedem Wörterbuch unterschiedlich definiert sind und einige von ihnen nicht einmal als echte Wörter erkannt werden [2, S. 56].

Meistens wird es mit dem Begriff "Arzt" in Verbindung gebracht. Es gibt jedoch Situationen, in denen dieselbe Abkürzung den Inhaber eines akademischen Grades, Doktor der Wissenschaften, kennzeichnen kann. In diesem Fall sehen wir ein lebhaftes Phänomen der Mehrdeutigkeit, das auf dem Zusammentreffen von morphologischen Formen beruht. In vielen Situationen wird die abgekürzte Form recht einfach und verständlich mit der entsprechenden vollständigen Form in Verbindung gebracht. In solchen Fällen kann der weggelassene Teil der vollen Wortform recht einfach und problemlos wiederhergestellt werden. Dies ist tatsächlich eine grundlegende Bedingung für die Abkürzung.

Die Kunst, eine Folge von Wörtern auf ihre Anfangsbuchstaben zu reduzieren, wurde Ende der 1950er und 1960er Jahre gut entwickelt. Dieses Phänomen spiegelt die Merkmale der modernen Ära wider, in der technische und wissenschaftliche

Entdeckungen zusammen mit allen Arten von Organisationen und Institutionen schnell voranschreiten [1, S. 91].

Konzept der Abkürzung und Verkürzung. Das Besondere am Abkürzungsmechanismus ist, dass er bereits in der frühen Schrift intensiv genutzt wurde, wo oft vermieden wurde, ein ganzes Wort zu schreiben, indem stattdessen die Anfangsbuchstaben verwendet wurden. Im Laufe seiner Existenz und Entwicklung wurde die Abkürzung in allen Lebensbereichen zur gängigen Praxis. In Großbritannien begann nach dem Ende des Zweiten Weltkriegs ein intensiver Prozess der Reduzierung der Verwendung von Punkten und anderen Satzzeichen bei Abkürzungen in Texten verschiedener Stile, während die Amerikaner zu dieser Zeit die alten Regeln beibehielten [2, S. 86].

Literatur:

1. Payne, John R. Exploring Language Structure: A Student's Guide. Cambridge University Press, 2012. T.Z. №1. S. 90-91.

2. Yule, George. The Study of Language. Cambridge University Press, 2014. T.Z. №2. S. 85-86.

Кшемінська Олена

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Брик М.М., канд. філол. наук

THE NOTION OF CONCEPT IN MODERN LINGUISTICS

The phenomenon of concept is complex and extensive, which has provoked numerous discussions and disputes over the exact definition of this notion. Some foreign scholars believe that a concept is a linguistic and philosophical unit that emerged due to the anthropocentric approach in linguistics. The concept defines and groups almost all possible meanings of any word and its development. It is a meaningful unit with linguistic and cultural characteristics that describes people who use it in the context of a particular ethnocultural group. It reflects the ethnic mentality and ethnolinguistic worldview [2].

A Ukrainian scholar M.M. Polyuzhyn notes that a concept is foremost an element of consciousness and a mental unit that plays the role of an intermediary between language and the world of objective reality, as well as encompassing cultural information through which this element goes through the stages of filtering, processing, and systematization. It is noted that the concept can be characterized through parameters and categories and the relationship of the concept to other concepts and branches of science. If we define the concept from the point of view of modern linguistics and its inherent features, the concept should be considered:

- 1) a linguistic and cultural phenomenon;
- 2) a linguistic and cognitive phenomenon;
- 3) a psycholinguistic phenomenon;
- 4) a basic unit of culture;
- 5) an abstract scientific concept.

The definition of the concept abstracted from the ideas suggested by linguistics, i.e. as a separate unit, will include such interpretations of the concept as:

- 1) a mental unit;
- 2) a unit of consciousness;
- 3) an informative unit about the world around us;
- 4) a unit of manifestation of thought at the stage of its inception;
- 5) a product of ethnocultural mentality;
- 6) a complex mental and linguistic unit [1].

It is the cultural aspect of the concept that is quite controversial in contemporary research since initially, the study of the concept is provided on the borderline of cultural and cognitive studies. At present, it is impossible to study the concept phenomenon in the isolation from cultural and anthropological studies. This is due to the fact that, as I.O. Holubovska notes, each type of conceptualization of reality by a particular national consciousness and national language (sensory-perceptual, logical-conceptual, emotional-evaluative, moral-evaluative) has expressed national characteristics [3].

Thus, we can conclude that the phenomenon of concept in the linguistic paradigm is both resourceful and problematic in terms of its study. The concept is one of the main subjects of study in cognitive linguistics, the study of which has formed a new linguistic field called linguistic conceptology and is currently functioning as an independent linguistic science. The notion of a concept, due to its correlation with many different fields that go beyond linguistic disciplines, is classified by types and areas of application. However, even though the concept is a subject of study in several sciences, scholars have not provided one generally accepted definition and general features of this phenomenon, since depending on the field of study, the concept acquires different functions and features. Within the framework of the linguistic study of the concept, the linguistic means of its verbalization are extremely important, which include different types of lexical items, stylistic means and techniques.

References:

1. Полюжин М. Поняття, концепт та його структура. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство*. 2015. № 4. С. 212-222.
2. Abdikalyk K., Abitzhanova Z., Otarbekova Z., Kaidarova, G. and Seidullayev G. Concept as the Main Research Object of Cognitive Linguistics. *International Journal of Environmental and Science Education*. 11(10). 2016. P. 3167-3178.
3. Golubovska I.O. Lingual concept: epistemic approaches in modern Ukrainian linguistics. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2017. №27. том 1. P. 128-132.

Lavreniuk Vita

Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi

State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Hrachova I.E., Candidate of Philology

MODERN YOUTH SLANG AND ITS IMPORTANCE FOR THE ENGLISH LANGUAGE

The world changes every day: humanity creates new inventions, and more or less important events occur. According to various historical, economic, political, technological, social, and cultural changes that are taking place in the world, language is also changing. This happens because language as a communication system is dependent on a person and reflects the surrounding reality. The presence of social groups in society causes the fact that the language cannot be the same for everyone. Each social group has its own words and expressions, generally speaking, its specific slang.

But today, slang is used not only in the speech of representatives of various social groups but also in fiction, films, and songs (to convey the flavor of communication of modern youth) and even in mass media (to present information more accessible). But still, it is difficult to deny the fact that the active place in the creation of slang is occupied by the youth. With the help of slang, the young generation expresses itself and makes speech encrypted from the rest of the people. In this way, young people unconsciously influence the formation of language and enrich it.

The relevance of the study is that slang words, especially among young people, both disappear and appear very quickly. Even though the study of slang as a linguistic phenomenon has been studied by many scientists such as E.E. Partridge, S.B. Flexner, C.G. Leland, and L.G. Verba, rapid changes in the vocabulary of slang cause the importance of its constant research and analysis. It is also important to understand whether youth slang enriches the language or destroys it. This question arises because teenagers and young people do not rely on certain norms or rules, but freely engage in word creation.

It seems that each of us can recognize slang, but no one can define it. This is because all slang words were either argot, dialects, jargon, or taboo. The difference between these concepts is very subtle. Therefore, many scientists believe that the terms "slang", "argot" and "jargon" can be considered synonymous. According to the «Oxford English Dictionary» [3], slang is very informal words and expressions that are more common in spoken language, especially used by a particular group of people, for example, children, criminals, soldiers, etc.

Among other types of slang, youth slang is distinguished by the fact that it is used by a fairly large social group, namely young people aged 12 to 25. Also, this type of slang is characterized by emotional expressiveness, directness, and sometimes rudeness [1, p. 205-208].

Previously, the use of slang by young people was considered rebellious. Today, people actively use slang in everyday life without even noticing it. Specialists' opinions about the wide use of slang differ. Some believe that slang spoils the language and it is necessary to actively fight against it. Others perceive slang as an element of language enrichment and development. E. Partridge [5, p. 23] in the preface to the dictionary even wrote 13 reasons in favor of using slang. He believed that the use of slang makes the language more interesting and even more understandable.

Modern youth actively use social networks, thus Internet slang can be considered a subtype of youth slang. Internet slang is characterized by abbreviations, because of which the literacy of young people suffers [4, p. 137-144]. Of course, the negative influence here is obvious, but it does not directly affect the language.

In conclusion, modern youth slang plays an important role in the lexical replenishing English language. It is the youth slang that allows the language to remain relevant and reflect today's events. There is no need to be afraid of the fact that young people actively influence the language because changes are inevitable and often for the better.

References:

1. Денисюк Л.В., Данілова Н.Р. Англійський молодіжний сленг як засіб самовираження та відображення світогляду тінейджерів. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. Серія: Філологічні науки. Житомир, 2014. № 2 (74). С. 205-208. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/11780/1/40.pdf>
2. Шимчук Л. Ю., Скорбач Ю. О., Мороз Д. Р. Молодіжний сленг у сучасній англійській мові: матеріали XLVII науково-технічної конференції

підрозділів ВНТУ (Вінниця, 14-23 березня 2018 р.). Харків, 2018
<https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2018/paper/view/5464>

3. Oxford English Dictionary Online. (n.d.-b). Oxford University Press. URL:
<https://global.oup.com/academic/product/oxford-english-dictionary-online-9780195216813?cc=us&lang=en&>

4. Plester, Beverly, Clare Wood and Victoria Bell Txt msg n School Literacy: Does Texting and Knowledge of Text Abbreviations Adversely Affect Children's Literacy Attainment? Literacy, 2008. 42(3). P.137-144. URL:
<https://www.readkong.com/page/txt-msg-n-school-literacy-does-texting-and-knowledge-of-3457934>

5. Partridge E., Dalzell T., Victor T. The new Partridge dictionary of slang and unconventional English, 2nd ed. New York: Routledge, 2013. 2536 p. URL:
<https://www.book2look.com/embed/9781317372516>

Lakusta Anastasia

Kamianets-Podilsky Ivan Ohiienko National University

Scientific supervisor: Kryshchaliuk H.A., Ph.D.

IMAGE OF UKRAINE IN THE ENGLISH INTERNET NEWS

A search for the keywords «Ukraine» leads to many English news articles that cover the political, economic, and cultural aspects of the country's life. In general, Ukraine is often mentioned in the context of political and geopolitical events, including in connection with the conflict in the east of the country and relations with russia. Ukraine is also sometimes mentioned in news regarding the economy, culture, and sports. These events are often perceived abroad as signs of instability and negative impact on the economy of Ukraine.

N. Gabar's Research «Political portrait of the Ukrainian state on the pages of the New York Times» is a detailed description of the ideas about Ukraine after the collapse of the USSR with the definition of the reasons for the negative image, classification of the materials of the New York Times by the category of tonality and the attitude of journalists to what was written, the trends of further development of the process are

predicted. The author notes «*that the first mass references to Ukraine in the modern English-language press date back to May 1986, when the country suffered the Chernobyl disaster. It would be wrong to say that there were no such mentions at all before May. And yet, their appearance in the press was so rare that it not only did not attract the attention of the English-speaking readership, but also made it possible to ignore the very existence of such a large country as Ukraine*» [1, p. 36]. The researcher studied the materials of the newspaper «The New York Times», which reflected the attitude towards Ukraine in the early 90s of a significant part of the American press. It was a certain stereotype – «*preserving the Union*» [1, p. 37]. The tone of publications about Ukraine reveals that the political portrait of the country has mostly acquired negative outlines. Such an influential newspaper in the United States as the New York Times played a special role in creating a negative image.

N. Gabar identified three groups of publications that related to Ukrainian topics: materials that create a negative image; articles that supposedly calmly talk about the situation in Ukraine, but some details, arguments, quotes, and coverage of events are presented in such a way that they subconsciously cause a negative reaction; materials with a positive color, the authors of which are another party that has an opinion other than the editorial one.

The reason for this attitude was the uncertainty of the situation that developed in the early 90's «*for many of them, preserving the Union in any form was almost the only salvation from emerging problems. The fear of losing control of nuclear weapons is one of them*» [1, p. 37].

O. Olkhina and the Wall Street Journal Europe-the European version of one of the most popular newspapers in the United States (based on the materials of the publication published during April – November 1999) «*N. Voitko is devoted to a detailed description of the history, structure, thematic content, illustration, design of publications, but from them you can get some data on interest in the Ukrainian issue as of 1999*». Only the most significant events are covered. As a rule, these are short notes on the first page under the heading «what's new». It reports on the state of reactors at nuclear power plants in Ukraine or changes in the government of our state.

There are very few large, thorough articles. One of them is a publication dedicated to the second round of presidential elections in Ukraine (1999-November 15). Here, the position of the Ukrainian people in the elections was expressed quite clearly and concisely. «*We are not for Kuchma. We are against communism*» [2, p. 10].

Next in the issue of studying the image of Ukraine is the thorough work “external image of Ukraine in the light of the English-language Press» by A. Boyko. In it, the researcher uses statistical data calculated based on the results of her content analysis of the press in the period from January 1, 2000 to March 31, 2001.

It should be noted that the article concerns not only American newspapers (The New York Times, The Washington Post, The Washington Times, The Wall Street Journal), but also British ones (The Daily Telegraph, The Guardian, The Independent, and the Financial Times).

References

1. Габар Н. Політичний портрет Української держави на сторінках «New York Times». *Вісник Львівського університету. Сер. Журналістика*. Вип. 18: Українська журналістика: формування сучасного обличчя. 1993. С. 36-41.

2. Ольхіна О. Інтернешнл Геральд Тріб'юн – світова якісна газета. *Міжнародна журналістика. 2000: збірник робіт магістрів і спеціалістів із спеціалізації «Міжнародна журналістика»*. Київський національний ун-т імені Тараса Шевченка. К., 2000. С. 10-20.

Магденко Інна

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Забужанська І.Д., канд. філол. наук

PHRASEOLOGICAL UNITS WITH THE SOMATIC COMPONENT

“HEAD” IN THE ENGLISH LANGUAGE

The study of phraseological units (PhU) has always taken a centre stage and was the research focus of such scientists as L. Azarova, Ch. Bally, S. Glucksberg, M. Kochergan, A. Mackay, M. McCarthy, M. McGlone, W. McMordi, F. O'Dell, O.

Potebny, J. Seidlou, I. Sivkov, L. Skrypnyk, L. Smith, F. Vakk. From Greek, the term “phraseology” (φράσιολογία) means “a study of a way of speaking” [6]. For the first time, the term “phraseology” was used by Ch. Bally in the book “French Stylistics” (1909) in the title of the chapter, where stable combinations of words were considered [7]. At the time, phraseology was not a subject of special research but was a separate interest.

The aim of the research is to study somatic phraseological units to denote human characteristics - the head – in the English language. It is important to clarify their features in the phraseological units and determine possible connotative similarities and differences. The research material is phraseological units with the somatic component “head” in the English language. The material was obtained by a continuous selection from “Idiom connection”, “The Free Dictionary by Farlex. Idioms” – online phraseological dictionaries. The total amount of researched material is 3,000 phraseological units. This thesis presents an exhaustive review of these studies and suggests a direction for future research.

Today the PhU term has acquired many new meanings; therefore, its interpretation may vary from scholar to scholar. Numerous studies of this phenomenon report that phraseology is a fixed expression, which, unlike syntactic structures (phrases or sentences) similar to it in form, does not arise in the process of speech following the general grammatical and semantic patterns of the combination of lexemes, but is reproduced in the form of an established, indivisible, integral construction [4]. PhU can be called a set phrase, idiom, idiomatic phrase or multiword expression (in computational linguistics) [6].

Somatic phraseology occupies an important place in the phraseology of any language. It shows the general regularity of the phraseological system regardless of the linguistic typology of the languages. Somatic phraseology shows significant similarities with the phraseology of other languages since humans go through almost the same stages and have a centuries-old human experience [3, p. 163-164].

Somatic phraseological units are phraseological units in which the main element is expressed by a somatic component, i.e. the name of a part of the human

body and are characterized by high emotionality, reinterpreted and figurative meaning. Somatic phraseology contains a description of psychological, intellectual, physical and social spheres. Such names of body parts are most often used in phraseological units: head, heart, hand, leg, eye, ear [4].

For the first time in linguistics, the term “somatic” was used by F. Vakk when analysing phraseological units with the names of parts of the human body of the Estonian language. F. Vakk believes that somatic units include not only lexemes for parts of the body but also words related to the human or animal body (bone, blood, nerve, etc.) [1, p. 119-125].

The choice of these phraseological units is determined by the somatic component being communicatively the most significant and highly productive part of phraseological units [2, p. 54]. Phraseological elements with the somatic component "head" are the most widely represented for describing a person in idiom dictionaries. The hand has an almost universal role; it is used with various meanings:

- a smart or clever person – *“a wise head on young shoulders”*, *“to have one’s head screwed on right/straight”*, *“to hit the nail on the head”*;
- a foolish or silly person – *“a head case”*, *“a bonehead”*, *“to have rocks in one’s head”*;
- to show superiority over someone – *“head and shoulders above the others”*, *“to get/have a head start”*, *“to have a big head”*;
- to indicate different feelings – love *“to fall head over hills in love”*, *“head in the clouds”*, madness *“to be like a bear with a sore head”*, anxiety *“hanging over (someone’s) head”*, bewilderment *“to lose one’s head over”*, *“to scratch one’s head”*.

In conclusion, in this research, the phraseological units with the somatic component “head” to indicate the characteristics of a person were considered. Among many meanings and examples presented in dictionaries, the most common are defined. The thesis clearly confirms the wide usage of PhU with a somatic component in speech and its availability in a significant amount in the phraseological fund of the language.

References:

1. Сівков І.В. Соматизми в різносистемних мовах: семантико-дериваційний, номінаційний та етимологічний аспекти (на матеріалі арабської мови, мови іврит, англійської, української та російської мов). *Східний світ*. К.: Інститут сходознавства ім. А. Кримського НАН України, 2013. № 2-3. С. 119-125.

2. Application of determiners in phraseological units containing names of human body parts. *Communications*, Zilina, 1 September 2010. Zilina, 2010. P. 54-57. URL: https://www.researchgate.net/publication/291596233_Application_of_Determiners_in_Phraseological_Units_Containing_Names_of_Human_Body_Parts (date of access: 25.03.2023).

3. Buranva L. Comparative analysis of English somatic phraseological units with component. *International journal of innovations in engineering research and technology* // Тези доповідей, Samarkand, 4 April 2021. P. 163–164.

4. Features of connotative meaning of somatizms as part of phraseological units. *Elektron OTM*. URL: https://uniwork.buxdu.uz/resurs/13354_1_EC251BAC1E55BFC3458AAC83814CF352AD34CB0D.pdf (date of access: 27.03.2023).

5. Idioms and phraseology. *Oxford Research Encyclopedia of Linguistics*. URL: <https://oxfordre.com/linguistics/linguistics/abstract/10.1093/acrefore/9780199384655.001.0001/acrefore-9780199384655-e-51> (date of access: 24.03.2023).

6. Phraseology - definition, meaning & synonyms. *Vocabulary.com*. URL: <https://www.vocabulary.com/dictionary/phraseology> (date of access: 24.03.2023).

7. Pym A. Charles bally and the origins of translational equivalence. URL: https://www.researchgate.net/publication/292951872_Charles_Bally_and_the_Origins_of_Translational_Equivalence (date of access: 31.03.2023).

Matsenko Kateryna

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Hrachova I.Ye., Candidate of Philology

INTERNET SLANG AND ITS LEXICAL-SEMANTIC PECULIARITIES

Youth slang is a separate layer of the national language, a variant of youth communication of people, which reflects to a certain extent the level of culture, education, and development of society, nowadays controlled by mass culture, under the influence of which various categories of youth fall.

Slang on the Internet has its own peculiarities and lexical-semantic characteristics, just like in spoken language. So there are certain differences between communication on the Internet and in life.

Internet slang, a language form specific to online communication, is characterized by its lexical-semantic features, shaped by the online context, user culture, and technological capabilities. It is with the help of slang that young people communicate. However, people of different ages have their own codes and passwords in communication, i.e. slang.

One of the most important lexical-semantic features of Internet slang is the use of abbreviations, acronyms, and initialisms, which combine long sentences into several letters and serve as markers of group affiliation and identity, i.e., simplify communication several times [4, p. 98]. But they reduce the time of writing a message in a social network. Although Internet slang has been criticized for its ability to cause misunderstanding and miscommunication, it also plays an important role in facilitating online communication and creating a sense of community among users.

Another feature of Internet slang is the creation of new words and meanings, often through playful or inventive use of existing words or through borrowing from other languages or subcultures [1, p. 9]. Such vocabulary has become so ingrained in the everyday life of young people that the older generation often does not understand what teenagers are talking about. There are even different dictionaries with new words that are updated almost every day.

Internet slang also uses emojis, emoticons, and other visual elements that complement or replace traditional written language, conveying nuances of meaning and emotion [4, p. 99].

As online communication evolves, the lexical-semantic characteristics of Internet slang will also evolve, reflecting changes in the user's culture and in the

broader technological and social contexts [2, p. 44]. Internet slang has also been studied for its effects on language use and language development, with some scholars suggesting that it may contribute to language change and development.

Online slang usage can vary by online platform and community, with some more inclined to use it than others. Despite its widespread use, Internet slang can be difficult for outsiders to understand, and its perception and use can be influenced by factors such as age, gender, and cultural background [3, p. 43].

Understanding the lexical-semantic features of Internet slang is crucial for effective online communication and the development of literacy skills in the digital age.

Some believe that these words distort the language, others note that such a phenomenon is absolutely natural, since the language is dynamic and constantly changing and developing. Changes in the environment cause changes in the vocabulary. The appearance of Internet slang is directly related to the development of computer technologies, and no matter what, we cannot avoid the introduction of new and unusual words into the language, because the majority of the world's population already actively uses the World Wide Web for communication, the number of users of which every day the day is growing. Whether or not you should get rid of Internet slang is up to you.

References:

1. Sornig, Karl. Lexical Innovation: A study of slang, colloquialisms and casual speech. 1981. 117 p..
2. Lazebna, Nataliia & Kumar, Dinesh. Studies in Modern English, 2022. 122 p.
3. Іваненко Н. В. Texting slang as one of the most common groups of everyday youth slang. *Наукові записки ЦДПУ*, 2020. Вип. 187. С. 38-45.
4. Ніколаєва Т.М. Lexico-semantic aspects of the social networks language. *Закарпатські філологічні студії*. Вип. 9. Том 2. С. 96-101.

Мельник Вікторія

Вінницький державний педагогічний університет

ПЛЕОНАЗМИ В СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ МЕДІА-ДИСКУРСІ

У ХХІ сторіччі медіа-дискурс став невід'ємним компонентом соціального існування сучасної людини та є одним із основних важелів залучення її до подій, які повсякденно відбуваються в світі. Проте останнім часом частіше стикаємося з текстами, які є неякісні та містять багато помилок. Однією з проблем є явище плеоназму. Плеоназми є досить поширеними в англomовному медіа-дискурсі. Це може бути пов'язано з бажанням авторів підкреслити певні ідеї та думки, або просто зі звичкою використовувати зайві слова без особливої уваги до точності висловлювань. Деякі з найбільш поширених плеоназмів у сучасному англomовному медіа-дискурсі включають *“ATM machine”*, *“PIN number”*, *“free gift”*, *“join together”*, *“true fact”* та *“future plans”*.

Плеоназм як мовна аномалія вказує на недостатню стилістичну та семантичну компетенцію автора. О. Книш зазначає, що суть зазначеного явища полягає у присутності двох і більше знаків для передавання одного й того ж самого граматичного чи семантичного змісту в системі мови чи реалізованому мовленні [1, с. 134]. Мовна надлишковість не лише ускладнює подання інформації, дуже часто вона стає на заваді чіткому викладу думок. Плеоназм пов'язаний із застосуванням зовеликої кількості граматичного або лексичного забезпечення змісту даного поняття. До основних причин виникнення та існування явища плеоназму можна віднести наступні:

- бажання видати будь-яку думку вагомішою шляхом втілення її в довгі та помпезні речення ;
- неспроможність підібрати відповідне слово чи конструкцію з метою уникнення низки непотрібних слів і словосполучень;
- вживання надмірної кількості пасивних конструкцій, які містять більше слів аніж їх активні відповідники [2].

За своєю структурою плеоназми можуть поділятися на ті, які складаються з одного, двох, трьох або більше слів, наприклад:

1) *bare-naked*: *The old man ran bare naked through the streets* – Старий біг голим по вулицях [3, с. 572];

2) *earlier in time*: *The Beatles were popular earlier in time than the Rolling Stones* - *The Beatles* були популярними раніше за *The Rolling Stones* [3, с. 572].

Отже, незважаючи на те, що деякі плеоназми можуть бути дещо надлишковими, вони часто використовуються в англійській мові та вважаються допустимими з точки зору лінгвістичних правил. Однак, коли використання плеоназмів призводить до збільшення обсягу тексту, або зниження його зрозумілості, авторам слід прагнути до їхньої уникнення.

Література:

1. Книш О. В. Плеоназм як інструмент ігрового дискурсу. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: Філологічні науки*. Випуск 40. Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2015. С.110-114.

2. Селіванова О. Сучасна лінгвістика : напрями та проблеми: [підручник]; МОН України. Полтава: Довкілля-К, 2018. 712 с.

3. *The Cambridge Economic History of Modern Britain, Volume I: Industrialisation, 1700- 1860*. [ed. by R. Floud]. London Metropolitan University and Paul Johnson London School of Economics. Cambridge University Press, 2018. 572 p.

Мельницька Олена

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

THE LINGUISTIC FEATURES OF SLANG IN INTERNET COMMUNICATION

The most significant condition for the existence of any language is its ongoing development which is occurring due to the constant emergence of new concepts. The latter keep ceaselessly appearing in public life and technological advancement and require certain linguistic means for speakers to identify them with ease.

This study covers spoken English that is actively displayed on social networks. Slang is a relatively stable term that has deeply penetrated the English language and become a prominent hallmark of colloquial speech. Slang is famous for its heterogeneity in genetic composition and degree of approximation to the literary language, which has a particularly expressive and evaluative character, often representing a mock protest against social, ethical, aesthetic, linguistic, and other conventions.

The linguistic features of Internet communications carry a significant number of abbreviations; they reflect the formation of non-literary vocabulary, the approximation of the graphic form of the word to the sound one, violation of spelling, grammatical and syntactic norms, the use of capitalization and emoticons. The latter are realized through pictograms depicting emotions, for example, smiles that are more known in Internet communication [2]. These means allow users to select the desired informal contact with interlocutors, convey the emotional mood of a person and endow a message with additional connotations, limit language resources, mark status relationships between interlocutors and distinguish between a text and graphic.

The Internet language is being formed very rapidly since it lacks generally accepted norms and each user can influence its formation by introducing and using a variety of fresh phrases and alternatives to abbreviations [11, p.140].

Nowadays vocabulary as the most mobile layer of any language undergoes significant changes. Modern English has a highly productive way of word formation – abbreviation. Being a regular way of forming morphological neologisms in recent decades, abbreviations reflect the very tendency towards rationalization of the language. There is evidence to suggest that the vocabulary of the English language is being replenished with a new generation of acronyms, which arose as a result of the emergence of a universal form of communication – the slang language. The introduction of the slang, formed on the basis of abbreviations, was facilitated by the widespread use of technology. Today we communicate a lot via the Internet, and therefore one should not be surprised at the appearance of a separate Internet slang, which is even plainer than the language of our everyday communication. Although,

the most conspicuous observation to emerge from the collected data is that Internet slang is not that flawless. The slang appears to be full of swear words and insults or deliberately misspelled or misused words.

Furthermore, a vast majority of lexis is doomed to be uttered in face-to-face communication. Some websites use their own terms, abbreviations, and slang words. *Twitter* and *Reddit*, two major social networks, are great examples of doing that. Many websites and blogs use hash-tags to make it easier to find the desirable content. Hash-tags consist of a symbol preceding keywords, with no spaces in between. An example of a popular hash-tag is *#TBT*, which stands for *Throwback Thursday*. People share their childhood antiques accompanied by this hash-tag.

DM is Twitter's term for private messages that users send to each other directly. All users of this social network have access to the "Messages" section, where they are able to read and write private messages to other users. A Twitter *retweet* is sharing a tweet with other followers. Retweeting is used to express agreement with other users or commenting on statements. For example: *Oh my gosh! Beyoncé just retweeted my tweet!! I can't believe it!*

The term "*AMA*" has gained popularity thanks to *Reddit* users. The acronym for "*Ask Me Anything*" is used when someone, usually famous or notable, goes online to answer questions from members of a community. For instance: *Even President Obama has done an AMA!*

Internet *trolls* are people who take a special pleasure in inflaming controversy and provoking their interlocutors. Their primary aim is to evoke the most violent reaction of other users. There is an online saying "*Don't feed the trolls*", which means the Internet users are better to avoid trolls to preclude further trolling.

Actually, the word "*meme*" appeared before the Internet, and outside the Internet context it denotes a part of the culture that has developed through transmission from one person to another, usually through imitation. A meme can be an idea, a melody, and an image – anything that can be conveyed and changed. On the Internet, memes are images, texts or videos that have been copied and changed

many times. Typically, people try to change the text or picture to make it more appealing to the audience.

Some striking examples of memes are the following:

The phrase “*epic fail*” denotes making a mistake over a trifle. The word “*epic*” itself refers to the epics and tales of antiquity, which describe the long and exciting adventures of legendary heroes. Today the word “*epic*” is used in relation to everything huge or important, such as in the following: “*An epic sandwich we ate last night.*”

Another bright example is the phrase coming from a blog post *Hyperbole and a Half*, where the author provided logical evidence for not being able to grow up. One of the pictures showed a jubilant, a very happy and proud girl saying “*Clean all the things!*” Now this phrase is used as hyperbole (exaggeration), and usually follows the scheme “X all the Y”: *Eat all the pizzas, catch all the Pokemon, pass all the tests*. For example: “*When I get rich I’m going to buy all the houses. All of them*”

In response to a very clever and witty commentary, it is ordinary to find the phrase “*well played*”. In everyday communication, the analogue of this phrase is the word “*touche*”. “*Well played*” can also be used when demonstrating proof for someone being obviously mistaken.

References:

1. Краснова О. Синтаксичні особливості речень у молодіжному дискурсі (на матеріалі англомовних інтернет-статей). *Наукові записки. Сер.: Філол. науки*. Кіровоград, 2009. Вип. 81 (2). С. 95-98.

2. Herring S. *Computer-Mediated Conversation*. Communications series. *Cresskill, NJ : Hampton Press*, 2006. 420 p.

3. Hollenbaugh E.E. The Effects of Anonymity on Self-Disclosure in Blogs / E.E. Hollenbaugh, M.K. Everett. *Journal of Computer-Mediated Communication*. 2013. Vol. 18 (3). P. 283-302.

4. Koetsier J. Social media demographics 2012: 24 sites including Twitter, Facebook, and LinkedIn 2012. URL: <http://venturebeat.com/2012/08/22/social-media-demographics-stats-2012/>.

5. Verhagen T. Virtual Customer Service Agents: Using Social Presence and Personalization to Shape Online Encounters // *Journal of Computer-Mediated Communication*. 2014. URL: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/jcc4.12066/full>.

Палагнюк Віталій

Кам'янець-Подільський національний університет
імені Івана Огієнка

Науковий керівник: Кришталюк Г.А., канд. філол. наук

РЕСПОНСИВНІ РЕАКЦІЇ

В АНГЛОМОВНОМУ НОВИННОМУ ДИСКУРСІ

В англomовному газетному дискурсі одним із інструментів репрезентації та концептуалізації подій є респонсивні реакції учасників. Респонсивність та респонсивні реакції неодноразово вивчалися з прагматично-комунікативних позицій [1; 2]. Але їх дослідження не охоплює сучасний англomовний дискурс, що визначає актуальність дослідження.

Спрямованість на інформування та вплив, а також конструювання дійсності робить газетний дискурс тим середовищем, яке породжує респонсивність різного типу. Метою цієї розвідки є визначення респонсивності а газетному дискурсі та виявлення особливостей її реалізації у ньому. Матеріалом дослідження обрано американську електронну газету *The Washington Post*.

Респонсивність збагачує дискурс, тому розроблено різні комунікативні дискурсивні стилі [3]. Респонсивність сигналізує про те, що адресат осмислює отриману інформацію та реагує на неї. Респонсивність – це реакція на стимул. З комунікативних позицій, це вербальна або невербальна реакція на отримане повідомлення.

У газетному дискурсі респонсивність – це реакція на подію її учасників, редакції, незалежного автора або інших осіб, що осмислюється у межах тексту або гіпертексту. Згідно з ван Дейком, одним із складників композиції газетного

тексту є вербальні реакції. Вербальні реакції представляють своєрідні наслідки, коли новинна подія спонукає до коментарів з боку учасників подій або дотичних до неї осіб, наприклад, політичних лідерів [4, с. 54]. Вербальні реакції розуміємо як різновид коментарів і респонсивних реакцій.

Важливо дослідити як респонсивний дискурсивний простір виникає в межах або за межами події. Вважаємо, що респонсивні реакції є невідємним складником газетного дискурсу, оскільки вони забезпечують гомеостазис, а саме здатність підтримувати динамічну рівновагу в межах дискурсу, який конструює події.

Нейтральні респонсивні реакції не мають окремого автора, вони належать офіційним особам або газеті в цілому, тим самим підкреслюється об'єктивність та неупередженість новин. Наприклад, новина, яка подається в заголовку супроводжується нейтральною респонсивною реакцією:

Headline: *Intelligence officials suspect Ukraine partisans behind Nord Stream bombings, rattling Kyiv's allies* [5, 7.03.2023].

Neutral response: *There is still no forensic evidence from the blast site that concretely ties the sabotage to any country, officials have said* [5, 7.03.2023].

Вище наведено фрагмент з нейтральною респонсивною реакцією, що вказує на відсутність доказів про подію та належить офіційним особам (*officials*), які не ідентифікуються.

Визначені респонсивні реакції мають конкретного автора, належать безпосереднім або опосередкованим учасникам подій, вони, навпаки, вказують на суб'єктивність і певну упередженість новин:

Specific response: *The Nord Stream bombing provoked a significant and continuing NATO response. "We have doubled our military presence in the North Sea and the Baltic Sea," Stoltenberg said. "We have also increased the cooperation between NATO countries to exchange information and to strengthen preparedness to better stop further such attacks in the future."* [5, 7.03.2023].

Наведений фрагмент містить визначену респонсивну реакцію, вказує на її інтенсивність і тривалість. Адресантом вказаної респонсивної реакції є НАТО, а

реалізація реакції, на яку прямо вказує іменник *response*, полягає в розвідувальній та військовій підготовці альянсу.

Таким чином, в сучасному англомовному газетному дискурсі вербалізуються респонсивні реакції, які знаходять втілення в різних діях або їхній відсутності. У дискурсі використовуються одиниці, які експлікують та імплікують респонсивність. Репліки-реакції можуть сигналізувати адресанту про те наскільки його ціль досягнута. Перспективним є подальше вивчення респонсивності в сучасному англомовному дискурсі.

Література:

1. Avdeeff M. K. TikTok, Twitter, and Platform-Specific Technocultural Discourse in Response to Taylor Swift's LGBTQ+ Allyship in 'You Need to Calm Down'. *Contemporary Music Review*. 2021. Vol. 40, No 1. P. 78-98. DOI: [10.1080/07494467.2021.1945225](https://doi.org/10.1080/07494467.2021.1945225)
2. O'Keeffe A., Adolphs S. Response tokens in British and Irish discourse: Corpus, context and variational pragmatics. *Variational Pragmatics*. 2008. P. 69-98.
3. Thomson C., Kleine M. Varied responses as means to the richness of discourse: reading tough texts through speaking and writing. *International Journal for the scholarship of Teaching and Learning*. 2016. Vol. 10, No. 1. Article 5. URL: <https://doi.org/10.20429/ijstl.2016.100105>
4. Van Dijk, T. A. News as discourse. Lawrence Erlbaum Associates, Inc. 1988.
5. The Washington Post. URL: <https://washingtonpost.com>

Подря Іван

Кам'янець-Подільський національний університет

імені Івана Огієнка

Науковий керівник: Кришталюк Г.А., канд. філол. наук

**ІМІДЖ США В АНГЛОМОВНОМУ ГАЗЕТНОМУ ДИСКУРСІ
РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ**

Знаходимо величезну кількість сучасних досліджень, присвячених дослідженню російсько-українського конфлікту або російсько-українській війні [1; 2; 3]. Вважаємо обрану нами тему актуальною, зважаючи на те, що більшість праць зосереджують свою увагу на образі Росії в українському [3] та американському [1] дискурсі, подекуди висвітлюється образ України [2]. Метою нашої розвідки є виявлення особливостей репрезентації США в англomовному дискурсі російсько-української війни. Матеріалом дослідження обрано американську газету *The Washington Post*, британську газету *The Telegraph* і веб-сайт «Голос Америки».

Основними тенденціями, що визначають дискурсивну репрезентацію США в проаналізованих англomовних інформаційних ресурсах, є такі: американське залучення; неоднозначність політичних партій до події; риторика холодної війни; критика американської зовнішньої політики; теорії змови.

У проаналізованому нами дискурсі *The Washington Post* конструюється залучення США до російсько-української війни, переважно в аспекті постачання зброї. Однак, також репрезентуються загрози національній безпеці США як наслідок такого залучення.

У рубриці *War in Ukraine, Europe*, США репрезентується як потужний постачальник вирішальної зброї:

Headline: *U.S.-supplied HIMARS changing the calculus on Ukraine's front lines* [The WP, 01.07.2022].

The M142 High Mobility Artillery Rocket System, commonly known as HIMARS, is one of four that Ukrainians received last month from the United States as part of a \$700 million military aid package.

The HIMARS is the most advanced U.S.-provided system and has the longest range of Ukraine's ground weapons, nearly 50 miles, enabling its forces to precisely strike Russian military targets without endangering its own civilians in occupied territories. Ukraine had been asking for the weapons for about two months before the transfer was approved — after Ukraine assured the Biden administration that it will not use them to launch cross-border attacks into Russia [The WP, 01.07.2022].

Наведені вище заголовки та фрагменти тексту репрезентують зброю, яка постачається США (*U.S.-supplied HIMARS*) і довго очікувалася Україною. На вирішальну роль зброї вказує винесення одиниць, які позначають її та джерело її постачання, в початкові позиції. Адміністрація Байдена виступає як така, що потребує переконання (*Ukraine assured the Biden administration*).

У рубриці *War in Ukraine, National security*, конструюються загрози виробничій потужності США унаслідок залучення до російсько-української війни:

Headline: *In race to arm Ukraine, U.S. faces cracks in its manufacturing might*
[The WP, 9.03.2023]

Earlier research done by the Washington think tank illustrates a more pervasive problem: The slow pace of U.S. production means it would take as long as 15 years at peacetime production levels, and more than eight years at a wartime tempo, to replace the stocks of major weapons systems such as guided missiles, piloted aircraft and armed drones if they were destroyed in battle or donated to allies.

Наведений заголовок і фрагмент тексту вказують на проблемність вчасного виробництва зброї в країні, а також забезпечення власних потреб у зброї.

Таким чином, у дискурсі *The Washington Post* пропонується суперечлива, контрастна репрезентація США як вирішального постачальника зброї для потреб України та повільного виробника зброї для різносторонніх потреб.

Література:

1. Tang, N. The Image of Russia in the Russian-Ukrainian War from the Perspective of American Media: A Corpus-Based Critical Discourse Analysis. *Open Access Library Journal*. 2023. No. 10. URL: <https://doi.org/10.4236/oalib.1109742>

2. Tkachenko, O. H., Sydorenko, O. P., Melnikova, I. O., Myronets, N. R., & Smus, A. H. The media image of Ukraine: An European view. *Linguistics and Culture Review*. 2021. Vol. 5, No. 4. P. 203-217. URL: <https://doi.org/10.37028/lingcure.v5nS4.1574>

3. Terzyan A. The enemy next door: The image of Russia in Georgian and Ukrainian political discourses amid conflicts escalation. *Open Political Science*. 2021. No. 4. P. 194-203. URL: <https://doi.org/10.1515/openps-2021-0018>

4. The Washington Post. URL: <https://washingtonpost.com>

Присвітла Катерина

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Кірієнко М.М., канд. філол. наук

ПОНЯТТЯ СЛЕНГУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Мова змінюється відповідно до різних соціальних, історичних, культурних, економічних, політичних зрушень, які відбуваються у світі. У світі є багато соціальних груп у кожній країні і кожна група мовців послуговується своїм окремим лексиконом, тобто словами й виразами, характерними саме для цієї соціальної групи (професійної, вікової, класової).

Сленг прослідковується в усіх сферах суспільства. Він може проявлятися у лексиконі, яким користуються люди різноманітних професій. Кожна верства суспільства використовує хоча б декілька виразів, які є її атрибутами. Сленг міцно закорінюється в мові. Він є абсолютно природним для кожної групи мовців, яка його використовує.

В. Балабін, який досліджував американський військовий сленг, вважає, що сленг – це «ненормативна, неформальна, стилістично знижена мова для порівняно великого прошарку людей, мета якої полягає у здійсненні конкретних мовленнєвих функцій, а саме експресивної, оцінкової, корпоративної, пейоративної та евфемістичної [1, с. 37].

Д. Дубенко сленгом вважав соціальний діалект, який бере початок із аргопевних замкнених груп та є емоційно забарвленою лексикою фамільярного стилю, що є поширеною серед соціальних низів та певних вікових груп. Автор акцентував особливу увагу на тому, що сленг зазнає постійних змін, через що отримав таку характерну особливість, як гнучкість [3, с. 34].

Ф. Бацевич стверджував, що причинами частого використання сленгу є можливість створити ефект новизни; передати певний настрій мовця; надати висловлюванню мовця конкретності, точності, виразності та жвавості; уникнути мовних штамтів та кліше літературної мови [2, с. 125].

Отже, сленг є досить динамічним жанром мови. Він є різновидом соціального діалекту і включає розмовну, експресивно та емоційно забарвлену лексику. Сленг робить мову динамічною та користується популярністю серед широкого кола людей. На сьогоднішній день сленг все більше поширюється і розуміється майже так само добре, як і розмовна мова. І хоча він і не визнається нормативними словниками, сьогодні він є активною складовою живої розмовної мови.

Література:

1. Балабін В. В. Сучасний американський військовий сленг як проблема перекладу. Київ : Вид-во «Логос», 2002. 313 с.

2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ: Вид-во «Академія», 2014. 344 с.

3. Данилюк І. Г., Дубенко Д. С. Сленгізми. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені В. Стуса*. Том 1. Серія № 9. Вінниця: Видавництво ДонНУ імені В. Стуса, 2017. С. 34-39.

Романюк Катерина

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Забужанська І.Д., канд. філол. наук

PHONOSTYLISTIC FEATURES OF GENDER (ON THE MATERIAL OF SPEECHES OF MEMBERS OF THE ROYAL FAMILY)

Gender has always been an important factor in language use, and it affects the way people speak and write. The study of gender and language has been a topic of interest to scholars for many years, and there has been a significant amount of

research on the subject. In recent years, there has been an increasing interest in the phonostylistic features of gender, which refers to the study of the relationship between sound and style in language use.

The phonostylistic features are particularly relevant in the context of public speaking, where the use of language can have a significant impact on how a speaker is perceived [5]. In this paper, we will examine the phonostylistic features of gender in the speeches of members of the royal family.

The study of gender and language has been an important area of research for many years, and there is a growing recognition of the importance of phonostylistic features in language use. The study of the phonostylistic features of gender in the speeches of members of the royal family is particularly relevant as they are public figures who are expected to follow strict rules of etiquette and protocol in their language use. Therefore, analyzing the phonostylistic features of gender in their speeches can provide valuable insights into the impact of language use on public perception.

The study of the phonostylistic features of gender in the speeches of the royal family is important for several reasons. Firstly, it can provide insight into the role of gender in language use, and how this affects the way people perceive and respond to speech. Secondly, it can provide valuable information for public speakers, as it can help them to understand the impact of their language use on their audience.

Members of the royal family use language to represent their social standing and gender roles within the British monarchy, and this language use can be seen in the phonostylistic characteristics of gender in their speeches [1].

Male members of the royal family tend to use more formal and authoritative language, while female members often use more emotional and sympathetic language, reflecting traditional gender roles in British society [2].

The phonostylistic indicators of gender are not fixed and can alter based on the speech's audience and context, as members of the royal family adapt their speeches to the circumstances as events unfold [3].

Particularly for feminine members of the royal family, the use of non-standard English features like gutturals and regional accents can imply informality and accessibility [4].

Members of the royal family can significantly affect their public image and the view of the British monarchy as a whole by using gender-specific phonostylistic features in their speeches.

A high-density network member must share specific linguistic forms with other network members in order to be considered a part of the network.

According to the research, the language used by members of the royal family reflects their social status and gender roles. The use of formal, authoritative language by male royal family members tends to emphasize their status and power. In contrast, female members speak in a more compassionate and emotional manner, which may be a reflection of their historical gender roles in society.

As members of the royal family adjust their speech to the situation, gender-specific phonostylistic characteristics might vary depending on the context and audience of the speech. Some of them additionally emphasize their openness and informality by using unconventional English signals.

It is vital to remember that the phonostylistic gender characteristics of royal family members' utterances can have a big impact on how the public perceives both them and the British monarchy as a whole. In order to comprehend gender roles and social systems in society as a whole, it can be helpful to examine language use in the royal family.

References:

1. Burn, G. (2017, May 19). What Do Royal Accents Sound Like? BBC America. URL: <https://www.bbcamerica.com/anglophenia/2017/05/what-do-royal-accents-sound-like>
2. The Royal Family Channel. (2022). The Royal Family. YouTube. URL: <https://www.youtube.com/user/TheRoyalChannel>
3. Katz, J. (2013). Women and men speak differently, but not for the same reasons. National Geographic. URL:

<https://www.nationalgeographic.com/news/2013/12/131216-women-men-speak-differently-language-communication-science/>

4. Kornelius, M. (2018, May 18). The Fascinating Way the Royal Family's Accent Has Changed Over Time. Town & Country. URL: <https://www.townandcountrymag.com/society/tradition/a20786592/royal-family-accent-history/>

5. Zabuzhanska, I. & Yamchynska, T. Communicative silence in political discourse: A case study on American and Ukrainian presidential speeches. *In Lege artis. Language yesterday, today, tomorrow. The journal of University of SS Cyril and Methodius in Trnava*. Trnava: University of SS Cyril and Methodius in Trnava, 2022, VII (2), Special issue, p. 208-224.

Садівська Людмила

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Наук. керівник: Петров О.О., канд. філол. наук

ВПЛИВ ЗАПОЗИЧЕНЬ НА РОЗВИТОК НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

В історії будь-якої мови існують фази, або «хвилі», запозичень. Фаза, або «хвиля», – це етап розвитку мови, під час якого який віддавали перевагу запозиченню слів з певної мови з погляду самоствердження, формування або збагачення культури реципієнта (КР) [1].

Діахронічна фаза передбачає, що в період тривалого запозичення мовних одиниць з будь-якої мови-донора ксеноелементи встигають повністю адаптуватися до системи мови-реципієнта.

Поняття «хвилі» помилково пов'язане з теорією хвиль німецького компаративіста Йоганнеса Шмідта (1843-1901).

Згідно «хвилям» запозичень, які є основою цієї статті, неминуче пов'язані з фазою інновацій. Інтенсивне запозичення лексичного матеріалу з певної мови-донора в мову-реципієнта, що певною мірою вплинуло на лексику останньої.

Адаптація культурної моделі була можлива тільки у Федеративній Республіці Німеччина [2]. Якщо германіст і соціолог Е. Юнгер називає післявоєнні німецькі міста, що знаходяться в лещатах нестримного американізму, «гілками Чикаго» [3] і сподівається, що після повного знищення Німеччини та її архітектури, мова повинна залишитися, тоді Х.Г. Шмітц бачить небезпеку американізму саме в тотальному «винищенні» німецької мови як головного надбання нації.

Основними віхами впровадження англіцизмів в німецьку мову під час першої англомовної «хвилі» стали медійні, промислові та економічні перетворення в світі в ХІХ ст. – початок ХХ ст.

Винахід автомобіля американським конструктором Генрі Фордом в 1908 році стало причиною появи в німецькій мові таких слів, як parken, Parkplatz, tanken, Tank, Tankstelle, Tankwart, а пізніше калькування Parkhaus і Tankschiff.

Преса і радіомовлення були передавачами нової лексики; і незабаром їх кількість збільшилася в десятки разів. Завдяки їх широкому поширенню слів: Automation, Computer, Container, Job, Know-how, Laser, Management, Pipeline, Radar, Team стали відомі кожному. Професійна лексика засобів масової інформації також поповнилася низкою англо-американізмів: CD, Charts, Comics, Jingle, Headline, Hit, live, LP, News, Playback, Serial, Show, Single, Special, Spot, Trailer. Всі дані запозичень претендують на легке запам'ятовування і влучні номінації, замінюючи довгі описові звороти рідної мови, що дуже вигідно для ЗМІ.

Через мову реклами стали популярними запозичення в сфері моди, завезені разом з реаліями, які вони позначають з американської культури: After-shave, Eyeliner, Lotion, Spray, Look, Boots, Clogs, Slipper, Blazer, Sweater, T-Shirt, Jeans тощо.

Багато з цих запозичень проявляють собою атрибути тих чи тих видів спорту, де Англія і США традиційно вважалися законодавцями моди. Новими запозиченнями в спортивній сфері стали Bodycheck, Icing, Penalty, Playoff, Bodybuilding, Bowling, Jogging, Squash, Surfing тощо.

Крім того, Великобританія і США в кінці XIX століття - початок XX ст. як законодавці моди в багатьох сферах сучасного життя вирішальним чином вплинули на розвиток німецької мови. Інкунабулами англо-американської культури кінця XIX ст. в німецькій мові були запозичення: Baby, Bunker, chartern, Clown, Detektiv, Express, fair, Farm, Film, Fußball, Gentleman, Globetrotter, Humbug, international, Komfort, komfortabel, konservativ, Paddel, Partner, Rowdy, Safe, Scheck, Snob, Sport, Standard, Start, Tennis, trainieren, Trick, Veranda.

На прикладі англійських запозичень в німецькій мові видно, що поштовхом до зовнішнього поглиблення англіцизмів або американізмів послужила вага економічних, культурних або соціальних перетворень в Німеччині під впливом англійської або, відповідно, американської культури.

Література:

1. Архипенко Л. М. Етапи і ступені адаптації іншомовних лексичних запозичень в українській мові (на матеріалі англіцизмів у пресі кінця XX – початку XXI ст.). Харків : Вид-во ХНЕУ, 2008. 168 с.
2. Іванишин В., Радевич-Винницький Я. Мова і нація; [за заг. ред. Я. Радевича-Винницького]. Дрогобич : «Відродження», 1994. 216 с.
3. Касім Г. Ю. Локально марковані полонізми в українській мові початку XXI ст. *Слов'янський збірник: Збірник наукових праць*. Вип. XVII. Чернівці : Букрек, 2013. С. 210-219.

Січкач Яна

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Кірієнко М. М., канд. філол. наук

ВИКОРИСТАННЯ ГУМОРУ В АМЕРИКАНСЬКИХ ТОК-ШОУ

Використання гумору в американських ток-шоу є дуже актуальною темою, яка привертає увагу не лише глядачів, але й дослідників мас-медіа. Ток-шоу, такі як “The Daily Show with Trevor Noah”, “Late Show with Stephen Colbert”, “Last Week Tonight with John Oliver” та багато інших, є популярними

засобами комунікації з аудиторією та платформами для висловлення політичних, соціальних та культурних ідей.

Один з головних факторів актуальності використання гумору в американських ток-шоу полягає в тому, що вони стали важливими джерелами інформації для глядачів, які хочуть отримувати новини та аналіз подій, але не хочуть слухати сухе і монотонне формулювання новинних дайджестів.

Почуття гумору є результатом конкретної культури та суспільства. Вміння жартувати та розуміти смішне є процесом, який вимагає зацікавленості від його учасників. Б. Шоу зазначає, що англійський гумор може відрізнятися своєю доброзичливістю, глузливістю та іноді дошкульністю [1, с. 40-44]. Зазвичай британців вважають майстрами найвдаліших жартів, завдяки їх самокритичності та дотепності. У їхньому гуморі найбільш поширені такі інтелектуальні форми, як каламбур, нонсенс і парадокс.

Протягом обговорення з гостями ток-шоу ведучий може приймати різні комунікативні ролі. Одна з них – “гуморист”. У цій ролі ведучий може жартувати над кимось або насміхатися з чогось, використовуючи різні стилістичні мовні засоби, такі як іронія, алюзія, каламбур, гіпербола, літота, антитеза, емоційно-забарвлений словник тощо. Використовуючи подібні засоби гумору, ведучий має різноманітні цілі, які часто протирічать одна одній: дискредитувати гостя, або ж навпаки — зменшити напругу і “розігріти” атмосферу розмови. В будь-якому ток-шоу головною метою ведучого-“коміка” є забезпечення розваг для глядачів, оскільки найбільш цінується успішно вигаданий жарт. “Гарний та тактовний гумор може вразити людей, викликати позитивні емоції, люди позитивно реагують на жарт – це означає, що вони поділяють подібне почуття гумору з оратором, тобто вони вже мають контакт” [3, с. 29].

Погоджуємося з Г.Г. Почепцовим, що гумор може мати дві форми:

1) лінгвальна форма, де гумор передається через слова та мовні засоби, а ситуація має лише допоміжну роль;

2) ситуаційна форма гумору, в межах котрої глядач сприймає його не через мовні знаки, а через безпосереднє сприйняття ситуації [2, с. 36].

Гумористичний підхід до подачі інформації дозволяє привернути увагу глядачів та зберегти їх інтерес протягом всього шоу. Крім того, використання гумору в американських ток-шоу дозволяє висловлювати політичні та соціальні ідеї у формі розважального продукту. Такий підхід не тільки робить інформацію більш доступною для аудиторії, але й допомагає розширити її горизонти та сприяє формуванню нових поглядів та ідей.

Згідно з поглядами Г. Г. Почепцова, гумор може бути класифікований залежно від позиції, з якої його розглядають. У комунікативному контексті гумор має різні функції та значення, які виділяються вченими. Сміх викликається універсально і має вплив на суспільство та його погляди. Гумор розглядають як соціокультурне явище, а психологічні функції гумору включають когнітивні та соціальні вигоди позитивних емоцій, використання жартів для соціального спілкування та впливу та зняття напруги та згладження неприємностей.

Отже, використання гумору в американських ток-шоу має великий потенціал для передачі новин та інформації, політичної сатири та просування соціальних питань. Це є надзвичайно популярним і ефективним способом підвищення рейтингу телепередачі. Також гумор може бути ефективним інструментом для зміни поглядів та переосмислення питань у широкій аудиторії.

Література:

1. Кобякова І.К., Столяренко В.М. Категоризація гумору: лінгвокультурні аспекти. *Вісник Сумського державного університету. Серія Філологія*. 2008. №1. С. 40-44.

2. Самохіна В. Жарт у сучасному комунікативному просторі Великої Британії та США (текстуальний та дискурсивний аспекти): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови». Київ, 2010. 36 с.

3. Старкіна А.А. Маніпулятивний ефект гумору в англomовних публічних виступах та лінгвокультурні особливості його відтворення українською мовою:

магіст. дис. на здобуття ступеня магістра зі спеціальності 035 «Філологія». Київ, 2020. 152 с.

Ткаченко Юлія

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Наук. керівник: Дробаха-Сімонова Л.В., канд. філол. наук

МОВНА РЕАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ «БАТЬКІВЩИНА»

Кожен учень загальноосвітньої української школи ще з молодших класів знайомий з поняттям «Батьківщина». Ці базові знання про рідний край діти вивчали на уроці «Україна і Я». Розглянемо публікацію «Газети по-українськи» про предмет у статті «Предмет «Я і Україна» у міністерстві вважають «націоналістичним»: «Не зрозуміло, що буде з інтегрованим курсом «Я і Україна». На суспільствознавчу лінію передбачена лише година на тиждень. Цей предмет страждає через «націоналістичну» назву, як вважають у міністерстві. Хоча в ньому не йдеться ні про бій під Крутами, ні про Голодомор, ні про ОУН-УПА» [7].

Також варто згадати такі шкільні предмети як «Батьківщинознавство», або «Краєзнавство» та їх важливу роль у вихованні майбутнього свідомого громадянина. У роботі «Краєзнавча робота – джерело національної ідентичності маленького громадянина» згадуються наступні ідеї: «У час, коли національно-культурне відродження нашого народу в незалежній Українській державі стало реальністю, все більше зростає інтерес до краєзнавства. Цілком очевидно, що без краєзнавства – без знання рідного краю не можна говорити про національну гідність, самовідданість, національний менталітет. Святе відчуття Батьківщини і рідної землі починається саме з рідного краю, свого села чи міста, вулиці, своєї домівки, де людина народилась і виросла, де пройшло її дитинство. Вони передаються з покоління в покоління з молоком матері, мелодією народної пісні, поетикою рідної мови. Отже, поєднуючи в собі навчально-пізнавальну, пошуково-дослідницьку і суспільно корисну

діяльність дітей, краєзнавча робота володіє великим виховним потенціалом. Це зумовлено насамперед тим, що природа, суспільне життя і праця, економіка, культура, історичне минуле рідного краю – невичерпні джерела пізнання, формування національної свідомості і світогляду особистості, її всебічного і гармонійного розвитку на основі сприйняття навколишнього. Тому ця тема є дуже актуальною на сьогодні» [3; 4; 5; 9].

Принагідно варто згадати вагомий вклад української педагогині Софії Русової, яка була однією з найвизначніших постатей українського патріотичного руху, талановитим педагогом-просвітителем, вченим із світовим ім'ям. Засновниця перших дитячих садків в Україні, професор, подвижниця жіночого руху, Голова Всесвітнього Союзу Українок, член уряду Української Народної Республіки – понад шість десятиліть свого життя вона присвятила справі дошкілля. Принципове значення має сьогодні праця С. Русової «Націоналізація дошкільного виховання». В ній наголошується, що найголовніше – «аби навчання дітей з самого початку було збудоване на тому рідному ґрунті, на якому зростає дитина, щоб воно було міцно зв'язане тими враженнями, що їх заклала в багату душу дитини рідна сім'я, рідна хата» [6, с. 121].

Ось як описує концепт «батьківщина» Крістіана Тойка-Сейд в своїй статті «Heimat»: У націонал-соціалізмі поняття батьківщини стосувалося лише власного народу. Ваш власний народ унікальний і кращий за всіх інших. Згідно з націонал-соціалістичним світоглядом, батьківщина також належить власному народу, своїй расі. Термін «Батьківщина» також означав виключення всіх тих, хто не був німцем і не відповідав расистським ідеям націонал-соціалістів. У політиці термін «батьківщина» часто асоціюється зі спільними цінностями, які об'єднують людей. Тому у відкритому та демократичному суспільстві важливо зміцнювати ці цінності, які також виражені в нашому Основному законі. Тоді Німеччина також може бути домом для людей, які не народилися тут, але живуть, працюють і є відданими суспільству та його людям тут [8].

Розглянемо афоризми про батьківщину німецьких письменників:

Weh dem, der fern von Eltern und Geschwistern / ein einsam Leben führt! Ihm zehrt der Gram / das nächste Glück vor seinen Lippen weg, / ihm schwärmen abwärts immer die Gedanken / nach seines Vaters Hallen, wo die Sonne / zuerst den Himmel vor ihm aufschloß, wo / sich Mitgeborne spielend fest und fester / mit sanften Banden aneinander knüpften (Johann Wolfgang von Goethe);

Wohl oft fand ich, was Aug' und Herz ergötzte, / doch nie, was meine Heimat mir ersetzte (Friedrich von Bodenstedt);

Heimat ist ein geistiger Raum, in den wir mit einem jeden Jahre tiefer eindringen (Reinhold Schneider);

Am Tage, da ich meinen Paß verlor, entdeckte ich mit achtundfünfzig Jahren, daß man mit seiner Heimat mehr verliert als einen Fleck umgrenzter Erde (Stefan Zweig);

Die wahre Heimat ist eigentlich die Sprache. Sie bestimmt die Sehnsucht danach, und die Entfernung vom Heimischen geht immer durch die Sprache am schnellsten (Wilhelm von Humboldt) [1].

Для України тема патріотичного виховання з повагою та відданістю своїй батьківщині набула у воєнний час особливого сенсу та значення і є невід'ємною частиною життя українського народу.

Література:

1. Афоризми // aphorismen.de – URL: https://www.aphorismen.de/suche?f_thema=Heimat&f_rubrik=Aphorismen

2. Дробаха Л.В. Відображення національного менталітету в царині полісемії (зіставний аспект). *Вісник Маріупольського державного університету. Серія : Філологія*. 2018. Вип. 19. С. 225-230.

3. Ігнатова О.М. Траєкторія професійного розвитку вчителя іноземних мов: європейський досвід. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Київ. 2022. Спецвипуск. Т. №1. С. 100-105.

4. Ігнатова О.М. Формування в майбутніх педагогів умінь роботи з іншомовною літературою засобами інформаційно-телекомунікаційних технологій : дис. на здобуття наукового ступеня канд. пед. Наук дисертація.

Вінницький державний педагогічний університет імені М. Коцюбинського.
Вінниця, 2009. 218 с.

5. Красзнавча робота – джерело національної ідентичності маленького громадянина // Центр розвитку дитини "Гармонія". 2020. URL: <http://www.garmoniya.mk.ua/articles/krayeznavcha-robota-dzherelo-nacionalnoyi-identychnosti-malenkogo-gromadyanyna.html>.

6. Маляр Л. Педагогічні інновації у фаховій освіті / Л. Маляр, Т. Красняник. Випуск 10. Ужгород. 2019. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/27613/1/С.Ф.%20РУСОВА%20ПРО%20АСОБИ%20РЕАЛІЗАЦІЇ%20НАЦІОНАЛЬНОГО.pdf>.

7. Рибаківа І. Предмет "Я і Україна" у міністерстві вважають "націоналістичним" 2011. URL: https://gazeta.ua/articles/comments-newspaper/_predmet-a-i-ukrayina-u-ministerstvi-vvazhayut-nacionalistichnim/384059.

8. Christiane Toyka-Seid. HEIMAT. 2021. URL: <https://www.hanisauland.de/node/2009>

9. Drobakha, Larysa. National-kulturelle Besonderheiten der Weltanschauung im Sprachlichen Weltbild. *Linguistica Silesiana*. nr. 42, Polska Akademia Nauk Oddzial w Katowicach. 2021, P. 307-331.

Todorenko Diana

School of Humanities, University of Mannheim (Germany)

Vinnytsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University (Ukraine)

Scientific Supervisor: Drobakha-Simonova L.V., Candidate of Philology

DIE BESONDERHEITEN DER SUBSTANTIVISCHEN KOMPOSITION

Unter den Wortbildungsarten im Deutschen unterscheidet man im Paradigma des Substantivs neben den Kurzformen und verschiedenen Affixen auch die substantivische Komposition. Die Komposition bedeutet eine Zusammensetzung oder ein Kompositum. Das Kompositum besteht aus mindestens zwei Teilen, das Erstglied und Zweitglied können gebildet werden durch:

- freie Grundmorpheme, die außerhalb des Kompositums als Wort oder Wortgruppe auftreten können: Reisebuch, Studentenwohnheim, Tanzhalle, Internetverbindung, Spielregeln, Weltmeisterschaft, Trainer-Sportler-Vertrag;

- Konfix und Grundmorphem: Lernmaterial, Smartphone, Außenwelt, Hybridsystem, Grundschule, Brennstoff, Leichtathletik, Koordinationsrat.

- Konfixe: Mikro-projekt, Mikro-potenzial, Agro-firma, Agro-projekt.

Im Deutschen nehmen Konfixe aufgrund ihrer lexikalischen Bedeutung die gleiche Stellung ein wie heimische Adjektiv- oder Substantivstämme. Im Unterschied zu diesen handelt es sich bei Konfixen jedoch stets um gebundene Morpheme. Auch Verbstämme gelten im Deutschen als gebunden. Die im Deutschen verwendeten Konfixe stammen in vielen Fällen aus dem Griechischen (bio-) und Lateinischen (omni-), aber auch z. B. aus dem Englischen (Cyber-, -minator) [5, S. 302]. Es handelt sich dabei in den meisten Fällen um Konstituenten (Bestandteile) komplexer Fremd- oder Lehnwörter. So geht z. B. das Konfix bio- auf das Wort «biologisch» zurück. Es gibt darüber hinaus auch Beispiele für Konfixe im einheimischen Wortschatz: «Stief-» («Stiefmutter»), «zimper-» («zimperlich»). Wenn wie in «Bibliothek» mindestens zwei Konfixe an einem Wort beteiligt sind, spricht man von einem Konfixkompositum [4, 67]. Für Elke Donalies sind es «Querlieger». Mittlerweile bilden sie eine klar definierte Gruppe an sowohl gebundenen als auch basisfähigen Morphemen. Sie verhalten sich als Stämme, tragen eine stabile lexikalische Bedeutung, sind nicht platzfest, nicht wortartgebunden und sind in der Regel produktiv vgl. phil, geo, fanat, bibli, log, thek in Geologe, Philologe, bibliophil, Bibliothek, fanatisch, geologisch [1; 2].

Die substantivische Komposition ist prinzipiell durch die Stabilität der Wortstruktur gekennzeichnet, Komposita gliedern sich in zwei leicht erkennbare lexikalische Bestandteile mit einem Haupt- und einem Nebenakzent: in das Bestimmungswort und in das Grundwort [3, S. 51-53]. Der Hauptakzent liegt auf dem ersten Glied (neue Erfindung – Neuerfindung). Bis auf die kleine Gruppe der Kopulativkomposita ist die Reihenfolge der UK hierarchisch relevant: Das

Зweitglied, der «Kern» (engl. head «Kopf») bestimmt Wortart, Genus und Flexionstyp (Sportschuh).

Die Substantive bilden den Großteil des Lexikons und ergeben etwa Hälfte der Lexikoneinheiten im Deutschen. Dementsprechend sind auch die Wortbildungsmodelle, die verschiedenen Wortbildungsaffixe beim Substantiv die vielfältigsten. Substantive werden vor allem durch Zusammensetzungen und Ableitungen gebildet.

Literatur:

1. Дробаха Л. В. Внутрішня форма термінологічної лексики в українській, німецькій та англійській мовах. *Нова філологія*. Запоріжжя : ЗНУ, 2006. Вип. 24. С. 154-162.
2. Donalies E. Stiefliches Geofaszintainment – Über Konfixtheorien. *Studien zur Fremdwortbildung*. Olms, Hildesheim, 2009. S. 41-64.
3. Eichinger L. Deutsche Wortbildung: eine Einführung. Heidelberg, 1994. 120 S.
4. Fleischer W., Barz I. Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache. 2., durchgesehene und ergänzte Auflage. Niemeyer, Tübingen, 1995. 382 S.
5. Michel S. Vom 'Terminator' zum 'TORminator'. Die Wortbildungseinheit 'minator'. *Strukturelle und sozio-pragmatische Analysen*. Band 116. 2006. S. 289-307.

Томашенко Анна

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Прадівлянна Л.М., канд. філол. наук

ІРОНІЯ ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Проблема вивчення комічного наразі є актуальною у зв'язку зі специфікою світогляду сучасної епохи, множинністю відносних істин, неможливістю прямого вираження, а отже – всемогутністю іронії.

У сучасній лінгвістиці намітилось декілька підходів до вивчення іронії. У словнику Cambridge Advanced Learner's Dictionary наведено наступне визначення цього поняття: *іронія* – мовлення, сенс або значення якого є

протилежним буквальному змісту слів; глузлива похвала, схвалення, що виражає осуд, глум [8]. О. Калита вважає, що іронія має на меті не тільки висміювання, а й показ якоїсь критичності або трагічності ситуації. «Іронія за допомогою певної парадоксальності, може освітлювати речі в незвичному ракурсі, створюючи ефект відчуження, таким чином підвищуючи інтерес співрозмовників до предмета іронічної оцінки» [1, с. 69]. Також, іронія є формою комізму, яка формується у суб'єктивованому ставленні до дійсності та має багатопланову структуру вираження та виступає як опозиційна категорія до піднесеного [2].

Більший фокус на протилежності значення висловлювання знаходимо у багатьох дослідників. На думку таких науковців як П. Браун та С. Левінсон, іронія є актом, при якому співрозмовник висловлює протилежну думку тій, про яку планує повідомити. Маркери іронії дозволяють слухачеві зрозуміти, що співрозмовник за допомогою іронії висловлює протилежну ідею. Реципієнт сприймає значення, протилежне семантиці слів співрозмовника (або письменника), таким чином досягаючи правильного розуміння комунікації [7, с. 43].

Дещо схоже визначення дає О. С. Селіванова, яка вважає, що іронія – це стилістична фігура, троп, що ґрунтується на вживанні слів і висловлень з протилежним стосовно буквального змістом. Тобто, комічне приховується за удавано серйозними речами [5, с. 198]

С. Походня також погоджується, що іронічний смисл знаходиться в підтексті і містить в собі протиставлення прямого або переносного значень. Мовець може виражати своє відношення до дійсності непрямо, приховуючи певне своє ставлення [4, с. 56]. Дослідниця розуміє іронію як щось середнє між гумором і сатирою, ототожнюючи її антифразисом [4, с. 60].

А.З. Леськів зазначає, що іронічна експресія досягається за допомогою взаємодії протилежних думок на зображуване явище. Таким чином, це призводить до виникнення конфлікту між тим, як сприймається певне явище і яким воно є насправді. Тож, іронічний ефект може виникати у результаті зміни модальності на протилежну [3, с. 12].

Таким чином, бачимо що іронія це комплексне явище. В сучасній вітчизняній та зарубіжній науці іронія особливо активно розробляється в таких аспектах, як 1) троп, стилістична фігура, явище вторинної номінації, вид мовної маніпуляції, стилістичного прийому; 2) різновид категорії комічного / комічного засобу; 3) концептуальна категорія тексту / виду дискурсу; 4) тип мовленнєвого акту або його компонента; 5) ментальне лінгвокультурне утворення; 6) стилістичний ефект; 7) феномен культури; 8) комічний ефект.

Для нашого дослідження особливо важливими є такі аспекти іронії як критерії висловлювання та класифікації іронії.

Лінгвістичні критерії іронічного висловлювання вивчає А.З. Леськів. Науковець відносить сюди: 1) невідповідність мовної ситуації; 2) двозначність (одночасна актуалізація прямого сенсу у формі висловлювання з нейтральним або позитивним відтінком значення і розумного сенсу, що має негативну конотацію); 3) наявність сигналів, що свідчать про підтекст; 4) імпліцитне глузування; 5) використання мовних засобів різних мовних рівнів; 6) багатофункціональність [3, с. 7].

Лінгвістичні засоби висловлювання іронії класифікуються за ознакою приналежності до різноманітних рівнів мови та поділяються на фонетичні, морфологічні, лексичні, синтаксичні та, стилістичні, що реалізуються на рівні тексту [6, с. 20]. За Л.М. Сидоренко, фонетичний рівень у текстах реалізується за допомогою використання параномазії – стилістичної фігури, яка виявляється в комічному чи образному зближенні слів. До стилістичних засобів іронії відносяться гротеск, пародія, навмисне завищення або заниження стильового фону, зниження стилів та реєстрів мови, використання патетичної лексики та цитування широко відомих текстів.

С.І. Походня вважає, що іронія в тексті може реалізуватися за допомогою наступних видів пресупозицій: текстова пресупозиція, екстралінгвістична та інтертекстуальна пресупозиція [4, с. 12].

Отже, терміну «іронія» притаманна багатозначність, проте в більшості дефініцій актуалізовано протилежність смислу висловлювання до його

буквального значення та насмішку як мету іронії. Іронія передбачає обов'язкове смислове зрушення, може зближуватись з іншими видами комічного, а також з явищами брехні та глузування.

Література:

1. Калита О. М. Лінгвістична сутність іронії та семантичні механізми формування іронічного смислу. *Українська мова*. 2006. № 2. С. 67-74.

2. Козачишина О.Л., Мосійчук А.В. Лінгвокогнітивні засоби створення комічного ефекту в малій прозі Гектора Манро. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія Філологія. № 46. Том 1. 2020. С.178-183

3. Леськів А. З. Лінгвостилістичні особливості комічного відображення дійсності (на матеріалі американських романів «чорного гумору»): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. Львів, 2005. 20 с.

4. Походня С. І. Умови і способи мовної реалізації іронічного смислу в художньому творі (на матеріалі англ. худ. прози). *Мовознавство*. № 5. С. 56-60.

5. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика : Термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К., 2006. 716 с.

6. Сидоренко Л.М. Іронія та її місце в ідейно-емоційній оцінці дійсності явищ. *Мова і культура*. 2015. Вип. 18, т. 4. С. 16-22.

7. Brown P., Levinson S. C. Politeness: Some Universals in Language Usage. Cambridge: Cambridge University Press, 2013. 310 p.

8. Cambridge Advanced Learner's Dictionary. URL: <http://dictionary.cambridge.org/> (Last accessed: 01.04.2023)

Shulhan Pavlina

School of Humanities, University of Mannheim (Germany)

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University (Ukraine)

Scientific Supervisor: Drobakha-Simonova L. V., Candidate of Philology

DIE TYPEN DER HOMONYMIE

Totale Homonymie. Löbner unterscheidet zwischen totaler und partieller Homonymie. Wenn zwei Lexeme außer in ihrer lexikalischen Bedeutung in allen Lexemeigenschaften insbesondere in ihrem gesamten Formenspektrum, übereinstimmen, dann spricht man von totaler Homonymie. Für das Wort Weiche nennt der Duden drei Bedeutungen: Konstruktion miteinander verbundener Gleise, mit deren Hilfe Schienenfahrzeugen der Übergang von einem Gleis auf ein anderes ohne Unterbrechung der Fahrt ermöglicht wird; Weichheit und Flanke. Man kann leicht bemerken, dass die beiden Lexeme – außer in der lexikalischen Bedeutung – in der Laut- und Schriftform, der grammatischen Kategorie (Nomina), der inhärenten grammatischen Eigenschaften (Femininum) sowie der grammatischen Form (derselbe Numerus) übereinstimmen, was als Fall totaler Homonymie bezeichnet werden kann [3].

Partielle Homonymie. Die Lexeme, die jedoch in manchen aber nicht allen Lexemeigenschaften übereinstimmen, nennt man partielle Homonymie. Die Wörter Bank - Banken und Bank - Bänke differieren in Numerus sowie in der lexikalischen Bedeutung; andere unterscheiden sich in anderen Punkten wie im Genus der Moment und das Moment; wieder andere gehören verschiedenen grammatischen Kategorien an, wie sein als Verb oder als Possessivpronomen, floh als Verb von fliehen oder als Nomen (Insekt); während als Konjunktion oder als Präposition mit Genetiv usw [2]. Lexikalische Homonymie. Wenn die Homonyme zur gleichen Wortart gehört und der Unterschied gibt es nur in der lexikalischen Bedeutung, so heißt das lexikalische Homonymie. Man kann die beiden Wörter unter einzigen Eintrag im Wörterbuch finden. Z.B das Wort Krebs, das Gliedfüßer und bösartige Geschwulstbildung bedeutet.

Grammatische Homonymie. Wenn der Unterschied zwischen Homonyme nicht nur auf lexikalische Bedeutung beschränkt, sondern die grammatischen Typen auch verschieden sind, ist das sogenannte grammatische Homonymie. In diesem Fall haben die Wörter die gleiche Form mit verschiedenen Paradigma. Die Verben kommt als transitiv und intransitiv; oder lexikalischen Einheiten als Nomen und Adjektive. Z.B das Wort Arm (N) bedeutet “mittellos” und arm (adj) bedeutet “Körperteil” [2].

Homographe sind solche Homonyme, die orthographisch gleich sind aber haben in der Bedeutung unterschiedliche Ausdrucksseiten. Was die lautliche Form betrifft, können Homographe sowohl gleich als auch unterschiedlich ausgesprochen werden.

Man kann sie auf folgende Gruppe teilen:

- Homographe mit gleicher Aussprache (z.B. sieben (Zahlwort) / sieben (Verb));
- Homographe mit unterschiedlicher Aussprache (z.B. Heroin n (Droge) / Heroin f (Heldin));
- Homographe als Ergebnis von Zusammensetzungen und Wortbildung (z.B. Spielende ['ʃpi:l,ɛndə] (Ende des Spiels) / Spielende ['ʃpi:lɛndə] (Substantiv zu spielend)).

Homophone sind Wörter, die in der lautlichen aber nicht in der geschriebenen Form übereinstimmen und sich in ihrer Bedeutung unterscheiden.

Man kann Homophone in solche Gruppen teilen:

- Homophone, in denen die lautliche Form mit zwei Substantiven zusammenfällt (z.B. Mal / Mahl);
- Homophone, in denen die lautliche Form mit einem Substantiv und der Form des Verbs zusammenfällt (z.B. Boot / bot (zu bieten));
- Homophone wegen des Phänomens der Auslautverhärtung (z.B. Tod / tot);
- Homophone, in denen die lautliche Form mit unterschiedlichen Wortarten zusammenfällt (z.B. Elter / älter).

Literatur:

1. Drobakha, Larysa. National-kulturelle Besonderheiten der Weltanschauung im Sprachlichen Weltbild. *Linguistica Silesiana*. nr. 42, Polska Akademia Nauk Oddzial w Katowicach. 2021, P. 307-331
2. Sebastian L. Lexikologie – Eine Einführung. Berlin. 2003. 387 S.
3. Schippan Th. Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache. Tübingen: Niemeyer Verlag, 1993. 316 S.

РОЗДІЛ 2

НАУКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОГО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА І ТЕОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ *INNOVATIVE TRENDS IN MODERN THEORY OF LITERATURE*

Білик Аліна

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Прадівлянна Л.М., канд.філол. наук

AMBIGUITY OF THE CONCEPT OF WORDPLAY AND ITS STRUCTURE

For thousands of years, humor has played a crucial role in communication. It is used in literature to emphasize the traits of characters or add specific meaning to the events described in the story. One of the means of conveying humor in literature is wordplay, which has been used in literary works since early forms of written language and remains widely used nowadays.

The formation of the theory of the wordplay is associated with the name of L. Wittgenstein, who introduced the term "language game" into scientific circulation and made a successful attempt to interpret it [3].

In modern linguistics, wordplay is the object of research in the works of representatives of various directions and different languages. This phenomenon has been most fully investigated at the phonetic, lexico-semantic, and phraseological levels, less so in morphemics and word formation, and very little in grammar [5]. However, there is inconsistency in the terminology of wordplay as some linguists also use «pun», «quibble», «play-on-words», «language game», «paronomasia» and others to mean wordplay.

Wordplay refers to the witty interplay of words and meaning to produce a certain effect, especially jokes. This definition can sometimes be conflated with the term pun, which is described as a humorous play on words or phrases. While some

scholars consider wordplay and puns to be nearly identical and interchangeable, others determine puns as a type of wordplay.

According to D. Delabastita wordplay is “the general name for the various textual phenomena in which structural features of the language(s) are exploited in order to bring about a communicatively significant confrontation of two (or more) linguistic structures with more or less similar forms and more or less different meanings. Semantically, several meanings are activated by identical or similar forms in a text” [4, p.128]. This definition covers the structural characteristics and purposes of the phenomenon as well as the relation between nearly identical forms and different meanings. Because of this, many scholars adopt Delabastita's viewpoint and treat wordplay and puns equally.

Wordplay can be discussed in its narrow and broad senses. In the narrow sense wordplay is defined as a violation of the rules of appropriate activity in order to highlight the possibilities of our language with its "similarities and differences" and to form meanings [3, p. 202]. Wordplay mostly relates to instances of puns, in which two or more senses of a linguistic item are played upon with or without accompanying formal changes [2, p. 72]. In the broad sense, wordplay encompasses various categories such as mondegreen, anagram, palindrome, spoonerism, onomatopoeia, malapropism, wellerism, and oxymoron. The pun, also called paronomasia, is a form of wordplay which suggests two or more meanings, by exploiting multiple meanings of words, or of similar-sounding words, for an intended humorous or rhetorical effect [1].

For a better understanding of the structural and semantic features of wordplay, it is worth taking into consideration the general structure of wordplay.

The first attempt to create a general scheme belongs to V.S. Vinogradov. He claims that puns are formed from two key parts. The first of them is a lexical base that starts a play of words, and the second is a result that reveals the meaning of a pun – the idea, which unfortunately leaves the role of the wordplay elements not precisely defined and the role of the context – completely ignored.

According to another theory, wordplay is presented as a core and a basic context. The core consists of at least two elements, united by the same or similar phonetic or graphic form and different in meaning. The basic context is considered the necessary condition for the implementation of core elements in wordplay. This structure scheme is considered the most successful since it takes into account all the shortcomings of the theory discussed above.

Overall, there is still a controversy in the schools of thought regarding the phenomenon of wordplay. We share the opinion of the linguists who do not distinguish between the terms wordplay and pun as both play the same role and remain a common form of humor in literary works and a valuable tool for writers, allowing them to add depth and meaning to their work through a witty use of language.

References:

1. Dictionary by Merriam-Webster: America's most-trusted online dictionary. *Dictionary by Merriam-Webster : America's most-trusted online dictionary*. URL : <https://www.merriam-webster.com/> (date of access: 24.03.2023).
2. Onysko A., Goth M., Knospe S. *Crossing Languages to Play with Words: Multidisciplinary Perspectives*. De Gruyter GmbH, Walter, 2016. 406 p.
3. Wittgenstein L. *Philosophical Investigations*. Oxford : B. Blackwell, 1953. 232 p.
4. *Wordplay and Translation* / ed. by D. Delabastita. Routledge, 2016. URL: <https://doi.org/10.4324/9781315538280> (date of access : 24.03.2023).
5. Космеда Т. А. Мовна гра в парадигмі інтерпретативної лінгвістики. Граматика оцінки. Граматична іграма (теоретичне осмислення дискурсивної практики) / Т. А. Космеда, О. В.Халіман. Дрогобич : Коло, 2013. 228 с

Биченко Дмитро

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Наук. керівник: Прадівлянна Л.М., канд. філол. наук

APPROACHES TO THE STUDY OF FAIRY TALE GENRE

Fairy tale is one of the most popular type of literature, which is beloved not only by children, but also by adults. The long history of fairy tales has led to the diversity, variability of this genre, and the blurring of its boundaries.

A fairy tale can take the form of a story, a novel, an epic work, a poem, etc. Despite such a variety of forms, the fairy tale is perceived as a separate genre with its own characteristics: stories with fantastical plots and events, geared towards entertainment, a special form of construction. The other features include the happy endings and what Jack Zipes defines as “indefinite period of time” as most fairy tales begin with “once upon a time” and end with the words “lived happily ever after” [4, p. 20-23].

Fairy tales have been an object of numerous studies, therefore there are many methods of their research. The comprehensive analysis of such approaches to fairy-tales study is offered by Robbin McCallum, who contributed his paper “Approaches to the Literary Fairy Tale” to Jack Zipes’s edition of “The Oxford Companion to Fairy Tales”. The scholar defines several main perspectives for the study of the genre [3, p. 17-21].

Folkloristic approach focuses on the study of fairy tales as a reflection of the beliefs, values and traditions of a culture. The main aim of this approach is to analyze the motifs, themes and plot structures of fairy tales in order to reveal their cultural significance.

Structuralists underscore the basic structures and patterns in fairy tales and examine recurring themes, character roles, and plot components in fairy tales to discover their symbolic meaning. Literary approach focuses on the study of a fairy tale as a literary work and analyzes the language, style, and narrative techniques used in fairy tales to understand their literary qualities.

Psychoanalysts examine the psychological aspects of fairy tales, in particular the use of archetypes and symbols in them, focusing on the characters, themes, and plot elements of fairy tales in order to reveal their psychological significance. Sociological approach explores the ways in which fairy tales reflect and reinforce social norms, values, and beliefs. This approach sees them as cultural products that

are shaped by the societies in which they originate, and that in turn shape the societies that consume them.

Historical approach studies fairy tales in their historical context, looking at how they reflect the social, political and cultural conditions of the time in which they were created.

Feminist approach considers the depiction of gender roles and relationships in fairy tales. The same idea can be found in Donald Haase's work. Both authors believe that the main task of this approach is to analyze how fairy tales reflect and perpetuate gender stereotypes, and how they can be broken to promote gender equality [1; 3].

H.-J. Uther offers one more approach – The Arne-Thompson-Uther Index [2]. It is a classification system for fairy tales, which is named after its creators, the Finnish folklorist Antti Aarne, the American folklorist Stith Thompson and the German folklorist Hans-Jorg Uther, who updated and expanded this system.

This approach is based on the idea that many fairy tales have similar motifs or recurring elements of plot, character. Due to it, the index assigns a number to each tale based on its motif or motifs, creating a hierarchical system of classification. However, not everyone approved of such approach. Some of the scholars criticized it, for example they supposed that descriptions of fairy types were often too short, too inaccurate and male-oriented [2, p. 15-18].

In conclusion, we can say that the fairy tale genre is not as easy to study as it might seem at a first glance. Therefore, it is not surprising that there are different approaches to its study. Combination of different approaches to the research on this topic will deepen our understanding of the fairy tale genre and its significance for the reader.

References:

1. Haase D. *Fairy Tales and Feminism: New Approaches*. Wayne State University Press, 2004. P. 53-73.
2. Uther H.-J. *Classifying tales: Remarks to indexes and systems of ordering*. Göttingen, 2009. P. 15-32.
3. Zipes J. *The Oxford Companion to Fairy Tales*. Oxford University Press, 2000. P. 17-21.

4. Zipes J. *When Dreams Came True: Classical Fairy Tales and Their Tradition*. London: Routledge, 2013. P. 1-33.

Boiko Viktoriia

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Pradivlianna L.M., Candidate of Philology

APPROACHES TO THE STUDY OF SATIRE AND IRONY

Satire and irony are devices commonly used in both literature and everyday communication. Although they can sometimes be regarded as interchangeable terms, they represent different unique concepts that have different effects on the reader or listener. Many scholars (Attardo S., Raskin V., Khadka P., Hutcheon L.) seek to distinguish between irony and satire. In this paper, we will look at the different approaches to the study of satire and irony.

The concept of satire has been analysed by a number of scholars and literary critics. According to Attardo S. and Raskin V., satire can be distinguished from other forms of humour, such as parody and irony, by its critical function. “Satire includes not only humour and irony but also criticism, even if it is often disguised as humour” [1, p. 51]. This means that satire not only entertains people but also challenges the existing state of things and promotes social change.

According to the Oxford English Dictionary, satire is “the use of humour, irony, exaggeration, or ridicule to expose and criticize the stupidity or vices of people, especially in the context of contemporary politics and other topical issues” [9]. In other words, satire is a literary or rhetorical device that uses humour and irony to comment on social and political issues, often intending to expose and criticize the authorities.

Furthermore, satire is more commonly discussed in literature than in linguistics. Thus, it is essential to define satire from a literary standpoint. Due to the Oxford Dictionary of Literary Terms, satire is “a mode of writing that exposes the failings of individuals, institutions, or societies to ridicule and scorn” [2, p. 228]. Satire uses language and linguistic features such as irony, sarcasm, parody, hyperbole, and wit to expose and criticize social norms, customs, institutions, and individuals.

The concept of irony is usually regarded from different perspectives. On the one hand, irony is a rhetorical trope that is characterized by “ambiguous structures or structures that contain contradictory expressions” [4, p. 596]. It refers to the fact that irony uses structures that often imply the opposite meaning.

On the other hand, irony is often defined and considered a key feature of satire. Due to Raskin, “irony is a rhetorical device commonly used in satire to create a gap between what is said and what is meant, often to express criticism or ridicule” [1, p. 52]. The irony is often used to create a sense of distance between the speaker and the audience and to emphasize the discrepancy between what is said and what is meant.

According to the Merriam-Webster dictionary, the irony is defined as the use of language to convey a message that is opposite to its literal meaning” [8]. However, the Encyclopaedia of Linguistic terms states that this definition is inaccurate since a speaker can speak ironically but not mean the opposite of what he/she is saying or vice versa” [3, p. 26]. For example, when in the middle of a severe storm the speaker exclaims “*it seems a little windy*”, he says much less than what he really means without intending to be ironic.

In addition, the concept of irony, which is realized through linguistic means, is closely related to extralinguistic factors, such as the author's position in society, his biography, his social standing, ethical principles and moral principles, and philosophical and political trends of the time [6, p. 36]. For example, in George Orwell's classic novel *Animal Farm*, the irony manifests itself in the images of the animals on the farm that overthrow their human oppressors and create a new society based on the principles of equality and freedom.

In conclusion, satire and irony are complex concepts that have been studied by linguists and other scholars. Satire is a literary or rhetorical device that uses humour and irony to comment on social and political issues, while irony is a rhetorical device commonly used in satire to create a gap between what is said and what is meant, often to express criticism or ridicule. Both devices use language features such as sarcasm, parody, hyperbole, and wit to expose and criticize some social norms, customs, institutions, and individuals.

References:

1. Attardo S., Raski V. Linguistics and Humor Theory. The Routledge Handbook of Language and Humor. Routledge, 2017. 554 p.
2. Baldick C. The Oxford Dictionary of Literary Terms. 2 ed. Oxford University Press. 2 ed. 2001. 280 p.
3. Brown K. Encyclopaedia of Language and Linguistics. Vol.1. 2 ed. 2005. 10487 p.
4. Bussman H. Routledge Dictionary of Language and Linguistics. Routledge & CRC Press, 1998. 1304 p.
5. Grebenyuk A.A., Demchuk, T.H., Savytska, A.V., Striuk, N.V. Іронія як філософсько-естетичне явище серед інших мовних засобів комічного. *Типологія мовних значень у діахронічному та зіставному аспектах*. 2019. № 38. С. 31-40
6. Hutcheon L. Irony's edge: The theory and politics of irony. Routledge, 1994. 264 p.
7. Khadka P.B. Satire VS Irony: The Differences. *PalArch's Journal of Archaeology of Egypt / Egyptology*. 2020. № 17. P. 11012-11017.
8. Merriam-Webster Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/irony> (Last accessed: 18.03.2023).
9. Oxford English Dictionary Online. Oxford University Press. URL: <https://global.oup.com/academic/product/oxford-english-dictionary-online-9780195216813?cc=us&lang=en&> (Last accessed: 18.03.2023).

Данюк Марія

Київський університет імені Бориса Грінченка

Науковий керівник: Козлов Р.А., докт. філол. наук

ЖАНРОВА МОДИФІКАЦІЯ "ДІВЧИНИ З ВЕДМЕДИКОМ"

В. ДОМОНТОВИЧА З ПОГЛЯДУ КОГНІТИВІСТИКИ

Побутує думка щодо класифікації роману В. Домонтовича «Дівчина з ведмедиком» як інтелектуального (В. Агеєва, С. Павличко, Н. Синицька). Але чи можемо ми вважати появу інтелектуального роману у 20-х роках ХХ

століття закономірністю розвитку літератури чи все ж це – виняток, можливий лише за умови «інтелектуальності» самого автора?!

Термін «інтелектуальний роман» увів Томас Манн [3], до цього його спонукав переломний момент у літературній творчості десятиліть. На його думку інтелектуальний роман знищує кордони між науковою та мистецькою складовою, наповнює сухий текст яскравими барвами та надихає на створення живого образу в творі. Враховуючи всі обставини, ми розуміємо, що поява інтелектуальних романів у Радянській Україні – це скорше виняток, аніж правило, адже характерний був скоріше для «інтелектуальних» письменників, яким був і В. Домонтович: «Петров був однією із найбільших, якщо не найбільшою інтелектуальною постаттю серед української еміграції, один із дуже небагатьох, хто міг би сказати своє слово в розвитку світової думки» [2, с. 115]. Саме тому, варто поглянути на твір В. Домонтовича «Дівчина з ведмедиком» під новим кутом, згрупувати чинні ознаки та довести, що усталена в працях науковців характеристика жанрових ознак роману може бути переглянута з погляду нового теоретичного підґрунтя генерики.

«Когнітивна теорія жанру (cognitive genre theory) синтезується на початку ХХІ ст. та представляє альтернативний погляд на жанр стосовно сформованого до ХХ ст., який базувався переважно на виділенні стійких ознак жанру» [1, с.17].

Когнітивістика відходить від класичних схем та від виділення характерних ознак конкретного жанру, адже стало зрозуміло, що вони не дозволяють об'єктивно поглянути на генерику в зрізі сучасності. Когнітивна теорія жанру цікава для нас тим, що звертається увага не лише на усталені, але й на плінні ознаки генерики. З огляду на наше дослідження, можемо сказати, що не всі особливості інтелектуального роману активізуються у творі «Дівчина з ведмедиком» В. Домонтовича, що дає поштовх розглянути наявність інших жанрових особливостей у вибраному романі. Ми вважаємо, що у творі простежуються особливості одразу декількох жанрових різновидів, що дає нам підстави вважати його синтетичним романом, що підпорядковуються когнітивному підходу до вивчення жанристики.

З огляду на засади когнітивістики, ми визначили, що у роману В. Домонтовича «Дівчина з ведмедиком» наявні плинні ознаки таких жанрів: інтелектуального, виробничого, детективного, філософського романів, але цей список можна доповнювати, що може стати приводом для нових досліджень. Саме уособлення у творі такої кількості різних жанрових трансформацій наштовхнуло нас на думку, що роман В. Домонтовича «Дівчина з ведмедиком» можна інтерпретувати як синтетичний.

Література:

1. Бовсунівська Т. В. Когнітивна жанрологія та поетика : монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. 180 с.
2. Шерех Ю. Віктор Петров, як я його бачив. *Поза книжками і з книжок*. Київ, Вид-во «Час», 1998. С. 115-124.
3. Mann, Thomas. Über die Lehre Spenglers. FISCHER E-Books, 2009. 24 S.

Долганова Ярослава

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Малашук-Вишневіська Н.В., канд. філол. наук

ДЕТЕКТИВНІ ТВОРИ ДЕНА БРАУНА ЯК ЖАНР ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ

Невід’ємними складовими сучасного життя є масова культура та література. Вони мають достатньо давню історію, власні традиції, форми і жанри. Один з таких жанрів – детектив – літературний твір чи кінофільм, присвячений розкриттю заплутаної таємниці, як правило, пов’язаної зі злочином [6, с. 258]. Зазвичай така таємниця і є злочином, і детектив описує його розслідування та визначення винного, в цьому випадку конфлікт будується на зіткненні справедливості з беззаконням, що завершується перемогою справедливості.

Дослідник І. Сусов пропонує таке визначення: детектив (від англ. detective – сищик) – це один з найпродуктивніших жанрів масової культури ХХ

ст., сюжетна колізія якого побудована на пошуку шляхів вирішення будьякого складного і заплутаного завдання, в кінцевому підсумку пов'язана з набуттям істини [7, с. 30].

Аналіз наукових джерел з теми засвідчує, що детектив є різновидом масової літератури з досить жорстко заданою сюжетною лінією [1, с. 462–477]. Найпоширеніші визначення детективу апелюють до поняття злочину й до дії, пов'язаної з його розкриттям. Так, Г. Бруннер та Р. Моріц під кримінальною літературою розуміють тексти, в яких «переважно йдеться про розкриття злочину й переслідування злочинця, що здійснюється персоною, яка сама до справи непричетна» [8, с. 178].

С.С. Ван Дайн у своїй роботі «Twenty Rules for Writing Detective Stories» описує детектив так: «The detective story is a kind of intellectual game. It is more – it is a sporting event» [9]. «Детектив – це свого роду інтелектуальна гра. Більш того – це спортивний виклик».

Більшість детективів мають частково однакову композицію. Композиція це побудова художнього твору, структурування його частин у певній послідовності. Саме від композиційної структури залежить ефект, який текст справляє на читача. Навіть якщо автор слідує звичній для жанру структурі, він має можливість створити оригінальний та затребуваний твір, який містить яскравих та незвичних дійових осіб, несподівані сюжетні повороти та фінальний акорд.

На прикладі детективу можна переконатися в тому, що не існує «нейтральних» літературних форм, що кожна жанрова структура відображає зв'язки з дійсністю. Дійсність – історична і залежна від ідей, за допомогою яких ми зможемо відчувати той, чи інший часовий проміжок; психологічного клімату, де свою роль відіграватимуть епітети та метафори; соціальних умов та часу, що провокує використання відповідної лексики, архаїзмів, неологізмів, іноді професіоналізмів, жаргонізмів і т.д.

Бовсунівська Т. вбачає розвиток детективу в його дифузії з іншими жанровими утвореннями: «Тож у плані відтворення буття детективний жанр

акумулює увагу на людських аналітичних здібностях, доводячи ймовірну межу аналітичного пізнання до, фактично, фантастики. Адже в наш час з'являються герої-детективи, здатні суто містично (парапсихологія, гіпноз, телепатія тощо) неймовірно розширити кордони аналогічної здатності людини» [1, с. 477].

У свою чергу Дученко Л. визначає ключові кліше англосовітського детективу: «у фабулі обов'язково наявний злочин, ...обов'язкове маніпулювання з інформаційним масивом, специфічна манера подачі фактуальної інформації, ...в оповідальній перспективі й композиційно-мовленнєвій структурі як єдності мовних засобів вираження авторського замислу і створення запланованого адресантом впливу на адресата. В детективній прозі цей вплив зводиться до того, щоб зацікавити читача, залучити його до інтелектуальної гри й тим розважити його, примусивши напружено й активно слідкувати за перипетіями кримінальної інтриги» [2, с. 6].

Новікова М. відзначає, що детективному жанру властива контрастність, що дозволяє виявити чітку відмінність між нормою й антинормою, таємничо-зловісним і ясним, логічно-розгаданим. Такий контраст органічно вписується в функціональну необхідність, у структуру детективного твору, визначаючи його стилістику [3].

Характерними особливостями класичного детективу є: 1) наявність злочину й загадки, пов'язаної з ним; 2) злочин повинен бути розкритий не за допомогою збігів, випадковостей чи фантастичних подій, а виключно логічним методом; 3) образ слідчого – того, хто розгадує таємницю, який має бути найрозумнішим серед персонажів і не може бути злочинцем; 4) у слідчого має бути щиросердний друг, який спостерігає за розгадуванням таємниці, а нерідко розповідає про хід розслідування читачам; 5) мінімум описів і відсутність розлогих характеристик; 6) читач має рівні з персонажами можливості для розкриття загадки, він неначе включений у процес розумової дії, пов'язаної з розслідуванням; 7) у фіналі загадка обов'язково має бути розгадана, а зло викрите [5].

Як правило, детектив будується за ustalеною сюжетною схемою: експозиція – знайомство з основними персонажами (їх небагато); зав'язка – надходження інформації про злочин чи таємницю, пов'язану з ним; розвиток дії – процес розгадування таємниці (огляд місця злочину, опитування свідків, збирання фактів, переслідування злочинців тощо, але головне – логічні умовиводи слідчого); розв'язка – слідчий знаходить рішення загадки, інші дивуються його висновкам, тому згодом він повідомляє про кроки розслідування друзям чи супутникам.

Е. А. По став засновником двох головних напрямів у детективі – романтичного (сенсаційного) та класичного (інтелектуального). У творах класичного типу, інтелектуальних детективах, усі події, як правило, відбувалися у першій частині, а потім детектив рухався вперед, доки повністю не розгадував загадки. Що ж стосувалося читача, то він діяв нарівні з великим сищиком і мав можливість самостійно працювати над загадкою. Розв'язуючи ту чи іншу таємницю, читач повинен мислити логічно, послідовно, підключивши свій інтелект, звідси і назва – інтелектуальний. Інтелектуальний детектив, на відміну від сенсаційного, траплявся рідко. Зразки таких творів – у творчості А. Конан-Дойля, А. Крісті, У. Еко, А. Перес-Реверте, Е. Л. Доктороу, Д. Браун [5].

На сьогодні серед науковців невирішеним залишилося питання щодо жанрової форми творів Д. Брауна. Множинне визначення жанру досліджуваних текстів можна пояснити тим, що Д. Браун поєднує водночас кілька жанрових форм і стилів у своїх творах. У нашому дослідженні доробок Д. Брауна розглядається як інтелектуальний детектив.

Як зазначає Тамара Піндосова [5], у детективі, особливо інтелектуальному, ми маємо справу з героєм інтелектуалом, вченим. Інтелект – це головна властивість знаменитих сищиків. Можна сказати, що герої є втіленням чистого розуму, гіпертрофованого інтелекту, що стає особливо очевидним на тлі їх «пригніченої» тілесності (фізична форма героїв не відповідає силі їх розуму). Слід звернути увагу на те, що герой Д. Брауна Роберт Ленгдон навпаки був у гарній фізичній формі, оскільки регулярно

займався плаванням. Ще однією особливістю цього персонажа є його ейдетична пам'ять, адже професор мав глибокі знання не лише з релігійної символи, але й з історії, мистецтвознавства, архітектури. Головному герою американського письменника доводиться розплутувати злочини, пов'язані з історичними товариствами «Іллюмінаті», «Пріорат Сіона», масонами, знаходити таємні послання в картинах «Мона Ліза» Леонардо да Вінчі та «Меланхолія» Альбрехта Дюрера, а також у художніх творах «Діаграми» Галілея і «Божественна комедія» Данте Аліг'єрі.

У текстах інтелектуальних детективів циклу про Роберта Ленгдона зав'язку сюжету становить вбивство («Код да Вінчі», «Янголи і демони») або інший злочин (викрадення та відсікання руки Пітера Соломона у «Втраченому символі»). На відміну від класичного детективу, у якому немає натуралізму й живопису кривавих сцен, Д. Браун у своїх творах досить детально описує процес убивства або тіло загиблого. Злочини у нього є дуже жорсткими, що не може не викликати в читача страх та жах.

Відмінність творів про Роберта Ленгдона від класичного детективу полягає в тому, що розкриття вбивства не є центральною проблемою, воно є тільки поштовхом для відкриття більш серйозних таємниць. Наприклад, у «Коді да Вінчі» Роберт Ленгдон і його помічниця мають не тільки знайти вбивцю Соньєра, а ще й розгадати таємницю, яку він залишив, – таємницю знаходження Святого Граалю. Якщо в будь-якому класичному детективі увагу зосереджено на відновленні історії злочину, то в інтелектуальних детективах Д. Брауна на цьому зовсім не акцентовано, на першому плані – саме процес розслідування, пошук істини та відновлення порядку. Головний герой у жодному разі не відсторонений, він перебуває в самому епіцентрі подій і внаслідок цього потрапляє в небезпечні ситуації.

Ще однією особливістю, яку можна простежити в інтелектуальних детективах циклу про Роберта Ленгдона, – це інформативність. Читачі отримують постійний потік інформації про історію, релігію, літературу та мистецтво за допомогою ремінісценцій, цитат, алюзій. Головний герой –

учений, тому, розплутуючи таємницю, яка, як правило, певним чином пов'язана з областю його знань, він завжди коментує та пояснює речі, з якими має справу. З метою введення великих об'ємів інформації письменник використовує флешбеки, у яких Роберт Ленгдон згадує свої лекційні заняття зі студентами.

Головний герой творів Д. Брауна не є ні професійним детективом, ані детективом-аматором, він – учений, якого змушують або умовляють взяти участь у розслідуванні. Той факт, що розкриття таємниці в кожному детективі стає можливим тільки завдяки інтелектуальним здібностям героя, його обізнаності у сферах релігії, історії та мистецтвознавства, дає нам підставу вважати детективи інтелектуальними.

Підсумовуючи, слід зазначити, що інтелектуальний детектив – різновид класичного детектива, сюжет якого присвячений розкриттю таємниці злочину, зазвичай за допомогою інтелектуальних (аналітичних) здібностей слідчого. Жанровими ознаками інтелектуальних детективів Д. Брауна є: 1) у центрі сюжету – процес розслідування, пошук істини та відновлення порядку; 2) головний герой перебуває в самому епіцентрі подій і внаслідок цього потрапляє в небезпечні ситуації; він не є ні професійним детективом, ні детективом-аматором, він учений, якого змушують або умовляють взяти участь у розслідуванні; 3) інформативність: читачі отримують постійний потік інформації про історію, релігію, літературу та мистецтво, досягнення сучасної науки.

Як бачимо, детективна література дає багатий матеріал для дослідження. У контексті світової літератури цей жанр виборов своє місце серед інших і користується великим попитом у читацького загалу.

Література:

1. Бовсунівська Т.В. Теорія літературних жанрів: Жанрова парадигма сучасного зарубіжного роману. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2009. 519 с.

2. Дученко Л.В. Жанрово-лінгвістичні особливості темпорально-оповідальної структури художнього тексту (на матеріалі англомовної

детективної прози 20 сторіччя). Одес. нац. ун-т ім. І.І. Мечникова. Автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.04. Одеса, 2004. 22 с.

3. Новікова М.Л., Барабан О. Символіка детективу. *Зарубіжна література*. 1998. №21. С. 6-7.

4. Кукса Г. М. Історія розвитку та типологія жанру детективу у контексті світової літератури. *ВІСНИК Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2004. С. 150-154.

5. Піндосова Т.С. Категорія інтертекстуальності в художніх текстах Д. Брауна: прагмастилістичний аспект
URL: https://www.kspu.edu/FileDownload.ashx/%D0%9F%D1%96%D0%BD%D0%B4%D0%BE%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B0_%D0%94%D0%B8%D1%81%D0%B5%D1%80%D1%82%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F.pdf?id=fc52ab2f-d13f-417e-b765-eb0e18661f2e

6. Словник української мови. Т. 2. К.: Наукова думка, 1971. С. 258.

7. Сусов И. П. Лингвистическая прагматика: монографія. Вінниця: Нова Книга, 2009. 272 с.

8. Brunner H., Moritz R. *Literaturwissenschaftliches Lexikon. Grundbegriffe der Germanistik*. Erich Schmidt Verlag, 1997. 372 s.

9. Van Dine S.S. *Twenty rules for writing detective stories*. NJ., 1968, 2 s.

Dubinina Natalia

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Pradivlianna L.M., Candidate of Philology

PHONOSEMANTICS AND ITS ROLE IN POETRY

Phonosemantics plays a vital role in the realm of literature, particularly in the context of poetry, where the interplay between sound and meaning is often more pronounced and deliberate. The relationship between the sounds of words and their meanings can significantly impact the way a poem is understood, interpreted, and experienced. Research of M.Yu. Kabyshev, Y. Shevelyov and others prove that the use

of phonosemantic devices enables poets to create additional layers of meaning, enriching the overall poetic experience and allowing for a deeper connection between the text and the reader [1].

One way in which sound can enhance meaning in poetry is through the use of sound symbolism. Roman Jakobson indicated that carefully selected words with specific phonetic features evoke certain concepts or emotions, thereby adding to the meaning of the text [5]. For example, the use of plosive sounds (like /b/, /d/, and /g/) can create a sense of force or abruptness, while the use of sibilant sounds (like /s/ and /z/) can convey a sense of softness or subtlety. In this way, the choice of sounds contributes to the overall meaning and impact of a poem.

In addition to the role of sound symbolism and the direct relationships between sounds and meanings, phonosemantics also encompasses the broader aspects of musicality and rhythm in poetry. Ukrainian scholar O. Kudriashova states that the musical quality of a poem is largely determined by its sound patterns, which include elements such as rhyme, meter, and the arrangement of syllables and stresses [2]. These features not only contribute to the aesthetic appeal of a poem but also serve to reinforce and enhance its meaning. The use of rhyme creates a sense of harmony and balance within a poem, while also helping to link related ideas or images. Rhyme can also be employed to create contrasts or to emphasize specific elements within the text, adding depth to the overall meaning.

Similarly, the rhythm of a poem, which is determined by its meter and the arrangement of syllables and stresses, can have a profound impact on the way it is perceived and understood. A regular, consistent rhythm can create a sense of stability and order, while a more irregular or variable rhythm can evoke a sense of tension or unpredictability. By manipulating rhythm, poets can influence the mood and atmosphere of a poem, as well as the pacing and flow of the text. Together, these elements of musicality and rhythm contribute to the overall phonosemantic landscape of a poem, helping to shape and enhance its meaning.

The significance of phonosemantics in poetry, cannot be overstated. The relationship between sound and meaning, as well as the musicality and rhythm of a

poem, plays a crucial role in shaping the overall impact and interpretation of the text. By understanding the intricacies of phonosemantics, readers can gain a deeper insight into the artistry of poets like Shakespeare, Poe, Eliot, etc., who skillfully manipulate sound to create works of profound beauty. Let's look at examples.

In this famous poem "The Raven", E. A. Poe uses sound symbolism and alliteration to create a dark, eerie atmosphere. The repeated use of the consonant sound /r/, as in "*rapping*," "*raven*," and "*Nevermore*," conveys a sense of foreboding and gloominess. Additionally, the /r/ sound is often associated with a sense of danger or threat, further contributing to the poem's haunting tone [7].

T. S. Eliot's "The Love Song of J. Alfred Prufrock" is rich in phonosemantic devices that contribute to its melancholic, introspective mood. The alliterative use of the soft /s/ sound in lines such as "*To lead you to an overwhelming question... / Oh, do not ask, 'What is it?' / Let us go and make our visit*" [3] creates a hushed, intimate atmosphere, evoking the poem's themes of self-doubt and hesitation.

Gerard Manley Hopkins's "Pied Beauty" celebrates the beauty of nature through his innovative use of sound symbolism and rhythm. The poem's irregular meter and varied line lengths mirror the "*dappled*" and "*brinded*" patterns of the natural world, while the repeated use of the /p/ sound in "*pied*," "*plotted*," and "*pieced*" emphasizes the poem's central theme of the beauty of diversity [4].

Sylvia Plath's emotionally charged poem "Daddy" employs sound symbolism and alliteration to convey the complex, turbulent relationship between the speaker and her father. Harsh, plosive /d/ sound in "*Daddy*" and "*do*" mirrors the poem's anger, aggression, and conflict, while the repetition of the nasal /n/ sound in "*never*" and "*any more*" evokes a sense of finality and closure [6].

In "Sonnet 18" William Shakespeare expresses the enduring beauty of his subject. The soft, flowing /l/ sound in "*lovely*" and "*long*" suggests the grace and elegance of the beloved, while the assonance in "*day*" and "*May*" creates a sense of harmony and timelessness. Iambic pentameter contributes to its sense of stability and permanence, reflecting the theme of the lasting nature of beauty and love [8].

These examples demonstrate the power and versatility of phonosemantic features in poetry, revealing how authors and poets use sound symbolism, alliteration, assonance, and other sound devices to create vivid, emotionally resonant texts. By examining these features in prominent literary works, we can gain a deeper appreciation for the artistry and craftsmanship of the authors, as well as the rich and complex relationship between sound and meaning in language.

References:

1. Кабиш М. Ю. Звукопис в українській поезії першої половини ХХ століття: семантика, функції: дис. канд. філ. наук: Київ, 2015. 268 с.
2. Кудряшова О.В. Поетика вірша. Київ, 2011. 42с.
3. Eliot T.S. The Love Song of J. Alfred Prufrock. *Poetry Magazine*. URL: <https://www.poetryfoundation.org/poetrymagazine/poems/44212/the-love-song-of-j-alfred-prufrock> (Last accessed: 31.03.2023).
4. Hopkins G.M. Pied Beauty. *Poetry Foundation*. URL: <https://www.poetryfoundation.org/poems/44399/pied-beauty> (Last accessed: 1.04.2023).
5. Jakobson, Roman. Six Lectures Sound & Meaning. MIT Press. Cambridge, Massachusetts, and London, England, 1978. 116 p.
6. Plath, Sylvia. The Daddy. *Academy of American Poets*. URL: <https://poets.org/poem/daddy> (Last accessed: 31.03.2023).
7. Poe, Edgar Allan. The Raven. *Academy of American Poets*. URL: <https://poets.org/poem/raven> (Last accessed: 1.04.2023).
8. Shakespeare W. Sonnet 18. *Poetry Foundation*. URL: <https://www.poetryfoundation.org/poems/45087/sonnet-18-shall-i-compare-thee-to-a-summer-day> (Last accessed: 1.04.2023).

Зюбанов Вадим

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
Науковий керівник: Мельник Т.М., канд. філол. наук

АНТИУТОПІЯ: ДО ПИТАННЯ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ПОНЯТТЯ В СУЧАСНОМУ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ

Антиутопія – це літературний жанр, що описує негативне майбутнє суспільства або світу, якщо вони керуються жорсткими законами тоталітаризму, насильства та антилюдяності. В антиутопічному світі зазвичай переважає контроль та підпорядкування громадян державі або системі, що призводить до втрати свободи, індивідуальності та людяності.

Термін «антиутопія» був запропонований у 1952 році у праці «У пошуках утопії», авторами якої були Гленн Негл і Макс Патрік. Саме тоді антиутопія почала фігурувати як літературознавче поняття [1, с. 16].

Сучасне літературознавство трактує антиутопію як жанр, який допомагає висвітлити проблемні аспекти суспільства та попередити про можливі наслідки негативних тенденцій. Такі твори часто стають популярними в періоди соціальних, політичних та економічних криз, коли люди звертають більше уваги на проблеми суспільства та політики.

Антиутопії можуть бути критичними до конкретної політичної системи, релігії, ідеології або наукових досягнень, які стають причиною виникнення негативного майбутнього. Однак, вони також можуть бути загальними критиками суспільства, звертаючи увагу на загрози, які можуть виникнути внаслідок нашого способу життя, який забезпечує зручність та комфорт, але може мати негативні наслідки для навколишнього середовища та загального здоров'я людей.

У сучасному літературознавстві антиутопії розглядаються як важливі твори, які змушують людей думати про світ, де вони живуть, та про можливість уникнення негативних наслідків тих чи інших дій. Такі твори можуть надихати людей до дій, спрямованих на покращення світу та, насамперед, на забезпечення гідного життя для кожної людини.

Антиутопії часто порівнюють з утопіями, які описують ідеальне суспільство. Утопії та антиутопії можуть мати схожі елементи, такі як універсальна рівність та відсутність насильства. Однак, в антиутопіях ці ідеали

втілюються у виключно жорстокий та несправедливий спосіб, який часто приводить до нищення та руйнування.

Проблема виникнення та зв'язку антиутопії з утопією є досить актуальною в сучасних дослідженнях. Варто зазначити, що дослідники поділились на два табори: перші вважають, що антиутопія нерозривно пов'язана з утопією, інші ж доводять, що ці поняття є абсолютно протилежними. Зокрема, польська вчена Дж. Горончко вважає, що антиутопія є повною протилежністю утопії, бо «антиутопія представлена антиподом утопії, в котрій світ здавався ідеальним для існування будь-якого живого організму» [1, с. 17].

Та все ж більшість з визначень жанру антиутопії, що наявні у вітчизняних словниках, апелюють до буквального розуміння поняття антиутопії. І хоча утопія й антиутопія пов'язані між собою, – це два різні жанри, які мають різний об'єкт дослідження, різну сюжетну колізію, різну систему персонажів.

Літературознавство ХХІ століття поряд із дихотомією утопія/антиутопія звертається до аналізу дихотомії антиутопії/дистопії. Поняття утопія/антиутопія/дистопія мають єдиний корінь – „topos”, але ці префікси підкреслюють особливості їх тлумачення. Від лат. – dis, гр. – δυσ як префікс, означає розділення, відділення, заперечення. Ю. Жаданов стверджує, що якщо дистопія – абсолютна антитеза утопії, то антиутопія – це лише заперечення принципу утопії, що дає більше свободи [2, с. 28].

Слід звернути увагу на те, що в англійських роботах, які вивчають проблеми утопії/антиутопії, наголос ставиться на дистопії (dystopia). Саме таке тлумачення зустрічається в словнику „New Webster's Dictionary and Thesaurus of the English Language”, де дистопія визначена як “Dystopia n. a place, where everything is bad, dystopian adj. КАКОТОPIA” [3, с. 87].

Отже, у сучасному літературному світі антиутопії є одним з найбільш популярних жанрів, що дозволяє авторам показати свою критику суспільства та висловити свої думки на тему майбутнього. Це може допомогти читачам краще розуміти проблеми сучасного світу та зробити висновки про те, що потрібно робити, щоб запобігти негативному майбутньому.

Усе ж варто пам'ятати, що антиутопії є суто художніми творами, які можуть містити фантастичні елементи та не обов'язково повинні бути точним відображенням майбутнього. Однак, вони можуть надихнути читачів до дій та допомогти зрозуміти, що ми можемо зробити, щоб забезпечити собі та наступним поколінням краще майбутнє.

Література:

1. Басараб Н.І., Дучимінська Г.Ю. Антиутопія як предмет дискусії у сучасних літературознавчих дослідженнях. *Актуальні проблеми розвитку науки в контексті глобальних трансформацій інформаційного суспільства: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції*, м. Київ, 23-24 жовтня 2020 р. Київ : ГО «Інститут інноваційної освіти», 2020. С. 15-18.

2. Жаданов Ю. А. Антиутопії другої половини ХХ століття: творчий пошук нових перспектив жанру. *Вісник СевНТУ* : зб. наук. пр. Вип. 102: "Філологія". Севастополь : Вид-во СевНТУ, 2010. С. 26-31.

3. New Webster's Dictionary and Thesaurus of the English Language // Lexicon Publications, ins. Danbury, ct. [printed and manufactured in the United States of America], 2003. 690 p.

Івахова Анна

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Мельник Т. М., канд. філол. наук

ТЕМА ДИТИНИ І ДИТИНСТВА В ЛІТЕРАТУРІ

Поява дитячого персонажа як самодостатньої постаті в художній літературі ХІХ ст. має важливе значення з кількох позицій. З одного боку, вона пов'язана з розвитком суспільних відносин, з емансипацією окремих суспільних груп, а також з утвердженням моральних засад мистецтва. З іншого боку, в літературі наприкінці століття відбувається стрімка модернізація художньої форми, про що свідчить суб'єктивна нарація з наслідуванням мовлення героя, елементи психологізму, ліризація пейзажу.

Таким чином, поява нового літературного героя збігається в часі з вимогами оновлення традиційного письма. А це означає, що разом з упровадженням в обіг персонажа-дитини входять у практику також нові прийоми та засоби художнього зображення людини, тобто складається канон новітньої прози.

Світ дитинства – це складний і багатогранний світ соціальних взаємин дитини з оточуючими його людьми. Інтерес до вивчення цього світу пояснюється лише тим, що тема дитинства – одна з ключових універсальних тем, не обмежених рамками будь-якої національної літератури чи часового періоду. Дитинство є такою самою загальнолюдською категорією, як народження, життя, смерть і не може не отримати відображення в лінгвістичних дослідженнях.

Образ дитинства у літературних текстах відповідає певному початковому несвідомому мотиву образності дитини, який пройшов через призму індивідуального авторського свідомості. Несвідоме в художньому образі існує завдяки архетипу дитини, що склався. Закріпившись лише на рівні авторського несвідомого, образ дитинства виявлявся у художніх текстах у ролі архетипу протягом багатьох століть у всіх народів [2, с. 185; 3, с. 73].

Розгляд образу дитинства у художній літературі нерозривно пов'язаний з вивченням поняття художнього образу та її структури у художньо-літературному тексті. Кожен новий образ – це нове бачення дійсності, нова форма діалогу, що відбиває різні класичні традиції та методи.

Головними героями сучасних дитячих літературних казок в переважній більшості випадків є діти. Причому, якщо в казці присутні діти різного віку, дуже часто головними героями стають наймолодші з них. Створюється враження, що все цікаве, захоплююче і важливе відбувається з людиною тільки в дитинстві.

Оскільки твори дитячої літератури написані для дітей і насамперед розказують про той світ, в якому вони живуть, то і головними героями цих творів часто стають однолітки читачів. Яскраві образи героїв-однолітків

з'являються на сторінках оповідань і повістей про шкільне життя, живуть в гумористичних віршах і зустрічаються навіть в літературних казках [1].

По-перше, твір відповідає одному з найважливіших критеріїв дитячої літератури – цікавість: юні герої, так само, як і читачі, активно освоюють навколишню дійсність, попадають в несподівані й смішні ситуації, а сюжети з їх участю стають динамічними і захоплюючими. По-друге, через ці образи в твір органічно входить педагогічна складова: маленькі читачі володіють розвиненою уявою, а тому знаходять собі друзів серед таких героїв або легко представляють себе на їх місці, а це дозволяє донести до дитини певні етичні норми, не читаючи йому моралей

Література:

1. Українець Л.В. Дитинство і дитячість у філософсько-антропологічному контексті : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філософ. наук : 09.00.04 «Філософська антропологія, філософія культури». Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна. Харків, 2006. 16 с.

2. Таратута С., Мельник Т. Проблема виховання в літературі 50–60-х років ХХ ст.: до питання вивчення зарубіжної літератури другої половини ХХ ст. *Особистісно-професійний розвиток майбутнього вчителя: Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції*. 2020. С.181-187.

3. Taratuta S., Melnyk T., Kozazhyshyna O., Pradivlianna L. Coming of Age Novels in the Era of “New Sincerity”: Trauma and Personality Development of a Teenager (based on the novels “Black Swan Green” by D. Mitchell and “Time to Speak” by K. Klimovsky). *AD ALTA: JOURNAL OF INTERDISCIPLINARY RESEARCH*. Volume 12, Issue 1, Special Issue XXVII, 2022 (May, 2022). P. 72-76.

Karaulan Victoria

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Pradivlianna L.M., Candidate of Philology

“THE CHRONICLES OF NARNIA”: BIBLICAL PARALLELS

“The Chronicles of Narnia” by C.S. Lewis is a series of seven books that has become a classic in children's literature. The books are known for their incredible descriptions of the world of magic, mythical beasts, talking animals and adventures of the children who enter it. However, many scholars, among them Stanley Mattson, president of the Redlands, Calif.-based C.S. Lewis Foundation, see the deep connection between Narnia and the Bible [3]. Lewis was a devout Christian and his biographers and critics (Scott Smith, Christin Ditchfield, etc.) suggest that he used his writing to express his faith.

One of the most obvious Biblical parallels in Narnia is the character of Aslan, known as a Great Lion, who is often seen as a Christ figure. Nearly all of Narnia's citizens have confidence in and submit to Aslan as the one and only real ruler. He typically visits Narnia to assist its authorities and heroes on crucial tasks for world peace and personal tranquility, as well as to defend it from different enemies. In “The Lion, The Witch, and The Wardrobe”, Aslan willingly sacrifices himself to save Edmund, just as Jesus sacrificed himself on the cross to save humanity. Amy Stimson indicates in her research that Aslan's resurrection also mirrors the Christian belief in Jesus's resurrection [2, p. 131].

Another parallel can be seen in Edmund himself, the traitorous brother who betrays his siblings to the evil White Witch. Many editors and literary critics, such as Austin Cline and Matt Brennan, claim that Edmund's character is reminiscent of the biblical figure of Judas, who betrayed Jesus to the authorities [4]. However, in the end, he is redeemed and forgiven, just as Christians believe that repentance and forgiveness are possible for all sinners.

Lucy, the youngest of the Pevensie siblings, is another figure having biblical connections. Lucy is frequently regarded as the most innocent and devoted member of the group. Tim Chesterton in his work “Lucy: Childlike Devotion” considers her steadfast confidence in Aslan to be evocative of a child's faith. In the Bible, Jesus instructs his disciples that in order to enter the kingdom of heaven, they must become like little children. Lucy's innocent faith enables her to see Aslan when others cannot, and her purity and kindness make her a natural ally of the Christ-like lion.

The White Witch is another character with clear biblical parallels. She represents evil, temptation, and the fall from grace. In “The Magician's Nephew”, it is revealed that the White Witch comes from the world of Charn, a place destroyed by the wickedness of its inhabitants. This mirrors the biblical story of Sodom and Gomorrah, cities destroyed by God because of their sinfulness. The White Witch's seduction of Edmund also echoes the story of Eve in the Garden of Eden, where she is tempted by the serpent to eat the forbidden fruit.

Overall, we can come to the conclusion that the books draw on many familiar themes from the Bible. Probably, these Christian aspects inspired Alan Jacobs, the author of “The Narnian: The Life and Imagination of CS. Lewis”, to call Lewis “a pawn in America's culture wars” [1]. And many Christians see the Chronicles as excellent tools for Christian evangelism.

However, while these parallels are significant, it is important to remember that “The Chronicles of Narnia” is not intended to be a direct allegory of the Bible. As Lewis himself stated, “If Aslan represented the immaterial Deity in the same way in which Giant Despair represents despair, he would be an allegorical figure. In reality, however, he is an invention giving an imaginary answer to the question, «What might Christ become like if there really were a world like Narnia and He chose to be incarnate and die and rise again in that world as He actually has done in ours?»” [5]. Therefore, while we can really see the connections between Narnia and the Bible, it is important to remember that the books about Narnia are works of fiction, and should be enjoyed and appreciated for their own merits, regardless of any religious themes they may contain.

References:

1. Alan Jacobs. *The Narnian: The Life and Imagination of C. S. Lewis*. HarperCollins. 2009. 368 p.
2. Amy Stimson. *We Lose That We May Find: Fantasy and Defamiliarisation in J. R. R. Tolkien and C. S. Lewis*. Victoria University of Wellington. 2022. P 130-133.
3. Archive.today – a webpage capture. 2012.
<https://archive.ph/20120117033649/http://www.abpnews.com/content/view/824/118/>

4. Brennan Matt. Into the Wardrobe – a website about C. S. Lewis. The Lion, the Witch and the Allegory: An Analysis of Selected Narnia Chronicles. URL: <https://cslewis.drzeus.net/papers/lion-witch-allegory/> (Last accessed: 02.04.2023).

5. Classical Carousel – an online forum about books. The Lion, The Witch and The Wardrobe by C.S. Lewis. 2022. URL: <https://classicalcarousel.com/the-lion-the-witch-and-the-wardrobe-by-c-s-lewis/> (Last accessed: 02.04.2023).

6. Living the Legacy of C.S. Lewis. C.S. Lewis Foundation. URL: <https://www.cslewis.org/> (Last accessed: 02.04.2023).

Колесник Євгенія

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Мельник Т.М., канд. філол. наук

ПРОБЛЕМА САМОПОЖЕРТВИ В КАЗЦІ

О. УАЙЛЬДА «СОЛОВУШКА І ТРОЯНДА»

Казки О.Уайльда – еталон літературної казки, свого роду літературна стилізація під старовину. В цих творах трапляється непритаманне іншим творам письменника пряме утвердження єдності краси й моралі, хоча співвідношення естетичного і етичного начала пронизують усю творчість О. Уайльда.

Казка О.Уайльда «Соловушка і троянда» зосереджена на проблематиці нерозуміння та неповноти любові в суспільстві. У казці автор висвітлює дві історії кохання: між студентом і дівчиною, яка не може вийти на бал через відсутність червоної троянди, та між солов'єм і трояндою, який готовий пожертвувати своїм життям, щоб дати життя троянді.

У першій історії автор показує, як у суспільстві панує поверховість та зовнішність. Студент, який не бачить сенсу в цій невеликій проблемі дівчини, не може зрозуміти глибину її почуттів та переживань. Автор показує, що у нашому суспільстві часто забувають про справжні почуття людей, а замість цього орієнтуються на матеріальні речі.

У другій історії автор показує, що справжня любов завжди безкорисна та жертвна. Соловей готовий знехтувати власним життям, щоб дати життя троянді. Троянда, яка була дуже поверховою та забула про дійсний сенс життя, зрозуміла це тільки після того, як втратила справжнє кохання.

Проблематика казки полягає в тому, що суспільство нерідко не розуміє справжньої любові, а люди можуть бути незадоволені своїм життям через матеріальні цінності. Казка закликає читача звернути увагу на важливість справжніх почуттів та життєвих цінностей.

Проблема жертвовного кохання є однією з центральних тем казки О. Уайльда «Соловушка і троянда». Соловей – це символ безкорисної, жертвовної любові, який готовий пожертвувати своїм життям, щоб зробити іншого щасливим. Він піснями змушує троянду зацвісти, а потім вмирає, щоб принести радість молодому студентові та його коханій.

Проблема жертвовного кохання проявляється через стосунки між персонажами казки. Соловей готовий пожертвувати своїм життям, щоб дати життя троянді, тоді як троянда відчуває лише поверхові почуття і не розуміє справжнього кохання. *«Love is wiser than Philosophy, though she is wise, and mightier than Power, though he is mighty. Flame-winged and wonderful, she still comes and goes unbidden and yet never leaves us»* [2] – *«Кохання мудріше філософії, хоча вона мудра, і міцніше влади, хоча він міцний. Вогняно-крилате і дивовижне, воно все ще приходить і йде непрохане, і все ж ніколи нас не покидає»* [1].

Іншим прикладом жертвовного кохання в казці може бути ставлення молодого студента до його коханої. Хлопець готовий зробити все, щоб дівчина була щасливою, і тому він просить солов'я знайти червону троянду, щоб дівчина могла піти на бал. *«Here at my feet," he cried, "is the reddest rose in all the world. It will be easy for me to pluck it, for I am very swift of foot»* [2] – *«"Ось під моїми ногами," кричить він, "найчервоніша троянда на світі. Мені легко зірвати її, бо я дуже швидконогий"»* [1].

Таким чином, цей епізод підкреслює важливість безкорисного і жертвовного кохання, яке готове пройти через будь-які перешкоди, щоб зробити щасливою кохану людину.

У казці помирає одухотворений соловей. На противагу його образу постають студент та дівчина – їхнім душам не дано ожити в коханні. Вони вибирають мертву матерію: дівчина – дорогоцінні камені, студент – філософію і метафізику.

Проте такий фінал не є несподіваним. З початку казки кожен із персонажів потрапляє в полон ілюзій: юнак вважає, що дівчина буде танцювати з ним, якщо він принесе червону троянду; соловей приймає страждання студента за справжнє кохання й вважає його справжнім закоханим. Соловей розуміє страждання юнака і створює натхненну пісню: *«Be happy, you shall have your red rose. I will build it out of music by moonlight, and stain it with my own heart's blood. All that I ask of you in return is that you will be a true lover, for Love is wiser than Philosophy, though she is wise, and mightier than Power, though it is mighty»* [2] – *«Радій, ти матимеш свою червону троянду. Я створю її зі звуків своєї пісні і наповню гарячою кров'ю свого серця. Натомість я прошу в тебе лише одного: будь вірним своєму коханню, бо якою б мудрою не була Філософія, в Коханні більше мудрості, ніж в Філософії, - і якою б могутньою не була Влада, кохання сильніше за будь-яку Владу»* [1].

Юнак же зовсім не розуміє пісні солов'я: *«She has form, that cannot be denied to her; but has she got feeling?... What a pity it is that they do not mean anything, or do any practical good»* [2] – *«Так, він майстер форми. Але чи є в нього почуття?... Який жаль, що його спів не має ніякого сенсу чи практичного значення»* [1].

Отже, у казках Оскар Уайльд, уникаючи повчальності, порушує серйозні моральні проблеми, питання життя і смерті, добра і зла, пропонує читачеві своє рішення цих проблем, ґрунтуючись на гуманістичному розумінні людської природи, почуттів і моралі.

Література:

1. Уайльд О. Соловушка і троянда. URL:

<https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=4138>

2. Wilde O. The Nightingale and the Rose. URL:

<https://linguabooster.com/ru/en/book/the-nightingale-and-the-rose#read>

Kryvonos Iryna

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Hrachova I.E., Candidate of Philology

THE CHARACTER INTRODUCTION-DESCRIPTION IN THE FAIRY TALE “MATILDA” BY ROALD DAHL

The concept of “artistic image” and the methods used by Roald Dahl to present the images of significant characters in the children's book “Matilda” are the subjects of this research. The author paints a realistic picture of a lonely girl who has been completely disregarded by her parents. But despite their miscommunication, Mathilda proved to have a distinctive personality and a sharp mind. She works hard to achieve her goals. In addition to the abovementioned, Roald Dahl portrays Mathilda as a well-educated, independent young girl who is able to express her own point of view through her refusal to conform to socially prescribed norms of behavior. Along with the style example above, Roald Dahl also uses a variety of epithets to highlight the girl's most distinctive traits, giving the character representation more emotional depth and vividness. The storyline further reveals each of the personality qualities of Mathilda that the author introduced in the first chapter.

Initially, the study of literary forms of verbal works was what philology as a discipline was known for. This interpretation of philology for many years was based on the unity of verbal structure (form) and meaning (content). The XX-th century produced changes to the theory and practice of literature by splitting philology's investigation of the text's artistic merit into its literary and linguistic components. This is the conflict between two approaches to reading literary texts.

Today's philologists work to go deeply into the literary text and examine it holistically in order to understand its essential core. Literary and linguistic

approaches are unable to address the issue of how to analyze literary texts. In consideration of this, a complex interpretation of the text is essential and required. Due to a literary text's intricacy, examination of the text must go beyond understanding its meaning to disclose the aesthetic substance, which necessitates an understanding of the link between language and poetics.

To analyze the image of a character, scientists identify five main structural and content components: the introduction of the character, portrait and speech characteristics, description of actions and the author's attitude. The objective of a character's introduction is to establish the reader's first opinion of the character, which will subsequently modify or, conversely, be affirmed.

Roald Dahl introduces the image of the main character – the protagonist, Matilda, in the first chapter of the book. He writes about the so-called "standard parents" who rejoice in the success of their children, and about the exception to the rule – Mr. and Mrs. Wormwood – for whom their own daughter Matilda was nothing but a scab, that would be nice to get rid of. Against the background of such an opinion of parents, the author uses a number of epithets, calling the girl "extraordinary, and by that I mean sensitive and brilliant". He explicitly states that the girl was a remarkable individual who demanded respect [1, p. 61].

One phrase perfectly describes how the girl's appearance is characterized: ...this tiny dark-haired person sitting there with her feet nowhere near touching the floor [3, p. 57]. R. Dahl provides the girl's mental abilities a distinctive position in his description of her, directing readers' attention to them:

- 1) her mind was so nimble and she was so quick to learn that her ability should have been obvious even to the most half-witted of parents;

- 2) by the age of one and a half her speech was perfect and she knew as many words as most grown-ups;

- 3) by the time she was three Matilda had taught herself to read by studying newspapers and magazines that lay around the house. At the age of four, she could read fast and well and she naturally began hankering after books [3, p.12].

Moreover, the author goes on to detail Matilda's accomplishments using a gradation scheme (By the age of one and a half..., By the time she was three..., At the age of four...) [2, p.24]. The typical child should know 30–40 words by the time they are one and a half years old, according to generally accepted norms. Our protagonist possesses an adult degree of mental maturity.

Roald Dahl also uses a variety of epithets to give the girl's most defining characteristics, which give the character representation emotional color and vividness, in addition to the above style figure. According to linguist T.Kushnirova, the author exposes all the personality qualities highlighted in greater detail as the tale progresses [1, p. 67].

Writing this paper the conclusion was reached that character introduction techniques are a crucial component of the overall character image portrayal, because they give the reader a good opportunity to discern the personality of the character being portrayed as well as the author's personal viewpoint on the character.

References:

1. Кушнірова Т. Мотивна організація прози Роальда Дала. *Філологічні науки*. 2014. Вип. 17. С. 61-68.
2. Панько О. Літературна казка «Матильда» Роальда Дала: Особливості рецептивного кола читача-дитини. *Актуальні питання гуманітарних наук. Мовознавство. Літературознавство*. 2015. Вип. 13. С.216-224.
3. Dahl, Roald. Matilda. Puffin Books. 2016. URL: https://archive.org/stream/matilda_20180915/matilda_djvu.txt

Проценко Тетяна

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Наук. керівник: Мельник Т.М., канд. філол. наук

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СЬОГОДЕННЯ У РОМАНІ
ХАРПЕР ЛІ «УБИТИ ПЕРЕСМІШНИКА»**

Сучасні суспільні процеси різко змінюють соціальне, матеріальне і політичне становище людей. Останнім часом загострилося чимало проблем, серед яких найголовніші: рівень життя, безробіття і значна економічна та соціальна залежність; матеріальна незабезпеченість, відсутність ресурсів для поліпшення житлових умов; поганий стан здоров'я і зростання рівня соціальних умов; виховання, становлення особистості, людські стосунки, втрата ідеалів, соціальної перспективи, життєвого оптимізму, війна в країні.

Багато проблем відображається у творах мистецтва. Зокрема зображено актуальні проблеми сьогодення у романі Харпер Лі «Убити пересмішника».

Це книга, яка дозволяє дорослим відчувати себе знову дітьми, подивитися на світ щирими і чесними очима. Це книга про Америку і американців, про родинне виховання, про життя і людину, про те, як життя в соціумі залежить від особистості, від її душі, серця, совісті, моралі, принципів. Це книга, в якій розповідається про трагічне протистояння людини суспільству з його страшними упередженнями. Читаючи цей роман, можна доторкнутися до історії та культури, з'ясувати проблеми суспільства, визначити актуальність піднятих у творі тем для сучасних людей, які живуть на різних континентах [3, с. 186].

У романі описані події, що відбуваються у провінційному містечку Мейкомбе штату Алабама у 1935 році. 30-ті роки ХХ століття – це час економічної кризи, расової неприязні, коли люди з білою шкірою були вороже налаштовані до людей з чорною шкірою. Проблеми в суспільних відносинах віддзеркалені письменницею на прикладі школи, де кожен учень відтворює поведінку своїх батьків: кепкує з когось або сам стає мішенню для насмішок, або ж залишається осторонь.

Центральною проблемою твору є расова ієрархія та нетерпимість. Події відбуваються у місті Мейкомб, населення якого у скрутному становищі внаслідок Великої депресії, яка не оминула жодну американську сім'ю. Мейкомб, ніби пуповиною, обплутаний своїми забобонами та звичками. Тут усі знають одне одного і все знають один про одного. Особиста таємниця

мешканця Мейкомба перетворюється на гроно фальшивої інформації, яка з поспіхом передається з уст в уста, щоразу яскраво змінюючись.

Головною у романі є сім'я Фінч, яка яскраво вирізняється на тлі інших мешканців міста, вона ніби уникає бридкої павутини суспільної моралі Мейкомба. Фінчі живуть без фальші, слова батька не розходяться з його вчинками, такими є і його діти.

З назви роману можна зрозуміти застереження, чому не можна вбивати пересмішника: *«Пересмішники не роблять ніякої шкоди, а своїм співом дають нам велику радість...»* [1]. Таким простодушним пересмішником був і Том Робінсон, який спершу поніс несправедливе покарання, а потім був убитий під час спроби втікти з в'язниці. Про цю подію наголошував видавець-відчайдуха містер Андервуд, який помістив у передовиці «Мейкомб трібюн» коротенький некролог, де порівняв смерть Тома із безглуздим убивством співочих птахів, яких винищують мисливці та діти. Слова безкомпромісного юриста Аттікуса Фінча про те, що найбільшим гріхом було б убити пересмішника – найбезневиннішу пташку, – набувають у творі значення притчі. Фінч докладас великих зусиль, щоб врятувати безневинну людину. Поведінка Фінча – приклад для його дітей, приклад для формування саме тих понять і уявлень, що визначатимуть їхню людську сутність.

У творі «Убити пересмішника» висвітлюється багато моральних і суспільних проблем. Америка 30-х років ХХ століття представляла собою країну, чорношкіре населення якої було позбавлене громадянських прав [2, с. 126]. Аттікус Фінч все ж береться захищати чорношкіру людину, знаючи заздалегідь, що програє справу.

Таким чином, у романі висвітлюється багато проблем, які наявні у нашому суспільстві й досі, таких як: соціальна нерівність, стосунки між братом і сестрою, стосунки з іншими жителями містечка, расизм і упередження, проблеми родини та виховання, проблема оточення, у якому ростуть діти, дискримінація, справедливість, толерантність, тема добра і зла, справедливості і

несправедливості, тема людини і суспільства, стосунки між батьками і дітьми, ставлення дітей до оточуючих, віра в перемогу.

Харпер Лі писала не лише про проблеми того часу, а й ніби зазирнула наперед та висвітлила у романі актуальні проблеми сьогодення, які залишаються і досі.

Література:

1. Харпер Лі Убити пересмішника. URL:
<https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=3562>

2. Анікіна І., Мельник Т. Американська література епохи постмодернізму. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. 2022. С.125-129.

3. Таратута С., Мельник Т. Проблема виховання в літературі 50–60-х років ХХ ст.: до питання вивчення зарубіжної літератури другої половини ХХ ст. *Особистісно-професійний розвиток майбутнього вчителя: Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції*. 2020. С.181-187.

Тодосієнко Вікторія

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Прадівлянна Л.М., канд. філол. наук

STUDY OF ALLUSIONS IN CONTEMPORARY PHILOLOGY

Allusion is a common occurrence in modern culture. It's an artistic, literary and stylistic phenomenon of great potential, a prevalent and effective technique in contemporary life.

Because of numerous approaches to its study, the definition of allusion varies significantly. Thus Cambridge Dictionary defines allusion in a general meaning as “something that is said or written that is intended to make you think of a particular thing or person” and as “a brief or indirect reference” in literature [6]. A literary allusion, according to the Israeli literary researcher Ben-Porat, contains a

built-in directional signal or marker that can be identified as an element belonging to another independent text. K. Perry adds that allusion may represent not only direct but also indirect reference to another literary work that must be obvious and understandable to competent readers [cit. by 2, p. 394].

Academics generally agree that an allusion is a literary device that refers indirectly to actual or fictitious persons, places, objects, or events and is used for a number of purposes. First of all, by making a reference to something that is commonly known or understood, allusion simplifies complicated ideas. A writer may pack a lot of meaning and significance into a word or phrase by using an allusion as a literary method [5]. Writers expect their readers to connect the works they're referencing to a variety of feelings or concepts.

Occasionally, a literary allusion allows the author to express their ideas more effectively. Thus, in poetry the fundamental purpose of an allusion is to convey a complicated idea simply by using a strong word, phrase, or cultural allusion that readers should be aware of.

Despite being thoroughly researched, there are still a number of gaps to be filled in the theoretical aspects of the study of allusions. So far, the issues for debate include categorising allusions based on semantic, structural, or functional considerations, and pragmatic categorization is almost non-existent. The semantic categorization by M.D. Toukhareli divides allusions into three groups (each of which has subgroups) [cit. by 1, p. 90]:

1. proper names (anthroponyms, zoonyms, toponyms, cosmonyms, ktematonyms - names of historical events, holidays, works of art; theonyms, names of gods, demons, mythological characters, etc.);
2. biblical, mythological, literary, historical and other realities;
3. echoes of quotations, catchphrases, contamination, reminiscences.

Even more detailed typology is offered by N.Y. Novokhachova, who classifies allusions into 11 types: literary and artistic; folklore; cinematic; songs; newspaper and journalistic; catchphrases; official business; intermediate; biblical; scientific; contaminated with expressions [cit. by 1, p.90].

The available classifications demonstrate the lack of adequate semantic and thematic categories for a thorough examination of the phenomena under study.

Four main types of allusions that may be identified in the scientific literature include biblical, mythological, historical and literary allusions.

Religious allusions offer links to religious texts, stories, or figures. An appreciable amount of them relates to the Bible, consequently, the main type of allusions is denominated as biblical. When someone, for example, is stated to have done something for thirty silver pieces, it alludes to Judas who betrayed Jesus for thirty pieces of silver and implies they have betrayed loyalty, friendship, or trust in order to further their own interests [4, p. 536-537].

References to mythology from diverse civilizations are known as a mythological allusion. Ancient Greece and Rome are the sources of some of the more well-known allusions in English. The Midas Tire Company's motto "*Trust the Midas touch*" is an unblemished demonstration of the implementation of mythological allusion and a confirmation that allusions are employed extraneous to the literary sphere [4, p. 360].

Historical allusions make reference to notable historical figures or events. For instance, the characterization of someone as Albert Einstein, a real-life genius in the field of physics, indicates how highly intelligent the mentioned person is [3, p. 215-216]. Literary allusions are references made by authors and poets to people, places, events from earlier books, plays, and poetry. Whenever anyone comments, "*He's such a Scrooge,*" they are alluding to the ruthless and parsimonious character from Charles Dickens' *A Christmas Carol* [4, p. 487].

In conclusion, allusion can be a potent technique for establishing intertextuality in literature and other kinds of art. By linking a work to other texts, traditions, and cultural settings, allusion gives it more depth, significance, and complexity.

References:

1. Кузнєцова Г. Алюзія як лінгвістичне явище. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2014. № 9. С. 89-91.

2. Ярема О. Б. Літературознавча парадигма дослідження алюзії. *Наукові записки. Серія "Філологічна"*. 2012. № 29. С. 393-395.

3. Delahunty A., Dignen S., Stock P. The Oxford dictionary of allusions. Oxford: Oxford University Press, 2001. 453 p.

4. Webber E., Feinsilber M. Merriam-Webster's dictionary of allusions. Springfield, Massachusetts: Merriam-Webster, 1999. 592 p.

5. Allusion – Examples and Definition of Allusion as a Literary Device. Literary Devices. URL: <https://literarydevices.net/allusion/> (date of access: 29.03.2023).

6. Meaning of allusion in English. Cambridge Dictionary | English Dictionary, Translations & Thesaurus. URL: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/allusion> (date of access: 29.03.2023).

Хутченко Іван

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Мельник Т.М., канд. філол. наук

ТЕМА «ВТРАЧЕНОГО ПОКОЛІННЯ» В РОМАНІ

Е. ХЕМІНГУЕЯ «ФІЄСТА»

Письменники “втраченого покоління” ніколи не склали літературної групи і не мали єдиної теоретичної платформи, але спільність долі і вражень сформувала їх подібні життєві позиції: розчарування у соціальних ідеалах, пошуки неіснуючих цінностей. Разом з однаковим, загострено трагічним світовідчуттям, це визначило наявність у прозі “втрачених письменників” низки загальних очевидних рис, незважаючи на різноманітність індивідуальних художніх почерків окремих авторів [3, с. 81-83].

У “військових” творах наявні витoki втраченості покоління: фронтіві епізоди подані всіма авторами жорстко й неприкрашено всупереч тенденції

романтизації Першої світової війни в літературі. У творах про “світ після війни” показані наслідки – судомні веселощі “джазового століття”, що схожі з танцем на краю прірви або бенкетом під час чуми. Це світ скалічених війною доль і зламаних людських стосунків [1, с. 128].

Тема Першої світової війни та її відображення на світосприйнятті в житті людини, на її стосунках зі світом простежується в образі трагедії героїв роману Е. Хемінгуея “Фієста” – представників повоєнних років, які не бачать надії, не мають чіткої мети та несуть досвід фронту до кінця своїх днів. Герої роману відчужуються від родини та дому, звідки вони не можуть повернутися до стереотипного колишнього життя. Війна підірвала їхнє здоров’я, позбавила душевної рівноваги, замість колишніх ідеалів завдала духовних і моральних травм, збурила економічну інфляцію та повоєнне кризове життя, призвела до болісної порожнечі й розбитості.

Для Е. Хемінгуея жорстокість і війна були домінуючим символом у його світі. Ось чому «втрачене покоління» є такою помітною частиною його творів, а у романі “Фієста” він навіть використовує фразу Гертруди Стайн «ви всі – втрачене покоління», щоб ще більше підкреслити важливість цього феномену [2, с. 188]. “Втрачене покоління” – це молоді люди, які брали участь у Першій світовій війні. Здебільшого це покоління стосується американських письменників, які жили в Парижі 1920-х років.

Герої роману “Фієста” є яскравими представниками повоєнного покоління. Джейк, головний герой, є чудовим прикладом того, як на людей вплинула війна. Поранення Джейка в бою змушують його почуватися безпорадним і засмученим, йому важко перестати думати про те, як його було поранено і чому це сталося з ним. Щоб спробувати забути про свої травми, він випиває та гуляє з друзями на вечірках. Кожен у Європі поводився так, тому що мав ті самі травми, що й Джейк, будь-то фізичні чи психічні [4]. Джейк Барнс – це спроба Хемінгуея спробувати прояснити читачам наслідки війни: старе життя більшості людей, які пережили війну, було знищено.

Загалом феномен “втраченого покоління” яскраво проявляється в романі “Фієста”. Літературний період модернізму допомагає глибше пояснити цей феномен. А Хемінгуей, безумовно, є значним письменником свого та нашого часу.

Література:

1. Денисова Т. Н. Історія американської літератури ХХ століття. Київ: Києво-Могилянська Академія, 2012. 485 с.
2. Журба С. С. Інтерпретація проблеми «втраченого покоління» у світовій та українській літературах. *Літератури світу: поетика, ментальність і духовність*. 2013. №1. С. 188-197.
3. Туровська Н. Капітани «втраченого покоління». *Всесвітня література в сучасній школі. Науково-методичний журнал*. 2014. № 7-8. С. 81-83.
4. Хемінгуей Е. Фієста. І сонце сходить. Львів: Видавництво Старого Лева, 2017. 288 с.

Шкабара Ольга

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Прадівлянна Л.М., канд. філол. наук

TYPOLOGY OF INTERTEXTUAL ELEMENTS IN LITERATURE

The history of “intertextuality” is closely connected with the theory of text that emerged during the 20th century. The concept of “intertext”, however, became acceptable only after the idea of the autonomy of the text emerged. A. Meek and J. Stafford claim that “the fact that the text ceased to be correlated with history and, most importantly, with its author, with the author's psychology and authorial intention, allowed us to conceive of the interaction of works and the collision of discourses as a driving force of literary evolution and its most important meaning-forming principle” [3, p. 120].

Intertextuality has been studied for several decades (the term was coined by Julia Kristeva), but the classification of intertextual elements and the intertextual relationships that connect them remains problematic. One of the most consistent

researchers in the typology of intertextual elements is G. Genette. The scholar proposes a five-part classification of different types of textual interaction:

1) intertextuality as the “co-presence” in one text of two or more texts (quotation, allusion, plagiarism, etc.);

2) paratextuality as the relationship of the text to its title, foreword, epigraph, etc.;

3) metatextuality as commentary, critical reference to its previous text;

4) hypertextuality as the parody of one text by another;

5) architextuality is the genre connection of texts [cited in 3, p. 44].

The researcher divides these main classes of intertextuality into numerous subclasses and types and traces their interrelationships.

Some of these types of intertextuality received further attention in works of many researchers. According to O.S. Perelomova, intertextual elements that form constructions of “text in text” include quotations and allusions. The concept of “quotation” is used to denote the reproduction in a text of one or more components of a precedent text. Quotation is aimed at recognition, therefore the purest form of quoting is attributed quotes, which reproduce a fragment of any text with mandatory reference to its prototext and marking in the form of indentation [6, p. 99]. Unattributed quotes are introduced into the work without graphical marking. The accuracy of the quotation is not important, but the recognition of the quotation is important. It serves as a mechanism for triggering associations. But if the reader does not recognize the quotation, then the “foreign word” in the author's own text is completely assimilated and does not generate implicit meanings. Reference citation, such as a quote, is an explicit form of intertextuality [4, p. 3].

Allusions are another intertextual element that create “text in text” constructions. According to I. William, an allusion is a borrowing of certain elements from a precedent text [5, p. 523]. It is often compared to a quote, but on completely different grounds: allusion is devoid of literalness and explicitness. G. Machacek says that allusion acts differently on the reader's memory or intellect, without disturbing

the continuity of the text and can be used to refer the reader to history, mythology, and various cultural layers in general [2, p. 530].

I. William mentions the work of A. Morie who divides allusions into nominal ones, which are expressed by a name or a title (*He's a real Romeo* – refers to the romantic character from Shakespeare's play “Romeo and Juliet”, *She's a modern-day Cinderella* – refers to the fairy tale character who overcomes adversity to find true love and happiness), and verbal ones, which are presented in a larger section of text (*I was surprised his nose wasn't growing like Pinocchio's* – refers to the wooden puppet character from the story “Pinocchio” whose nose grew whenever he told a lie, *I'm in a Catch-22 situation* – refers to the title of Joseph Heller's novel “Catch-22,” which depicts a no-win scenario). According to the source of borrowing, allusions are commonly divided into biblical, mythological, historical, daily, and literary [5, p. 524].

Another manifestation of intertextuality is reminiscence. Reminiscence, as a form of intertextuality, is defined in scientific literature as “a noticeable echo of another literary work in a literary work, which is manifested in the similarity of composition, style, phraseology, etc.” [3, p. 20]. This is the author's reminder to the reader of earlier literary facts and their textual components. Reminiscence arises as a result of a strong influence on the author of other writers' works.

Overall, intertextuality is a fundamental aspect of literature, and is used by writers to engage with and respond to the literary tradition that came before them.

References:

1. Genette G. *The architext: An introduction*. Oxford: University of California Press, 1992. 92 p.
2. Machacek G. Allusion. *PMLA*. Vol. 122. No. 2. 2007. P. 522-536.
3. Meek A., Stafford J. *Intertextuality: Theories and Practices*. 2018. 208 p.
4. Oddo J. *Intertextuality and the 24-Hour News Cycle: A Day in the Rhetorical Life of Colin Powell's U.N. Address*. 2006. 350 p.
5. William I. The Aesthetics of Allusion. *The Journal of Value Inquiry*. 2002. P. 521-532.

6. Переломова О.С. Лінгвокультурні коди інтертекстуальності українського художнього дискурсу: діахронічний аспект. Суми: Вид-во СумДУ, 2008. 208 с.

РОЗДІЛ 3
НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА
ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ
INNOVATIVE TENDENCIES IN TEACHING FOREIGN LANGUAGES
AND WORLD LITERATURE

Балунник Надія

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Наук. керівник: Матієнко О.С., канд. пед. наук

КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ
ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ
ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ

Лексико-граматичний склад будь-якої мови – це її основа. Тому лексична компетенція є невід’ємною складовою іншомовної комунікативної компетентності, метою якої є формування здатності успішно вирішувати завдання взаєморозуміння і взаємодії з носіями мови, яка вивчається, відповідно до норм і культурних традицій в умовах прямого і опосередкованого контактів [3, с. 30].

Одним з видів навчальних матеріалів, які сприяють ефективному оволодінню іноземної мови, є автентичні тексти, оскільки автентичність текстів забезпечує природність їх лексичного наповнення, реальні мовні засоби, що їх використовують носії мови [1].

Автентичний текст (від грецької мови Authentikos – справжній) – текст будь-якого документа, відповідний за змістом тексту іншою мовою і має однакову з ним силу. У автентичному тексті представлено не тільки відбір лексики і правильне граматичне оформлення висловлювання, а також змістова сторона, що відіграє важливу роль” [1, с. 3].

Поняття автентичності тексту не можна зводити лише до процесу добору лексики та правильного граматично оформленого висловлювання. Важливу

роль у цьому процесі відіграють критерії відбору найбільш відповідних автентичних текстів, які ми визначаємо наступні:

Критерій *автентичності* є одним із обов'язкових у процесі відбору текстів, адже саме матеріали, створені носіями мови, дозволяють наблизити навчальне середовище до реального. Відібрані матеріали мають бути посильними, оскільки надто складні для розуміння або навпаки примітивні тексти знижують мотивацію учнів. Автентичні тексти демонструють функціонування термінологічних лексичних одиниць у реальному спілкуванні, а в контрольних завданнях – створюють контекст для вживання термінів, подібний до природнього англійськомовного середовища.

Критерій *актуальності і новизни* передбачає наявність у текстах не лише важливої й цікавої інформації, але й отриманої із сучасних джерел. Стрімкий розвиток науки і техніки вимагає постійного оновлення навчальних матеріалів, адже поява нових реалій означає і появу нової термінології.

Критерій *інформативність* (тексти повинні включати відомості з найрізноманітніших галузей людських знань).

Критерій *тематичності* вимагає здійснення відбору текстів відповідно до чинної програми та в рамках певної тематики або обмеженого кола тем. Дотримання критерію тематичності полягає в групуванні відібраної лексики відповідно до виучуваних тем. Такий розподіл термінів сприяє кращому засвоєнню лексики завдяки зміцненню асоціативних і семантичних зв'язків між лексичними одиницями [2, с. 26].

Критерій *відповідність інтересам та віковим особливостям* учнів (тексти повинні відповідати інтелектуальному рівню розвитку учнів, бути значущими для них, задовольняти їх емоційні та пізнавальні запити).

Критерій *обсягу* текстів (для навчання ознайомлювального читання використовуються досить невеликі за обсягом тексти, легкі для розуміння у мовному та змістовому відношенні, які містять 25-30% надлишкової, другорядної інформації),

Критерій *культурологічної цінності* (тексти мають будуватися на фактичному матеріалі про країну та її народ, мова якого вивчається) [2, с. 27].

Правильно підібрані автентичні тексти створюють сприятливе підґрунтя для формування іншомовної лексичною компетенції учнів старшої школи, забезпечують їхню активність та особисту зацікавленість на занятті з іноземної мови та збагачую словниковий запас.

Література:

1. Єременко І.І. Автентичні тексти як ефективний засіб формування іншомовної особистості студента. URL: http://www.psyh.kiev.ua/Єременко_І.І._Автентичні_тексти_як_ефективний_засіб_формування_іншомовної_особистості_студента

2. Котковець А. Л. Критерії відбору лексичного матеріалу для контролю сформованості англійської мовної лексичної компетентності майбутніх бакалаврів з прикладної механіки. *Вісник КНЛУ. Серія Педагогіка та психологія*. 2021. Випуск 35. С.24-30.

3. Методика формування міжкультурної іншомовної комунікативної компетенції: курс лекцій: навч.-метод. посіб. [для студ. мовних спец. осв.-кваліф. рівня «магістр»] / [О.Б. Бігич, Н.Ф. Бориско, Г.Е. Борецька та ін.]; за ред. С.Ю. Ніколаєвої. К.: Ленвіт, 2011. 344 с.

Біктімірова Юлія

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Дмітренко Н.Є., доктор пед. наук

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЛЕКСИКИ

УЧНІВ СТАРШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Лексика в системі мовних засобів є найважливішим компонентом мовленнєвої діяльності: аудіювання і говоріння, читання і письма. Аналіз теорії і практики навчання іноземної мови учнів на старшому етапі середньої школи свідчить про наявність протиріч між вимогами, що пред'являються до якості

сформованості іншомовної комунікативної компетентності, і реальним рівнем оволодіння іноземною мовою, що вивчається, що дозволяє успішно досягти головної мети – міжкультурного спілкування, оскільки сучасні навчально-методичні комплекси не в повному обсязі забезпечують якість сформованості лексичних навичок, що вимагає постійного вдосконалення методики викладання іноземної мови.

Робота над словом в старших класах починається з його введення як двосторонньої одиниці. В першу чергу звертається увага на фонетичний вигляд слова. Лексику бажано вводити в класі і через складнощі фонетичної системи промовляти її вголос разом з учнями, іноді перебільшуючи звуки [1, с. 47]. Запам'ятовування фонетичних особливостей слова є обов'язковим, але недостатнім, оскільки це не дає свободи використання слова в мовленні. Тому по можливості введення лексики супроводжується словотворчим аналізом (*employ-employee-employer-employment-unemployed*), лінгвокраїнознавчим коментарем (*5 o'clock tea – традиційне чаювання в Великобританії*), поясненнями про ситуацію використання слова в мові (*Bless you! – побажання здоров'я, коли людина чхає*), вказівкою на його сполучуваність (*bad fish – зіпсована риба*) [2, с. 35].

Природно, лексика запам'ятовується легше, якщо вона дається тематичними блоками, тобто словами, застосовуваними в одній сфері життя (*навчальний день, в аптеці, спорт*), а також у фразеологічних оборотах (*to burn bridges – спалювати мости*). Тоді спогад одного зі слів ланцюжка буде «тягнути» за собою наступні. Це, як правило, методично вже закладено в посібниках їх авторами. На наш погляд, вдаватися до новітніх способів запам'ятовування лексики виправдано тільки у тих випадках, коли можливості традиційних способів вичерпані. Так, при введенні нової лексики можна порадити учням запам'ятати те чи інше слово асоціативним способом, тобто через запам'ятовування асоціації, яку викликає іноземне слово (*eagle – орел (у нього дзьоб як голка)*). Ефективний цей спосіб може бути для абстрактних іменників, які, як правило, важче запам'ятати [3].

Варто зазначити, що асоціативний спосіб є суто індивідуальним, оскільки у кожної людини народжуються власні асоціації, пов'язані з тим чи іншим словом, тому нав'язувати свої асоціації може виявитися марним. Природно, що запам'ятовувати всі слова тільки цим способом буде нераціонально, адже замість прямого зв'язку «поняття» утворюється проміжна ланка «схоже українське слово», що уповільнює розумово-мовленнєву діяльність [4].

В окремих випадках можна рекомендувати структурно-подібний спосіб запам'ятовування лексичних одиниць, заснований на мимовільній пам'яті. Для цього слово повинно мати яскраву відмінну сукупність міток, що дають можливість включити його в оригінальну образну структуру. Полягає він в тому, що при запам'ятовуванні слів створюються яскраві сюжетні картинки, але не застигли, як фотографії, а ті, які включають в себе дію, рух. У цьому способі запам'ятовування слово не є самоціллю, а стає підсумком зусиль по створенню в розумі образної картинки, яка включає в себе і значення слова, і його звучання. Наприклад, неважко уявити образи в русі для таких слів, як *clap your hands!* - *плескайте в долоні!* [5].

Таким чином, на старшому етапі навчання англійської мови ставиться завдання сформуванню і розвинути лексичний запас для успішної комунікації в різних сферах життя учнів старших класів. Починається цілеспрямована робота над словом як двосторонньою одиницею, що має зовнішню оболонку і сенс, як одиницею з обмеженою сполучуваністю, як частиною фразеологічних і стійких оборотів. Успішне оволодіння лексикою учнями старших класів у ЗЗСО полягає у свідомій і мотивованій роботі над словами англійської мови, в їх багаторазовому відновленні в різних видах навчально-мовленнєвої діяльності, від простих до складних, а також у поєднанні традиційних і (з обмеженнями) нетрадиційних способів запам'ятовування лексичних одиниць.

Література:

1. Гусленко І.Ю., Змійова І. В. Конспект лекцій з дисципліни: Методика навчання іноземних мов. Народна Українська Академія, 2018. 64 с.

2. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб./ кол. авторів під керівн. С.Ю. Ніколаєвої. Київ: Ленвіт, 2002. 328 с.

3. Озерний Д. Багато методів навчання – комбінуйте їх. 2018. URL: <http://nus.org.ua/view/bagato-metodiv-navchannya-inozemnyhmov-kombinujte-yih/>

4. Andrew Weiler. How to Remember Vocabulary. URL: <https://www.strategiesinlanguagelearning.com/how-to-remember-vocabulary/>

5. Bridge TEFL. How to Teach ESL Vocabulary. URL: <https://bridge.edu/tefl/blog/teach-esl-vocabulary/>

Боровський Назар

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Поселецька К.А., канд. пед. наук

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЧИТАННІ НА МАТЕРІАЛІ АВТЕНТИЧНИХ КРАЇНОЗНАВЧИХ ТЕКСТІВ

В умовах глобального розвитку науково-технічного прогресу іноземна мова відіграє головну роль при комунікації носіїв різних соціальних прошарків суспільства. Тому при вивченні іноземних мов головним завданням української освіти є формування соціокультурної компетентності особистості, що нерозривно пов'язано із основними завданнями освітнього процесу. Використання аутентичних країнознавчих текстів на уроці німецької мови є бездонною скринєю знань про культуру різних соціальних груп, що надає можливість розуміння носіїв мови їх культуру та традиції.

Для здійснення іншомовної мовленнєвої діяльності необхідним є формування мовних навичок і розвиток мовленнєвих умінь, що дозволяє учням спілкуватися з викладачем і один з одним іноземною мовою. У методичній літературі виділяють наступні види мовленнєвої діяльності: усні (аудіювання й говоріння) та письмові (читання й письмо).

Очевидно, що читання є ключовим фактором у вивченні мови. Одним з важливих принципів розвитку навичок читання є використання мови як для навчання, так і для спілкування [4].

Використовуючи термінологію Піаже, цей процес також можна описати як взаємодію асиміляції та акомодатії. Читання – це дуже складний процес вилучення сенсу, який складається з декількох підпроцесів. На найнижчому рівні читання складається з розпізнавання букв і слів та засвоєння значень слів. На наступному, більш високому рівні, увага зосереджується на встановленні семантичних і синтаксичних зв'язків між реченнями, а на рівні тексту – на об'єднанні речень у смислові одиниці та створенні цілісної ментальної репрезентації змісту тексту [1].

Завдяки сформованим навичкам читання учні поповнюють свій словниковий запас, що полегшує їхнє говоріння, а також розвивають навички використання структури в мові, що вивчається.

Головною рисою у психології учня старшої школи стає формування високого рівня самосвідомості, розуміння власних індивідуальних якостей, самооцінки. Об'єктом у розвитку розуміння учнем навколишнього середовища стає людина, та на перший щабель виходить її внутрішній світ. Виникає інтерес до себе, як до індивідуальності, власного життя, наявних якостей особистості, зрозуміти себе, з'являється потреба порівняти себе з іншими. Дві системи стосунків характеризують соціальне становище учня – з однолітками та дорослими.

Необхідно зазначити, що ефективність формування компетентності у читанні значною мірою пов'язана з психолого-віковими особливостями учнів, а саме: засвоєння матеріалу залежить від рівня розвитку усвідомленості та вибірковості сприйняття, обсягу пам'яті, її типу та виду, які домінують; розвитку механізму антиципації; типу мислення та індивідуальної читацької креативності.

Перед вчителями іноземної мови стоїть завдання сформувати у учнів здатність брати участь у іншомовному спілкуванні. Оволодіння іншомовною

компетентністю неможливе без засвоєння певного обсягу мовних, мовленнєвих, краєзнавчих особливостей країни, яку вони вивчають [2].

Засобами формування компетентності у читанні є передусім тексти різних видів та жанрів, що розміщені у НМК. Тексти для читання можуть супроводжуватися такими засобами формування як малюнки, ілюстрації, схеми, і т.д. Вони сприяють смисловій здогадці, пробуджують в учнів інтерес до змісту, допомагають утримувати в пам'яті послідовність викладених у тексті фактів, покращують точність і повноту розуміння [3].

Отже, використання автентичних матеріалів дає змогу учням долучитись до культури народу іншої мови, розвивати навички пошуку інформації, прищеплюється повага до чужої культури.

Найбільша проблема з автентичними матеріалами полягає в тому, що при неправильному виборі типу тексту лексика може не відповідати потребам учня, а надмірна кількість структур може створювати труднощі. Це може мати протилежний ефект: замість того, щоб мотивувати учня, це може його демотивувати .

Література:

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладення, оцінювання / Науковий редактор укр. видання С.Ю. Ніколаєва. К.: Ленвіт, 2003. 273 с.

2. Борецька Г.Е. Методика формування іншомовної компетентності у техніці читання. *Іноземні мови*. 2012. № 1. С. 3-8.

3. Закон України «Про освіту» зі змінами та доповненнями: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

4. Ігнатова О. М. Формування в майбутніх педагогів умінь роботи з іншомовною літературою засобами інформаційно-телекомунікаційних технологій: автореф. дис... канд. пед. наук. ВДПУ. 2009. Вінниця, 20 с.

Гнатюк Наталія

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Зарічна О.В., канд. пед. наук

**РОЛЬ АВТЕНТИЧНИХ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ У ФОРМУВАННІ
СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ**

В епоху інформаційних технологій викладання іноземних мов переходить на якісно новий рівень. Вивчення іноземної мови в сучасних умовах – це вже не навчання учнів ізольовано від мовного середовища, а навчання в умовах, які успішно його моделюють. Когнітивно-орієнтована методологія, що передбачає навчання за межами країни вивчення мови, може бути реалізована шляхом впровадження іншомовного середовища у навчальний процес [1, с. 234].

Посилений розвиток навичок аудіювання, збагачення словникового запасу, запам'ятовування граматичних форм є результатами вивчення іноземної мови у природному мовному середовищі. Сьогоднішній технологічний прогрес уможливив досягнення таких же результатів в умовах його штучного моделювання.

Автентичні матеріали – це матеріали, відібрані з першоджерел, що характеризуються природністю лексичного змісту та граматичних форм, які відображають колорит і особливості народу, і можуть бути використані у викладанні англійської мови.

Автентичні відеоматеріали є інтегрованими, а тому більш продуктивними засобами навчання, оскільки поєднують в собі аудіо та відео інформацію. Під відеоматеріалом у методичному плані розуміють будь-які матеріали, що підлягає демонстрації в навчальному процесі з використанням відеотехніки та призначений для реалізації певних навчальних цілей. Відеоматеріали існують у різних формах: відеофільм, відеофрагмент, відеокурс, відеопрограма, відеожурнал і т.п. [3, с. 84].

Переваги використання автентичних матеріалів:

- процес вивчення іноземної мови стає більш природним та невимушеним;
- знайомство учнів з культурою країни, мову якої вони вивчають;
- робота з актуальною інформацією, що пропонується в автентичних матеріалах;
- роблять урок цікавим, підвищують рівень мотивації вивчення іноземної мови [2, с. 31].

Отже, однією з найактуальніших проблем методики іноземних мов є соціокультурна компетентність та способи її досягнення. Автентичні відеоматеріали є невід’ємними засобами для формування соціокультурної компетентності.

Використання автентичних матеріалів позитивно впливає на мотивацію учнів, збагачує їхній словниковий запас та обізнаність про культуру англійських країн, знайомить учнів із живою мовою, задовольняє їхні потреби у вивченні мови. Також дає можливість вчителю підбирати матеріали відповідно до теми уроку та розробляти до них індивідуальні завдання.

Література:

1. Канюк О. Когнітивно-комунікативний підхід у методиці викладання іноземної мови. *Сучасні дослідження з іноземної філології*. 2019. Вип.17. С.231-239
2. Климова О. Методика роботи з відеоматеріалами на занятті з англійської мови. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*: зб. наук. праць. Умань. 2011. № 4 (Ч. 1). С. 31-35.
3. Онищенко А. Використання відеоматеріалів під час навчання англійської мови. *Магістерські студії. Альманах*. Вип. 21. 2021. Херсон. ХДУ, 2021. С. 83-85.

Григорук Наталія

Вінницький державний педагогічний університет
імені М.Коцюбинського

Науковий керівник: Лісниченко А.П., канд. пед. наук

РОЗВИТОК УМІНЬ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

Базовий загальноосвітній рівень передбачає оволодіння учнями іншомовним досвідом, який забезпечує сформованість у них іншомовної комунікативної компетентності на рівні незалежного користувача. Мета навчання у профільних класах полягає у формуванні в учнів іншомовних діалогічних умінь у межах сфер і тем, окреслених навчальною програмою для кожного профілю. Однак, для розвитку іншомовного діалогічного мовлення варто розуміти його природу та напрямки розвитку для досягнення результату.

Такі науковці як А.О. Наконечна, І.Я. Ординська, С.Ю. Ніколаєва, В.В. Черниш та інші детально досліджували питання розвитку умінь іншомовного діалогічного мовлення в учнів старших класів. Так, наприклад, А.О. Наконечна, І.Я. Ординська проаналізували особливості навчання діалогічного мовлення при вивченні англійської мови. В.В. Черниш розкрила питання навчання іншомовного діалогічного мовлення в аспекті компетентнісного підходу.

Для визначення поняття «іншомовне діалогічне мовлення» розглянемо визначення поняття «мовлення». Як зазначає С.Ю. Ніколаєва: «Мовлення – це застосування мови у процесі спілкування» [4, с. 59]. Тож іншомовне мовлення – це застосування іноземної мови у процесі спілкування. Іншомовне мовлення є ситуативно зумовленим, індивідуальним та динамічним.

Якщо мовлення являє собою процес застосування мови у спілкуванні, тоді розглянемо визначення «діалогічного мовлення», яке за словами С.Ю. Ніколаєвої є: «...процесом мовленнєвої взаємодії двох або більше учасників спілкування» [4, с. 146]. Те саме можна сказати про іншомовне діалогічне мовлення, яке є процесом мовленнєвої взаємодії двох або більше учасників спілкування іноземною мовою.

На основі даних, які надає О.Б. Бігич, можна охарактеризувати діалогічне мовлення із психологічної точки зору таким чином:

1) Вмотивоване. Однак, в умовах навчання мотив сам по собі не виникає. Отже, вчителю потрібно створити умови в яких у школярів з'явилося б бажання і потреба щось сказати, передати почуття тощо.

2) Звернене. Спілкування, як правило, проходить у безпосередньому контакті учасників, які добре обізнані з умовами, в яких відбувається комунікація. Діалог передбачає зорове сприйняття співрозмовника і певну незавершеність висловлювань, яка доповнюється позамовними засобами спілкування (мімікою, жестами, контактом очей, позами співрозмовників). З їхньою допомогою мовець виражає свої бажання, сумніви, жаль, припущення.

3) Ситуативне. Існує чітка співвіднесеність іншомовного діалогічного мовлення з ситуацією. Слід зазначити, що у процесі навчання іншомовного діалогічного мовлення нас цікавлять не будь-які ситуації дійсності, а лише такі, що спонукають до мовлення. Такі ситуації і називають мовленнєвими або комунікативними. Вони завжди містять у собі стимул до мовлення.

4) Експресивне, або емоційно забарвлене. Оскільки мовець передає свої думки, почуття, ставлення до того, про що йдеться - це знаходить відображення у відборі лексико-граматичних засобів, у структурі реплік, в інтонаційному оформленні, використанні розмовних кліше, невербальних засобів спілкування тощо. Справжній діалог містить репліки подиву, захоплення, оцінки, розчарування, незадоволення тощо. Більше того, для діалогічного мовлення характерне широке використання невербальних засобів спілкування (міміки, жестів, виразу обличчя співрозмовників).

5) Спонтанне. Діалогічне мовлення неможливо спланувати заздалегідь. Обмін репліками відбувається досить швидко, і реакція вимагає нормального темпу мовлення. Це й зумовлює спонтанність, непередбачуваність мовленнєвих дій, потребує досить високого ступеня автоматизованості й готовності до використання мовного матеріалу [2, с. 306].

Розглянемо лінгвістичні особливості діалогічного мовлення. Як зазначає В.В. Черниш: «Характерними мовними особливостями іншомовного діалогічного мовлення є його еліптичність (різноманітні неповні речення),

вільне синтаксичне оформлення мовлення, що притаманне розмовному варіанту мовлення, переважання простих речень, варіювання інтонації, наявність мовленнєвих кліше – “готових” мовленнєвих одиниць, слів-заповнювачів пауз, а також так званих стягнених форм» [5, с. 14].

В.В.Черниш вважає, що прийманню та розумінню неповних реплік партнерів у діалозі сприяють контактність комунікантів, наявність спільної ситуації, зверненість реплік, вживання позамовних засобів (жестів, міміки), знання обома співрозмовниками обставин дійсності.

У діалозі широко вживаються «готові» мовленнєві одиниці. Їх називають «шаблонами», «кліше». Вони використовуються для висловлення вдячності, обміну привітаннями, поздоровленнями, для привернення уваги співрозмовника на початку розмови, для підтвердження або коментування почутого тощо. «Готові» мовленнєві одиниці (словосполучення, цілі фрази) надають діалогу емоційності.

Також діалогічному мовленню притаманне використання слів «заповнювачів мовчання». Вони служать для підтримання розмови, для заповнення пауз в ній, коли мовець підшукує відповідну репліку.

Діалогам на деяких мовах притаманні стягнені форми, де замість пропущених частин слова ставиться апостроф.

То ж, розглянувши характеристики іншомовного діалогічного мовлення, варто розглянути методика для розвитку умінь іншомовного діалогічного мовлення в учнів старших класів. С.Ю. Ніколаєва зазначає, що існує безліч підходів до навчання іншомовного діалогічного мовлення, однак існує два основних. «Відповідно до першого – «зверху вниз» – навчання діалогічного мовлення розпочинається зі слухання діалогу-зразка з його наступним варіюванням, а згодом і створенням власних діалогів в аналогічних ситуаціях спілкування. Другий – «знизу вгору» – передбачає шлях від засвоєння спочатку елементів діалогу до самостійної побудови діалогу на основі запропонованої навчальної комунікативної ситуації, що не виключає прослуховування діалогів-зразків» [4, с. 156].

С.В. Без'язична зазначає наступне: «Навчальний процес з іноземної мови включає три основні методичні етапи:

- етап презентації нового матеріалу;
- етап тренування;
- етап практики в застосуванні засвоєного матеріалу у процесі спілкування в різних видах мовленнєвої діяльності» [1, с. 7].

На кожному етапі використовуються відповідні методи-способи.

На етапі презентації – це демонстрація (показ) нового матеріалу та способів оперування ним. Учитель демонструє зразки мовлення, показує їх функціонування в контексті. Така демонстрація може здійснюватися з опорою на малюнок, предмет, дію та ін. Учень в цей час знайомиться з новим матеріалом та способами оперування цим матеріалом.

На етапі тренування і практики вчитель організовує вправління учнів у застосуванні засвоєного матеріалу в усному або письмовому спілкуванні. При цьому використовуються різноманітні вправи.

У свою чергу учні здійснюють операції вправління в різних видах мовленнєвої діяльності.

Отже, існують різні етапи навчання іншомовного діалогічного мовлення. Так, А.О. Наконечна та І.Я. Ординська надають наступні групи вправ навчання іншомовного діалогічного мовлення:

- I. група – вправи для навчання “реплікування”;
- II. група – вправи на засвоєння діалогічних єдностей різних видів,
- III. група – вправи на створення мікродіалогів,
- IV. група – вправи на створення діалогів різних функціональних типів.

До I групи входять умовно-комунікативні рецептивно-репродуктивні та репродуктивні вправи – на імітацію, підстановку, трансформацію, відповіді на запитання, повідомлення або запит певної інфор-мації, спонування до певних дій тощо.

До II групи включаються рецептивно-продуктивні умовно-комунікативні вправи на обмін репліками.

До III групи входять рецептивно-продуктивні комунікативні вправи нижчого рівня, які допускають використання штучно створених вербальних опор.

Вправи IV групи рецептивно-продуктивні комунікативні (вищого рівня). При виконанні вправ IV групи допускаються лише природні опори [3, с. 183].

Таким чином, іншомовне діалогічне мовлення, яке є процесом мовленнєвої взаємодії двох або більше учасників спілкування іноземною мовою, можна вважати ключовим напрямком у розвитку умінь іншомовного діалогічного мовлення в учнів старших класів, адже спілкування та застосування іноземної мови – головна з причин вивчення цієї мови.

Література:

1. Без'язична С.В. Розвиток комунікативної компетенції на уроках англійської мови : випуск. роб. курс. підвищ. кваліф., Харків, 2021. 16 с.
2. Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., Борецька Г. Е. Методика навчання іноземних мов і культур: підручник. Київ: Ленвіт, 2013. 590 с.
3. Наконечна А. О., Ординська І. Я. Особливості навчання діалогічного мовлення при вивченні англійської мови. *Збірник наукових праць НАДПСУ*. м. Хмельницький, 2015. С. 175-188.
4. Ніколаєва С.Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах : підручник. Київ : Ленвіт, 2002. 328 с.
5. Черниш В.В. Навчання іншомовного діалогічного мовлення в аспекті компетентнісного підходу. *Іноземні мови*. 2012. №4. С. 11-27

Григулець Євгенія

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Лісниченко А. П., канд. пед. наук

**РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ АУДИТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ ЗА
ДОПОМОГОЮ ПОДКАСТУ**

Технології є невід'ємною частиною сучасної освіти. Важливою частиною навчального процесу являється застосування сучасних інформаційних технологій в підготовці та проведенні цікавих та ефективних уроків іноземної мови [4]. Таким чином можна сприяти розвитку іншомовних навичок та умінь учнів. Сучасні інновації в сфері техніки дали можливість застосовувати подкаст для розвитку іншомовних адитивних умінь.

Подкаст (від англ. iPod (один з найбільш популярних портативних MP3 програвачів) та broadcast) – це аудіологи або програми, опубліковані в Інтернеті у вигляді епізодів, які можна легко завантажити на MP3-плеєр і слухати в будь-який зручний для користувача час. Це окремі файли або серії таких файлів, опубліковані в Інтернеті за однією адресою [6].

Під час розвитку аудитивних навичок важливим аспектом є забезпечення доступу учнів до аудіо записів автентично мовлення носіїв іноземної мови.

Подкасти як інструмент вивчення іноземної мови мають ряд переваг:

- вони є доступними та безкоштовними;
- вони є способом урізноманітнення дистанційного навчання;
- мають велику кількість конкретної інформації, викладеної за невеликий проміжок часу;
- надають можливість ознайомитися з різноманітними акцентами;
- розвивають лінгвістичний кругозір;
- надають можливість адаптуватися до індивідуальних особливостей вимови;
- вони є невичерпним джерелом сталих виразів, які є невід'ємною частиною мови [1].

Подкасти використовуються не лише як матеріал для рецептивної практики, а й для розвитку комунікативних навичок іноземної мови, допомагають контролювати засвоєння матеріалу та практикувати підготовлені або спонтанні усні висловлювання в класі та під час самостійної роботи студентів.

Подкасти можуть бути цікавим та захоплюючим джерелом для вивчення мови, що може підвищити мотивацію учнів до навчання. Вони можуть обирати подкасти на свій смак та слухати їх в свій вільний час [1].

Таким чином, подкасти надають нові можливості для впровадження цікавого та ефективного навчання іноземної мови. Правильно підібраний матеріал, який відповідає рівню знань та інтересам учнів, може позитивно вплинути на їхню зацікавленість у вивченні предмету, адже мова стане для них не лише ціллю, але і засобом отримання нової та пізнавальної інформації. Подальше застосування сучасних технологій у процесі вивчення іноземної мови, особливо у розвитку аудитивних навичок учнів, може підвищити ефективність засвоєння матеріалу та здійснювати позитивний вплив на зацікавленість учнів у предметі.

Література:

1. Балтіна О. Б. Подкасти як засіб вивчення та викладання англійської мови. URL:

<http://ea.donntu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/1702/1/Baltina%20Olena%20%20Podkasty%20jak%20zasib%20vyvchennia%20ta%20vykladannia%20anglijskii%20movy.pdf>

2. Бецько О. С. Дидактичні та методичні засади інтеграції подкастів в процес навчання іноземної мови у вищій школі. URL: <http://confesp.fl.kpi.ua/node/1074>

3. Бігич О. Б. Методика формування іншомовної компетентності в аудіюванні. *Іноземні мови*. 2012 (70). № 2. С. 19-30.

4. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127. <https://doi.org/10.21744/lingcure.v5nS4.1571>

5. Leach J. (2006). Podcasting for schools: The basics. URL: <http://education.guardian.co.uk/appleeducation/story/0,,1682639,00.html>

6. Podcasting for ELT URL: <http://www.teachingenglish.org.uk/think/articles/podcasting-elt>

Гримайло Анастасія

Сумський державний педагогічний університет
імені А.С.Макаренка

Науковий керівник: Подосиннікова Г.І, канд. пед. наук

ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНОГО ДОДАТКУ DROPS У ФОРМУВАННІ АНГЛОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ МОЛОДШОЇ ШКОЛИ

Англомова лексична компетентність – це здатність людини володіти достатньою кількістю лексичних знань, щоб зрозуміти й правильно використовувати в мовленні англійські слова і фрази, а також мати розвинену лексичну усвідомленість та інтегровані лексичні мовленнєві навички. До складу англомовної лексичної компетентності входять лексичний матеріал, необхідний для спілкування, і навички правильного оформлення висловлювань з використанням цього матеріалу [2, с. 215].

Урок англійської мови у молодшій школі має стимулювати дітей, оскільки вони швидко втомлюються, тому важливо, щоб він був динамічним, емоційним та насиченим різноманітними вправами, які допоможуть зосередити увагу учнів на матеріалі [3, с. 66].

Drops - це інтерактивний додаток, який допомагає користувачам вивчати нову лексику. Додаток містить понад 45 мов, включаючи англійську, і використовує візуальні засоби для підтримки запам'ятовування слів. Крім того, додаток використовує анімацію та інші елементи, щоб зробити процес навчання цікавим та забезпечити додаткову мотивацію для учнів [1]. Щоб використовувати Drops для формування лексичної компетентності, учням потрібно встановити додаток на свої мобільні пристрої та почати вивчати нові слова, тим самим збільшуючи їх словниковий запас активної і пасивної лексики. Додаток містить різні категорії слів, такі як тварини, їжа, спорт,

транспорт і т.д., що допомагає учням вивчати нові слова у контексті теми, яка їм цікава, або передбачена шкільною програмою.

Через те, що Drops має елементи інтерактивної гри, візуальні та звукові опори, його використання може зосередити увагу учнів на навчальному матеріалі. Це може стимулювати учнів до постійного вдосконалення та забезпечити їхній інтерес до навчання. Додаток Drops є ефективним засобом навчання для учнів молодшої школи з наступних причин:

- Системність і посиленість. У додатку Drops використовується методика навчання, яку розробники називають "Drop by drop" (з англійської – по краплі), її суть полягає у поданні та опрацюванні лексичних одиниць часто, але невеликими порціями задля їх кращого запам'ятовування. Така методика є ефективною у середній школі, адже молодші школярі можуть запам'ятовувати велику кількість мовного матеріалу за умови використання ефективних шляхів представлення інформації [3, с. 66].

- Візуальність. Зображення, що супроводжують навчання в Drops, допомагають зрозуміти значення слів та фраз, що збільшує ефективність навчання. Це особливо важливо для учнів молодшої школи, які можуть мати обмежені знання англійської мови та потребують використання візуальних опор для більш продуктивного навчання.

- Зручність. Додаток доступний для використання на різних пристроях, що дозволяє учням вчитися у зручній для них час та місце. Це особливо важливо для учнів, які мають зайнятий розклад та обмежений час на навчання поза школою.

- Мотивація. Можливість відстежувати свій прогрес, переглядати статистику та виконувати тести в Drops може мотивувати учнів базової школи. Це дозволяє їм бачити свої успіхи та прогрес, що стимулює більш активне навчання.

- Структурованість. У додатку Drops є структуровані курси, які допомагають учням систематизувати свої знання та навички англійської мови.

Це особливо важливо для учнів базової школи, оскільки вони потребують чіткої структури та організації, щоб зрозуміти та засвоїти нову інформацію.

Важливо зазначити, що Drops не повинен бути єдиним інструментом для вивчення англійської мови. Існує три етапи формування англомовної лексичної компетентності: 1 – етап ознайомлення з новими лексичними одиницями; 2 – етап автоматизації дій на рівні слова, словосполучення та фрази; 3 – етап автоматизації на рівні понадфразової єдності [2, с.223]. Додаток Drops допомагає лише з формуванням лексичної компетентності лише на першому і частково на другому етапах. У програмі Drops не передбачено формування лексичної компетентності на рівнях фрази та понадфразової єдності. Тож додаток може служити ефективним доповненням до класичного навчання мови у школі. Використання таких програм може допомогти учням покращити свої мовленнєві навички та створити позитивний досвід від навчання англійської мови.

Отже, додаток Drops допомагає користувачам вивчати нову лексику за допомогою візуальних та інтерактивних елементів, роблячи процес навчання цікавим та мотивувальним. Він ефективний для учнів початкової школи завдяки наочності, зручності та структурованості. Однак його слід використовувати як доповнення до інших засобів навчання, оскільки він дає змогу зосередитися не на всіх етапах формування англомовної лексичної компетентності.

Література:

1. Language Drops. (2023). About. URL: <https://languagedrops.com/about> (Retrieved March 26, 2023).

2. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика / за заг. наук. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ, 2013. 590 с.

3. Головська І. В., Петренко І. П. Психолого-фізіологічні основи навчання англійської мови в початковій школі. *Вісник Житомирського державного університету*. 3 (81). 2015. С. 49-54.

ПОНЯТТЯ СКАФФОЛДИНГУ, ЙОГО ВИДИ ТА МІСЦЕ ЗАСТОСУВАННЯ

Скаффолдинг (з англ. scaffolding – будівельне риштування) є метафоричною назвою стратегії згасаючої навчальної підтримки з боку вчителя: на початку навчання допомога учневі є частою і досить змістовною, а на завершення навчального процесу вона значно зменшується або взагалі відсутня [1, с. 296].

Головна ціль поданої методики – надати дитині основне та цілісне підґрунтя для подальшого вивчення іноземної мови. Найважливіше, що потрібно зазначити, це поступове зменшення навчальних підказок до того моменту, поки учень не стане зовсім самостійним. Але не варто забувати, що запорукою успішного використання даного методу все-ж-таки є внутрішня зацікавленість та вмотивованість учня до вивчення іноземної мови.

Під час використання скаффолдингу вчитель не змінює завдання і не адаптує їх до поточного етапу розвитку дитини, а полегшує розв'язання поданого завдання шляхом забезпечення надійної підтримки та певної допомоги. Добре організований скаффолдинг не тільки дає змогу дітям розв'язати конкретне завдання і вивести на поверхню навички, здібності та знання, які ось-ось дозріють, а й сприяє формуванню загальних механізмів розвитку дитини, що забезпечують здатність справлятися із завданнями різної складності. Таким чином, скаффолдинг – це тимчасова підтримка, необхідна учневі для формування нових механізмів [1].

Група вчених запропонувала поділити скаффолдинг на 5 типів:

- концептуальний скаффолдинг;
- метакогнітивний скаффолдинг;
- процедурний скаффолдинг;

- стратегічний скаффолдинг;
- мотиваційний скаффолдинг [2].

Концептуальний скаффолдинг – це підказка вчителя учневі задля вирішення певної проблеми або представлення завдання. Вчитель вбачає своє завдання в тому, щоб зосередитися на основних знаннях учнів, вказуючи на взаємозв'язки між поняттями або надавати підказки, які підводять до правильного рішення. Прикладами концептуального скаффолдингу є навчальні посібники, конспекти та інші наочні матеріали.

Метакогнітивний скаффолдинг фокусується на процесі мислення учня під час вирішення певної проблеми. Головне завдання вчителя полягає в тому, щоб пов'язати попередні знання і досвід учнів з завданням або проблемою, що розглядається. Прикладами даного скаффолдингу є рефлексія, приклади виконаних завдань та ін.

Процедурний скаффолдинг має на меті використання учнями наявних ресурсів та інструментів. З боку вчителя головним завданням є своєчасне надання необхідних ресурсів та підтримки. Прикладом процедурного скаффолдингу є певна орієнтація на початку курсу, яка пояснює учням, що очікувати.

Стратегічний скаффолдинг фокусується на наданні учням кількох альтернативних підходів до вирішення завдання. Даний тип скаффолдингу має на меті підвести учнів до правильного розв'язку шляхом надання навідних запитань, альтернативних пояснень та додаткових навчальних ресурсів.

Мотиваційний скаффолдинг спрямовує учнів на досягнення навчальних цілей та надихає на наполегливе виконання завдань. Основне завдання вчителя – підтримувати мотивацію в учнів, заохочуючи їх обирати завдання та теми, які цікаві для них [2].

Згідно з типами скаффолдингу можна виділити певні стратегії використання даної методики у класі. Альбер виділяв 6 основних стратегій:

1. *Покажи та розкажи.* Завдання вчителя – змодельовати та продемонструвати учням те, що від них очікують. Для задіяння цього методу

можна використати вправу у якій певна група учнів моделює процес виконання завдання. Учні слідкують та «думають в голос» (ще одна стратегія в поданій категорії, яку можна використати). Таким чином, учні навчаються моделювати свій процес мислення.

2. *Занурення у попередні знання.* Студенти діляться своїми знаннями , ідеями та досвідом, щодо концепції навчання. Завдання вчителя – допомогти дітям пов'язати свої попередні знання з теперішніми.

3. *Час для розмов.* Кожній дитині потрібен час для опрацювання нової інформації. Наглядним прикладом є робота в парах. Для учнів це –прекрасна можливість поділитися інформацією, яку вони зрозуміли та зрозуміти матеріал з інших точок зору.

4. *Навчання словникового запасу перед завданням* передбачає знайомство учнів з невідомою лексикою перед читанням або виконанням іншого завдання. Для цього підійде аналогія, дискусія, графіки та наочні матеріали, які допоможуть цілісно зрозуміти зміст прочитаного.

5. *Використання наочного матеріалу.* Деякі інструменти використання методики скаффолдингу включають візуальні діаграми, малюнки. Завдання вчителя – допомогти учням систематизувати інформацію для того, щоб діти могли використовувати її у навчанні та подальшому житті.

6. *Пауза, запитання, пауза, повторення.* Ця стратегія використовується для перевірки розуміння. Коли учні читають текст, завдання вчителя дати дітям конкретне поняття та перевірити, наскільки правильно вони його зрозуміли. Для цього краще за все підготувати відкриті питання та організувати роботу в парах або малих групах [3].

Література:

1. Устименко О. М. Скаффолдинг у проектному навчанні іноземних мов. *Problems of modern science and practice: Abstracts of I International Scientific and Practical Conference.* Boston, USA. 2021. P. 296-303.

2. How is Scaffolding used to enhance comprehension? URL: <https://teachreadingstrategies.weebly.com/scaffolding.html> (дата звернення: 13.03.2023)

3. Instructors' conceptualization and implementation of scaffolding in online higher education courses. / J.C. Richardson and others. *Journal of Computing in Higher Education*. 2021. №34 P. 242-279.

Іщук Анна

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Фальштинська Ю. В., канд. пед. наук

ЗАСТОСУВАННЯ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА КРИТЕРІЇ ЇХ ВІДБОРУ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШИХ КЛАСАХ

Сучасна освіта вимагає від вчителів не тільки дотримання традиційних методів навчання, а й постійного пошуку нових підходів та інноваційних технологій. Одним з них є використання відеоматеріалів на уроках іноземних мов, зокрема англійської мови, що допомагає збільшити мотивацію учнів та поліпшити їх іншомовну лексичну компетентність. Проте вибір якісного та корисного відеоматеріалу відіграє важливу роль в цьому процесі, тому необхідно визначити критерії його відбору.

Щоб зрозуміти сутність нашого дослідження, слід спочатку визначити, що ми маємо на увазі під терміном «відеоматеріали».

Поеднавши інформацію з Вікіпедії [4] та Кембриджського словника [2], можна зрозуміти, що відео – це широкий спектр технологій запису, обробки, передачі, зберігання та відтворення візуального та аудіовізуального матеріалу на моніторах.

Вітчизняні та зарубіжні методисти вважають, що відеоматеріали мають більш великий лінгвістичний та педагогічний потенціал порівняно з

друкованими або аудіо-текстами, оскільки наочно демонструють процес іншомовної та міжкультурної комунікації.

Harmer J. наголошує на необхідності виконання певних умов для досягнення бажаного результату у вивченні іноземної мови за допомогою відеоматеріалів. Серед таких умов можна виділити наступні:

- відібрані відеоматеріали мають відповідати рівню знань студентів;
- зміст відеоепізодів та лексика повинні відповідати темі, що вивчається;
- відео повинно викликати інтерес. [3, с. 159].

Отже, для відбору відеоматеріалів для використання в навчальному процесі та досягнення більшої ефективності, викладач має враховувати як загальні, так і лексико-орієнтовані принципи та критерії. До загальних принципів та критеріїв відбору відеоматеріалів належать відповідність програмним вимогам та поточним навчальним цілям, інформаційна цінність матеріалу, співвідношення звукового і зорового рядів, якість звукового оформлення, зразковість, жанрове розмаїття та морально-етичний потенціал матеріалу. У лексико-орієнтованих принципах та критеріях відбору на перший план виступає відповідність рівню лексичної компетентності студентів вокабуляру відеоматеріалів, критерії частотності вживання слів та їх вживання в природному іншомовному мовленні. Також важливі принципи соціокультурної орієнтованості інформації, тематичної різноманітності змісту, стилістичної диференціації мовного і мовленнєвого оформлення змісту відеоматеріалу та естетичної цінності відеоматеріалу [1, с.127].

Література:

1.Подосиннікова Г. І., Мельник Є. В. Принципи та критерії відбору автентичних відеоматеріалів для формування у студентів-філологів англomовної лексичної компетентності. *Вісник*. 2017. №148. С. 127.

2. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/video?q=video> (дата звернення: 20.03.2023).

3.Harmer J. *How to Teach English*. L.: Longman, 2000. 198 p.

4.Wikipedia. URL: <https://en.wikipedia.org/wiki/Video> (дата звернення: 20.03.2023).

Капуста Юлія

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Наук. керівник: Матієнко О.С., канд. пед. наук

ДИГІТАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ

Бурхливий розвиток інтернет-технологій став стимулом до трансформацій у сфері освіти, утворивши нові вимоги до представників суспільства та самої освітньої системи. Навчальний процес набуває ознак підвищеної мобільності та можливості організації в будь-якій точці світу при наявності підключення до мережі Інтернет та спеціального обладнання (комп'ютер, смартфон, ноутбук та інше).

Дигітальні технології створюють нові можливості для навчання, оскільки учні беруть участь в онлайн-цифровому середовищі, а педагоги змінюють методи навчання за рахунок використання гібридних курсів, персоналізованого навчання, нових моделей співробітництва та широкого спектру інноваційних, захоплюючих стратегій навчання [5]. Крім того, погляд на успіх учнів у ХХІ ст. вимагає, щоб вони були не тільки вдумливими споживачами цифрового контенту, але й ефективними та спільними творцями дигітальних медіа, які демонструють компетенції та спілкуються за допомогою динамічної розповіді, візуалізації даних та кураторства контенту [4].

Серед різновидів сучасних дигітальних технологій, які використовуються у навчальному процесі з іноземної мови, найбільш популярні *мультимедійні технології* (засіб комплексної взаємодії аудіо- та візуальних ефектів з використанням сучасних дигітальних технологій, що можуть інтегрувати в

процесі навчання текст, звук, графіку, зйомку, відтворення тощо [3]) *та програмні засоби навчання* (засоби, у яких відображена певна предметна галузь, у тій або іншій мірі реалізована технологія її вивчення, забезпечені умови для реалізації різних видів навчальної діяльності [2] традиційно відносять: системи комп'ютерного тестування студентів; системи навчального діалогу; комп'ютерні тренажери, що імітують професійну діяльність фахівців; бази даних різного типу і рівня; електронні підручники; віртуальні лабораторії та інші.

Отже, ефективність навчання іноземної мови можна підвищити через інтеграцію новітніх інформаційних веб-технологій та мультимедійних засобів навчання.

Розглянемо основні дигітальні технології, що використовуються у навчально-виховному процесі загальноосвітніх шкіл України для формування іншомовної соціокультурної компетентності у старшокласників:

1. Онлайн-курси мов: Наприклад, сайти такі як Duolingo та Rosetta Stone пропонують інтерактивні курси вивчення мов, які включають в себе відеоуроки, ігри та інші активності для покращення навичок розуміння та використання мови.

2. Відео та аудіо матеріали: YouTube та інші відеохости дозволяють вчителям та учням ділитися відео та аудіо матеріалами для вивчення мови та культури.

3. Онлайн-ігри та вправи: Ігри, такі як Kahoot, Quizlet та інші, дозволяють учням вчитися та перевіряти свої знання про культуру країн, де використовується вивчувана мова.

4. Проекти та взаємодія з учнями з інших країн: Google Hangouts та інші додатки для відеоконференцій дозволяють учням обмінюватися ідеями та досвідом з учнями з інших країн, що розвиває їх міжкультурні навички та допомагає збагачувати знання про культуру та мову інших країн.

5. Соціальні мережі: Facebook та інші соціальні мережі дозволяють учням взаємодіяти з носіями мови та іншими учнями з усього світу, що розвиває їх мовні та міжкультурні навички.

6. Віртуальні екскурсії: Віртуальні екскурсії, такі як Google Arts & Culture, дозволяють учням досліджувати мистецтво, архітектуру та історію різних країн, що допомагає розширити їх знання про культуру та історію країн, де використовується вивчувана мова.

7. Віртуальні проекти та співпраця: Різні віртуальні інструменти, такі як Google Docs та Slack, дозволяють учням співпрацювати між собою та з іншими учнями з усього світу над проектами, які вимагають використання іншомовних навичок та знань про культуру країн, де використовується вивчувана мова.

8. Цифрові книги та ресурси: Багато книг та ресурсів для вивчення іноземних мов доступні в електронному вигляді, що дозволяє учням з легкістю ділитися ними та доступатися до них з будь-якого місця та пристрою. Ці інструменти та ресурси допомагають учням вивчати мову та культуру країн, де вона використовується, в інтерактивному та забезпеченому технологіями середовищі. Вони забезпечують доступ до різних видів інформації та інтерактивних активностей, які покращують знання учнів та розвивають їхні мовні та міжкультурні навички [1].

Використання дигітальних технологій у сучасних шкільних реаліях – дієвий інструмент формування іншомовної соціокультурної компетентності старшокласників, який активізує розумову діяльність та мотивацію учнів до навчання іноземним мовам та культурі інших країн, а також дозволяє зробити навчальний процес привабливим та цікавим.

Література:

1. Лебедева О. Застосування інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні іноземних мов. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2020. 2(44). С. 193-198.

2. Лобода Ю.Г. Електронні засоби навчання: структура, зміст, класифікація. URL: <file:///C:/Users/User/Downloads/admin,+649-1980-2-RV.pdf>

3. Швачич Г. Г., Толстой, В. В., Петречук, Л. М., Іващенко, Ю. С., Гуляєва, О. А., Соболенко, О. В. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології: навчальний посібник. Дніпро: НМетАУ, 2017. 230 с.

4. Буртовий С.В. Хмарні технології в освіті: Microsoft, Google, IBM. URL: <http://oin.in.ua/osvitni-hmarymicrosoft-google-ibm-suchasni-instrumenty-formuvannya-osvitnoho-seredovyschanavchalno-doslidnytskoji-diyalnosti-ditej/> (дата звернення – 05.10.2022)

5. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127. URL: <https://doi.org/10.21744/lingcure.v5nS4.1571>

Качуровська Юлія

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Фальштинська Ю.В., канд. пед. наук

TEACHING SPEAKING THROUGH STORYTELLING

There are four skills in English that students need to acquire: speaking, reading, listening. Speaking is one of the skills that has to be mastered by the ESL students. In addition, speaking is a process of conveying ideas and feelings and sharing them orally. Speaking is considered to be the primary method of gaining new knowledge and having access to alternate explanations and interpretations in academic contexts.

In a speaking classroom, Brown outlines six forms of oral production that students are supposed to engage in. Depending on the demands of the learners, the tasks to teach oral speaking are not always done sequentially but rather individually or in conjunction with one another.

- **Imitative.** Students can mimic a word, phrase, or intonation to do this type of speaking performance. It takes relatively small amount of class speaking time, or what Brown refers to as "human tape recorder" speech, where students can work on intonation or focus on a particular vowel sound. Practice drills are provided so that students may perfect them.
- **Intensive.** This type of speaking goes beyond imitation by requiring students to take the initiative to create brief oral language segments on

their own. The purpose of this is to give students the chance to practice some phonological or grammatical elements of language.

- **Responsive.** Students at this stage produce language in the form of succinct responses to queries or comments posed by the teacher or other students.
- **Transactional.** The goal of the oral language used by the students is to exchange or transmit specific information. It goes beyond responsive language in length. This type of language is conversational in nature.
- **Interpersonal.** Students use this oral language to uphold their social connections. This terminology tends to be used in casual settings like personal interviews.
- **Extensive or Monologue.** Speeches, oral presentations, and storytelling or narration all fall under the category of oral language production in this performance. It is more formal and can be planned or spontaneous [1, p. 285].

Storytelling, which is actually the oldest form of education, is a useful strategy to use with students who are learning to speak English. Tales have long been used by cultures all over the world to transmit their values, customs, and history to next generations. Readers' minds are opened and their imagination is captured by stories. As a result, any lesson that is taught after the tale is probably going to be far more effective [5, p. 33].

Kieran Egan states that storytelling is an oral activity to grab audience's attention by using multisensory stirring emotion of an event in a story, it involves improvisation in telling story, facial gestures, and body movement [2, p. 18]. In another theory, Andrew Sparkes says that story telling is an oral activity where language and gestures are used in a colourful way to create scenes in a sequence however, storytelling consists of more than just storytelling [4, p. 23].

As explained by Haven:

- Storytelling is a strong and effective element in an effort to improve and develop the four major language skills (reading, writing, listening, and speaking);
- Information (both concepts and facts) is better and longer remembered when presented in a story form;
- Storytelling is a strong and effective interdisciplinary, cross-curriculum teaching;
- Positive storytelling motivates students to learn. The stories focus the attention of students and learners to continue related studies;
- Storytelling is effective in building students' self-confidence and self-esteem;
- Storytelling effectively engages and develops better imagination and creativity skill;
- Storytelling creates empathy and a sense of connectedness;
- Storytelling enhances analytical and problem-solving skills;
- Storytelling creates valuable links to society and cultural heritage [3, p. 56].

All in all, storytelling is the original method of instruction and has the capacity to develop emotional intelligence while also assisting a child to understand the human nature. Additionally, by expanding learners' vocabularies and exposing them to new language structures, it fosters language development. Moreover, storytelling boosts confidence-building, language-skill development, speaking and listening proficiency, motivation and engagement among the pupils. Storytelling can provide a motivating and low anxiety context for language learning which is meant to help the teacher as a storyteller to prepare a storytelling performance for the students.

References:

1. Brown Douglas. Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy. Third Edition. San Francisco: Pearson Longman ESL, 2011. 569 p.

2. Egan Kieran. *Teaching as Storytelling: An Alternative Approach to Teaching and Curriculum in the Elementary School*. Third edition. Chicago, 2014. 132 p.

3. Haven K. *Super simple storytelling: a can-do guide for every classroom, every day*. Englewood, Colo.: Teacher Ideas Press, 2000. 258 p.

4. Sparkes Andrew. The effectiveness of storytelling on adult learning. *Journal of Workplace Learning*. 2015. Vol. 24 Issue: 6. P. 21-43.

5. Stanley, N., Dillingham, B. *Performance Literacy Through Storytelling*. Gainesville, FL: Maupin House Publishing, 2017. 136 p

Kisil Viktoriia

Southeast Missouri State University, Cape Girardeau,
Public School District (USA)

Scientific supervisor: Dr. I. Ustinova

**WIDA ACCESS AND SCREENER TESTS: IDENTIFICATION AND
LANGUAGE PROFICIENCY ASSESSMENT TOOLS
FOR ELS IN THE MISSOURI PUBLIC SCHOOLS**

With the increasing number of immigrants, the number of English as a Second Language Learners (ELs) has significantly grown all over the United States. Meanwhile, Missouri is one of the fastest-growing states for the number of EL students. The statistic shows that over the last few years, the total number of ELs in the public school system of Missouri has grown by over 200-300 percent (*Home: Missouri Department*). According to the official data provided by WIDA, it reaches up to 34 000 students, which makes up about 4% of the total student population in public schools of MO (*Missouri*).

Generally, an EL student is a multilingual person who might have a different background, in one way or another, is being exposed to one or more languages other than English on a regular basis. The ELs are a diverse group. According to the law in Missouri, there are a few steps that need to be taken before a student is a potential EL. The first step is finding out whether the new-enrolled child falls under one of the

following criteria: immigrant, was born outside of the US, their native language is other than English, comes from an environment where a different language than English is dominant or used. In order to learn this specific information, the local EL specialist will refer to The home language survey (HLS) that parents complete while enrolling their child. After the child is identified as a potential EL, a valid and reliable assessment must be administered to define if they are EL (*TOOLS AND RESOURCES*). In MO, the educators have a 30-day window to identify the student after arrival. (*Home: Missouri Department*).

In the State of Missouri, the WIDA Screener is a proper tool for identifying ELs. (*Missouri*) The WIDA Screener is the assessment that measures students' English language proficiency to help educators determine English Learners. This assessment is valid on levels K-12 and can be administered at any point during the school year. WIDA Screener is available in both paper and online formats. It assesses the student in four language domains, such as Listening, Reading, Writing, and Speaking. The Online Screener is scored by the system, while the Paper Screener is scored by trained raters, and Kindergarten Screener is scored by the test administrator locally. The proficiency level score report includes the score separately for each language domain and three composite scores, such as Oral Language, Literacy, and Overall scores (*WIDA Screener*). The results of the assessment will determine whether the student is an EL.

After the student is identified as an EL, they may receive the services provided by the local EL specialist. For the purpose of managing and supervising the growth of EL students, there is another assessment used in MO, which is called WIDA ACCESS for ELLs. This is a summative English language proficiency assessment used to measure ELs' language progress. The test is mandatory for all identified ELs on the levels from Kindergarten through 12th grade to be taken annually during the testing window established by the State of Missouri. The WIDA ACCESS assesses students in four areas, such as Listening, Reading, Writing, and Speaking, and can be administered both online or on-paper forms. The way of administering the test depends on the grade level and specific needs of the student (*ACCESS for ELLs*). In

the state of Missouri, the EL student can be exited from the EL program after achieving 4.7 out of 6 overall scores based on WIDA ACCESS; however, their academic progress is monitored by an EL specialist over the next two years.

All the materials used for WIDA Screener and WIDA ACCESS are secure and not available to the public. The materials must be securely locked and be used only for test purposes. The test administrator is required to complete the set of training suitable to the level grade they are working with.

The scores from both WIDA Screener and WIDA ACCESS are used by the content teacher and EL specialists to create an Individual Plan to support students in the language development process. Since it is law in MO that EL students should equally participate in the learning process using the same content as their peers but relevant to their level of language proficiency, the results of the WIDA assessments are also used to personalize the modifications and accommodations applied to the content materials that the EL is working with.

To sum up, WIDA Screener and WIDA ACCESS are the language proficiency tools to identify and monitor the ELs in the state of Missouri that are mandatory for students in grade level K-12, if their HLS marks the areas that indicate that the specific student is a potential EL. Both of the WIDA assessments used in MO assess students in four language domains, such as Listening, Reading, Writing, and Speaking, and provide the scores according to the domains as well as the overall score that is used by the teachers and EL specialists to support the EL during the learning process.

Конопенко Аліна

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Прадівлянна Л.М., канд. філол. наук

**КРЕАТИВНЕ ПИСЬМО І ЙОГО МІСЦЕ У НАВЧАННІ
АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ**

Опанування письмовим мовленням нині є одним із найважливіших складових прагматичних цілей навчання іноземної мови в школі. Цей феномен пов'язаний, в першу чергу, з широким впровадженням у повсякденне та професійне життя людини сучасних інформаційних технологій, з необхідністю використовувати їх як засоби обміну інформацією з метою особистої та соціальної взаємодії в рамках міжкультурної комунікації.

Однак найчастіше даному аспекту приділяється недостатня увага в освітньому процесі. Крім того, вчителі часто зосереджуються на окремих видах письмових текстів, а саме на функціональному та академічному письмі (написанні листів та есе), ігноруючи креативне. Такий вибір зумовлений прагматичними завданнями, які стоять перед ними, а зокрема бажанням підготувати учнів до випускних іспитів. Проте, на думку Г.М. Гич, форма та навчальний потенціал писемного мовлення більш варіативні, і навчання письма може значною мірою сприяти успішному формуванню всієї комунікативної компетенції, зокрема і розвитку креативності [2, с.188].

Також варто підкреслити, що навчання та особистісний розвиток сучасного школяра можливі лише у тому випадку, якщо навчальна діяльність емоційно забарвлена. Як відомо, велике значення при організації процесу вивчення іноземної мови грає мотивація вчення. Вона сприяє активації мислення, викликає інтерес до виконання тієї чи іншої справи. Інтерес є головною рушійною силою пізнавальної діяльності. Найбільш сильним мотивуючим фактором є прийоми навчання, що задовольняють потребу учнів у новизні матеріалу, що вивчається, і різноманітності виконуваних вправ. Як зазначає О. Гладка, використання різноманітних нестандартних прийомів навчання сприяє закріпленню мовних явищ у пам'яті, створенню більш стійких зорових та слухових образів, підтримці інтересу та активності учнів [3].

Серед таких нестандартних прийомів навчання іншомовної компетенції можна виділити застосування технік, в основі яких залучені засоби виразності, серед них – метафора.

Як зазначає Л. Окунькова, метафора сприяє реалізації зворотного зв'язку між учнями та вчителем, вона забезпечує розуміння учнем процесів та сутності явищ, що відбуваються у мові та культурі. Метафора є основою для створення мовного середовища, пронизує все спілкування, полегшує розуміння і робить процес комунікації більш дієвим, а її використання в писемному мовленні сприяє розвитку креативності та є основою створення креативного письма [5, с.192].

Креативне письмо можна розглядати як будь-який тип письма, який є оригінальним. Як правило, його можна визначити за акцентом на оповідальному мистецтві, зосередженні уваги на таких елементах, як розвиток персонажа, оповідання та сюжет. У цьому сенсі креативним письмом технічно можна вважати будь-який твір, який не пов'язаний жодними стандартними умовами [1, с.16].

Таким чином, метафора займає одне з пріоритетних місць у вирішенні розвивальних, виховних, навчальних та освітніх завдань при навчанні іноземної мови [4]. Згодні з думками вчених-дослідників, метафора – основа для створення мовного середовища, і як прийом навчання в діяльності вчителя іноземної мови покликана сприяти підвищенню мотивації учнів та розвитку у них метафоричного мислення.

Література:

1. Антонова О. Є. Сутність поняття креативності: проблеми та пошуки. Теоретичні і прикладні аспекти розвитку креативної освіти у вищій школі: монографія / за ред. О. А. Дубасенюк. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. 41с.

2. Гич Г.М. Сторітелінг як інноваційна методика формування мовної компетентності. *Науковий вісник Миколаївського університету ім. В.О. Сухомлинського*. 2015. № 4. С.188-192.

3. Гладка О. В. Навчання креативного письма на заняттях з іноземної мови як засіб формування комунікативної компетенції студентів. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/268533593.pdf> (дата звернення 4.04.22)

4. Ігнатова, О. М. Траєкторія професійного розвитку вчителя іноземних мов: європейський досвід Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5 : Педагогічні науки : реалії та перспективи : зб. наук. праць / Міністерство освіти і науки України, Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. – Київ : Видавничий дім «Гельветика», Спецвипуск. Том 1. С. 100-105. DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.spec.1.19>

5. Окунькова Л.О. Карасова Д.А., Окунькова Є.О. Креативне письмо як ефективний спосіб індивідуального навчання англійській мові. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: Філологічні науки*. 2020. №3 (334) лютий. С.191-195.

Kopytko Bohdana

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Dovhaliyk T.A., PhD

TYPES OF ONLINE TOOLS AND ACTIVITIES FOR TEACHING ESL VOCABULARY IN SENIOR CLASSES

ESL vocabulary acquisition can sometimes be a challenging task for senior class students. ESL teachers should not only introduce new words but also ensure that students understand and retain them in long-term memory. The traditional classroom-based approach may not always be sufficient to facilitate the learning process. Fortunately, the development of digital technologies has opened up new avenues that can provide a range of innovative activities to engage students and enhance their vocabulary skills.

Among the best tools for comprehending and integrating lexical material are vocabulary quizzes. This cognitive activity can help students to generate information, resulting in long-term learning [4]. Moreover, it stands as an effective way of assessing the understanding of newly acquired vocabulary. Online tools like Kahoot, Quizlet, and Socrative offer a wide range of quizzes, games, and activities that can be used to help reinforce the vocabulary learned [5]. These platforms allow students to

interact with the material in a fun and interactive way, making the learning process more enjoyable.

As to some other resources, word clouds can be used to visually represent vocabulary words. Word cloud websites such as Wordle, Tagul, and Word It Out enable users to produce word clouds with various shapes, sizes, and colors. Students can use these to identify and group similar words, generate synonyms and antonyms, and explore the relationships between different vocabulary words [1].

Another productive way of learning new words is to explore them through different video materials. The option of navigating videos, such as pausing, rewinding, and repeating makes it possible for learners to analyse language in terms of phonology, semantics, syntax and pragmatics [3]. Online video platforms like YouTube and TedTalk offer a range of vocabulary videos that use animation, songs, and other visual aids to teach vocabulary in a memorable and effective way. Teachers can also create their own vocabulary videos using online tools such as PowToon, Animaker, iSLCollective, and Moovly.

Furthermore, podcasts are a great way to help students improve their listening and vocabulary skills. There are many English language learning podcasts available online, such as ESLPod, All Ears English, and English as a Second Language Podcast. These podcasts cover a range of topics and offer explanations of new vocabulary words in context, helping students to understand the meaning and usage of new words. Positive attitudes toward and higher motivation for using podcasts can lead to students' better learning [2].

It is also important not to forget about the entertaining part of learning. Here vocabulary games can be of great assistance in reinforcing students' vocabulary skills. The benefits of such gamification include enhancing motivation, developing positive attitudes, better cognitive achievements, and performance in activities [6]. Online platforms like Bamboozle, Wordwall, and Memrise give a variety of games and activities that can be used to help students learn new vocabulary. These games include flashcards, matching games, and fill-in-the-blank activities.

Lastly, online discussion forums can be used to encourage students to use new vocabulary in context. Platforms like Edmodo, Google Classroom, and Moodle allow teachers to create discussion forums where students can share their opinions, ideas, and experiences using new vocabulary words. Teachers can also help students develop their vocabulary skills providing feedback and correction.

In conclusion, integrating web technologies into senior-level ESL vocabulary lessons delivers a number of interactive and beneficial tasks that boost students' vocabulary abilities. There are many sources that teachers can use, including word clouds, quizzes, word games, podcasts, and internet discussion boards. However, the use of these online tools should not replace conventional teaching techniques; rather, they should be used in conjunction to give students more opportunities to interact with the material being covered.

References:

1. Глазунова Т. В., Довгальок Т.А., Лісниченко А. П., Теклюк Г. П. Використання інфографіки як засобу навчання англomовного усного мовлення на початкових курсах мовних спеціальностей. Наукові записки ВДПУ ім. М. Коцюбинського. Серія "Педагогіка і психологія". Вінниця : ВДПУ, 2021. Вип. 67.
2. Farshi N., Mohammadi Z. *Use of Podcasts in Effective Teaching of Vocabulary: Learners' Attitudes, Motivations and Limitations*. 2013. Vol. 3. No. 8. P. 1381-1386.
3. Gregis R. A., Carvalho A. P. *Using Videos for Vocabulary Improvement in English Classes as an Additional Language*. 2018. Vol. 1. No 1. P. 210-225.
4. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127. <https://doi.org/10.21744/lingcure.v5nS4.1571>
5. Sanchez M. J.. *Using Quizzes to Assess and Enhance Learning of English as a Foreign Language*. 2017. Vol. 30. No 1. P. 325-341.
5. Yaccob N. S., Abd. Rahman S. F. *Gamifying ESL Classrooms through Gamified Teaching and Learning*. 2022. Vol. 8. No 1. P. 177-191.

Кулик Катерина

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Грачова І.Є., канд. філол. наук

ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У 10-11 КЛАСАХ:

ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Вивчення фразеологічних одиниць є важливою складовою вивчення мови, особливо на рівні старшої школи. Відомо, що фразеологізми складають значну частину словникового складу будь-якої мови, і їх вивчення дозволяє збагачувати словниковий запас учнів і вдосконалювати їх мовну компетенцію. Проте процес вивчення фразеологічних одиниць в 10-11 класах є доволі складним, потребує детального аналізу та займає багато часу, як в учителів, так і учнів. Перед усіма учасниками освітнього процесу ця тема ставить свої виклики, які потрібно долати спільними зусиллями вчителів, методистів та учнів.

Викладачі-практики часто визнають велику проблему студентів перших курсів факультетів іноземних мов, тобто вчорашніх одинадцятикласників – бідність фразеологічних знань та уникнення фразеологічних одиниць у мовленні. Цей недолік особливо помітний через те, що англійська мова відрізняється великою кількістю фразеологізмів, які відображають культуру, народну творчість і побутове життя носіїв мови [2, с. 52]. Дана проблема пов'язана не тільки із учительськими навиками викладання чи планування курсу, але й матеріально-технічним забезпеченням – наявністю відповідних підручників, прямим і постійним доступом до мережі Інтернет, можливістю використовувати додаткові ресурси [3].

Оскільки підручник є основним джерелом інформації та нового матеріалу, то основа тієї чи іншої теми має бути повноцінно висвітлена у них. Серед підручників, які рекомендовані Міністерством освіти і науки України для вивчення англійської мови є такі: Англійська мова (10-й рік навчання, рівень стандарту) (підручник) Карп'юк О.Д., Англійська мова (10-й рік навчання) (підручник) Морська Л. І., Англійська мова (11-й рік навчання) (підручник)

Карп'юк О.Д., Англійська мова (11-й рік навчання, рівень стандарту) (підручник) Нерсисян М.А. Серед цих основних та найпоширеніших підручників лише в останньому окремо виділено низку фразеологічних одиниць, які будуть вивчатися у кожній темі. В решті підручників, ідіомам зовсім не відведено місця, або ж вони поєднані з іншими лексичними одиницями і жодним чином не виділяються [1].

Іншим недоліком, на який варто звернути увагу – відсутність окремої методики з навчання фразеологічних одиниць, яка б повністю задовольняла потреби старшокласника закладу загальної середньої освіти. Звичайно, вчитель не може приділяти час вивченню фразеологічних одиниць на кожному уроці, але учні повинні чітко розуміти, яку саме тему вони вивчають, що означають ті чи інші ідіоми, коли і як вони можуть бути використані в реальному комунікативних ситуаціях.

Проведене опитування у одному із закладів загальної середньої освіти м. Вінниці показало, що значна частина учнів, не може пояснити, що таке фразеологізм. 50% опитуваних не знають такого поняття, як ідіома і не можуть навести її приклади. Усі здобувачі освіти змогли навести приклад фразеологізмів українською мовою, а от із тим самим завданням англійською мовою впоралися тільки 41%.

Судячи із такої статистики, можемо зробити висновок, що існує висока необхідність у розробленні спеціальної методики, яка буде включати у себе комплекс вправ для якісного вивчення фразеологічних одиниць. Щоб навчитися використовувати фразеологізми, необхідно вивчати їх структуру і значення, а також враховувати фонетику, лексикологію та граматику. Спочатку рекомендується вивчати фразеологічні одиниці, що належать до фразеологічного ядра, оскільки вони найбільш вживані і надають мові особливої принадності та виразності. Крім вивчення лексичних значень фразеологізмів на практичних заняттях, їх можна використовувати для ознайомлення з синтаксисом на прикладі зіставлення фразеологізмів зі словосполученнями. Врахування психолого-педагогічних особливостей учнів, їх віку, кількості і чисельності

групи, кількості навчального часу і інших «мінливих» методико-дидактичних параметрів є дуже важливими в будь-якій конкретній методиці навчання [4, с. 140].

На даний момент вже існує низка вправ і методів для вивчення та практики фразеологізмів, однак окремо, вони несуть мало користі: з'єднайте ідіому з її значенням; замініть слова, подані жирним шрифтом, поданими у списку фразами; заповніть пропуски фразами, поданими у списку; переписіть наступні речення використовуючи слова, подані жирним шрифтом; метод «Phrasal fork»; метод «Replacement» [4, с. 141].

Отже, вивчення фразеологічних одиниць сприяє вдосконаленню лексико-граматичних навичок, удосконалює комунікативні здібності учнів, розвиває культуру мовлення. Проте проблеми, які можуть виникнути під час вивчення ідіом, такі як складність засвоєння, розуміння та використання в контексті, також відзначаються. Подальші перспективи можна вбачати у створенні методики навчання фразеологічних одиниць, яка буде складатися не з окремих вправ та методів, а їх логічної послідовності та комплексу для повноцінного засвоєння фразеологізмів.

Література:

1. Англійська мова (11-й рік навчання): підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти. Рівень стандарту / за загальн. ред. М. А. Нерсисян. К. : ТОВ «Видавництво «Перун», 2019. 192 с.

2. Гордієнко К. О. Методика викладання у навчанні іншомовних фразеологічних зворотів студентів факультету іноземних мов. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2018. №37. С. 51-54.

3. Кравченко Т., Іщук Н., Грачова І. Використання відеоматеріалів на заняттях ІМПС для розвитку навичок професійно орієнтованої дискусії // Сучасні дослідження з іноземної філології. Збірник наукових праць. Випуск 1(19). Відп. ред. Фабіан М.П. Ужгород: Видавничий дім "Гельветика". 2021. С. 230-239.

4. Лаврухіна В.Л. Використання фразеологічних одиниць у викладанні англійської мови як один з аспектів формування соціокультурної компетенції. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2021. №47. С.138-142.

Курганюк Юлія

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Дмитренко Н.Є., доктор пед. наук

**РОЛЬ ФОРМУВАННЯ «М'ЯКИХ НАВИЧКОК»
УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ
У ПАРАДИГМІ СУЧАСНИХ КОНЦЕПЦІЙ**

Сучасні тенденції стрімкого соціально-економічного розвитку суспільства і технологій зумовлюють зміни ринку праці та вимог до потенційних працівників. Окрім професійних навичок, роботодавці також звертають неабияку увагу на те, що зазвичай називають «м'які» чи «гнучкі» навички.

Дедалі важливішими стають не так звані “hard skills”, тобто вузькопрофільні знання, а загальні м'які навички (від англ. soft skills) при володінні яких є можливість знайти роботу практично в більшості сучасних компаній. Щороку публікуються списки зникаючих професій, як наприклад у статті “Top 20 disappearing jobs” журналу Forbes серед яких представники мануальної та фізичної праці, такі як сортувальники пошти, касири тощо [1]. У сучасній ситуації до групи ризику потрапляють так звані точково-орієнтовані здобувачі освіти, які навчаються за старою системою. Ось чому підхід до освітнього процесу потребує серйозних змін.

Вступ до програми з іноземної мови для старших класів, концепції Нової української школи (НУШ) та профільного навчання можуть бути сприйняті як три окремих, але взаємопов'язаних концепції, які спрямовані на покращення навчального процесу в Україні [3].

Концепція Нової української школи спрямована на трансформацію освітнього процесу, зокрема на впровадження компетентнісного підходу до навчання, розвиток критичного мислення та розвиток соціальних навичок учнів. Ця концепція передбачає створення більш гнучкого та індивідуалізованого освітнього процесу, який дозволяє учням вільніше обирати свій навчальний шлях та розвивати свої індивідуальні здібності [3].

Вступ до програми з іноземної мови для старших класів розроблений з метою підвищення якості викладання іноземної мови в школах. Програма передбачає більш інтенсивне вивчення іноземної мови, зокрема, збільшення часу для практичної мовленнєвої діяльності, а також розвиток умінь аудіювання, читання, говоріння та письма. З метою досягнення цих цілей, програма включає в себе різноманітні методи навчання та оцінювання.

У програмі з іноземної мови для старших класів передбачено використання різних методів навчання, які дозволяють розвивати м'які навички учнів. Наприклад, рольові ігри, проекти, дискусії, спільна робота в групах та інші методи сприяють формуванню навичок комунікації, співпраці, критичного мислення тощо. Використання таких методів сприяє не лише навчанню іноземної мови, але й розвитку учнів як особистостей.

В перспективі профілізації освітнього процесу, а саме профільного вивчення англійської мови, ефективно розвивати такі "soft skills" як вміння вирішувати питання, працювати в команді, аналізувати інформацію та відстоювати власну думку між однокласниками. Саме тому формування м'яких навичок учнів профільних класів на уроках англійської мови є невід'ємною частиною сучасної методики, адже вони розвивають особистість здобувачів освіти, забезпечують міжкультурними знаннями та допомагають у подальшому зростанні.

Література:

1. Top 20 disappearing jobs. Видавництво Forbes, 2013. URL: <https://www.forbes.com/pictures/lmj45ighg/top-20-disappearingjobs>

2. Гуца Г. Місце і роль іноземної мови в формуванні soft skills. *Soft Skills – невід’ємні аспекти формування конкурентоспроможності студентів у XXI столітті*. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2020. С. 28–31.

3. Концепція «Нова українська школа» URL: <https://nus.org.ua/>.

Lazukova Aliona

Vinnitsia M. Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific Supervisor: Glazunova T.V., Candidate of Pedagogical Sciences

LEXICAL APPROACH OF MICHAEL LEWIS: AN INNOVATIVE APPROACH IN LANGUAGE TEACHING

In 1993 the famous English linguist Michael Lewis created a new method of learning a foreign language, which aimed at facilitating vocabulary acquisition and was based on the theory of collocation and idiomaticity of lexical units. Michael Lewis believes that collocation of lexical items is a way of a natural combination of words in speech. If collocation is the way in which words are combined in speech, then collation is the way in which words are consistently connected to a specific and fixed grammatical pattern. In most cases, collocations and collations are combined in lexical structures, which, according to Michael Lewis, is an indicator of their widespread use in speech [2].

The indicator of the compatibility of lexical units with other lexical units depends on their frequency. The greater the overall frequency of a word, the greater the zone of its connectivity with other lexical units in speech, which means high variability and the number of models of which this word is an element. Little-used and multi-meaning words possess a smaller zone of combination with other words in speech [1].

The standard approach to the study of language divides it into grammar (the structure of language) and lexicon (lexical units), but Michael Lewis considers the conventional view of language to be false, according to which it consists of grammatical structures filled with lexical units. He questions the traditional linguistic

dichotomy "lexis - grammar" and claims that language consists of lexical units (lexical chunks).

Lexical associations are linguistic phenomena that represent semi-stable and stable lexical structures. Lexical associations include collocations, idioms, constant expressions and phrasal verbs [1].

The introduction of the lexical method does not cause radical changes in the methodology of teaching a foreign language, and its implementation in the educational process can be almost imperceptible. Despite this, these changes lead to a cumulative effect, which, in turn, ensures the students' rapid assimilation of lexical structures.

Michael Lewis distinguishes four categories of lexical combinations of words: words, phrases, semi-regular expressions and regular expressions.

1) Words. In terms of the number of lexical units, the first category is the most numerous. It consists of lexical units, which are full-valued words, while any change in them leads to a completely different meaning of the statement. For example, the words "salt" or "sugar", when choosing one or another word of the sentence "Could you pass some salt/sugar please?" acquires a completely different meaning. There is a small lexical group in terms of the number of units, which is between the category of words and other multi-word categories [2].

2) Word combinations. Collocations belong to the second category of words. The term "collocation" can be translated into Ukrainian as phraseology, a phraseological unit, or a stable phrase. Since the term "collocation" does not always mean that the lexical unit is phraseology, we suggest using the term collocation. A phrase is an expression that consists of two or more full-meaning words that, due to repeated use in speech, are syntactically linked and used together depending on the context. For example: "make a mistake", "miss the bus" and so on [3].

3) Partially set expressions. A semi-regular expression is an expression in which part can be replaced by another word or phrase. Partially fixed expressions are widely used in written and spoken speech. Michael Lewis distinguishes five categories of given expressions. Partially fixed expressions that allow a minimal

change of lexical chunks: "It's / That's not my fault." Conversational sentences with a minimal gap for variations of lexical chunks in the expression: "Could you pass ... , please?". Expressions with a gap for variations of only certain lexical chunks: "Hello. Nice to see you. I haven't seen you + an expression indicating the time and using the prepositions for or since." Advanced expressions, such as expressions for an official letter or the introductory phrase of an academic work: "In this paper we explore ...", "Firstly ...; Secondly ...; Finally ... » [3].

4) Set expressions. A set expression is an expression that does not undergo changes and variations. Most set expressions are phraseological in nature and are quite short in size. Much of what we say and what we write consists of fixed expressions. For example: "first things first", "many happy returns" and so on.

The most important learning strategy in the lexical method is to learn to notice word combinations and lexical associations, to highlight them in speech. First, students must realize that language consists of lexical structures that must be distinguished in speech. Language learners should also focus on acquiring and using frequent multi-word phrases and chunks rather than individual words, which promotes fluency and real-life character of communication.

References:

1. Lewis M. The lexical approach: The state of ELT and the way forward. Hove, England: Language Teaching Publications, 1993. 24 p.

2. Lewis M. Learning in the lexical approach. *Teaching collocation: Further developments in the lexical approach*. Hove, UK: Language Teaching Publications, 2000. P. 155-185.

3. Lewis M. There is nothing as practical as a good theory. *Teaching Collocation: Further Developments in the Lexical Approach*. Hove: Language Teaching Publications, 2000. P. 10-27.

Лапатанова Вікторія

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

РОЛЬ ВІРТУАЛЬНИХ ІНСТРУМЕНТІВ У ФОРМУВАННІ МОТИВАЦІЇ УЧНІВ ДО РОЗШИРЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ

До ключових навичок, необхідних для успішного вивчення іноземної мови, належить постійне поповнення словникового запасу. Багато учнів мають труднощі у процесі вивчення нової лексики через недостатню практику та занадто теоретичний підхід до вивчення мови.

Віртуальні інструменти можуть бути корисними для підвищення мотивації учнів до вивчення нових слів за допомогою ігрових елементів, які забезпечують ефективну та цікаву форму навчання. Отже, віртуальні інструменти – це програмні засоби, що використовуються в мережі Інтернет та на різних електронних пристроях, щоб сприяти ефективному здійсненню певних дій або процесів. Це можуть бути різноманітні програми, додатки, сервіси, онлайн-інструменти та інші засоби, які дозволяють користувачам ефективно працювати з інформацією та виконувати певні дії в Інтернеті. Віртуальні інструменти можуть включати в себе електронні словники, онлайн-перекладачі, програми для навчання англійської мови та інші подібні засоби, а також можуть стати ефективним доповненням до традиційних методів та забезпечити можливість вивчення нових слів на різних рівнях складності, що сприятиме формуванню мотивації учнів до навчання та досягнення нових успіхів [2, р. 116-117]. Крім того, використання віртуальних інструментів може допомогти учням більш ефективно запам'ятовувати нові слова, що також може мати позитивний вплив на їх мотивацію до навчання [1, с. 56-57].

Низка сучасних досліджень присвячена тому, які стратегії та методи навчання сприяють підвищенню мотивації учнів у процесі вивчення EFL (English as a Foreign Language). Наприклад, С. Мейнард (S. Maynard) стверджує, що школи відіграють значну роль у пошуку способів, якими можна заохотити дітей до більш інтенсивного читання, навіть у вільний від навчання час. Учні віком від семи до дванадцяти років, які більше читають, отримують від цього

задоволення і покращують свої навички. Вчителі, які включають читання в заняття EFL, заохочують учнів до читання як в класі, так і вдома, а це покращує їхні навички грамотності [4]. Учні більш комфортно проводять час, сидячи перед екраном та переглядаючи веб-сторінки, ніж читаючи книжку. Вони вже не можуть зосередитись достатньо, щоб дочитати книгу до кінця. Читання електронних книг стає більш популярним, оскільки цифрові технології стають привабливішими для учнів, які не люблять використовувати друковані матеріали. Нові технології стають все більш популярними серед читачів та навіть змінюють спосіб читання. Учні все частіше вибирають електронні книги (e-Books) замість друкованих книг [2, p. 123-124].

Роль вчителя у створенні мотиваційної атмосфери на уроках, присвячених вивченню нової лексики засобами віртуальних інструментів визначається кількома факторами. По-перше, вчитель повинен мати достатній рівень компетентності у використанні віртуальних інструментів для вивчення слів, щоб бути в змозі допомогти учням ефективно використовувати їх. По-друге, вчитель повинен мати знання про індивідуальні потреби та інтереси учнів, щоб використовувати відповідні віртуальні інструменти та матеріали для мотивації кожного учня окремо.

Отже, одним з головних завдань вчителя є створення позитивної атмосфери на уроці, яка спонукає учнів до активної участі у процесі вивчення нової лексики. Для досягнення цієї мети, вчитель може використовувати різні методи та стратегії, зокрема: використання цікавих та актуальних тем для вивчення нових слів; використання інтерактивних технологій та ігор для вивчення слів; пошук відео- та аудіоматеріалів для вивчення слів; залучення учнів до спільної роботи та обговорення нових слів у парах або групах. При цьому, вчителю слід враховувати індивідуальні особливості кожного учня, їх рівень знань та інтереси. Він повинен забезпечувати диференційований підхід до вивчення слів, використовуючи відповідні віртуальні інструменти та завдання для кожного учня окремо.

Література:

1. Скакун М., Матіюк Д. Підвищення мотивації студентів до вивчення німецької мови та формування готовності до неперервної освіти за допомогою сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та мультимедійних засобів. *Актуальні питання вивчення германських, романських і слов'янських мов і літератур та методики викладання іноземних мов : матеріали Всеукр. наук. конф. / ДНУ ім. В. Стуса. Вінниця, 2018. С. 56-59.*

2. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*. 5 (S4). P.114-127.

3. Lazarenko, N. & Ihnatova, O. (2022). Pandemia a transformacja cyfrowa. Wyzwania dla szkolnictwa wyższego. *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J–Paedagogia-Psychologia*, 35 (1). P. 7-17.

4. Maynard, S. (2010). The impact of e-Books on young children's reading habits. *Publishing Research Quarterly*. 26 (4). P.236-248.

MamchurTetiana

Vinnytsia M.Kotsiubynskyi State Pedagogical University

Scientific advisor: Lebedieva N.A., Candidate of Pedagogical Sciences

THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE FORMATION OF GRAMMATICAL COMMUNICATIVE COMPETENCE

A sufficient number of situations and their variability contribute to the formation of flexibility. Only if grammatical skills have these qualities, they will be able to provide language skills with the properties of productivity, dynamism and literacy, which is the basis of the student's speech activity. The methodological component in the content of teaching the grammatical side of speech involves the formation of students' independent work skills and the skills of interaction with other students at all stages of working on grammatical material. Let us briefly describe these stages.

At the familiarization stage, new grammatical material is introduced, its formal signs, meaning, function in the linguistic context and peculiarities of use are revealed,

comprehension control and initial consolidation are ensured [1, p. 60]. In other words, at the familiarization stage, work is carried out on the linguistic component of the content of the grammatical side of the foreign language, when students get to know the rules, record theoretical information in writing. After discussion and careful analysis, the rules are applied in practice, in linguistic analytical exercises. As we can see, the deductive method of studying grammatical material prevails in schools: from the rule to the actions of application and consolidation. Moreover, during the performance of all types of exercises, students constantly have to refer to the rules in order to understand their mistakes or to explain mistakes in the use of this or that grammatical phenomenon to their friends. At the stage of forming grammatical skills, students are expected to develop the ability to reproduce the studied phenomenon relatively accurately in situations typical for its functioning by varying the conditions of communication, which require adequate grammatical design of the statement.

In a foreign language lesson, the interactive whiteboard is a compositional center that creates prerequisites for organizing collective activities, and this is its advantage over educational work on a personal computer, which is usually built according to the individual principle: everyone reviews the material individually and performs his own version of the test or practical task, controls the correctness of execution in the same way as a computer program. The interactive blackboard allows you to answer questions near the blackboard, and collectively discuss the researched problems [2]. A foreign language teacher, working with an interactive whiteboard, can explain a new topic to the whole group, organize a face-to-face survey, can call one or two students to the blackboard so that they show knowledge of the theoretical material, which should then be commented on, and in case of an incorrect answer, organize a discussion, after which it is possible to demonstrate the correct solution of a grammar or language task by opening the message text of the slide. Thanks to the interactive whiteboard, it becomes possible to combine the capabilities of the computer with the advantages of traditional teaching tools [3].

Reports, abstract articles, analyzes of poetic and prose texts, works, research work can be presented as a product of students' project activities in foreign language

lessons. The final product can also be a multimedia presentation, which is successfully used in foreign language lessons [3].

In the process of using the listed interactive methods of work in foreign language classes, students become active participants in the educational process, learn to use various sources of information, and apply it in practice.

Literature:

1. Полікарпова Ю.О. Сучасні тенденції у викладанні англійської мови в Україні. *Народна освіта*. 2017. Випуск 2. С. 60-65

2. Ihnatova, O., Lazarenko, N., Zhovnych, O., Melnyk, K., & Napchuk, Y. (2021). Positive aspects and difficulties of teaching foreign languages in the blended learning course during COVID-19 pandemic. *Laplace Em Revista*, 538-547.

3. Innovative learning technologies in modern school URL: http://www.socialscience.com.ua/journal_content/263/cd3fb6ced694e820d6628f476500181b

Мельник Марина

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Лобачук І. М., канд. пед. наук

РЕАЛІЗАЦІЯ МЕТОДИЧНИХ СИСТЕМ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Методика викладання англійської мови постійно займається пошуком найефективнішого способу вивчення іноземної мови. У сучасному світі англійська мова є міжнародною мовою спілкування, тому кожного року створюються нові підручники, розробляються нові методики викладання, проводяться різноманітні дослідження для винайдення найкращого способу вивчення англійської мови.

В середині 20 століття був сформований граматико-перекладний метод вивчення англійської мови. Метою цього методу було вивчення граматики, щоб через неї навчитися читати і розуміти тексти англійською мовою. Доволі дієвий метод, але як ми бачимо, головним недоліком цієї методики є

те, що учень так і не набуває навичок мовлення, а знання граматики швидко забуваються. Тут процес вдосконалення розуміється як рух від однієї граматичної схеми до іншої. Плануючи викладання за цією методикою, викладач думає передусім про граматичні схеми, які він хоче висвітлити. Потім підбираються тексти і завдання. Дійсно, цей метод дозволяє засвоїти граматику на дуже високому рівні, проте цей метод добре підходить людям, які сприймають мову саме як сукупність граматичних формул. Але в той же час цей метод не допомагає долати мовний бар'єр. Навчаючись за цим методом, людина перестає виражати себе і починає не говорити, а комбінувати слова за допомогою деяких правил. Цей спосіб панував у 20 столітті і був практично єдиним за допомогою якого навчали усіх. Зараз він також активно використовується в практиці і дає гарні знання в граматиці, але в комунікативній практиці він далеко позаду.

Окрім цього методу, на сьогоднішній день існують інші різноманітні методи, які допомагають оволодіти мовою майже несвідомо. Відповідно до досліджень Лешкової Н.В. велику увагу варто приділити такій науці, як психолінгвістика. Оскільки психологія мовлення і психолінгвістика – це дві дисципліни, які розмежовувати не можна [1].

О.О. Потєбня ще в середині XIX століття наполягав на зближенні мовознавства з психологією, за якою стала можливою думка шукати рішення питань про мову в психології і, навпаки, очікувати від досліджень мови нових досягнень в області психології [2]. Тоді лінгвіст запропонував науку під назвою “ лінгвістична психологія”.

Насправді, останнім часом теоретична психолінгвістика наближається до реальної людини, тому що психолінгвістика є міждисциплінарною наукою, основним завданням якої є комплексне, інтегративне вивчення мов – у всій багатогранності їх лексичних та психічних вимірів.

Щоб втілити психолінгвістичний підхід в практику, потрібно велику роль приділити правильному розподілу вправ в часі. Знання, що засвоюються в результаті виконання власних дій, мотивація діяльності,

створення проблемної ситуації і вирішення проблеми - саме тут відбувається активне застосування комунікативного методу, який є досить важливою складовою психолінгвістичного підходу. Використання комунікативного методу довело свою ефективність, оскільки він підвищує і забезпечує не лише максимальне засвоєння англійської мови, але й сприяє розвитку всебічних якостей особистості учнів.

Тобто методичні принципи психолінгвістичного методу направлені на усвідомлення активного і пасивного мовного матеріалу, на навчання шляхом аналізу помилок. Тому що мовлення – це явище не лише лінгвістичне, але й психологічне. І саме це дає можливість свідомого оволодіння мовою.

Як ми бачимо в даний час інтенсивне навчання іноземних мов реалізується в різних методичних системах, що розвиваються, знов створюються і діють. Це обумовлено різноманіттям конкретних цілей навчання іноземної мови, різним контингентом учнів, а також різноманіттям умов навчання.

Література:

1. Лешкова Н.В. Сучасна психолінгвістика: напрями, аспекти і концепції. *Система і структура східнослов'янських мов*. 2012. Вип. 6. С. 97-105
2. Потєбня О.О. Повний збірник праць. *Думка і мова*. Київ: СІНТО, 1993. 192 с.

Михайлюк Тетяна

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Бучацька С. М. канд. психол. наук

БЛОГ НАВЧАЛЬНОЇ ГРУПИ ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ПИСЬМА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

Застосування Інтернет-блогів у навчанні англомовного письма є актуальною темою, яка привертає увагу науковців з різних країн світу. Оскільки інтернет-технології у навчальному процесі стають все більш

ефективними, блоги стають важливим інструментом для підвищення мотивації учнів та розвитку навичок письма.

Однією з перших дослідниць, які вивчали досвід застосування блогів у навчальному процесі, була Ребекка Блек (Rebecca Black) з університету Дербі (University of Derby). У своєму дослідженні вона зазначила, що блоги можуть стати ефективним інструментом для покращення навичок письма учнів, а також для сприяння розвитку їх творчих здібностей [5, с.179].

Американська дослідниця, Карен Річардсон, зазначає, що блоги допомагають студентам удосконалювати свої навички письма та розвивати креативність. Відтак, використання блогів у навчальному процесі може сприяти розвитку учнівської самостійності та вміння працювати в команді [6, с. 10].

Блоги можуть бути використані як інструмент для вивчення англійської мови, тому що вони дозволяють учням писати та читати англійські тексти, спілкуватися з носіями мови та виконувати інтерактивні завдання.

Крім того, блоги можуть бути корисним засобом для розвитку креативності та самовираження учнів, які можуть ділитися своїми думками та ідеями з будь-якої теми, яка їх цікавить. Наприклад, учні можуть написати про свої улюблені книги, фільми, музику, подорожі, хобі та інше. Такий вид діяльності дає їм можливість висловлювати власну думку та почуватися важливими.

Як стверджують науковці, блог може стати засобом взаємодії та співпраці між учнями. Наприклад, учні можуть коментувати один одному свої записи, обговорювати теми та ділитися думками. Це допомагає розвивати навички комунікації та співпраці, а також стимулює самовизначення та взаємодію з оточуючим світом.

Звичайно, у процесі написання блогу учні повинні дотримуватися певних правил. Вони повинні дотримуватися правил граматики, пунктуації та стилю письма. Важливо також використовувати цитати та посилання на публікації інших дослідників, щоб підтвердити свої твердження та довести своє розуміння теми.

Досвід методистів вказує на те, що блог може бути ефективним засобом навчання англомовного письма, оскільки він стимулює розвиток креативності та самовираження, сприяє взаємодії та співпраці між учнями та допомагає підвищити рівень знань та навичок учнів. Тому вчителі можуть рекомендувати створення блогів як додаткову форму роботи у класі.

Питання покращення рівня англійської письмової мови учнів вивчали Майкл Хартнет та Джастін Мендоза, які вказують на те, що створення блогу може стати дієвим засобом для формування навичок англійської письмової мови учнів старших класів. Вони виявили, що блог допомагає учням розвивати навички письма, зокрема, робити аналіз та синтез інформації, структурувати думки, висловлювати свої думки та досвід, покращувати орфографію та граматику [3, с. 64].

Інші дослідники, такі як Мері Дефіелд та Ерік Грей, наголошують на тому, що блог може бути корисним не лише для навчання англійської мови, але й для розвитку креативності та критичного мислення учнів. Створюючи статті на блозі, учні можуть висловлювати свої ідеї та думки, розвивати своє власне ставлення до проблем, аналізувати та порівнювати різні точки зору [2, с. 240].

Проте, наявність та використання блогу як інструменту навчання англомовного письма має свої позитивні та негативні аспекти. Один з негативних аспектів полягає в тому, що не всі учні можуть мати доступ до Інтернету та комп'ютера, відтак, в учнів може виникнути проблема недостатньої мотивації до самостійної роботи, яка є необхідною для ведення блогу.

Однак, як позитивний аспект можна назвати те, що блог дає учням можливість розвивати свої навички письма, а також збільшує їхню мотивацію до навчання. Крім того, використання блогу може допомогти вчителю ефективніше оцінювати рівень засвоєння матеріалу та здатність учнів висловлювати свої думки англійською мовою.

Науковці також відзначають важливість взаємодії між учнями та вчителем у процесі створення та ведення блогу. Наприклад, Б. Браун (B. Braun) зазначає, що блог може стати платформою для взаємодії між учнями та

вчителем, яка сприяє покращенню комунікативних та соціальних навичок учнів [1]. М. Левін (M. Levine) рекомендує, щоб вчителі не тільки оцінювали роботу учнів, а й надавали зворотний зв'язок та сприяли розвитку їхніх письмових навичок [4, с. 36].

Сучасний освітній процес не можливо уявити без використання блогів. Шляхом створення та ведення власного блогу учні можуть розвивати прикладні уміння, відповідальності та організації часу. Завдяки блогу учні можуть практикувати свої навички письма, ділитися своїми думками та ідеями, а також читати та коментувати роботу своїх однокласників [2, с. 235].

На основі результатів досліджень, можемо зробити висновок, що використання блогів в навчальному процесі сприяє покращенню якісного та кількісного аспектів письма студентів. Це дозволяє зробити уроки більш цікавими та стимулювати учнів до активної участі в навчальному процесі [3, с. 58].

Література:

1. Braun B. Using blogs to enhance authentic learning. In Proceedings of World Conference on E-Learning in Corporate, Government, Healthcare, and Higher Education (pp. 2288-2293). *Association for the Advancement of Computing in Education (AACE)*. 2005.

2. Deffield, M., & Gray, E Using blogs to enhance critical reflection and community of practice. *Reflective Practice*, 2015. 16(2), pp. 234-245.

3. Hartnett, Michael & Justin Mendoza. "Blogging to learn: becoming EFL academic writers through collaborative dialogues." *Language Learning & Technology*. 2014.18, no. 3: 57-77.

4. Levine, M. Social media and learning: A primer. *Communique*. 2009. 37(4), 36-37.

5. Black R. "Blogging: a new medium, or a new genre?" *Journal of Research in Reading*. 2005. 28, no. 2: 178-189.

6. Richardson K. "Blogging and the development of knowledge and skills in higher education." *Journal of Educational Technology Development and Exchange (JETDE)* 3, no. 1. 2010: 1-14.

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПИСЬМІ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Покращення освіти в Україні дає підставу для впровадження у навчальний процес нових методів, які були б ефективними у навчанні мов. Освіта повинна змінюватись, вдосконалюватись та допомагати створювати середовище для продуктивного та плідного навчання. Важливим є підготовка нового покоління людей з творчим мисленням та підходом до вирішення ситуацій різної складності. Світ вдосконалюється і водночас формуються нові потреби у навчанні. В умовах сьогодення вчителі переходять від традиційної системи до інноваційної і гнучкої.

Цифрове покоління володіє вмінням використовувати гаджети та цифровий контент з віртуального середовища для розваг вже у віці 2-3 років, саме тому сучасним педагогам з раннього навчання іноземних мов необхідно розглядати можливості використання цифрових та мультимедійних ресурсів як засобів, що дозволяють підвищити ефективність та вмотивованість навчання, зокрема й для розвитку іншомовних граматичних навичок та вмінь.

Мета такої освіти полягає не лише в передачі знань від вчителя до учня, але й на розвиток творчої діяльності та уяви. За допомогою таких методів учні навчаються працювати в парах, мікрогрупах та групах, що згодом допомагає їм вміло та конструктивно вести діалоги і забезпечує формування іншомовної компетентності у монологічному мовленні [1; 2].

Зазначимо, що цифрові та мультимедійні технології можна використовувати на всіх етапах формування іншомовної граматичної компетенції, а саме: - при пред'явленні мовного зразка (через аналіз і синтез граматичного явища); - у процесі тренування і вживання в мовленні; - на етапі контролю рівня сформованості граматичної навички тощо.

Такі науковці як С.Ю. Ніколаєва, В.В. Черниш та інші досліджували цей процес і розглядали усі складові, необхідні для ефективного засвоєння та закріплення знань і навичок. А.Ю. Кіналь, Є.В. Громов, О.М. Ігнатова займались дослідженням та впровадженням методики інтерактивного навчання.

Успішність навчання іноземної мови залежить від індивідуальних вікових особливостей учнів та від умов навчання. У розв'язанні цієї проблеми велику роль відіграють, у тому числі й технічні засоби навчання, які дозволяють створити реальні та уявні ситуації спілкування на уроці іноземної мови [4; 7].

Іншомовна комунікативна компетенція є складною інтегративною системою, обумовленою:

- 1) теоретичною та практичною готовністю учня до набуття спеціальних знань, умінь, навичок та досвіду професійної діяльності;
- 2) здатністю до продуктивного спілкування в рамках актуальних комунікативних програм;
- 3) комплексом особистісних якостей, які не суперечать такому спілкуванню.

Власне процес формування іншомовної компетентності впливає на орієнтований навчальний процес [3; 5].

Формування та розвиток ІК —напрямок вітчизняної педагогіки, що виник внаслідок переорієнтації системи освіти на суб'єкт-суб'єктні відносини між педагогом та учням у педагогічному процесі. Список змістовних характеристик ІК, представлених на даний момент у дослідженнях, достатньо великий, проте уніфікованого визначення в описі даної компетенції немає донині. При розгляді питань, пов'язаних з розвитком ІК та використання цифрових технологій також сприяє створенню мотивації на уроках іноземної мови, а саме:

- самомотивація, коли матеріал цікавий по суті;
- мотивація, яка досягається тим, що дитина може зрозуміти мову [4].

Під іншомовною компетенцією розуміється здатність учня правильно використовувати лінгвістичний код, розпізнавати лексичні, морфологічні, синтаксичні та фонологічні особливості мови, а також маніпулювати ними для

формування слів, словосполучень та речень. Відповідно лексичну компетенцію виділяти знання та здатність учня на практиці використовувати словниковий склад мови (його лексичні елементи); граматичну компетенцію знання та вміння практично використовувати граматичні засоби мови; фонологічну - знання правил вимови та вміння правильно розуміти почуте, а також відповідно до іншомовних норм вимовляти слова [6].

Література:

1. Дробаха, Л. В. Мовні характеристики людини через призму конотації (зіставний аспект). *Science and Education a new Dimension. Philology*, 2017, 36.136: 21-24.
2. Ігнатова, О. М. Педагогічні умови застосування засобів інформаційних технологій у професійній підготовці вчителя. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*, 2007, 18-19: 158-166.
3. Ігнатова, О.М., Жовнич, О.В. Використання практико-дослідницького проекту у професійній підготовці майбутніх вчителів німецької мови засобом саморефлексії. *Молодь і ринок*, 2021, 5/191.
4. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів: Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін. за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ: Ленвіт, 2013. 590 с.
5. Ніколаєва С.Ю. Міжкультурна іншомовна освіта в Україні. *Молодий вчений*. 2015. № 8. С. 125-131.
6. Пилищук О. Формування мовленнєвої компетенції учнів старших класів як соціальне замовлення закладам нового типу. *Наукові записки. Серія : Педагогіка*. 2008. № 1. С. 100-103.
7. Ihnatova, Olena, et al. The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 2021, 5.S4: 114-127.

**ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЯКОСТЕЙ ВІДПОВІДАЛЬНОГО
ГРОМАДЯНИНА НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ
В СТАРШИХ КЛАСАХ**

Сьогодні людям не достатньо володіти вузькопрофесійними вміннями і навичками, щоб самореалізуватися і бути активними громадянами [1]. Виникає потреба в формуванні загальнолюдських якостей, щоб впевнено почуватися в суспільстві і активно брати участь в суспільному житті.

В оновлених навчальних програмах 2018 року визначаються чотири інтегровані змістові лінії, реалізація яких передбачає набуття учнями умінь і якостей під час вивчення предмету «Англійська мова». Навчальна програма для 5-11 класів визначає поняття «змістова лінія» як надпредметна тема, яка відзначається суспільною важливістю, оскільки передбачає формування умінь для життя в колективі і суспільстві загалом [2, с. 23].

Однією з чотирьох змістових ліній є змістова лінія «Громадянська відповідальність». К. Діаз розглядає уроки англійської мови як одне із сприятливих середовищ для розвитку громадянської відповідальності учнів тому, що вони характеризуються культурним розмаїттям [3, с. 162]. Успішне формування умінь відповідального громадянина відбувається шляхом використання вправ, спрямованих на реалізацію усіх складових громадянської відповідальності. Колумбійська дослідниця К. Діаз визначає наступні елементи громадянської відповідальності: когнітивний, соціально-емоційний та поведінковий. Когнітивний компонент передбачає отримання знань про глобальні, державні та місцеві події, здатність розуміти і критично аналізувати інформацію. Соціально-емоційний компонент передбачає здатність брати відповідальність за вчинки, а також поважати культурне розмаїття і відмінності між людьми. Поведінковий компонент характеризується активною громадянською позицією та участю в розв'язанні суспільних проблем [3, с. 158].

Завдяки аналізу та обговоренню глобальних і суспільних проблем на уроках з англійської мови відбувається досягнення двоєдиної мети: формування комунікативної компетентності з англійської мови та формування умінь когнітивного, соціально-емоційного і поведінкового компонентів громадянської відповідальності. Таким чином громадянська відповідальність розвивається у тісному зв'язку з іншомовними вміннями, такими як: читання, аудіювання, говоріння та письмо.

У настановах для вчителів «Громадянська відповідальність в класі» вміщені приклади вправ, які можна адаптувати для формування умінь з змістової лінії «Громадянська відповідальність». Прикладами таких вправ є «Обговорення ілюстрацій» для обміну фоновими знаннями і формування питань, які виникають при перегляді ілюстрацій; «Дерево проблем» заохочує учнів шукати причини, наслідки і способи розв'язання проблемних ситуацій; «Коло наслідків» допомагає передбачити наслідки вчинків і встановити зв'язок між причиною і наслідком; «Загадки» передбачають аналіз підказок і пошук шляхів розв'язання проблем [4, с. 13-15].

Отже, реалізація інтегрованої змістової лінії «Громадянська відповідальність» під час вивчення предмету «Англійська мова» передбачає формування важливих умінь і якостей: уміння критично аналізувати інформацію, здатність брати відповідальність за власні вчинки, поважати культурні відмінності та брати активну участь в житті суспільства. Перелічені якості утворюються в тісному зв'язку з іншомовними вміннями і сприяють формуванню комунікативної компетентності з англійської мови.

Література:

1. Ігнатова, О. М. Траєкторія професійного розвитку вчителя іноземних мов: європейський досвід Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 5 : Педагогічні науки : реалії та перспективи : зб. наук. праць / Міністерство освіти і науки України, Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ :

Видавничий дім «Гельветика», Спецвипуск. Том 1. С. 100-105. DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.spec.1.19>

2. Навчальні програми з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів і спеціалізованих шкіл із поглибленим вивченням іноземних мов, 10 – 11 класи: затв. наказом Міністерства освіти і науки України від 01.09.2018. С. 4-26.

3. Diaz C. Citizenship Education and the EFL Standards: A Critical Reflection. *Profile*. Colombia, 2017. Vol. 19, No 1. P. 155-168.

4. Global citizenship in the classroom: a guide for teachers: a booklet. England: Oxfam, 2015. 24 p.

Півторак Дарія

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Колядич Ю.В., канд. філол. наук

КОМУНІКАТИВНІ СТРАТЕГІЇ У ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

Комунікація є одночасно і метою, і способом навчання. Під навчальною стратегією розуміють організовану, цілеспрямовану і регульовану послідовність визначених дій, які виконують учні під час навчальної діяльності, для збільшення швидкості та ефективності навчання [3, с. 231].

Комунікативна стратегія – це оптимальна реалізація інтенцій мовця щодо досягнення конкретної мети спілкування, що охоплює контроль і вибір дієвих ходів спілкування і гнучку їх взаємодію в конкретній ситуації [2, с. 118].

Відповідно, під комунікативною стратегією в аудіюванні розуміємо оптимальну реалізацію інтенцій мовця щодо сприйняття, декодування й осмислення усного повідомлення шляхом розкриття та усвідомлення його смислових зв'язків. Зважаючи на складність та багатоаспектність комунікації існує багато спроб класифікувати стратегії мовленнєвого спілкування [1, с. 76].

Принципами комунікативних стратегій є добре сплановані дії, баланс ресурсів комунікації, активізація навичок і вмінь для задоволення

комунікативних потреб, успішне виконання поставленого завдання у найбільш зрозумілий спосіб, спостереження за отриманими результатами й усвідомлення потреби.

Стратегії мобілізують і збалансовують ресурси учня, активізуючи його навички й уміння для успішного здійснення комунікативного акту відповідно до поставленої мети за оптимальний час. Здатність студентів використовувати стратегії сприяє успішному оволодінню іншомовним мовленням. При цьому стратегії не замінюють практики слухання, а наповнюють процес комунікації, роблять його ефективнішим, допомагають розуміти інформацію та правильно реагувати на неї [3, с. 232].

На початку вивчення учнями англійської мови доцільно говорити і про її комунікативний розвиток в рідній мові, який потрібно проектувати на процес навчання іноземної мови. Доречно проаналізувати сформовані в учнів аудитивні навички й уміння рідною мовою. Збереження сприйнятої на слух аудіоінформації залежить від постановки комунікативного завдання, яке спонукає студента осмислити почуте з можливою передачею інформації, а не просто зрозуміти і запам'ятати її [1, с. 79].

Комунікативне завдання стимулює такі процеси аналізу і синтезу, які учні застосовують у процесі навчання. Спершу школярі використовують мовний і мисленнєвий аналіз, який є елементарним аналізом отриманої аудіо інформації. Поступово аналіз набуває комплексного характеру – стає повнішим і системним [2, с. 217].

Слухаючи текст, студент бачить причинно-наслідкові зв'язки, які викликають у нього емоції, переживання, часто запам'ятовує почуті слова в тексті, звертаючи уваги на суть і відразу робить висновок.

Література:

1. Бакаєва Г.С., Борисенко О.А., Зуєнок І.І. та ін. Програма з англійської мови для професійного спілкування. Київ: Ленвіт, 2005. 119 с.

2. Ніколаєва С. Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах. Підручник. Вид. 2-ге випр. і перероб. Київ: Ленвіт, 2002. 328 с.

3. Щерба Н. С. Теоретичні підходи до аналізу поняття «стратегічна компетенція» *Модернізація вищої освіти у контексті євроінтеграційних процесів: зб. наук. праць учасників Всеукр. методолог. семінару з міжнародною участю*. Житомир: Вид-во Житомирського державного університету імені І.Франка, 2007. С. 231-235.

Rania Mounabeh

Southeast Missouri State University, Cape Girardeau (USA)

Scientific Supervisor: Dr. I. Ustinova

**THE ROLE OF PSYCHOLOGICAL FACTORS
ON SECOND LANGUAGE LEARNING
AND ITS IMPACT ON ELLS' ACADEMIC PERFORMANCE.**

Second language learning has become an essential part of education in many countries, especially for English language learners (ELLs) who must acquire English proficiency to succeed academically. Several ELLs achieve more success due to their unwavering passion and dedication. Nevertheless, there are other crucial affective factors, influencing second language learning that are essentially beyond the learner's control.

Language anxiety, motivation, and a lack of confidence are just a few of the psychological factors in second language acquisition (SLA) that, if neglected, can lead to feelings of isolation and distress. These factors can either enhance or hinder the learning process, and they are particularly important for international students who face unique challenges in adapting to a new culture and a new academic environment while studying abroad.

The purpose of this research is to investigate the relationship between psychological factors and SLA, as well as to explore the effect of these factors on international students' academic performance. This topic hopes to provide effective

teaching strategies to assist students in distress by addressing their psychological needs and exploring the extent to which affective factors influence language and academic performance.

The study will adopt a mixed-methods research approach, including both quantitative and qualitative data collection methodologies. Adult language learners from various cultural and linguistic backgrounds will participate. I will use surveys to collect quantitative data on psychological factors experienced by the participants, their influence on language performance, and their cultural adaptation process.

Raikova Andriiana

Friedrich-Schiller-Universität (Jena, Deutschland)

Dr. phil. Jens Grimstein

PERFORMATIVITÄT UND DISKURSIVITÄT BEI ALEXANDER KLUGE: EINSATZ IM DAF-UNTERRICHT

In der Fremdsprachendidaktik wird aktuell nach neuen Zugängen zum kulturellen Lernen gesucht, damit der Unterricht der durch Globalisierung und Durchdringung geprägten Welt des 21. Jahrhunderts gerecht wird. Literarische Texte spielen dabei eine wichtige Rolle, denn sie ermöglichen eine Wissensaneignung durch eigene Erfahrung, die über die Vermittlung von Fakten hinausgeht. Im Zusammenhang damit gehören Performativität und Diskursivität zu den neuen Perspektiven, die für die Arbeit mit literarischen Texten im 21. Jahrhundert relevant sind (vgl. Ewert/Riedner/Schiedermaier 2011: 7; Hille/Schiedermaier 2021: 5f.). In dieser Arbeit wird gezeigt, wie diese Perspektiven in Kluges Werk *Lesen und schreiben lernen* / „Buchstaben des Lebens“ zu finden und für den Unterricht einsetzbar zu machen sind.

Unter dem Aspekt *Diskursivität* werden Texte „aus Perspektive ihrer produktiven Teilhabe an Diskursen wahrgenommen“ (Hille/Schiedermaier 2021: 131). Die Texte werden als Teile von Diskursen angesehen, die in der Gesellschaft zu finden sind. Diskursivität literarischer Texte wird dementsprechend als eine Möglichkeit gesehen, Zugang zu kulturellen Zusammenhängen zu erhalten (vgl. ebd.).

Mit der Diskussion zur *Performativität* in der Fremdsprachendidaktik hängt der performative Turn zusammen, der sich in verschiedenen Disziplinen vollzogen hat. Nicht nur Tatsachen oder (literarische) Produkte spielen demnach eine Rolle, sondern vielmehr, wie diese präsentiert werden, wie die Bedeutung konstruiert wird und welche Erfahrungen damit verbunden sind (vgl. ebd.: 159). Schewe (2020: 11) beschäftigt sich mit den Merkmalen performativen Lehrens und Lernens, also mit der performativen Vorgehensweise im Unterricht. Ihm zufolge gehören dazu u.a. Raum für Emotionen, Kreativität, Reflexion eigener Erfahrungen sowie „Sensibilisierung von sinnlicher Wahrnehmung“. In der vorliegenden Arbeit wird die seinem Artikel zugrunde liegende Auffassung von Performativität nicht nur auf den Unterricht, sondern auch auf literarische Texte als solche beziehen.

Performativität und Diskursivität hängen eng zusammen: Betrachtet man Performativität auf der Ebene sprachlicher Äußerungen, geht es darum, dass man mit Sprache die Welt beeinflusst. Sprache wird dementsprechend nicht nur als Mittel zur Weltbeschreibung gesehen, sondern als Mittel, mit dem die Welt konstruiert wird (vgl. ebd.: 157). Für die Arbeit mit literarischen Texten bedeutet das, dass man die Texte und die Sprache nicht nur als Fiktion betrachtet, sondern auch ihre Macht zu einer Konstruktion der Welt berücksichtigt, was mit dem diskursiven Charakter literarischer Texte zusammenhängt, denn sie stellen nicht nur Diskurse dar, sondern nehmen an diesen teil (vgl. Winko 2016: 2).

Das Werk *Lesen und Schreiben lernen* / „*Buchstaben des Lebens*“ ist auf mehreren Ebenen performativ. Betrachtet man paratextuelle Elemente, fällt sofort die Form des Buches auf, die an ein Schulheft erinnert, u. a. durch die linierten und nicht nummerierten Blätter sowie die Bindung. Die Heftform des Buches ist also ein performatives Element. Performativität spielt allgemein im Werk Kluges eine große Rolle, etwa durch die Technik der Montage (z. B. Text-Bild-Montage). Kluge nimmt die Leserinnen als „Mitwirkende“ und „Produzenten ihrer eigenen Erfahrung“ wahr (Reichmann 2009: 35).

Außerdem ist Kluge in seinem Werk diskursiv. Pflugmacher und Birkmeyer (2012: 6f.) betonen, dass man bei Kluge ein „Universum an [...] Verknüpfungen“

findet. Durch die Betrachtung seiner Geschichten in Bezug aufeinander kann man zu neuen Erkenntnissen kommen (vgl. ebd.: 9). Im Werk *Lesen und schreiben lernen / „Buchstaben des Lebens“* werden z.B. Themen wie Kindeerziehung durch Wortwahl und Metaphern mit impliziter Kritik im Diskurs des Nationalsozialismus situiert. Davon ausgehend lässt sich auch der Unterricht diskursiv gestalten, z.B. wenn man die Verarbeitung des Nationalsozialismus als Diskurs in weiteren Werken verfolgt. Auch Schewes (vgl. 2020: 12) Vorschlag einer performativen Fremdsprachendidaktik, in der Kunst das Unterrichtsgeschehen inspiriert, lässt sich anhand der „Buchstaben des Lebens“ umsetzen, wenn z. B. die kindlichen Assoziationen mit einem Buchstaben, wie sie vom Erzähler vorgestellt werden, zum Vorbild einer kreativen Aufgabe werden, in der die Lernenden aufgefordert werden, selbst Buchstaben mit sinnlichen Assoziationen zu verknüpfen. Performativität und Diskursivität bei Alexander Kluge und im (damit verknüpften) Unterrichtsgeschehen sind also Perspektiven, die zu einer vertieften Auseinandersetzung einladen.

Literatur:

1. Ewert, M. / Riedner, R. / Schiedermaier, S. (2011): Zur Einführung: Literarizität, Diskursivität und Medialität als Leitbegriff einer Literaturwissenschaft im Fach Deutsch als Fremdsprache. In: Ewert, M. / Riedner, R. / Schiedermaier, S. (Hrsg.): *Deutsch als Fremdsprache und Literaturwissenschaft. Zugriffe, Themenfelder, Perspektiven*. München: iudicium.

2. Hille, A. / Schiedermaier, S. (2021): *Literaturdidaktik Deutsch als Fremd- und Zweitsprache: eine Einführung für Studium und Unterricht*. Tübingen: Narr Francke Attempto.

3. Kluge, A. (unter Mitarbeit von Barnak, B. / Mauny, C.) (2019): *Lesen und schreiben lernen / „Buchstaben des Lebens“*. Gotha: Stiftung Schloss Friedenstein Gotha.

4. Pflugmacher, T. / Birkmeyer, J. (2012): *Geschichten, Gefühle, Glück und Kritik: Warum Alexander Kluge in der Schule gelesen werden sollte*. In: *Der Deutschunterricht*. „Man kann nicht lernen, nicht zu lernen“. Alexander Kluge im Deutschunterricht. Heft 3. Seelze: Friedrich-Verlag. S. 2-9

5. Reichmann, W. (2009): Der Chronist Alexander Kluge: Poetik und Erzählstrategien. Bielefeld: AISTHESIS Verlag

6. Schewe, M. (2020): Unterricht als Kunst. Eine kurze Einführung in die Performative Fremdsprachendidaktik. In: Fremdsprache Deutsch 62/2020 (= Themenheft: Performative Didaktik). S. 9-12

7. Winko, S. (2016): Literatur und Literaturwissenschaft im digitalen Zeitalter. Ein Überblick. In: Der Deutschunterricht. Digitale Literatur und elektronisches Lesen. Heft 3. Seelze: Friedrich-Verlag. S.2-13

Sirobaba Anastasiia

Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko

Scientific supervisor: Podosynnikova H. I., PhD

USING THE TRELLO ONLINE PLATFORM AS A WAY TO CONDUCT ENGLISH LESSONS IN A BASIC SCHOOL

There is a huge variety of online productivity platforms, but Trello takes all the attention away. It's an online application of the Atlassian Company that gives the possibilities on the entrepreneurial, marketing and even on the educational basis as well. With its simple and rather agile content it's much easier to coordinate work and cooperate with members of the same project in Trello. But the first thing is to go to the essence of this platform and reveal its hidden gem. As it's saying on their website: *«Trello is the visual tool that empowers your team to manage any type of project, workflow, or task tracking. Add files, checklists, or even automation: Customize it all for how your team works best. Just sign up, create a board, and you're off!»* [1].

It seems impressive and rather trustworthy. From this point, Trello can be considered as a productivity powerhouse which contains boards, lists and cards as the main structure elements of its usage to get a clear view of who's doing what and what needs to get done.

Trello follows the Kanban system, which is a popular methodology used to achieve lean management. This means that everyone can also achieve lean with

Trello. Lean management is an approach to managing an organization or classroom that supports the concept of continuous improvement, a long-term approach to work that systematically seeks to achieve small, incremental changes in processes to improve efficiency and quality what is utterly good for both teachers and students in a basic school. The main principles of Trello Kanban System as of many others similar Kanban apps are: 1) to visualize the workflow

2) to limit work in progress

3) to manage flow

4) to make process policies explicit

5) to implement feedback loops

6) to improve collaboratively [3].

These principles ensure efficiency and bring productivity to the whole educational process. Trello is an ideal platform for Kanban member's group. One can easily configure the Board to match one's process and it is visible everywhere, even when students study fully or partially remote. With the help of Kanban, students in a basic school are communicating, collaborating, and sometimes arguing. They are developing their social-emotional and executive functioning skills by using them in a real situation. They color-code tasks, check against their rubrics and break down large assignments into do-able tasks.

The possibility to collaborate with people can't be taken for granted. Trello is about collaboration as PowerPoint is about presentations. Despite the fact that Trello is much utilized for Business Management, Design Industry, any other IT fields, the app has its own education purposes. It suggests a lot of educational templates for teachers, for students and even for their parents. And these templates lie on three main whales: boards themselves, lists and cards. And therefore, these whales can be edited and customized to one's own needs and desires.

○ Boards. Whatever the project or process, boards keep tasks organized and work moving forward. In a glance one can see everything from "things to do" to "aww yeah we did it!"

○ Lists. The different stages of a task. One can start as simple as To Do, Doing, or Done-or build a workflow custom fit to one's team's needs. There's no wrong way to Trello.

○ Cards. Cards represent tasks and can hold all the information that's needed to get the job done. As one makes progress, the cards can be moved across lists to show their status.

Therefore, Trello is an agile application. With these three whales one can obtain their main functions. For example: to add members to the specific card, add due date of the separate task, drop attachments to the card, leave comments below task and so on and so forth.

When there is some particular educational project it's easy to use Trello to organize and support it. Why's that? Firstly, it should be taken into consideration that Trello has its Free and Premium Access, but the Free version is supposed to be enough for education usage either for teachers and students or parents themselves. Secondly, to free the opinion of Trello easy usage it has its own huge pro – a mobile application with the same as desktop features, but with phone it's convenient, faster and reachable anytime what can't say about other apps which demand you to be on particular spot in front of the laptop or computer screen what is arguable and time-consuming at a whole. With these two facts Trello remains the ponderable application in the term of usefulness among others.

Here's a look at the various ways teacher can use Trello for educational purposes [2].

- Syllabus- Text organization, assignments, and themes for a particular class or coursework.
- Weekly Planning- This allows the educator to plan his/her coursework, assignments, and tests for the week.
- E-Course- The educator can create a complete course that includes lectures, testing, collaboration, and more.

- Communication with Parents- The teacher can also communicate with parents each week and provide important information via Blue Cat Report's summary reports which can be emailed to parents on a daily, weekly, or monthly basis.

And the different ways student can use Trello for educational purposes:

- Classwork- Student can take part in any activities within Teacher's board and directly interact with other students and teacher himself.
- Homework- Students can better organize and schedule their homework.
- Essay planning- This allows students to better organize, brainstorm, draft and complete essays.

Moreover, the issue of Trello Team Collaboration Feature isn't casted aside. Team collaboration is at the heart of the education project management process and Trello doesn't fail to deliver. It comes with a wide range of collaboration tools, including comments, document sharing, mentions of teammates, and notifications as well. Teachers can assign team members (students or parents) to the appropriate cards so users always know what's on their agenda. Plus, users can comment on cards, tag each other, and keep conversations centralized to each task so it all stays in one place. Each user can configure notifications via email, desktop, and push notifications as well to customize the experience based on their preferences.

Thanks to app simplicity even the child can master Trello and nail it! The UX and UI design of the platform can't be left unnoticed. Teacher can create a pleasant visual interface with different colors for each board (for example for each classroom), students can obtain their own color labels or even their separate list of responsibilities throughout the project or classroom, whatever it might be. Furthermore, students have an access to pin stickers, notes, emojis, set reminders, checklists, tag each other, leave comments, special google docs, links, images, videos and etc., what makes studying process fascinating and valuable. In turn, parents can have the same access as teacher has or this access can be adjusted by teacher customarily to his own desires.

The huge plus is that Trello integrates seamlessly with other important for work apps and services: Gmail, Slack, Jira, Outlook and many others, making classroom collaboration easier than ever.

There are some Trello tips for teachers that will come in handy. For example, one can create an extra board for managing lessons planning and separate each list with its planning for a particular day of the week. It will be visually attractive and useful for working throughout certain semester. The second tip is to create a board for a particular project, divide it into several steps or type of works and drag each member of this project to a certain task. The third tip touches both teacher's and students' intervention. It is about creating the class project, where students can take part in each step of project timeline: brainstorm, research, making rough drafts and a complete draft. The fourth tip is about creating a Class Newsletter where all teacher, students and their parents will get the up-to-date information what is going on and what is expected to be on the next week, for instance.

Trello also has its own cheat codes [4]. If someone is hard at work, trying to make his dent in the world using Trello, he might also want to skip the repetitive aspects of setting up a new Trello board. While setting up a new board can feel empowering - almost like one's getting ready to conquer the known world, perhaps - there are times when even the most battle-hardened Trello knight will want to skip the set-up steps and get straight to work. So, if one's time-strapped or is looking to skip a few steps then Trello suggests its own cheat codes. All is needed to do is to find the template to personal liking, clone it and get to work. There are two types of Trello templates: Trello card templates and Trello board templates. So that, it can ease teacher's work immediately.

To sum up, there are so many ways to use Trello, because it's an agile platform, where everyone can create any types of board and any types of people-to-people interaction. All in all, Trello is worth a try obviously. Students, teachers and parents will all benefit from this online platform, making all working processes easier and faster.

References:

1. Trello. Bring the power of a visual perspective to your team. URL: <https://www.atlassian.com/software/trello>
2. Trello for educators. URL: <https://trello.com/education>

3. What Is Kanban? Explained for Beginners. URL: <https://kanbanize.com/kanban-resources/getting-started/what-is-kanban>

4. Dan Ivory. Trello templates: Cheat codes for creating new Trello Boards. Jan 5, 2023. URL: <https://www.orahapps.com/resources/blog/trello-templates-cheat-codes-for-creating-new-trello-boards>

Скрипник Ярослав

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Глазунова Т.В., канд. пед. наук

**ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ГОВОРІННЯ
ЯК ВИДУ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
У ПАРАДИГМІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ**

Актуальність організації процесу навчання говоріння як виду мовленнєвої діяльності у парадигмі змішаного навчання полягає в тому, що змішане навчання дозволяє ефективно використовувати різноманітні методи та форми навчання, що включають традиційне навчання в класі, віртуальне навчання та самостійну роботу з використанням інтернет-ресурсів [11].

Усне мовлення є одним з ключових елементів комунікації в будь-якому суспільстві, який дозволяє людям спілкуватися між собою та передавати інформацію. Говоріння є важливим видом мовлення, оскільки воно використовується в повсякденному житті, професійній сфері та освіті. Навчання говоріння є процесом вираження учнем власних думок в усній формі із використанням засобів мови. Саме тому навчання говоріння є однією із головних цілей у вивченні іноземної мови.

Головною метою в навчанні іноземної мови в умовах сучасної середньої загальноосвітньої школи є формування в учнів іншомовної комунікативної компетенції, яка передбачає володіння основними видами мовленнєвої діяльності, й зокрема говорінням в діалогічній формі.

Навчання говоріння відбувається у ході наступних етапів:

1) Формування навичок - складається із двох підетапів: формування граматичних навичок та формування лексичних навичок.

2) Вдосконалення навичок.

3) Розвиток мовленнєвого вміння [9].

Формування мовленнєвих навичок та умінь передбачає інтеракцію в умовах комунікативних ситуацій, коли співрозмовники реалізують певні комунікативні функції та наміри. Цілком зрозуміло, що інструментом для такої взаємодії є інтерактивні завдання різних типів:

1) інтерактивні завдання кооперативного навчання;

2) інтерактивні завдання колективного / групового навчання;

3) завдання ситуативного моделювання;

4) завдання на опрацювання дискусійних питань [6].

Інтерактивні завдання є універсальним засобом навчання усного мовлення, оскільки вони можуть виконуватись, як у класі, так і дистанційно за умови використання відповідних ІКТ та додатків. Так, для проведення вікторин та квестів ефективно застосовуються *Jeopardy*, *Wordwall*, *Kahoot*, *Quizbean*. Активна взаємодія забезпечується використанням *Mentimeter*, *Classtools*, *StudyStack*. Для організації самостійної роботи та навчання онлайн можна застосовувати інтерактивні тести: *Wordwall*, *Kahoot*, *Quizbean*, *Easytestmaker*. Для забезпечення кооперативного навчання створені *jamboard*, *edupad*, *whiteboard*.

Крім того, інтерактивне навчання має ряд переваг перед традиційною формою навчання, оскільки:

- формується вміння аргументувати власний погляд;
- в роботі задіяні всі діти в класі;
- утворюється «ситуація успіху»;
- діти в класі навчаються працювати в команді;
- за невеликий проміжок часу опановується значний обсяг матеріалу;
- розвивається доброзичливе ставлення до однокласників[6] .

У процесі навчання говоріння за умови змішаної форми навчання, що включає традиційне навчання в класі, віртуальне навчання та самостійну

роботу з використанням інтернет-ресурсів важливо використовувати інтерактивні завдання в класі та дистанційно. Це дозволить послідовно формувати іншомовні навички та розвивати усномовленнєве уміння.

Література:

1. Кремень В. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті і формування інформаційного суспільства. *Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах*. 2006. № 6. С. 23-28.

2. Лазаренко К.А. Основи методики навчання іноземним мовам : теор. курс. К.: Вища шк., 1997. 230 с.

3. Лисицька О. П. Скаффолдинг у викладанні англійської мови та інтернет для викладачів. *Іноземні мови у вищій освіті: лінгвістичні, психологопедагогічні та методичні перспективи: матеріали IV Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. з міжнар. участю*. Харків, 2019. С. 67-71.

4. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Кол-в авторів під керівництвом С.Ю. Ніколаєвої. К.: Ленвіт, 2002. 328 с.

5. Омеляненко Г.А. Інформаційно-навчальне середовище: дидактичний аспект. URL: <http://intkonf.org/omelyanenko-ga-informatsiynonavchalne-seredovischedidaktichniy-aspekt/>

6. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, досвід: метод. посіб. А.П.Н., 2002. 94 с.

7. Посібник. Вид. 2-ге, доп. і перероб. / Кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. К.: Ленвіт, 2004. 360 с.

8. Указ Президента України № 926/2010 «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні». URL: <http://www.president.gov.ua/documents/12323.html>

9. Шелестова Л. В. Змішане навчання у початковій школі: методичні рекомендації. Київ: «Фенікс», 2021. 48 с.

10. Щокіна Т. Аудіювання як один із видів мовленнєвої діяльності на заняттях з іноземної мови. *Молодь і ринок*. 2004. № 5 (112). С. 79-82.

11. Ihnatova, O., Zhovnych, O., & Drobakha, L. (2022). The effectiveness of blended learning in english teacher training. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes*, 377-388.

Хміль Каріна

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Поп О.Ю., канд. пед. наук

ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ НАВЧАННЯ

Формування граматичної компетентності є важливою і невід'ємною частиною навчання іноземної мови. Уміння спілкуватися певною мовою не є можливим при умові незнання граматики цієї мови. Тому при формуванні граматичної компетентності важливу роль відіграють засоби, які допомагають сформувати бездоганне знання граматичних правил і вміння ними користуватися в мовленні. Мова – це система, яка вимагає підпорядкування, тому велику роль у розробці методів формування граматичної компетентності відіграють чіткість та послідовність, уміння вчителя правильно та просто донести свою думку.

Зауважимо, що першим серед засобів формування граматичної компетентності потрібно виділити навчально-методичний комплект, який є сформованою методичною базою, що допомагає вчителю послідовно викладати матеріал. Він є необхідним для якісного засвоєння матеріалу та повинен забезпечувати оптимальне поєднання зусиль учителя й учня в процесі навчання. Також варто додати, що добре підібраний НМК має урізноманітнювати навчальний процес, сприяти активізації навчально-пізнавальної діяльності учнів.

Розглянемо й допоміжні засоби навчання, серед яких виділяють технічні та нетехнічні. До останніх належить насамперед зображальна та графічна наочності: малюнки, таблиці, схеми картки і т. ін. Однозначно, у засвоєнні

граматичних правил вагому роль відіграють певні зображення: зорова пам'ять допомагає краще усвідомити й закріпити поданий обсяг інформації [1, с. 253]. Яскраві малюнки є важливим компонентом навчання не тільки для дітей початкових класів, а й для учнів старшої школи, адже вони здатні привернути увагу, яка є неабияк важливою при знайомстві з новою інформацією та в подальшому її ефективному використанню. Учитель повинен допомогти учням усвідомити нове граматичне явище. Пояснивши функцію граматичного явища за допомогою, наприклад, малюнка або схеми, учителю також слід звернути увагу учнів на форму граматичної структури, зокрема на те, які граматичні компоненти складають цю структуру, тобто детально розібрати все те, що було подано візуальним шляхом [2, с. 108]. Зауважимо, що для ефективності такого методу можна ще й додати «навчання у співпраці», яке буде допомагати учням спільно досліджувати та працювати разом, колективно конструювати та продукувати нові знання, а не споживати їх уже в готовому вигляді [4, с. 64]. Тому, з одного боку, поданий на уроці матеріал повинен поглибити знання учнів, а з іншого – зацікавити та бути орієнтованим на забезпечення пізнавальних природних потреб, стимулювати інтерес. Таке поєднання точно забезпечить ефективне засвоєння та активне використання граматичних конструкцій, а також допоможе легше утримувати їх у пам'яті [3, с. 142].

Якщо говорити про технічні засоби, то серед них, однозначно, можна виокремити різноманітні комп'ютерні вправи, які допомагають швидко та ефективно сприймати новий обсяг інформації. Комп'ютерні граматично спрямовані вправи мають тестовий характер, що передбачають тести множинного вибору: у виборі ГС за контекстом, у вставках видно-часової форми, у підстановці, трансформації тощо [1, с. 255].

Отже, формування граматичних навичок говоріння потребує використання дієвих методів навчання. Використання різноманітних засобів є неабияк важливим для того, щоб з'єднати в одне ціле комунікативну функцію з відповідною граматичною структурою.

Література:

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / О. Б. Бігич та ін.; за заг. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ : Ленвіт, 2013. 590 с.
2. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: підручник / Л. С. Панова та ін. Київ : ВЦ «Академія», 2010. 328 с .
3. Педагогічна майстерність: підручник / І. А. Зязюн та ін.; за ред. І. А. Зязюна. Київ : СПД Богданова А. М., 2008. 376 с.
4. Полонська Т. К. Профільне навчання іноземної мови учнів старшої школи. Київ : Педагогічна думка, 2014. 80 с.

РОЗДІЛ 4

МОДЕРНІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ТА ЗМІСТУ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

MODERNIZING THE STRUCTURE AND CONTENT OF FOREIGN LANGUAGE TEACHER PROFESSIONAL TRAINING

Ганчук Яна

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ НАВЧАЛЬНОГО КОНТЕНТУ ДЛЯ СТВОРЕННЯ КУРСУ Е-НАВЧАННЯ

Останнім часом обсяг використання дигітальних технологій в освітньому процесі ЗВО значно зріс [2]. З метою структурування та упорядкування навчального матеріалу, а також простішого доступу студентів до нього було запропоновано використовувати методи Е-навчання, одним із яких є створення навчальних електронних курсів. Важливим, однак, є процес підготовки навчального контенту.

В першу чергу при підготовці до створення курсу Е-навчання є визначення результатів та цілей навчання. Чітке визначення цілей курсу допоможе більш чітко окреслити зміст курсу та цільову аудиторію. Розподіл курсу на модулі та кроки допоможе учасникам орієнтуватись у його структурі та опрацьовувати необхідні матеріали та завдання послідовно [4].

Наступним після структурування та виділення цілей курсу є створення вмісту або навчальних об'єктів (НО). В залежності від спеціалізації курсу матеріали можна розміщувати у форматі PDF, PowerPoint, аудіо чи відео записів тощо. Не менш важливим є спосіб отримання доступу до навчального контенту, а саме через комп'ютер, планшет чи смартфон. Для прикладу створення НО для mLearning, де студенти отримують доступ до навчального контенту за допомогою свого планшета чи мобільного телефону, потребує короткого, лаконічного вмісту. Розподіл великого за обсягом текстового

повідомлення чи відео допомагає студентам робити перерви, щоб краще опрацювати НО [1].

Не менш важливою є перевірка функціонування курсу Е-навчання безпосередньо на платформі. Перегляд створеного курсу у різних браузерах із різними типами користувачів, дозволить виявити проблеми, пов'язані з вмістом, і технічні проблеми, що забезпечить заздалегідь вдосконалити навальний контент та функціонал курсу. Крім того результати опитувань в кінці кожного модуля дозволять визначити, чи досягає навчання цілей, які було поставлено на етапі підготовки, та забезпечить своєчасне оновлення змісту курсу Е-навчання [3].

Отже, процес підготовки навчального контенту для створення курсу Е-навчання вимагає окреслення цілей курсу, розробки НО, що відповідають поставленим цілям та перевірка функціоналу курсу перед його початком.

Література:

1. Gavan W., Lauren A. A Rubric for Evaluating E-Learning Tools in Higher Education. EDUCAUSE Review. 2018. URL: <https://er.educause.edu/articles/2018/9/a-rubric-for-evaluating-e-learning-tools-in-higher-education>
2. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Napchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127. <https://doi.org/10.21744/lingcure.v5nS4.1571>
3. McEnteggart P. Steps To Prepare Engaging eLearning Content. URL: <https://elearningindustry.com/4-steps-prepare-engaging-elearning-content>
4. Ragad M. Tawafak et al E-learning prospect on improving academic performance in Omani Universities. *IOP Conf. Ser.: Mater. Sci. Eng.* 551 012033 2019. DOI 10.1088/1757-899X/551/1/012033

Кудельська Ольга

Вінницький державний педагогічний університет

“ELSA” AS AN INSTRUMENT FOR ENHANCING PHONETIC SKILLS

For language students, it is important to practice phonetic skills. One of the tools of Internet education that can contribute to the development of this skill is the “ELSA” platform. “ELSA”(English Language Speech Assistant) is a program designed for improving pronunciation. Its artificial intelligence technology was developed by using voice data of people who speak English with different accents. This allows “ELSA” to recognize the speech patterns of non-native speakers and correct their pronunciation [1]. This application covers various aspects of the English language: pronunciation, intonation, word stress, listening, speaking, and vocabulary.

The platform provides more than 150 topics and more than 3000 lessons, accessible from any device so that students can easily practise when it is convenient for them [1]. The website offers theoretical information in the form of video classes made by language instructors, where the unique characteristics of sound pronunciation and intonation patterns are presented. Besides working on the sounds, the learner can practice 7 intonation models of various types. However, it is possible to customize the course according to a certain need.

By enrolling pupils in the virtual classroom, teachers can plan corporate-style learning. The instructor has the ability to make personalized word lists that can be distributed to students. It is important to note that the teacher can use real-time analytics to monitor pupils' progress and learning time. This application is suitable for such disciplines as “Practical Phonetics” and “Practical English Language Course”.

The benefits of this platform include the chance for students to work at a pace that is comfortable for them, the ability to select a topic to study (if they work independently) and get immediate feedback. The application also provides IELTS score prediction.

References:

1. Elsa Speak. URL: <https://elsaspeak.com/en/> (Last accessed: 02.04.22)

2.5 Innovative Online Tools for Teaching English Pronunciation. URL: <https://bridge.edu/tefl/blog/online-tools-teaching-english-pronunciation/> (Last accessed: 30.03.22)

Lykhnenko Olha

Technische Universität Berlin (Deutschland)

EVALUATION DIGITALER LEHR- UND LERNINSTRUMENTE

Digitale Medien dringen mit enormer Geschwindigkeit in viele Bereiche der Gesellschaft vor. Veränderungen in der Vermittlung des Wissens sind oft auch unumkehrbar. Der Einsatz digitaler Medien erweitert bzw. ersetzt sogar den „klassischen“ Präsenzunterricht. Daraus resultiert ein erhebliches Wachstum im Bereich des E-Learnings und allen seinen Realisierungsformen. Dies erfordert auch die Entwicklung neuer Formen der Qualitätsbewertung, um dem rasanten Fortschritt und den neuen Anforderungen des computergestützten Lernens gerecht zu werden.

Mit der Problematik des Einsatzes digitaler Medien im Fremdsprachenunterricht und der Beurteilung multimedialer Lernsysteme haben sich Böckmann (2008), Burmeister (2008), Fricke (2002), Ehlers (2001, 2003, 2011), Lottman (2000), Rösler (2014) Schenkel (2000) und andere Wissenschaftler weltweit befasst. Beispielsweise hat Ehlers (2011) in seiner Arbeit „Qualität im E-Learning aus Lerner Sicht“ ein empirisches Modell zur Beurteilung der individuellen Präferenzen der Lernenden analytisch dargestellt. Einen großen Beitrag zur Entwicklung des E-Learnings hat auch Prof. Dr. Günter (2009) mit seinem Werk „E-Learning, Theorien, Gestaltungsempfehlungen und Forschung“ geleistet, in dem der Autor auch konstruktive Vorschläge hinsichtlich der Gestaltung digitaler Lernmaterialien unterbreitet.

Evaluation ist ein übergreifender Begriff, der unter anderem das gezielte Prüfen und Testen beinhaltet und sich auf verschiedene Bewertungsmethoden bezieht (vgl. Grotjahn und Kleppin 2017: 15). Der Begriff *Evaluation* wurde als eine „systematisierte Sammlung von Daten zwecks Sicherung und Kontrolle der Qualität“ definiert (Schenkel 2000: 29). Es gibt keine universellen Regeln, die die Bewertung

der Qualität eines mediengestützten Lehr- und Lernprozesses beschreiben. Besonders bei digitalen Lerntools bemisst sich die Qualität an komplexen Konstrukten, die nicht einfach zu bemessen sind und die für eine Bewertung aus vielen unterschiedlichen Perspektiven betrachtet werden müssen (vgl. Bruder und Friesenbichler 2009: 33).

Die Methoden für die Evaluation von Lernmedien, zu denen auch VR-Lernanwendungen gehören, sind unterschiedlich und vielfältig. Hier einige Beispiele (vgl. Schenkel 2000: 29, Baumgartner 2002: 427-430):

- norm- oder kriterienorientiertes Register;
- Dokumentenanalyse;
- Interviews/Befragungen;
- Rezensionen;
- Beobachtungen (strukturiert oder unstrukturiert, aktiv oder passiv, Selbstbeobachtung);
- Verhaltensrecording (eine Form der Beobachtung, die besonders gut beim E-Learning möglich ist, da die Endgeräte in der Lage sind, die durchgeführten Aktionen aufzuzeichnen und später wiederzugeben);
- Empirische Untersuchungen (Vergleichsgruppen).

Für die Evaluation von Lernmedien werden vorwiegend Kriterienkataloge verwendet. Kriteriumsorientierte oder kriteriale Evaluation erfolgt auf Basis vorher definierter Kriterien. Die kriteriumsorientierte Evaluation ist unabhängig von variablen Faktoren, deshalb kann von einer hohen inhaltlichen Aussagekraft ausgegangen werden (vgl. Grotjahn und Kleppin 2017: 34). Diese Art der Evaluation bietet durch den Kriterienkatalog nicht nur für Lernende und Lehrende, sondern auch für die Hersteller und Vermarkter digitaler Lerntools eine übersichtliche Orientierung und qualitative Einschätzung.

Jede Evaluationsmethode hat sowohl ihre Stärken als auch ihre Schwächen und kann durch zusätzliche Erweiterungen angepasst werden, um möglichst umfangreiche Ergebnisse zu liefern.

Quellenverzeichnis:

1. Ehlers, Ulf-Daniel (2011): Qualität im E-Learning aus Lernericht, In: *Medienbildung und Gesellschaft*, Band 15, 2. überarbeitete und aktualisierte Auflage, Verlag für Sozialwissenschaften, Wiesbaden: Springer Fachmedien Wiesbaden GmbH.
2. Grotjahn, Rüdiger / Kleppin, Karin (2017): Prüfen, Testen, Evaluieren, In: *Deutsch Lehren Lernen*, Ende Karin (Hrsg.), Band 7, Stuttgart: Ernst Klett Sprachen GmbH.
3. Günter, Daniel Rey (2009): E-Learning. Theorien, Gestaltungsempfehlungen und Forschung. Bern: Hans Huber Verlag, 2009.
4. Schenkel, Peter / Tegrin, Sigmar-Olaf / Lottmann, Alfred (2000): Qualitätsbeurteilung multimedialer Lern- und Informationssysteme, Evaluationsmethoden auf dem Prüfstand, Reihe: *Multimediales Lernen in der Berufsbildung*, Nürnberg: BW Bildung und Wissen, Verlag und Software GmbH.
5. Bruder, Regina / Friesenbichler, Martina (2009): Ein gemeinsames Qualitätsentwicklungsmodell für mediengestützte Lehre, In: *Qualitätsentwicklung in der Lehre mit Neuen Medien. Mediengestützte Lehr- und Kompetenzenentwicklung*, Elisabeth Görzdorf, Regina Bruder, Julia Sonnberger (Hrsg.), Band 8, allgemeine Wissenschaftliche Reihe, Graz: Grazer Universitätsverlag S. 33-38.
6. Baumgartner, Peter (2002): Didaktische Anforderungen an (multimediale) Lernsoftware, In: *Information und Lernen mit Multimedia*, Issing, Ludwig J. Klimsa, Paul (Hrsg.), 3. vollständig überarbeitete Auflage, Weinheim: Psychologie-Verlag-Union, S. 427–442, online unter: <https://peter.baumgartner.name/publikationen/liste-abstracts/abstracts-2002/didaktische-anforderungen-an-multimediale-lernsoftware/> (letzter Zugriff am 20.08.2022).

Пилипишина Дар'я

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

**THE CONNECTION BETWEEN CRITICAL THINKING
AND WRITING IN ESL CLASSROOM**

We are lucky to live in such a highly developed world with many sources of diverse information: TV programs, social networks, online-libraries and open scientific database. The Internet has given us an opportunity to download and upload the articles for free, thus receive any kind of information. But in the same time we have to be able to understand if the information is worth our attention and further study. There come critical thinking skills. They help us to evaluate the information in order not to be deceived. That is why the development of critical thinking skills has become an integral part of an English language curriculum in modern educational establishments.

The development of writing skills is a part of the formation of a communicative competence in the English language development. We assume that students can advance their critical thinking through writing activities in esl classrooms.

First of all, we should give a definition to a critical thinking. *Critical, criticism* and *critic* are derived from one ancient Greek word *kritikos* that means «being able to judge, discern or decide» [2, p. 7]. Being critical and think critically are not the same notions. According to Collins dictionary *critical* means «containing or making severe or negative judgments» [3]. But giving an opinion on a subject without grounds is just presenting preferences or tastes. Whereas thinking critically requires a deeper look into the subject, thus more knowledge and basis [2].

Jonh Butterworth and Geoff Thwaites state that «critical thinking consists of making informed, evaluative judgements about claims and arguments» [2, p. 13]. Critical thinking includes the following strands: analysis, evaluation and further argumentation. Critical thinking should always be fair and open-minded, active and informed, skeptical and independent. Giving an objective opinion requires willingness to investigate the subject under discussion and evaluate it from different perspectives. We cannot be objective if we have little information. Doubting gives chances to deeper analysis and wider studies. It is a usual situation when we receive information from our teachers, accept someone's opinion, but more important is to be able to ask questions and arrive at our own conclusions [2].

In 1956 Benjamin Bloom with a group of educational psychologists created a classification system of educational goals, known as Bloom's Taxonomy. It focuses on developing thinking abilities which involve simple information acquisition to more complex processes. The aim was to make students aware of what they were learning. In 2001 Lorin Anderson, a former Benjamin Bloom's student, published a new version of the Taxonomy, known as a Revised Bloom's Taxonomy that is widely used by educators nowadays. The Taxonomy consists of six skills, graded from simplest to complex ones: remember, understand, apply, analyze, evaluate and create. According to this Taxonomy, each level of knowledge can correspond to each level of cognitive process. According to Anderson, «meaningful learning provides students with the knowledge and cognitive processes they need for successful problem solving» [1, p. 65].

The levels of writing process can be compared to the levels of Bloom's Taxonomy. For instance, when students receive a writing assignment, they have to understand the task in order to complete it: if the topic is familiar to them, what kind of information they can use. Then, learner discuss the ideas with their groupmates, namely to analyse, apply and synthesize the information that has been studied in the course previously. After they write a first draft, students reread, evaluate and edit it. Then, comes the final stage – creating, where learners create the final product. We have already mentioned, that a Revised Bloom's Taxonomy involves six similar levels: remembering, understanding, applying, analysing, evaluating and creating [5].

Some scientists also believe that writing can improve critical thinking skills in the classroom. For example, a recent research on the advantages of using writing for developing critical thinking skills was conducted in the biology course. The critical thinking performance of students who experienced a laboratory writing treatment was compared with those who experienced traditional quiz-based laboratory. The results have shown that the writing group significantly improved critical thinking skills whereas the non-writing group did not. It is also worth to emphasise the importance of peer-evaluation activity in the developing critical thinking as one of the stages of

writing assignments. It is believed that such tasks encourage students to think critically, for example synthesize, analyze and evaluate the information [4].

Based on the above mentioned researches we assume, that writing assignments have positive results on students' critical thinking skills development. Thus, we communicate the idea that writing productive activities may advance students' critical thinking during English lessons in secondary schools.

References:

1. Anderson, L. W., Krathwohl, D. R. A Taxonomy for Learning Teaching and Assessing. New York: Longman, 2021. 333 p.
2. Butterworth J., Thwaites G. Thinking skills Critical Thinking and Problem Solving. Second edition. Cambridge University press, 2013. 348 p.
3. Collins Online Dictionary. URL: <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/critical> (Last assessed: 02.04.2023)
4. Indah R.N. Critical Thinking in Writing. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/80816723.pdf> (Last assessed: 02.04.2023)
5. Rahmat N. H., Aripin N., Lin N. M., Whanchit W., Khairuddin Z. Exploring the Connection between Critical Thinking Skills and Academic Writing. *International Journal of Asian Social Science*. 2020, Vol. 10. № 2. P. 118-128.

Пугачова Катерина

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Жовнич О.В., канд. пед. наук

TRAINING OF FOREIGN LANGUAGE CONTENT CURATORS IN THE CONDITIONS OF DISTANCE EDUCATION

With the growth of e-learning and distance education, content curation has become a crucial element in foreign language learning. Content curation refers to the process of identifying, selecting, organizing, and presenting information relevant to a specific topic or subject. In foreign language learning, content curation plays a vital

role in providing learners with authentic and relevant materials that enhance their language proficiency [2].

However, content curation requires specific skills and competencies that are not always taught in language classrooms. With the shift to distance education and e-learning, the training of content curators has become even more challenging.

Content curation is the process of collecting, organizing, and presenting digital content in a way that is easy to access and understand. In other words, content curation involves selecting the best content from various sources, adding value to it, and presenting it in a way that is useful for the intended audience. This process is particularly important for foreign language content as it allows users to access content in a language they are learning or unfamiliar with. According to J.S. Artal-Sevil and E. Romero, content curation "is a strategy that consists in the analysis, tracking and collecting interesting information and contents about a certain topic, which is published on the Internet" [1, p. 5313]. Meanwhile, when it comes to the curation in distance education many scholars define the phenomena of digital curation, which is considered to be "the sifting and aggregation of internet and other digital resources into a manageable collection of what teachers and students find relevant, personalized and dynamic" [3, p. 6].

Regarding the distance learning, it refers to the delivery of education and training through digital technologies such as the internet, video conferencing, and webinars. It allows students to learn from anywhere in the world, at their own pace, and on their own schedule. Distance learning has become increasingly popular in recent years, particularly in response to the COVID-19 pandemic, which forced many educational institutions to switch to remote learning. Despite the fact the this education format contains learning in distance, according to Pateni Pateni "the distance learning in the learning does not necessarily make a simple concept that separates the distance between teacher and student learners in different places, but the substance of learning materials, electronic media within the telecommunications system" [4, p. 130].

Content curation and distance learning are interrelated in several ways. First, content curation plays a vital role in distance learning, as it allows educators to select and present relevant and engaging digital content to their students. Second, distance learning provides an opportunity for foreign language content curators to reach a global audience and showcase their curated content to a broader audience. Third, distance learning provides foreign language content curators with an opportunity to expand their knowledge and skills through online training programs and courses.

To train content curators in the conditions of distance education, several strategies can be employed. One approach is to provide them with access to the latest technologies and tools used in e-learning environments. This can include training on learning management systems, multimedia authoring tools, and social media platforms.

Another approach is to provide content curators with training on the principles of foreign language learning. This can include an understanding of learners' language level, interests, and learning goals. Content curators should also be familiar with the cultural background of learners and the target language.

It is also essential to provide content curators with feedback on their performance. This can be achieved through regular evaluations of their work and feedback from learners, instructors, and other stakeholders. Feedback can help content curators to identify areas for improvement and enhance their skills and competencies.

The model for Future Foreign Language Content Curators (teachers) in the Conditions of Distance Education should be the following:

1. The first step in creating a training program is to identify the learning objectives. The learning objectives should be specific, measurable, achievable, relevant, and time-bound (SMART).
2. Once the learning objectives have been identified, the next step is to develop the curriculum. The curriculum should be designed to meet the learning objectives and should include a mix of theory and practical exercises.

3. The third step is to select the delivery method and platform. The delivery method could include a mix of asynchronous and synchronous learning, depending on the learning objectives and target audience. The platform could include learning management systems (LMS), video conferencing software, and other online collaboration tools.

4. The fourth step is to develop the learning materials. The learning materials could include video lectures, interactive exercises, quizzes, case studies, and other instructional resources. The learning materials should be designed to engage the learners and facilitate their learning.

5. The final step is to evaluate the learners. The evaluation could include quizzes, assignments, and exams, as well as feedback from the learners. The evaluation should be designed to measure the learners' knowledge and skills in foreign language content curation and teaching. The feedback from the learners could be used to improve the training program for future learners.

References:

1. Artal-Sevil J.S., Romero E. (2018). Content Curation: what is it? How to Apply this Technique in Higher Education? RESOURCES AND TOOLS AVAILABLE, ICERI 2018 Proceedings. P. 5313-5323.

2. Lazarenko, N., & Ihnatova, O. (2022). Pandemia a transformacja cyfrowa. Wyzwania dla szkolnictwa wyższego. *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J-Paedagogia-Psychologia*, 35(1), 7-17. DOI: <http://dx.doi.org/10.17951/j.2022.35.1.7-17>

3. Ungerer, L. M. (2016). Digital Curation as a Core Competency in Current Learning and Literacy: A Higher Education Perspective. *The International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 17(5). URL: <https://doi.org/10.19173/irrodl.v17i5.2566>

4. Pateni, Pateni. (2016). Foundations of Distance Education. (Review Simonson, Smaldino dan Zvacek for Teaching and Learning at a Distance Sixth Edition). URL: <https://journal.unesa.ac.id/index.php/jtp/article/view/1150>

РОЗДІЛ 5

СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАЦІЇ, НАВЧАННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

SOCIOCULTURAL ASPECTS OF COMMUNICATION, TEACHING, AND TRANSLATION

Alexios Fini

Southeast Missouri State University, Cape Girardeau (USA)

Scientific Supervisor: Dr. I. Ustinova

EFL TEACHER CORRECTION

TO YOUNG CHINESE ENGLISH LANGUAGE

LEARNERS' ERRORS IN AN ONLINE CLASSROOM SETTING

Debate is raging on whether Teachers of English Speakers of Other Languages, henceforth abbreviated as TESOL, should adopt corrective feedback as an effective method of error correction among English as Second Language, henceforth abbreviated as ESL learners, to improve their learning experience. Some renowned researchers oppose the corrective feedback technique basing their argument that it is not practical to all second language learners. The campaigners of the corrective feedback, on the other hand, argue that the approach plays an efficient and significant role among learners of English as a second language.

This paper employs a quasi-study approach to examine the type of mistakes learners make, when they make them, i.e., during speaking, writing, reading, etc., and strategies teachers are using to correct them. The study involves parents of well-performing Chinese ESL learners and 15 tutors who handle English learners as a second language. Questionnaires were filled in by both the parents and the teachers. Besides, online interviews were conducted with the teachers. Finally, I had an opportunity to attend five live online classes as a guest to observe how the tutors were making error corrections. The data collected were sorted and analyzed and are the basis of this paper. The paper found that parents preferred that their children be corrected in

private. Teachers, on the other hand, prefer correcting learners through immediate interruption.

Байрамова Севіль

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Боровська О.О., канд. філол. наук

SCHWIERIGKEITEN BEI DER ÜBERSETZUNG

DEUTSCHSPRACHIGER WERBETEXTE

In der modernen Welt nimmt Werbung einen der wichtigsten Plätze ein. Dank Werbung erfahren wir viel über neue Produkte, Dinge und interessante Ereignisse. Werbung ist mit vielen Lebensbereichen wie Politik, Wirtschaft, Psychologie, Soziologie und anderen verbunden.

Das Wichtigste ist, dass ein Werbetext seine eigene Struktur hat und aus einer Überschrift, dem Hauptwerbetext und einer Echo-Phrase besteht [3, с. 366].

Eine gute Überschrift entscheidet darüber, ob der Verbraucher den Werbetext weiterlesen wird. Daher hat die Überschrift eine besondere Bedeutung in der Werbung.

Im Hauptwerbetext wird dem Verbraucher über das konkrete Produkt und dessen Eigenschaften erzählt.

Die Echo-Phrase ist wiederum ein ebenso wichtiger schlussverbaler Ausdruck, der zur Wiederholung und Darstellung des bedeutungsvollen Slogans dient. Denn laut Psychologen bleibt der letzte Teil des Werbetextes am besten im Gedächtnis.

Die Übertragungskanäle umfassen gedruckte Werbung, Fernsehwerbung und Radiowerbung. Je nach Art der beworbenen Objekte (Waren-, Unternehmens-, soziale, politische usw.) werden pragmatische Indikatoren festgestellt: informative, appellative und erinnernde Werbung [3, с. 365]. Die Verwendung aller Bestandteile hängt vom Ziel, beworbenen Objekt und Übertragungskanal ab. Zusammenfassend kann man sagen, dass *Werbung* eine komplexe kommunikative Einheit ist, die

aufgrund ihrer Zusammensetzung und Struktur verschiedene Konfigurationen annehmen kann.

Bei der Übersetzung internationaler Werbeslogans treten Probleme auf, insbesondere steht vor den Übersetzern die wichtigste Aufgabe, den emotionalen und psychologischen Effekt des Werbetextes zu übertragen, die Wirksamkeit des Einflusses auf die Zielgruppe zu erhalten, stilistische Besonderheiten des Textes bei der Übersetzung zu berücksichtigen und die grundlegende Struktur des Werbetextes zu bewahren [1, c. 149]. Es ist auch wichtig, kulturelle Unterschiede und Nuancen zu berücksichtigen, die die Wahrnehmung des Textes beeinflussen können.

Typische Merkmale deutscher Werbetexte sind Rationalität, Informativität und Kürze. Es gibt Prinzipien und Regeln, die helfen können, Werbetexte aus dem Deutschen ins Ukrainische zu übersetzen [2, c. 591], den effektivsten und passendsten Ansatz für die Übersetzung eines bestimmten Werbetextes aus dem Deutschen ins Ukrainische zu wählen. Die Aufgabe des direkten Übersetzens besteht darin, dass der Übersetzer den Inhalt des Originalwerbetexts wörtlich ohne Änderungen überträgt. Ein Beispiel für eine solche Übersetzung ist der Werbeslogan der Volkswagen-Kampagne: *"Das Auto" – "Це автомобіль"*. Freie Übersetzung wird verwendet, um den Inhalt des Originaltextes mit einer zugänglichen und verständlicheren Sprache zu vermitteln. Zum Beispiel: *"Unser Produkt ist die perfekte Lösung für jeden Anlass!" – "Наш продукт – ідеальне рішення для будь-якої нагоди!"*. Adaptive Werbeübersetzung ist der Prozess der Übersetzung von Werbetexten, bei dem die maximale Effektivität der Werbung in der neuen Sprache gewährleistet werden kann, während der Originalinhalt und die Ideen erhalten bleiben. Zum Beispiel: *"Erleben Sie das einzigartige Geschmacks Erlebnis unseres neuen Produkts! Mit sorgfältig ausgewählten Zutaten und einer besonderen Herstellungsmethode garantieren wir Ihnen höchste Qualität und Genuss pur. Probieren Sie es jetzt aus!" – "Відчуйте неповторний смак нашого нового продукту! Ми гарантуємо вам найвищу якість і справжнє задоволення завдяки уважно підібраним інгредієнтам та особливому методу виготовлення. Спробуйте його прямо зараз!"*.

Nicht weniger problematisch ist die Übersetzung von Slogans. Diese sollten möglichst wenige Worte enthalten und sehr überzeugend sein. Der Erfolg eines Unternehmens hängt vom Slogan ab, mit dem die Marke unter den Menschen identifiziert wird [2, с. 592]. Wenn die Übersetzung korrekt ausgeführt wird, kann die gesamte Information vollständig übermittelt und der maximale Inhalt des Originals an das Publikum vermittelt werden. Es ist jedoch auch wichtig, den Kontext und die kulturellen Besonderheiten der zu übersetzenden Sprache zu berücksichtigen, um mögliche Missverständnisse und Übersetzungsfehler zu vermeiden.

Literatur:

1. Денисенко О. Є. Реалізація перекладацьких трансформацій під час перекладу рекламних слоганів. *Наука та молодь*. Гуманітарна серія. 2012. С. 147-150.
2. Ніколащенко Ю. А. Лінгвістичні особливості німецьких рекламних текстів та їх переклад. *Молодий вчений*. 2018. № 4. С. 590-593.
3. Павлішина Н. М. Місце в рекламній комунікації та структура. *Національний університет "Запорізька політехніка"*. 2019. Вип. 37. С. 363-370.

Dronova Tetiana

Southeast Missouri State University, Cape Girardeau, MO (USA)

Scientific Supervisor: Dr. Irina Ustinova

ENGLISH AS A LINGUA FRANCA

The English language is often called a global language, a world language, an international language, and a modern Lingua Franca, which signifies its importance around the world. It is the most widely used language in the world. Overall English is spoken in 58 countries, and it is an official language in 39 countries ("Geographical distribution of languages worldwide," n.d.). There are around 1.5 billion English speakers, which comprises almost 20% of the world population (Statista Research Department, 2022). Approximately 375 million people in the world speak English as their first language [5]. This means that about 1.1 billion people use English as a second and foreign language (people who live in the outer and expanding circle

countries). Such an outstanding status made English a subject of various research studies that have been actively conducted over the last decades by David Crystal (2003), Braj Kachru (1986, 2006), Larry Smith (1981), Barbara Seidlhofer (2011) and others.

According to Crystal (2003), “a language achieves a genuinely global status when it develops a special role that is recognized in every country” [4, p. 3]. This can be reached either by a language becoming official in the country and used for communication on the governmental level, in media and in the education, or by choosing the language to teach as a foreign one all over the country, even though it does not have an official status.

An international language is the language that is used by people of different nations for communication, and English is the most popular ones [2, p. 448]. Larry Smith (1976), a co-founder of the International Association for World Englishes, defined English as an International Auxiliary Language, which serves the purpose of internal communication of nationals of a country. He highlighted the existence of multiple varieties of English around the globe and emphasized that the differences of English which occur while this language is used by non-native speakers should be tolerated and accepted worldwide [2].

The term *Lingua Franca* mostly refers to situations when the language is used as “the means of communication among people from different first language backgrounds, across linguacultural boundaries” [7, p. 339]. ELF (English as a Lingua Franca) can be characterized by “mixing between varieties of a language and also code-switching with other languages” [1, p. 569] due to its multicultural nature.

The US linguist Braj Kachru (1986) classified Englishes into three concentric circles to show different ways in which the language has been acquired and is currently utilized.

The inner circle countries are those where English is the primary language, and people who use this language are native speakers (the United States of America, the United Kingdom, Ireland, Canada, Australia, and New Zealand).

The outer (extended) circle countries are a non-native English setting. English there plays an official role, as it is a “medium of education, language of government.” English is considered to be a ‘second language’ (Nigeria, Kenya, India, Singapore, Malawi, the Philippines, and more than fifty other territories). In this case people learn English after they have learned their mother tongue. The majority of the countries obtained such a status by being colonized by countries which belong to the inner circle [6, p. 129].

The expanding (extending) circle countries recognize the importance of English as an international language. However, they have neither been colonized by members of the inner circle, nor have they given English any official administrative status. In these countries English is taught as a foreign language (China, Germany, Greece, France, Finland, Japan, Poland, Russia etc.).

References:

1. Baker W. (2009). The Cultures of English as a Lingua Franca. *TESOL Quarterly*, 43(4), 567-592.
2. Bolton, K. and Davis D.R. (2018). Larry Smith and world Englishes. *World Englishes*, 37, 447-454.
3. *Geographical distribution of languages worldwide*. (n.d.). WorldData. Retrieved December 7, 2022. URL: <https://www.worlddata.info/languages/index.php>.
4. Kachru, B. B. (1986). *The alchemy of English: the spread, functions, and models of non-native Englishes*. Oxford: Pergamon Press.
5. Ryan. (2022, February 1). *How Many People In The World Speak English?* English Raven. Retrieved December 7, 2022. URL: <https://www.englishraven.com/what-percentage-of-world-speaks-english/>.
6. Ryan. (2022, February 10). *The importance of English in Ukraine*. English Raven. Retrieved December 11, 2022. URL: <https://www.englishraven.com/how-many-people-speak-english-in-ukraine/>.
7. Seidlhofer, B. (2005). English as a lingua franca. *ELT Journal*, 59 (4), 339-341.

8. Smith, L. E. (1976). English as an international auxiliary language. *RELC Journal*, 7(2), 38-42.

9. Statista Research Department (2022, November 29). *The most spoken languages worldwide in 2022*. Statista. Retrieved December 7, 2022. URL: <https://www.statista.com/statistics/266808/the-most-spoken-languages-worldwide/#:~:text=In%202022%2C%20there%20were%20around,at%20the%20time%20of%20survey.>

Jannatul Ferdaous

Southeast Missouri State University, Cape Girardeau (USA)

Scientific Supervisor: Dr. I. Ustinova

GRAMMAR ERRORS IN SPEAKING: A CASE STUDY OF A SPANISH ENGLISH LANGUAGE LEARNER

Spanish English language learners make many grammatical errors, specifically in speaking (Moore & Marzano, 1979). Moreover, second language learners may know grammatical rules but omit them while speaking (Alexopoulou, 2020). Further, to a certain extent, grammar teaching improves the grammar accuracy of L2 learners (Norris & Ortega, 2008). However, few studies identify specific grammatical mistakes along with the most frequent types of error that a Spanish ELL makes during oral interaction. This longitudinal case study aims to identify the correct pattern of grammatical errors, categorize them accordingly, and measure the progress level of a learner from the beginning to an end of an EFL program that lasted three months.

This study was conducted by monitoring the speaking skills of a high intermediate English language learner from Colombia, South America, in the EFL online classroom. Both qualitative and quantitative methods have been used to conduct the study. The Spanish EFL learner participated in discussions, role-play, and an impromptu speech. His oral expression has been observed and recorded by the instructor to categorize and analyze the types of grammatical errors.

The finding shows that the Spanish EFL learner makes several grammatical errors during speaking, and based on the error category learner's most frequent errors are 'use

of present for past,' 'preposition,' and 'double subject'. In addition, the learner's performance improves at the end of the EFL program as he tends to make fewer grammatical errors during speaking activities. This study provides new insights for further research regarding Spanish EFL learners' oral expression and grammatical errors.

References:

1. Alexopoulou, T. (2020). Grammatical Errors: What Can We Do About Them?. *Languages, Society and Policy*. URL: <https://doi.org/10.17863/CAM.60255>
2. Moore, F. B., & Marzano, R. J. (1979). Common Errors of Spanish Speakers Learning English. *Research in the Teaching of English*. 13(2). P. 161-167. URL: <http://www.jstor.org/stable/40170752>
3. Norris, J.M, & Ortega, L. (2008). Effectiveness of L2 Instruction: A Research Synthesis and Quantitative Meta-analysis. *Language Learning*. URL: <https://doi.org/10.1111/0023-8333.00136>

Kaminska Maryna, PhD

Vinnytsia State Pedagogical University (Vinnytsia, Ukraine)

Runiewicz Marek

the Karkonosze Academy of Applied Sciences (Jelenia Góra, Poland)

ROLE OF ERASMUS+ COOPERATION IN PROMOTION OF SUSTAINABILITY IN EDUCATION

Erasmus+ is the EU's programme to support education, training, youth and sport in Europe. The program that has been created to promote education and mobility in Europe brings together students and teachers from different countries to study and work together. The program has been in operation for over thirty years and has had a significant impact on education and sustainability in Europe [1; 2].

Education is essential for the personal, social and professional fulfilment of the citizens. It also stands at the heart of Europe's social market economy as the foundation for economic and social convergence. It helps strengthen people's employability, helps building societal and personal empowerment and resilience, and

helps the EU play a stronger role in a global, increasingly digital and knowledge-based world.

Department of Foreign Languages at Vinnytsia State Pedagogical University (Vinnytsia, Ukraine) started to cooperate with the Karkonosze Academy of Applied Sciences in Jelenia Góra (Poland) in 2016 in Key Action 1 Higher Education Student Mobility project. Since the time agreement was extended in 2018 and then in 2021 until 2027. The main goal of the cooperation under the agreement is to promote academic mobility for students and staff, increase the quality education level, ensure intercultural connection, strive for excellence, creativity and innovation at the level of organizations and policies in the field of education of both partners. Since the beginning of the implementation of the agreement, the best students of the Department of Foreign Languages have had the opportunity to become a participant in academic mobility with the right to study and live at a partner university every year on a competitive basis. The staff from both organizations also had an amazing experience of mobility of cross-collaboration and professional development.

At present the education for sustainable development (ESD) is a term used by the United Nations and is defined as education that encourages changes in knowledge, skills, values and attitudes to enable a more sustainable and just society for all. Actually, among the *Sustainable Development Goals* or *Global Goals* adopted in 2015 as part of the Sustainable Development Agenda (that are a collection of seventeen interlinked objectives designed to serve as a "shared blueprint for peace and prosperity for people and the planet, now and into the future") the quality education is the goal # 4 on the list, which speaks for itself about the crucial importance of education globally. The goal lies in ensuring inclusive and equitable quality education and promoting lifelong learning opportunities for all [3].

Although, in everyday use, sustainability is often focused on countering major environmental problems, the concept has also a social dimension focusing on fostering social engagement and responsibility of young people. It is supposed that students need to develop a multidisciplinary approach to learning the knowledge, skills and attitudes necessary to continuously improve the health and well-being of

present and future generations. Thus, in a long run, sustainability education focuses not only on imparting knowledge but also on empowering students to become real-world problem-solvers and life-long learners. As the students of the Department of Foreign Languages claim, Erasmus mobility is a life-changing experience.

Another aspect of sustainable education systems is defined as systems in which students' natural energy for learning is renewed (rather than depleted) and no talent gets wasted. Students' energy for learning is geared towards the acquisition of crucial competences for the 21st century (including the competence to make their own lives work and to make life on the planet work), which they can deploy and further develop on a long-term, sustainable basis [4].

One of the main ways that Erasmus cooperation affects sustainability in education is by promoting cultural exchange. When students and teachers from different countries come together, they bring with them different perspectives and experiences that can enhance the learning environment. This exchange of ideas can lead to the development of new and innovative ways of thinking about sustainability in education.

Another way that Erasmus Cooperation affects sustainability in education is by promoting international cooperation. The program encourages universities and other educational institutions to work together on various initiatives. This cooperation can lead to the development of new and innovative solutions to global challenges. When the Covid pandemic caused overall lock-down in Ukraine and Poland the mobility was postponed. To support the collaboration during those uncertain times of frustration and limitations the Department of Foreign Languages initiated online days of Polish-Ukrainian cooperation and the idea was supported by the partners from The Karkonosze Academy enthusiastically. Thus, tutors of the Department of Intercultural Communication, World Literature and Translation and the Department of English Philology held classes and workshops for students of the Karkonosze Academy majoring in "English Philology", whereas Polish colleagues curated students of the Faculty of Foreign Languages. The event turned out to be really stimulating and empowering for both parties.

All in all, Erasmus framework remains a major contributor to the achievement of the Strategic Agenda for the EU towards a Union where young people receive the best education and training and can study and find jobs across the continent supporting youth mobility, offering increased opportunities for high quality level learning mobility for learners and staff, enabling the pursuit of studies and learning paths in different stages of life. Additionally, significant is the impact of Erasmus+ cooperation in fostering sustainability education by promoting cultural exchange, sustainable practices, and international cooperation.

References:

1. Ігнатова, О., Безуглий, А., Гусєв, С., & Поселецька, К. (2019). академічні мобільні можливості для викладачів і студентів в рамках місії університету. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*, (53), 181-185. DOI: 10.31652/2412-1142-2019-53-181-185
2. An official site of Erasmus+ <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/>
3. An official site of United Nations <https://sdgs.un.org/goals/goal4>
4. Van den Branden, Kris. (2015). Sustainable Education: Exploiting Students' Energy for Learning as a Renewable Resource. *Sustainability* 7, no. 5: 5471-5487. URL: <https://doi.org/10.3390/su7055471>

Кашуба Даяна

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Камінська М.О., канд. філол. наук

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ОНЛАЙН-КОМУНІКАЦІЇ

Відповідно до результатів дослідження «Digital 2020» та «Hootsuite» [6] сьогодні Інтернетом користуються понад 4,5 мільярда людей, а кількість користувачів соціальних мереж перевищила позначку в 3,8 мільярда. Майже

60% населення світу вже підключено до Інтернету, і останні тенденції припускають подальшу активність використання соціальних мереж.

Глобальна мережа Інтернет як об'єкт наукових досліджень приваблює науковців з декількох причин. Деякими з них є нові методи та засоби формування відкритої сфери обміну інформацією, можливості застосування мережі у різних сферах людської діяльності (наприклад дистанційній освіті, соціальній комунікації, журналістиці, електронній комерції), особливості побудови комунікативних одиниць [4, с. 103].

Можна визначити різні трактування поняття «мережа» серед науковців. Наприклад, Ю. Данько акцентує увагу на більш поширених визначеннях: «група взаємопов'язаних вузлів»; «стара форма людської практики, що отримала нове життя, ставши інформаційною мережею, що підживлюється Інтернетом» [2, с. 3].

На сьогоднішній день прийнято вважати, що соціальна мережа – це структура, що базується на людських зв'язках або ж взаємних інтересах. В якості інтернет-сервісу соцмережа може розглядатися як платформа, що допомагає людям комунікувати на відстані, як географічній, так і часовій.

Соціальна мережа (від англ. social networking service) – це віртуальна мережа, яка є засобом забезпечення сервісів, які пов'язані з встановленням зв'язків між його користувачами; це інтерактивний веб-сайт, контент якого наповнюється самими користувачами мережі [4, с. 155].

Започаткував вивчення електронної комунікації канадський професор Маршал Маклюен. Головний методологічний принцип його теорії полягав у тому, що духовний та матеріальний прогрес людства визначають не знаряддя праці чи опанування природою, не економіка, політика чи культура, а технологія соціальної комунікації [6, с. 293].

У сучасних дослідженнях проблем комунікативної діяльності людини в мережі Інтернет простежуються різні підходи щодо визначення терміна “інтернет-комунікація”. Науковці полемізують з приводу базового іменника (комунікація, спілкування, гіперкомунікація, дискурс) та прикметника

(комп'ютерна, комп'ютерно опосередкована, віртуальна, мережева, електронна, цифрова тощо) [3, с. 73]. Більшість дослідників використовують терміни “інтернет-комунікація”, “інтернет-дискурс”, “комп'ютерна комунікація”, “мережева комунікація”, “віртуальна комунікація”, “гіперкомунікація”.

Якщо узагальнити, інтернет-комунікація вважається системою соціальної взаємодії вербальних та невербальних способів спілкування в Інтернеті. Дослідники виділяють наступні основні характеристики комунікації в мережі Інтернет:

- Можливість взаємодії будь-якого учасника комунікації з політиками, членами уряду, державними діячами, лідерами громадських і політичних організацій через сторінки в соціальних мережах, блоги, чати, електронну пошту, скайп тощо;
- Часопросторова дифузність комунікації в інтернет-просторі : взаємодія не прив'язана до часу і місцеперебування комунікантів;
- Відсутність соціальної і вікової диференціації користувачів;
- Анонімність: можна приховати ім'я, стать, вік, соціальний статус, країну проживання, зовнішню привабливість;
- Добровільність контактів: у будь-який момент їх можна припинити;
- Майже завжди письмовий характер спілкування;
- Поліфонічність комунікації, що дозволяє об'єднати велику кількість мовних практик і типів дискурсу;
- Відсутність невербальної комунікації;
- Відсутність єдності у часі й просторі, тобто унікальна можливість бути одночасно у різних часових поясах і в різних країнах;
- Прагнення до емоційності у спілкуванні: створення різноманітних спеціальних значків для позначення емоцій (радість, сум, посмішка, любов, поцілунок тощо) [1, с. 3-7].

Отже, узагальнивши вищесказане, можна зробити висновок, що онлайн-комунікація, зокрема у соціальних мережах є досить багатогранним явищем,

яке все ще досліджується різними науковцями з різних аспектів. Особливості такої комунікації та способи її застосування залишаються актуальними й на сьогоднішній день.

Література:

1. Андріанова Н.С. Інтернет-комунікація – реальність чи симуляція? *Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Мовознавство»*: збірник наукових праць. Дніпропетровськ: Вид-во ДНУ, 2010. Вип. 16. С. 3-7

2. Данько Ю.А. Феномен соціальних мереж у контексті становлення і розвитку мережевого суспільства. *Вісник Міжнародного Слов'янського університету. Серія «Соціологічні науки»*. Харків. Том XV. № 1, 2; 2012. С. 53-59

3. Камінська М, Люзак Р. Імплицитна маніпуляція темою Covid-19 у політичному мультимодальному дискурсі відеохостингу YouTube. *Актуальні питання іноземної філології*. 2022. Вип. 16, С. 72-79.

4. Флюр О. М. Формування глобального інформаційного суспільства. Шлях України: монографія. К.: Відділ оперативної поліграфії Ін-ту міжн. відносин Київського нац. ун-ту імені Т. Шевченка, 2004. 140 с.

5. McLuhan, Marshall. *The Gutenberg Galaxy: the making of typographic man*. Toronto, Canada: University of Toronto Press, 2010.

6. Kemp, Simon. Digital 2020: 3.8 billion people use social media. We are social.: blog. URL: <https://wearesocial.com/uk/blog/2020/01/digital-2020-3-8-billion-people-use-social-media>

Коберник Аліна

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Наук. керівник: Малащук-Вишнеvsька Н.В., канд. філол. наук

GLOBAL COMPENSATION IN THE UKRAINIAN TRANSLATION OF THE NOVEL “ME BEFORE YOU” BY JOJO MOYES

Compensation is one of the complex (lexico-grammatical) translation strategies which has a contribution for assisting the translator in his work, while it can be used

as a possible strategy for dealing with idioms and quite an effective technique for compensating the losses caused by translation.

Global compensation is a subtype of compensation whereby translators do not compensate for a specific item, but for compromises imposed upon them by the fact of translation itself. Thus, it is an attempt to maintain a delicate balance between *gains and losses* manifested in the whole text. Translators are always aware of how many compromises they have to make in the process of translation, and how often they must be satisfied with a substantially less idiomatic rendering than the original. It is for this reason that whenever the text permits translators to take advantage of the resources in the target language, they will certainly do so.

Using global compensation can be the only possible way to render stylistically colored speech. The novel “Me Before You” is characterized by the use of colloquial speech patterns by the characters, thus, when they cannot be transferred in one place of the text, they may occur in the other place, but the distance between the patterns can be rather huge, in comparison with the local subtype, *compensation in place*.

Let us analyze the following example:

Yup. *I hung my jacket on the peg, where it fought for space amongst the others [3, p. 21].*

Так. – *Я прибрала куртку на вішалку, де вона ледве помістилась серед інших курток [2, p. 18].*

Here, the colloquial ‘yup’ is rendered to Ukrainian with rather neutral connotation ‘Так’. To compensate the loss of colloquial effect, the translator uses colloquialism in another place, replacing a neutral word in the ST with its more expressive equivalent in the TT:

Well, *apparently now Obi can't possibly have beige arms. We have to have the black arms [3, p. 23].*

Очевидячки, *тепер в Обі не буде бежевих рук. Треба знайти чорні руки. [2:19].*

‘Well’ was replaced by the adverb ‘очевидячки’ which conveys greater emotional richness to the statement, making the dialogue more lively.

Here is another example:

Still, you won't have to worry about the old sexual harassment, eh? - Dad said [3, p. 49].

І тобі ж не доведеться переживати за сексуальні домагання, - сказав тато [2, p. 44].

As we see, the colloquial *eh* is lost in translation. However, in a few chapters, we see it appearing, substituting the neutral *aren't you*:

You're going to gloat now, aren't you? - I muttered, reaching for the box of tissues [3, p. 103].

Тепер зловтішатиметесь, еге? — промурмотіла я, потягнувшись до коробки з хустинками [2, p. 99].

Here is one more interesting example of interpretation of colloquial gains.

I liked the fuggy bacon-scented warmth of the cafe, the little bursts of cool air as the door opened and closed, the low murmur of conversation and, when quiet, Frank's radio singing tinnily to itself in the corner [3, p.25].

У кав'ярні я любила задушливе тепло із запахом бекону, маленькі пориви прохолодного повітря, коли відчинялися й зачинялися двері, притишені гомінки відвідувачів і неодмінне Френкове радіво (так він любляв вимовляти це слово), яке наспівувало щось у кутку металевим голосом, коли розмови стихали [2, p. 21].

In order to convey the dialectical component of the word 'радіво', the author adds an explanation of the purpose of using this word to the Ukrainian sentence.

The "game" of gains and losses is used in rendering figurative speech and phraseological units. As we mentioned in the previous part of analysis, transferring units of a foreign language that are not phraseological units (that is, individual words and non-phraseological phrases) with those in the TT is the main goal of global compensation technique. It is used in order to give figurativeness and vividness to the text, in which, in some cases, these features had to be sacrificed during translation. The use of phraseological units, which do not correspond in the original, is quite often observed in domestic translations of English literary texts.

In the following examples the translated units gain expressiveness in the TT, motivated by the conscious desire of the translator to compensate for some specific loss of figurativeness and expressiveness in other places:

*I felt his mother **stiffen**. – Will, stop it [3, p. 55]!*

*Його мати **скам'яніла**. – Вілле, припини [2, p. 51]!*

*She had **kissed** Will on the cheek and was now stepping backwards, smiling awkwardly [3, p. 78].*

*Білявка **чоломкнула** Вілла в щоку й відступила на крок назад, ніяково усміхаючись [2, p. 74].*

*When I remarked on his ability to be still and just **enjoy the moment** – something I had never mastered – he pointed out that if you can't move your arms and legs, you haven't actually got a lot of choice [3, p. 313].*

*Коли я завважила йому про цю здатність бути непорушним і просто **смакувати момент** — те, що мені ніяким побитом не вдавалося, — він зазначив, що, як не можеш рухати руками та ногами, вибір невеликий [2, p. 309].*

Here, on the contrary, the figurativeness is less expressive:

***Don't push your luck**. Shush. Don't make me nervous. I'm not great with scissors [3, p. 147].*

***Не випробовуйте долю**. Цитьте. Не змушуйте мене нервуватись. Я погано володію ножницями [2, p. 143].*

Summarizing the information, in order to express various emotions of their characters, authors employ a considerable variety of strategies, that vary from the use of nouns and adjectives denoting emotions to the use of sophisticated figures of speech. In attempt to maintain a delicate balance between gains and losses manifested in the whole text, the translator of the novel “Me Before You” uses global compensation technique. Translators are always aware of how many compromises they have to make in the process of translation, and how often they must be satisfied with a substantially less idiomatic rendering than the original.

Література

1. Карабан В. І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову. Навчальний посібник-довідник для студентів вищих закладів освіти. Вінниця: Нова книга, 2003. 608 с.
2. Джоджо Мойєс. До зустрічі з тобою: роман; пер. з англ. Н. Хаєцької. Харків: КСД, 2019. 379 с.
3. Jojo Moyes. Me Before You. London: Penguin Books, 2012. 496 p.
4. Harvey, S Higgins, I, Thinking Translation: A course in translation method: French to English . London: Routledge, 2004. 272 p.

Москаленко Валерія

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Брик М.М., канд. філол. наук

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНА СПЕЦИФІКА

ВІДОБРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ В МОВІ

Всі емоції визначаються соціокультурними параметрами, та, крім універсальних емоційних переживань, існують також і емоції, специфічні для певної культури. Емоції є невід'ємною частиною культури будь-якого народу, вони беззаперечно концептуалізуються і вербалізуються в його мові [1, с. 19]. Людина сприймає світ через культурні символи та стереотипи, що існують в мові, мовні знаки, що мають зв'язок з культурними та національними світоглядними системами. Кожна нація по-різному сприймає та реагує на одну і ту ж ситуацію, що спричиняє різне емоційне ставлення до того чи іншого явища.

Саме завдяки поняттю емотивності словосполучень та мовних одиниць мова оживає, збагачується, набуває сенсу та значення, стаючи складною динамічною системою. Одна з найважливіших функцій, що формується в комунікації – процес передачі оцінного ставлення до певних явищ та фактів реальної дійсності, де оцінка є універсальною (трансцендентною) лінгвістичною категорією, яка виконує роль однієї з найважливіших складових процесу комунікації і є різновидом модальності висловлювання [2, с. 176].

Беручи до уваги наявні дослідження культурної специфіки емотивності, можна зазначити, що лінгвісти виокремлюють такі культурні дефініції: концептуальна метафора, культурна конотація та її компоненти, емотивні стереотипи, ментальність і граматична будова, специфіка емоційного вираження в мовах, що належать до різних культур [3, с. 56]. Особливого значення набувають знання про національну та культурну специфіку картини світу, що проявляється в кодів мов, які використовуються під час процесу перекладу. Отже, емотивний компонент мовної семантики необхідно розглядати як складову культурологічного аспекту.

До складових культури, які мають національно-специфічне забарвлення, можна віднести: 1) традиції та звичаї; 2) повсякденну культуру, тісно пов'язану з традиціями; 3) вербальну та невербальну поведінку (звички представників певної локальної культури, прийняті в цьому соціальному колі норми спілкування), а також пов'язані з нею кінестетичні коди, які використовують представники лінгвокультурної спільноти; 4) національні картини світу, які транслиують особливості сприймання навколишнього середовища, певні національні особливості мислення репрезентативів тієї чи іншої культури [4, с. 11].

Таким чином, безумовно існують взаємозв'язки мови та культури, що в свою чергу створюють передумови для виникнення культурно-специфічної лексики. Всім відомо, що кожна мова має індивідуальну, просту або складну систему передачі культурно-специфічних одиниць, що має як семантичні, так і фонематичні особливості, які кожен перекладач має знати, підбирати відповідне значення та правильно передавати при перекладі [5, с. 277].

Емоції як складова культури тісно пов'язані з когніцією та здатністю кожної мови до їх вербалізації. Відображення навколишнього світу у системі мови має свої характерні особливості через відмінності бачення світу різними народами.

Література:

1. Білас А.А. Категорія емотивності у лінгвістиці. *Мова і культура (Науковий журнал)*. Київ: Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2011. Вип. 14. Т. III (119). С. 17-24.

2. Колода С.О. Текстові лакуни як маркери специфіки лінгвокультурної спільноти в романі А. Оза «Куфса шхора». *Східний світ*, 2005. №1. С. 115-121.

3. Падалка Ю.М. Емотивність як підкатегорія модальності (на матеріалі іспанської мови). *Мовні і концептуальні картини світу*. 2014. Вип. 50(2). С. 174-181.

4. Саволоцька А.А. Культурно-специфічні оніми як проблема перекладу (на матеріалі англійського та українського перекладів турецького роману Орхана Памука «Музей Невинності»). *Мовні і концептуальні картини світу*. 2014. Вип. 47 (2). С. 276-288.

5. Цинтар Н.В. Аналіз культурної специфіки емотивності в міждисциплінарній парадигмі. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер.: Філологія. 2018. № 34. Т. 2. С. 55-58.

Новицька Єлена

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

Науковий керівник: Лебедева Н.А., канд. пед. наук

СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАЦІЇ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Основою будь-якого суспільства, а отже і цивілізованого життя, є люди та їх комунікація між собою. У той час як сам термін “комунікація”, згідно досліджень Онуфрієнко Г. С., є досить широким та містить багато аспектів, основне значення в лінгвістичному просторі все ж залишається за мовною комунікацією, тобто процесом активного та пришвидшеного обміну інформацією [8, с. 154].

На даному етапі розвитку теорії комунікації виділяють такі її види як:

- міжособистісну (непосередкований контакт між індивідами)

- групову (у разі коли в спілкування вступають 3 до 20-30 чоловік)
- масову комунікації (процес передачі повідомлень в суспільстві засобами масової інформації).
- міжкультурну комунікацію (при взаємодії представників різних культур).

Без сумніву процес глобалізації вплинув на всі види комунікації проте найбільше змін зазнала міжкультурна комунікація. Основним завданням міжкультурної компетентності є формування у індивіда етнорелятивізму на противагу етноцентризму. Для досягнення високого рівня сформованості міжкультурної компетентності виділяють такі основними напрямки [6, с. 82]:

- навичка рефлексувати власну і чужу культуру;
- набуття додаткових знань про відповідну культуру;
- актуалізація знань про умови соціалізації та інкультурації у власній і чужій культурі, про соціальні стратифікації, та форми взаємодії, прийняті в обох культурах.

Всупереч економічним вигодам які приносить процес глобалізації, міжкультурні взаємодії між країнами, регіонами і цивілізаціями також містять суттєві виклики і загрози, зокрема втрати власної ідентичності [1, с. 11]. Для досягнення балансу в цьому процесі має відбуватися рух у дві сторони: з одного боку, всі учасники міжкультурної комунікації повинні ставитися толерантно до усіх інших культур, а з іншого працювати над збереженням власної культурної ідентичності.

Лише на засадах принципу толерантності для збагачення власного культурного досвіду через критичне запозичення кращих культурних цінностей інших народів буде можливою культурно-цивілізаційна єдність світової спільноти.

Стрімкий розвиток засобів відео-зв'язку та досвід пандемії, коли фізично люди були ізольовані але фактично продовжували спілкуватися назавжди змінив архітектуру міжособистісних контактів як у діловій так і в побутовій сферах життя. Якщо раніше основними користувачами технологій комунікації

через інтернет були фрілансери та віддалені співробітники міжнародних компаній, то зараз коло споживачів розширилося аж до дітей молодшого шкільного віку.

Як і будь-яка інша об'єктивна реальність, цей феномен починає закріплюватися в соціальних нормах, правилах етикету та етичних поняттях. І хоча ці аспекти ще не носять формалізованого характеру, поняття прийняттого та неприйняттого, так само як і ознаки (не) поваги до учасників акту комунікації.

Окрім ризику не досягти цілей комунікації, дослідники також занепокоєні питанням безпеки та регулювання Інтернету [2], адже спілкуючись опосередковано через інтернет користувачі надають доступ до своїх особистих даних, які можуть бути використані у різних шахрайських схемах та в маніпулятивних цілях.

Прогрес технологій комунікації в інтернет-просторі не може мати однозначні наслідки. Але не дивлячись на це, інформаційне суспільство має бути відкритим до обговорення питань досягнення соціальних цілей, оцінки етичних і культурних вимірів нових технологій та засобів їх нормативно-правового регулювання, встановлення балансу між особистими правами громадян і правом на цифровий контроль за ними з боку держави.

Отже, можна зробити висновок що глобалізація лише пришвидшила та посилила негативні тенденції що визрівали в міжкультурній комунікації. Однак все ще ефективними засобами подолання негативних наслідків цього явища та протидії іншим викликам залишаються принципи толерантності та етнорелятивізму.

Література:

1. Дротянко Л. Г. Ягодзінський С. М. Міжкультурна комунікація і толерантність перед лицем глобальних загроз. *Вісник НАУ. Серія: Філософія. Культурологія*. 2020. № 1 (31). С. 15-21.

2. Єнін М. Н., Коржов Г. О. Мережева комунікація: ризики та перспективи (на основі соціологічних опитувань громадської думки в країнах Євросоюзу). URL: [https://doi.org/10.20535/2308-5053.2021.1\(49\).232789](https://doi.org/10.20535/2308-5053.2021.1(49).232789)

5. Колінко М. Міжкультурна комунікація: від розрізнення до включення. *Intercultural Communication*. № 6. 2019. С. 189-212.

6. Костенко Д.В. Міжкультурна комунікація у сучасному світі. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка: збірник наукових праць*. 2018. № 30. С. 80-85.

8. Онуфрієнко Г., Черневич А. Термін комунікація в поняттєвому вимірі й лінгвістичному контексті. *Термінологія*. 2010. № 675. С. 154-160.

Петрук Таїсія

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Наук. керівник: Малащук-Вишневіська Н. В., канд. філол. наук

**ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ РЕАЛІЙ У ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ
НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЖОАН РОУЛІНГ
«ФАНТАСТИЧНІ ЗВІРІ ТА ДЕ ЇХ ШУКАТИ»**

Безеквівалентна лексика є однією із найбільших труднощів, з якою стикаються перекладачі під час роботи із художнім текстом. Значну частину такої лексики посідають реалії – лексичні одиниці, які використовуються для опису певних понять та явищ, еквівалентів яких немає в мові перекладу [3, с. 175]. До цього виду відноситься лексика, що описує особливості культури та побуту різних народів та націй як: назви страв національної кухні, одягу, свят тощо, а також фразеологізми, приказки. Реалії включають в себе і безеквівалентні терміни, які можна зустріти в художній й, особливо, фантастичній літературі [1, с. 53].

Роман Джоан Роулінг «Фантастичні звірі та де їх шукати» є яскравим прикладом застосування реалій у художній фантастичній літературі. У творі наявна велика кількість різноманітної безеквівалентної лексики, яка часто викликає складнощі при перекладі. Здебільшого, реалії в романі представлені через магичну атрибутику або тварин.

Though this might surprise some first-time students of Magizoology, the problem might come into clearer focus if we take a moment to consider three types of magical creature [4, с. 12].

Це може здивувати деякого з учнів, які вперше вивчають магізоологію, але проблема окреслиться чіткіше, якщо ми розглянемо три роди магичних створінь [2, с. 7].

Для створення реалії *Magizoology* Роулінг вдалася до словотвору, поєднавши два слова *magic* і *zoology*. Таким чином, саме творення такої реалії й підказує спосіб її перекладу: *магізоологія* українською утворюється шляхом поєднання слів *магія* та *зоологія*.

Ще один цікавий приклад застосування реалій в тексті наведено нижче:

Muggle sightings of the yeti have been so numerous that the International Confederation of Wizards felt it necessary to station an International Task Force in the mountains on a permanent basis [4, с. 18].

Снігова людина йєті так часто трапляла на очі маглам, що Міжнародна конфедерація чаклунів вважала за необхідне розмістити там на постійній базі Міжнародну оперативну групу [2, с. 35].

У цьому прикладі для перекладу реалій використовується перекладацький прийом транслітерації із додаванням. Звір *yeti* – *йєті* – це істота, яка описується як снігова людина, чутки про яку поширені й у реальному світі, але цей термін може бути знайомим далеко не всім людям, саме тому для кращого розуміння та виникнення пов'язаних з ним асоціацій, які авторка мала на увазі у цьому вислові, перекладач доповнює його описом для доцільнішого сприймання читачами. Слово *магл* в даному реченні передається українською мовою з використанням транслітерації, оскільки є новим поняттям та не має відповідних лексичних одиниць в мові перекладу.

У деяких випадках єдиним можливим варіантом перекладу є тільки транслітерація:

Little could be heard over the squawking of the Diricawls, the moaning of the Augureys and the relentless, piercing song of the Fwoopers [4, с. 12].

Важко було щось розчути через крякучі крики діріколів, стогони авгурій і невгамовно-пронизливі співи фуперів [2, с. 8].

Складні реалії можуть перекладатися за допомогою транслітерації, але у випадках, коли є потенціал творчо підійти до її передачі, перекладач може утворити до таких лексичних одиниць цікавий відповідник.

The Dugbog is a marsh-dwelling creature found in Europe and North and South America [4, с. 45].

Багнюк – істота, що живе в болотах Європи, а також Північної й Південної Америки [2, с. 19].

Назва цієї істоти в оригіналі утворена з використанням прийому каламбуру, тому необхідно зберегти це й в мові перекладу. *Dugbog* дослівно перекладається «копати болото», тому україномовний варіант *багнюк* є цілком доречним.

Отже, реалії у художніх фантастичних творах можуть перекладатися різноманітними шляхами, найпоширенішими з них є: транслітерація, додавання, наслідування способу творення оригінальних реалій та описовий переклад.

Література:

1. Гаргаєва О. В. Проблема класифікації безеквівалентної лексики у сучасному мовознавстві. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»*. 2015. № 53. С. 52-54.

2. Роулінг Дж. К. Фантастичні звірі та де їх шукати / пер. з англ. В. Морозов. Київ: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2018. 74 с.

3. Bryk M., Kaminska M., Malashchuk-Vyshnevskya N. Intercultural Aspect of Immigrant Adaptation in Jhumpa Lahiri's "This Blessed House". *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*. Netherlands : Atlantis Press, 2021 (eISSN: 2352-5398). P. 175-181.

4. Rowling J. K. *Fantastic beasts and where to find them*. Bloomsbury, 2001. 116 p.

Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
Наук. керівник: Камінська М.О., канд. філол. наук

**HOUSEHOLD REALIA IN THE UKRAINIAN TRANSLATION
OF DELIA OWENS` NOVEL «WHERE THE CROWDADS SING»**

The linguistic phenomenon of realia has been the subject of research by Ukrainian and foreign translation scholars for over fifty years, although their approaches to research somehow differ. In particular, V. I. Karaban uses the term «realia» and considers them as lexical elements denoting ethno-specific concepts that do not have a full equivalent in the target language, and thus often cause some translation difficulties [1, p. 421]. P. Newmark uses the term «cultural words» and believes that any language has «universal words», which do not cause difficulties in translation and «cultural words», which are difficult to translate if there is no cultural overlap between the source and target languages [5, p. 94]. M. P. Kochergan considers realia as a non-equivalent vocabulary and assumes that every language has such a vocabulary, which includes words that denote specific cultural phenomena and which do not have a one-word equivalent in another language [3, p. 321].

In the course of a long study of realia, various classifications emerged, dividing the realia according to different features. One of the most comprehensive classification is proposed by T. R. Kiyak, who divides realia into: 1. Household realia: a) names of housing; b) names of clothing; c) names of dishes and drinks; d) names of occupations and professions; e) monetary signs and units of measure; 2. Ethnographic and mythological realia: a) ethnic and social groups; b) folk festivals and dances; c) names of gods, fairy tales and myths characters; 3. Realia of the world of nature: a) names of animals; b) names of plants; c) names of landscapes; 4. Realia of the state and administrative system and social life: a) state institutions and administrative units; b) parties and public organizations; c) industrial agricultural enterprises and commercial establishments; d) main military and police units; 5. Onomastic realia: a) general anthroponyms; b) individual anthroponyms; c) ordinary

place names; d) memorial place names; e) names of literary heroes; f) names of campaigns, airports, palaces; 6. Associative realia: a) plant symbols; b) animal symbols; c) color symbols; d) general cultural folklore, literary and historical allusions; e) linguistic allusions etc. [2, p. 148].

In our study we analyzed one group of this classification – household realia and determined which main strategies were applied to translate them into Ukrainian on the basis of Delia Owens` novel «Where the Crawdads Sing».

*Back in the shack they fried the fish and **hush puppies** “fat as goose aigs” [6, p. 58].*

*Удома вони посмажили рибу і **хаупанні** – хрусткі кульки з кукурудзяного тіста, «жирні, мов гусячі яйця [6, с. 74].*

In the sentence above, such a realia as «*hush puppies*» can be noticed. Hush puppies are small, savory, deep-fried round balls made from cornmeal-based batter, which are frequently served as a side dish with seafood and other deep-fried foods. This realia was translated into Ukrainian using a combined renomination, that is, a combination of transcription «*хаупанні*» with descriptive paraphrase «*хрусткі кульки з кукурудзяного тіста*». This method of translation preserves the original sound form of the realia, and descriptive periphrasis reveals its meaning, thereby bringing the realia closer to the reader.

*Tate dived toward a leaf only **inches** from the ground, caught it, and rolled over, holding his trophy in the air» [7, p. 114].*

*Тейт пірнув за одним листком, зловив його усього за кілька **сантиметрів** над землею і, зі сміхом повалившись долі, здійняв угору свій трофей [6, с. 152].*

In the above example, the use of such a household realia as «*inch*», a unit of measurement, which is equal to 2.54 centimeters, can be traced. In the Ukrainian translation of this sentence, the word «*сантиметр*» is used. That means, when translating this passage of the text, the translator used substitution, and replaced «*inch*», a unit characteristic of native English speakers, with «*сантиметр*», a unit more familiar to Ukrainian-speaking readers.

*The only people she ever spoke to were Pa now and then and, even less often, the cash-register lady at the Piggly Wiggly, Mrs. Singletary, who had recently taken to teaching Kya the difference between **quarters**, **nickels**, and **dimes** – she already knew about pennies [7, p. 52].*

*Протягом останніх місяців єдиний, з ким вона хоч іноді говорила, був батько, хоча тепер це траплялось дедалі рідше. Вряди-годи дівчинка ще могла перекинутися словом із місіс Сінглетерів – касиркою з «Піглі-Віглі», яка останнім часом взяла собі за мету навчити її розрізняти **монети в п'ять, десять та двадцять п'ять центів** [6, с. 63].*

In the sentence above, there are several realia-names of coins, including: «*quarter*» – the US twenty-five-cent coin; «*nickel*» – a five-cent coin struck by the US Mint; «*dime*» – a ten-cent coin, one tenth of a US dollar. A descriptive paraphrase was used as a way to translate these realia, since in the Ukrainian translation we can see: «*quarters*» as «монета в двадцять п'ять центів», «*nickels*» as «монета в п'ять центів»; «*dimes*» as «монета в десять центів».

The examples we have analyzed allow us to conclude that household realia found in Delia Owens` novel «Where the Crawdads Sing» are translated into Ukrainian with the help of various strategies: transcription, combined renomination, substitution, descriptive paraphrase etc.

References:

1. Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури: навчальний посібник. Вінниця: Нова Книга, 2001. 303 с.
2. Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А.М. Перекладознавство (німецько-український напрям): підручник. К: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2008. 543 с.
3. Кочерган М. П. Загальне мовознавство. 3-тє вид. К.: Академія, 2010. 456 с.
4. Bryk M., Kaminska M., Malashchuk-Vyshnevskaya N. Intercultural Aspect of Immigrant Adaptation in Jhumpa Lahiri's "This Blessed House". *Advances in Social*

Science, Education and Humanities Research. Netherlands : Atlantis Press, 2021 (eISSN: 2352-5398). P. 175-181.

5. Newmark P. A Textbook of Translation. Pearson Education Limited, 1988. 292 p.

6. Овенс Д. Там, де співають раки: пер. з англ. О. Жильникової. Х.: Віват, 2022. 432 с.

7. Owens D. Where the Crawdads Sing. NY: Penguin Group, 2018. 368 p.

Сидорук Сніжана

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Петров О.О., канд. філол. наук

ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ

У МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

Дослідження використання фразеологізмів в міжкультурному контексті є важливим напрямком вивчення мови та культури різних народів. Фразеологізми є складовою частиною культурного коду кожної мови, і їх використання може відображати особливості мислення, світогляду та національної ідентичності. Однак, використання фразеологізмів в міжкультурній комунікації може створювати різні проблеми, такі як неправильне сприйняття, незрозумілість або навіть образливість [4, с.9].

Наприклад, фразеологізм *to be on the same page* в американській культурі означає мати спільне розуміння чогось, тоді як українською мовою можна використовувати фразу *бути на одній хвилі* [1, с.34]. Однак, переклад цих виразів на інші мови може бути досить проблематичним, оскільки в інших культурах можуть існувати інші фразеологізми, що передають той же сенс. Наприклад, в іспанській мові можна використовувати вираз *estar en la misma onda*, що буквально перекладається як *бути на тій самій хвилі* [2, с.63].

Деякі фразеологізми можуть відображати стереотипи та міфи про певну культуру, її історію та традиції [4].

Наприклад, фразеологізм *бути як вдома* в українській мові може відображати особливості гостинності та прийняття гостей, що є важливим елементом української культури [1, с.46]. Фразеологізм *to be a good sport* в англійській мові може відображати американський культурний стереотип конкуренції та перемоги [1, с.3-12].

Крім того, фразеологізми можуть бути чутливими до культурних та соціальних відмінностей, таких як різниці у статусі, віку, релігії та інших чинниках [2, с.5-18]. Наприклад, у деяких культурах використання фразеологізмів, які містять елементи релігійної термінології, може викликати образливість або недовіру у слухачів, які не відносяться до цієї релігії.

Отже, використання фразеологізмів у міжкультурній комунікації має свої позитивні та негативні сторони. З одного боку, вони можуть допомогти відтворити менталітет та національну ідентичність, а з іншого – спричинити нерозуміння та образливість [4, с.8-12]. Тому, при використанні фразеологізмів у міжкультурній комунікації, необхідно бути компетентним та знати особливості культурного коду кожної мови.

Література:

1. Добровольська О. М. Англійські фразеологізми, що передають емоції: лінгвокультурологічний аспект (Doctoral dissertation, Національний університет «Львівська політехніка»). 2018. С. 3-12.
2. Недяк О. О. Фразеологічні одиниці англійської мови в мас-медіа: мовні та культурні аспекти (Doctoral dissertation, Національний університет «Києво-Могилянська академія»). 2018. С. 5-18
3. Петров О.О. Об'єктивація лінгвокультурних концептів ЩЕДРІСТЬ-СКУПІСТЬ у германських і слов'янських мовах: зіставний аспект: автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.17. Вінниця, 2017. 26 с.
4. Скарбник Н. М. Фразеологія англійської мови: Навчальний посібник. К.: КМ Академія. 2015. С. 8-12.

Скалацька Катерина

ПРИЙОМ КОМПЕСАЦІЇ В ПЕРЕКЛАДІ

Компенсація як техніка перекладу є одним з головних інструментів перекладача. Термін «компенсація перекладу» відноситься до семи типів перекладацьких трансформацій [3]. Суть її полягає в можливості підібрати стилістичні еквіваленти до кожного стилістично позначеного слова в оригінальному тексті [4].

К. Харві стверджує, що «компенсація – це техніка, яка передбачає компенсацію втрати ефекту вихідного тексту шляхом відтворення подібного ефекту в цільовому тексті за допомогою засобів, специфічних для цільової мови». М. Бейкер вказує, що перекладач може опустити або применшити таку особливість, як ідіоматичність у тому місці, де вона зустрічається в оригінальному тексті, і ввести її в іншому місці в цільовому тексті. На підтримку цієї ідеї П. Ньюмарк припускає, що всі каламбури, алітерації, рими, сленг, метафори та важкі слова можуть бути компенсовані в перекладі. Далі він додає, що «компенсація – це процедура, яка в кінцевому рахунку забезпечує можливість перекладу» [8, с. 143-144].

Кожен вид компенсації можна охарактеризувати типолого-топографічними параметрами. У типологічному аспекті компенсація може бути:

- прямою (коли певний стилістичний прийом у вихідній мові передається таким же стилістичним засобом у цільовій мові)
- і аналогом (стилістичний прийом у мові оригіналу передається іншим стилістичним прийомом у тексті перекладу).

У топографічному аспекті (розташування одного відносно іншого в текстах мови оригіналу та мови перекладу) компенсація може бути:

- паралельною (компенсація в одній частині тексту),
- суміжною (компенсація на деякій відстані),
- зміщеною (компенсація на значній відстані)

- і узагальненою (текст перекладу містить стилістичні засоби, які адаптують його для читачів цільової мови) [1, с. 169-178].

Способи, якими досягнута компенсація, залежать від виду втрати та здатності перекладача зменшити таку втрату. Теоретики перекладу представили різні класифікації або типи компенсації. Наприклад, М. Бейкер визначає стилістичну компенсацію як засіб, який допомагає відтворити подібний ефект у цільовому тексті, використовуючи засоби, специфічні для цільової мови, щоб компенсувати втрати вихідного тексту [8, с. 78].

С. Герві та І. Хігінс класифікують прийом компенсації на:

- компенсацію в натуральній формі,
- компенсацію на місці,
- компенсацію шляхом злиття
- та компенсацію шляхом поділу.

К. Харві модифікує модель С. Герві та І. Хігінса і дає нову описову структуру для компенсації з трьома осями:

- типологічною,
- мовною відповідністю
- та топографічною [6].

Отже, з усього вище написаного можна зробити висновок, що компенсація – це особливий перекладацький прийом, який полягає в компенсуванні, стилістичній заміні елементів однієї мови, відсутніх у іншій. Здебільшого, компенсуються різні ідіоматичні сполуки, каламбури, алітерації, рими, сленг, метафори, тобто все те, що відображає культуру та світогляд певної нації. Кожен вид компенсації може бути проаналізований у типологічному та топографічному аспекті.

Література:

1. Колодій Б. М., Ярошенко К. Є. Відтворення прагматичного потенціалу деяких складових рекламного тексту у перекладі українською мовою (на матеріалі англomовної реклами парфумерно-косметичної продукції). *Мовні і*

концептуальні картини світу. Вип. 55. К.: КНУ ім. Т.Шевченка, ВПЦ «Київський університет», 2016. С. 169-178.

2. Кочерган М. П. До питання про безеквівалентну лексику і лакуни та способи їх компенсації. *Проблеми зіставної семантики: Міжнар. наук. конф. з проблем зіст. семантики* / ред. М. П. Кочерган. Київ, 1999. С. 42-45.

3. Кочерган М. П. Основи зіставного мовознавства. Київ: Академія, 2006. 424 с.

4. Кузьміна К. А. Навчання перекладу: обмін досвідом. *Мовні і концептуальні картини світу*. К.: Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка, 2015. Вип. 1 (52). С. 389-396.

5. Мовчан Б. В. Роль образних фразеологізмів у авторському ідіостилі та їх відтворення в англійсько-українському перекладі. *Вісник Черкаського університету. Серія «Філологічні науки»*. 2015. № 5 (338). С. 114-120.

6. Harvey K. A Descriptive Framework for Compensation. *The Translator*, 1/1,1995. P. 65-86.

7. Baker M. *In Other Words: A Coursebook on Translation*, London: Routledge, 1992. 317 p.

8. Newmark P. *Approaches to Translation*, New York: Prentice-Hall International Ltd., 1992. 311 p.

Томчук Аліна

Вінницький державний педагогічний університет

імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Поп Олена Юріївна, канд. пед. наук

ВИКОРИСТАННЯ ВЕРБАЛЬНО-ЗОБРАЖУВАЛЬНИХ ОПОР

У РОЗВИТКУ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Вербально-зображувальні опори – це засоби, які використовують для посилення розуміння та запам'ятовування інформації, особливо в аудіовізуальних форматах. Вони можуть бути видимими (наприклад, схеми,

діаграми, малюнки) або вербальними (наприклад, ключові слова, абревіатури, мнемоніки).

Використання вербально-зображувальних опор може допомогти покращити лінгвістичні навички старшокласників, сприяючи кореляції між різними аспектами мови та культури. Візуальні підказки можуть допомогти у розумінні таких культурних аспектів, як символи, звичаї та традиції, тоді як словесні підказки можуть допомогти учням запам'ятати нову граматику та словниковий запас [1, с. 45-50].

Щоб розвинути мовний, соціальний та культурний аспект в лінгвосоціокультурній компетентності у діалогічному мовленні, можна використовувати ряд інструментів, таких як вербальна, невербальна/образна та вербально-образна підтримка. Словесні опори можуть мати форму мікродіалогів, зразків діалогів, заміни таблиці для мікродіалогів, структурно-мовленнєвих схем, функціональних схем для мікродіалогів або комбінації функціональних і структурно-мовленнєвих схем для діалогів. Ці засоби підтримки дозволяють учням різного рівня навчання ефективно виконувати мовленнєві завдання, а також роблять доступнішими заняття для введення мікродіалогів, практики діалогічного мовлення та оцінювання навичок. [3, с. 26-48].

Для розвитку лексичної компетенції в діалогічному мовленні фахівці виділяють різноманітні вербальні опори, серед яких мікродіалоги, діалогі-зразки, таблиці-заміни мікродіалогів, структурно-мовленнєві схеми, функціональні схеми мікродіалогів, комбіновані функціонально-структурно-мовленнєві схеми діалогів. Використовуючи ці вербальні опори, учні різних рівнів навчання можуть ефективно виконувати мовленнєві завдання, починаючи від ознайомлення з мікродіалогами, практики діалогічного мовлення та завершуючи оцінкою навичок. Важливою є роль цих опор на всіх етапах навчання, що допомагає учням покращувати свої мовні навички та розвивати лінгвосоціокультурну компетентність [2, с. 11-27].

Підводячи підсумок, можна сказати, що використання вербально-зображувальних опор є ефективним засобом удосконалення мовних навичок

учнів, особливо в діалогічному мовленні. У сучасній системі освіти наочні посібники стали важливим інструментом для покращення розуміння та запам'ятовування учнями інформації. Їх можна класифікувати на два типи, вербальні та візуальні, які мають потенціал для покращення мовних навичок старшокласників шляхом сприяння кореляції між різними аспектами мови та культури. У той час як візуальні підказки можуть допомогти учням зрозуміти культурні аспекти, такі як символи, звичаї та традиції, словесні підказки можуть допомогти їм запам'ятати нову граматику та словниковий запас. Використання візуальних підказок допомагає зрозуміти культурні аспекти, тоді як словесні підказки допомагають запам'ятати граматику та словниковий запас. Неможливо переоцінити важливість цих засобів підтримки, оскільки вони мають вирішальне значення для розвитку лінгвістичних, соціальних і культурних аспектів лінгвосоціокультурної компетенції в діалогічному мовленні. У формуванні лексичної компетенції діалогічного мовлення особливо актуальне використання різноманітних вербальних опор, рекомендованих фахівцями.

Література:

1. Корольова А.В. Лінгвопоетика як діалог мовної і поетичної структур (на матеріалі творів В.Підмогильного). *Вісник КНЛУ. Серія Філологія*. 2000. Т.3. №1. С. 45-50.
2. Петрусевич Ю. А. Інтерактивні технології навчання майбутніх учителів англійського монологічного мовлення на основі сучасних творів: дис. ... кандидата пед. наук. Київ, 2014. 312 с.
3. Черниш В. В. Навчання іншомовного діалогічного мовлення в аспекті компетентнісного підходу. *Іноземні мови*. №4. 2012. С. 11-27.

Cholovska Olesia

the Karkonosze Academy of Applied Sciences (Jelenia Góra, Poland)

Scientific advisor: Maryna Kaminska, PhD

THE JOURNEY OF INTERCULTURAL ADAPTATION – MY EXPERIENCE OF BEING AN INTERNATIONAL STUDENT

Hello! I'm Olesia Cholovska, a second-year student at Vinnytsia State Pedagogical University, Faculty of Foreign Languages. I won Erasmus+ competition, and I would like to tell you about my adaptation to a new place and intercultural communication experience.

I arrived in Jelenia Góra on February 21, and my adaptation began from that moment. It took me three weeks to get used to the new environment as I've come from a different country and firstly experienced academic, social, financial and psychological challenges. But the motivation to perform best and to adapt quickly helped me to break the glass ceiling.

I enjoy new friends, traditions, a different language, and a mountainous terrain. The material at the university is accessible and at a high level. I have such subjects as: Academical writing, Functional texts, English conversation, English phonetics, English listening, English practical grammar, English integrated skills. Also I attend a very interesting subject called Human brains, where we study brain structure, its parts and human brain evolution. It is fascinating to study and discuss ways of an easier remembering the material and passing memory tests. This is a subject where we study the connection of language with the human brain and explore human abilities.

Jelenia Góra is a lovely city, and the beauty of nature is simply gripping. I have already visited the mountains and the surrounding towns. The walks help me to balance my well-being and reduce the stress.

Knowing a foreign language helped me to adapt a lot. I live in a dormitory and communicate with students in English. I have friends from Turkey who have also come via Erasmus+ programme. We communicate in English and I get to know a lot about Turkish mentality and culture. I should say, multicultural environment opens the perspective of the wider world and fosters tolerance. As all international students are in the same boat, we understand each others problems and challenges even better. Many Ukrainians are also in the dormitory, so I often hear Ukrainian. Since I am open to communication, it is easy for me to make new friends and keep a conversation.

I am grateful to the organizers of the Erasmus + program for having this amazing opportunity to participate in a student mobility in the Polish university. Wherever I went, people always helped me and were ready to support me.

I like Poland, its culture and hospitality. I believe that during the time I will study in Poland at the university, the armed forces of Ukraine will defeat the invaders and I will return to a peaceful, free and independent Ukraine. Glory to Ukraine!

РОЗДІЛ 6

ІНОЗЕМНА МОВА ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ : ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.

ESP : CHALLENGES AND PROSPECTS

Журавель Тетяна

Вінницький державний педагогічний університет
імені М. Коцюбинського

Науковий керівник: Дмитренко Н.Є., доктор пед. наук

СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ АНГЛОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЧИТАННІ

Професійно орієнтована англомова компетентність у читанні – це здатність ефективно розуміти та аналізувати текст у професійній сфері [1, с. 21]. Ця компетентність передбачає розуміння технічної термінології та специфіки професійного мовлення, а також здатність до критичного мислення та розуміння контексту, в якому текст був написаний. У професійних сферах, таких як медицина, право, технології, бізнес тощо, використовуються спеціалізовані терміни та фразеологія, які можуть бути незрозумілими для тих, хто не має необхідного рівня професійно орієнтованої англомовної компетентності в читанні [2]. Тому важливо мати здатність розуміти та аналізувати тексти у своїй професійній галузі, щоб бути успішним та ефективним у виконанні своїх обов'язків.

Формування професійно орієнтованої англомовної компетентності в читанні є самостійним видом навчальної діяльності, у процесі якої учень, що навчається готовий взяти відповідальність за ефективність тієї чи іншої дії, в учня формується здатність самостійно застосовувати знання, навички та вміння, що є необхідними не тільки для розуміння певних текстів, але й накопичення мовленнєвого досвіду задля мовної самоосвіти та самовдосконалення протягом усього життя.

Основними компонентами, що належать до професійно орієнтованої англомовної компетентності в читанні є:

Знання. Прикладами декларативних знань є лінгвістичні знання (лексичні одиниці, граматичні конструкції) та обізнаність про особливості країни, мова якої вивчається (її культура, традиції, фонові знання про країну). До процедурних знань належать соціокультурні знання, приклади мовленнєвої та немовленнєвої поведінки носіїв мови, що вивчається, описані у текстах, знання ефективних стратегій непрямого і прямого аудіювання.

Навички та здібності. Основні здібності: вміння виокремити основну інформацію у тексті та передбачити його зміст; вміння зосередитись на головному факті, ігноруючи другорядні; здатність розуміти потрібну інформацію завдяки контексту та мовній здогадці. На ефективність формування та розвиток компетентності у читанні впливає сформованість інтелектуальних навичок учня: критична оцінка прочитаного, здатність до порівняння та співставлення інформації, зорове сприймання, вміння до прогнозування подій на основі сприйнятої інформації. На розвиток умінь читання має вплив техніка читання літер, слів, буквосполучень, речень.

Комунікація. До цього компонента належить вміння адекватно реагувати на прочитане, враховувати цю інформацію та застосовувати її у реальних ситуаціях, реалізовувати свої читацькі та творчі інтереси. Сюди також входить вдосконалення навичок говоріння, пошук необхідної інформації, розуміння читачем які є недоліки та переваги його навчального стилю.

Автономія та відповідальність. Важливу роль у формуванні компетентності у читанні займають навчальні вміння учня: навчання з використанням електронних засобів, самостійне навчання. Навички стратегічного читання, особливо використання лінгвістичних та контекстуальних здогадок від яких залежить розуміння прочитаного, ігнорування невідомого матеріалу, який не є суттєвим для розуміння, також є частиною навичок у читанні [2].

Література:

1. Іванова О. О. Інформаційно-комунікативні технології у процесі формування професійно орієнтованої лексичної компетентності. *Advanced Education*. 2014. С. 21-27.

2. Корейба І. В. Методика навчання професійного читання майбутніх учителів німецької мови з використанням Інтернет-ресурсів. Київ, 2011. 286 с.

ЗМІСТ

Автор, назва	стор.
РОЗДІЛ 1 АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИКИ <i>TOPICAL ISSUES OF MODERN LINGUISTICS</i>	5
<i>Бойчук Лілія</i> СТРУКТУРА ПРОСТОГО РЕЧЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	5
<i>Vasylevska Yuliia</i> LINGUISTIC MANIPULATION IN MODERN PRESS AND THE METHODS OF ITS STUDY	8
<i>Dereshchuk Rustam</i> LINGUISTIC ASPECTS IN THE STUDY OF SYNAESTHESIA	10
<i>Дордурова Ірина</i> NONVERBALE KOMPONENTEN DER INTERNET- KOMMUNIKATION	12
<i>Zelenskiy Vadim</i> THE SUBSTITUTION OF CONCEPTS IN THE MEDIA AND ITS IMPACT ON PEOPLE’S MINDS	15
<i>Зюбанова Аліна</i> THE PECULIARITIES OF SONG DISCOURSE	17
<i>Карпуша Іванна</i> МЕДІАЛІНГВІСТИКА ЯК НОВИЙ НАПРЯМ МОВОЗНАВСТВА	20
<i>Квасюк Марина</i> CLASSIFICATION OF PHRASEOLOGICAL UNITS IN THE ENGLISH LANGUAGE	22
<i>Кірієнко Мирослава</i> СПЕЦИФІКА ПІДТРИМУВАННЯ «ОБЛИЧЧЯ» КОМУНІКАНТІВ У ДИСКУРСИВНОМУ ПРОСТОРІ ТОК-ШОУ	26
<i>Ковальчук Вікторія</i> LINGUISTIC MANIPULATION	29
<i>Кожухівська Юлія</i> LEXICAL AND STYLISTIC FEATURES OF WRITING POLITICAL SPEECHES	31
<i>Kotar Kate</i> CLASSIFICATION OF EPITHETS	33
<i>Krakovetska Liza</i> LINGUISTIC FEATURES OF THE USE OF MANIPULATIONS ON THE MATERIAL OF ENGLISH-SPEAKING POLITICAL DEBATE	35
<i>Коваль Роман</i>	39

ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ НЕПРЯМОЇ МОВИ	
<i>Кушнір Софія</i> ARTEN VON ABKÜRZUNGEN UND VERKÜRZUNGEN IN DER DEUTSCHEN SPRACHE	41
<i>Кшемінська Олена</i> THE NOTION OF CONCEPT IN MODERN LINGUISTICS	42
<i>Lavreniuk Vita</i> MODERN YOUTH SLANG AND ITS IMPORTANCE FOR THE ENGLISH LANGUAGE	45
<i>Lakusta Anastasia</i> IMAGE OF UKRAINE IN THE ENGLISH INTERNET NEWS	47
<i>Магденко Інна</i> PHRASEOLOGICAL UNITS WITH THE SOMATIC COMPONENT “HEAD” IN THE ENGLISH LANGUAGE	49
<i>Matsenko Kateryna</i> INTERNET SLANG AND ITS LEXICAL-SEMANTIC PECULIARITIES	53
<i>Мельник Вікторія</i> ПЛЕОНАЗМИ В СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ МЕДІА-ДИСКУРСІ	55
<i>Мельницька Олена</i> THE LINGUISTIC FEATURES OF SLANG IN INTERNET COMMUNICATION	57
<i>Палагнюк Віталій</i> РЕСПОНСИВНІ РЕАКЦІЇ В АНГЛОМОВНОМУ НОВИННОМУ ДИСКУРСІ	60
<i>Подря Іван</i> ІМІДЖ США В АНГЛОМОВНОМУ ГАЗЕТНОМУ ДИСКУРСІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	63
<i>Присвітла Катерина</i> ПОНЯТТЯ СЛЕНГУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	65
<i>Романюк Катерина</i> PHONOSTYLISTIC FEATURES OF GENDER (ON THE MATERIAL OF SPEECHES OF MEMBERS OF THE ROYAL FAMILY)	67
<i>Садівська Людмила</i> ВПЛИВ ЗАПОЗИЧЕНЬ НА РОЗВИТОК НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	69
<i>Січкара Яна</i> ВИКОРИСТАННЯ ГУМОРУ В АМЕРИКАНСЬКИХ ТОК-ШОУ	72
<i>Ткаченко Юлія</i> МОВНА РЕАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ «БАТЬКІВЩИНА»	74
<i>Todorenko Diana</i> DIE BESONDERHEITEN DER SUBSTANTIVISCHEN KOMPOSITION	77

<i>Томашенко Анна</i> ІРОНІЯ ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	79
<i>Shulhan Pavlina</i> DIE TYPEN DER HOMONYMIE	82
РОЗДІЛ 2 НАУКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОГО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА І ТЕОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ <i>INNOVATIVE TRENDS IN MODERN THEORY OF LITERATURE</i>	
<i>Білик Аліна</i> AMBIGUITY OF THE CONCEPT OF WORDPLAY AND ITS STRUCTURE	85
<i>Биченко Дмитро</i> APPROACHES TO THE STUDY OF FAIRY TALE GENRE	87
<i>Воіко Вікторіа</i> APPROACHES TO THE STUDY OF SATIRE AND IRONY	90
<i>Данюк Марія</i> ЖАНРОВА МОДИФІКАЦІЯ «ДІВЧИНИ З ВЕДМЕДИКОМ» В. ДОМОНТОВИЧА З ПОГЛЯДУ КОГНІТИВІСТИКИ	92
<i>Долганова Ярослава</i> ДЕТЕКТИВНІ ТВОРИ ДЕНА БРАУНА ЯК ЖАНР ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ	94
<i>Dubinina Natalia</i> PHONOSEMANTICS AND ITS ROLE IN POETRY	100
<i>Зюбанов Вадим</i> АНТИУТОПІЯ: ДО ПИТАННЯ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ПОНЯТТЯ В СУЧАСНОМУ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ	103
<i>Івахова Анна</i> ТЕМА ДИТИНИ І ДИТИНСТВА В ЛІТЕРАТУРІ	106
<i>Karaulan Victoria</i> “THE CHRONICLES OF NARNIA”: BIBLICAL PARALLELS	108
<i>Колесник Євгенія</i> ПРОБЛЕМА САМОПОЖЕРТВИ В КАЗЦІ О. УАЙЛЬДА «СОЛОВУШКА І ТРОЯНДА»	111
<i>Kryvonos Iryna</i> THE CHARACTER INTRODUCTION-DESCRIPTION IN THE FAIRY TALE “MATILDA” BY ROALD DAHL	114
<i>Проценко Тетяна</i> АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СЬОГОДЕННЯ У РОМАНІ ХАРПЕР ЛІ «УБИТИ ПЕРЕСМІШНИКА»	116
<i>Тодосієнко Вікторія</i> STUDY OF ALLUSIONS IN CONTEMPORARY PHILOLOGY	119

<i>Хутченко Іван</i> ТЕМА «ВТРАЧЕНОГО ПОКОЛІННЯ» В РОМАНІ Е. ХЕМІНГВЕЯ «ФІЄСТА»	122
<i>Шкабара Ольга</i> TYPOLOGY OF INTERTEXTUAL ELEMENTS IN LITERATURE	124
РОЗДІЛ 3 НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ <i>INNOVATIVE TENDENCIES IN TEACHING FOREIGN</i> <i>LANGUAGES AND WORLD LITERATURE</i>	128
<i>Балунник Надія</i> КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ	128
<i>Біктімірова Юлія</i> ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЛЕКСИКИ УЧНІВ СТАРШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	130
<i>Боровський Назар</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЧИТАННІ НА МАТЕРІАЛІ АВТЕНТИЧНИХ КРАЇНОЗНАВЧИХ ТЕКСТІВ	133
<i>Гнатюк Наталія</i> РОЛЬ АВТЕНТИЧНИХ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ У ФОРМУВАННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ	136
<i>Григорук Наталія</i> РОЗВИТОК УМІНЬ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ	137
<i>Григулець Євгенія</i> РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ АУДИТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ПОДКАСТУ	142
<i>Гримайло Анастасія</i> ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНОГО ДОДАТКУ DROPS У ФОРМУВАННІ АНГЛОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ МОЛОДШОЇ ШКОЛИ	145
<i>Ісмагілова Єлизавета</i> ПОНЯТТЯ СКАФОЛДИНГУ, ЙОГО ВИДИ ТА МІСЦЕ ЗАСТОСУВАННЯ	148
<i>Іщук Анна</i> ЗАСТОСУВАННЯ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА КРИТЕРІЇ ЇХ ВІДБОРУ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШИХ	151

КЛАСАХ	
<i>Капуста Юлія</i> ДИГІТАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ, ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ	152
<i>Качуровська Юлія</i> TEACHING SPEAKING THROUGH STORYTELLING	156
<i>Kisil Viktoriia</i> WIDA ACCESS AND SCREENER TESTS: IDENTIFICATION AND LANGUAGE PROFICIENCY ASSESSMENT TOOLS FOR ELS IN THE MISSOURI PUBLIC SCHOOLS	159
<i>Конопенко Аліна</i> КРЕАТИВНЕ ПИСЬМО І ЙОГО МІСЦЕ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ	161
<i>Корутко Bohdana</i> TYPES OF ONLINE TOOLS AND ACTIVITIES FOR TEACHING ESL VOCABULARY IN SENIOR CLASSES	164
<i>Кулик Катерина</i> ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У 10-11 КЛАСАХ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	167
<i>Курганюк Юлія</i> РОЛЬ ФОРМУВАННЯ «М'ЯКИХ НАВИЧКОК» УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПАРАДИГМІ СУЧАСНИХ КОНЦЕПЦІЙ	170
<i>Lazikova Aliona</i> LEXICAL APPROACH OF MICHAEL LEWIS: AN INNOVATIVE APPROACH IN LANGUAGE TEACHING	172
<i>Лапатанова Вікторія</i> РОЛЬ ВІРТУАЛЬНИХ ІНСТРУМЕНТІВ У ФОРМУВАННІ МОТИВАЦІЇ УЧНІВ ДО РОЗШИРЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ	175
<i>Матчур Tetiana</i> THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE FORMATION OF GRAMMATICAL COMMUNICATIVE COMPETENCE	177
<i>Мельник Марина</i> РЕАЛІЗАЦІЯ МЕТОДИЧНИХ СИСТЕМ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	179
<i>Михайлюк Тетяна</i> БЛОГ НАВЧАЛЬНОЇ ГРУПИ ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ПИСЬМА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ	181
<i>Олійник Каріна</i> ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПИСЬМІ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ЦИФРОВИХ	185

ТЕХНОЛОГІЙ	
<i>Паламарчук Альбіна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЯКОСТЕЙ ВІДПОВІДАЛЬНОГО ГРОМАДЯНИНА НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В СТАРШИХ КЛАСАХ	188
<i>Півторак Дарія</i> КОМУНІКАТИВНІ СТРАТЕГІЇ У ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ	190
<i>Rania Mounabeh</i> THE ROLE OF PSYCHOLOGICAL FACTORS ON SECOND LANGUAGE LEARNING AND ITS IMPACT ON ELLS' ACADEMIC PERFORMANCE	192
<i>Raikova Andriiana</i> PERFORMATIVITÄT UND DISKURSIVITÄT BEI ALEXANDER KLUGE: EINSATZ IM DAF-UNTERRICHT	193
<i>Sirobaba Anastasiia</i> USING THE TRELLO ONLINE PLATFORM AS A WAY TO CONDUCT ENGLISH LESSONS IN A BASIC SCHOOL	196
<i>Скрипник Ярослав</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ГОВОРІННЯ ЯК ВИДУ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПАРАДИГМІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ	201
<i>Хміль Каріна</i> ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ НАВЧАННЯ	204
РОЗДІЛ 4 МОДЕРНІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ТА ЗМІСТУ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ <i>MODERNIZING THE STRUCTURE AND CONTENT OF FOREIGN LANGUAGE TEACHER PROFESSIONAL TRAINING</i>	207
<i>Гапчук Яна</i> ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ НАВЧАЛЬНОГО КОНТЕНТУ ДЛЯ СТВОРЕННЯ КУРСУ Е-НАВЧАННЯ	207
<i>Кудельська Ольга</i> “ELSA” AS AN INSTRUMENT FOR ENHANCING PHONETIC SKILLS	208
<i>Lykhnenko Olha</i> EVALUATION DIGITALER LEHR- UND LERNINSTRUMENTE	210
<i>Пилипишина Дар'я</i> THE CONNECTION BETWEEN CRITICAL THINKING AND WRITING IN ESL CLASSROOM	212

<i>Пугачова Катерина</i> TRAINING OF FOREIGN LANGUAGE CONTENT CURATORS IN THE CONDITIONS OF DISTANCE EDUCATION	215
РОЗДІЛ 5 СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАЦІЇ, НАВЧАННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ SOCIOCULTURAL ASPECTS OF COMMUNICATION, TEACHING, AND TRANSLATION	219
<i>Alexios Fini</i> EFL TEACHER CORRECTION TO YOUNG CHINESE ENGLISH LANGUAGE LEARNERS' ERRORS IN AN ONLINE CLASSROOM SETTING	219
<i>Байрамова Севіль</i> SCHWIERIGKEITEN BEI DER ÜBERSETZUNG DEUTSCHSPRACHIGER WERBETEXTE	220
<i>Dronova Tetiana</i> ENGLISH AS A LINGUA FRANCA	222
<i>Jannatul Ferdaous</i> GRAMMAR ERRORS IN SPEAKING: A CASE STUDY OF A SPANISH ENGLISH LANGUAGE LEARNER	225
<i>Kaminska Maryna, Runiewicz Marek</i> ROLE OF ERASMUS+ COOPERATION IN PROMOTION OF SUSTAINABILITY IN EDUCATION	226
<i>Кашуба Даяна</i> ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ОНЛАЙН- КОМУНІКАЦІЇ	229
<i>Коберник Аліна</i> GLOBAL COMPENSATION IN THE UKRAINIAN TRANSLATION OF THE NOVEL "ME BEFORE YOU" BY JOJO MOYES	232
<i>Москаленко Валерія</i> НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНА СПЕЦИФІКА ВІДОБРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ В МОВІ	236
<i>Новицька Єлена</i> СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАЦІЇ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	238
<i>Петрук Таїсія</i> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ РЕАЛІЙ У ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЖОАН РОУЛІНГ «ФАНТАСТИЧНІ ЗВІРІ ТА ДЕ ЇХ ШУКАТИ»	241
<i>Плоднік Юлія</i> HOUSEHOLD REALIA IN THE UKRAINIAN TRANSLATION OF DELIA OWENS' NOVEL «WHERE THE CRAWDADS SING»	244

<i>Сидорук Сніжана</i> ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ	247
<i>Скалацька Катерина</i> ПРИЙОМ КОМПЕСАЦІЇ В ПЕРЕКЛАДІ	249
<i>Томчук Аліна</i> ВИКОРИСТАННЯ ВЕРБАЛЬНО-ЗОБРАЖУВАЛЬНИХ ОПОР У РОЗВИТКУ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	251
<i>Cholovska Olesia</i> THE JOURNEY OF INTERCULTURAL ADAPTATION – MY EXPERIENCE OF BEING AN INTERNATIONAL STUDENT	254
РОЗДІЛ 6	
ІНОЗЕМНА МОВА ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ : ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ. <i>ESP : CHALLENGES AND PROSPECTS</i>	256
<i>Журавель Тетяна</i> СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ АНГЛОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ЧИТАННІ	256